

● โลกนี้บวันจะต้องการ“กองทัพธรรม” มากขึ้น-สูงขึ้นเป็นทวี
นั้นคือ **ศีลธรรม** หรือ **สันติภาพและความสุขเย็น**
ถ้าโลกไหนบวันต้องการ“กองทัพโลภย์ ๆ”มากขึ้น-สูงขึ้น
นั้นคือ **อศีลธรรม** หรือ **ความเดือดร้อนและความสุขร้อน**

● สมณะโพธิรักษ์

๓ ม.ค. ๒๕๒๐

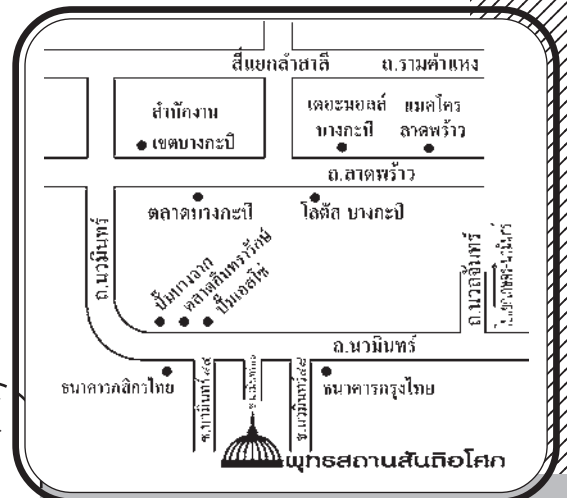

โลกนับวันจะต้องการ“กองทัพธรรม” มากขึ้น-สูงขึ้นเป็นทวี.....	๑
แกลง (เขียนของประชาชน).....	๓
บันทึกงานชุมนุมที่ท้องสนามหลวง.....	๔
การเคลื่อนขบวนพันธมิตรฯไปทำเนียบรัฐบาล.....	๑๕
สืบค้นหาที่กับพ่อท่าน (เขียนของประชาชน บนมติใหม่ของ การต่อสู้ สุนวาทกรรมของการเมืองไทย).....	๒๓
อภิงสา : ธงชัยของประชาชน.....	๔๑
๓๔ วัน ๓๔ คืน กองทัพธรรมไล่ นายฯ รับทั้งดอกไม้ และ ก้อนอิฐ.....	๔๖
สันติอโศก เล่นแบ่งศาสนากับการเมือง.....	๕๓
สมณะสันติอโศกเป็นสงฆ์หรือไม่ ?.....	๕๖
จดหมายจากญาติธรรม.....	๕๙
ร้อยอ้อ.....เป็นหนึ่งในรัฐแจ้ง.....	๖๖
บันทึกจากบิดาสมณะ (ความรวยเป็นความเลว).....	๖๗
เรียงวลีกวีธรรม.....	๘๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (พ.จ.อ.หลักบุญ เต็มใจจน).....	๙๐
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระมหาบัณฑิต).....	๙๒
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙).....	๙๔
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก.....	๑๐๘
ได้ร่มอโศก (ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙).....	๑๑๐
น้ำดีจริงหรือ?.....	๑๑๗
ไธยุคนิยม สักคมอันตราย.....	๑๒๒
ธรรมะประทับใจ (๑๑๖).....	๑๒๓
กรรมตามสนอง (วิภากรรมของนักเลงโต).....	๑๒๔
หอมดอกพุทรา (อยู่เหนืออารมณ์ให้ได้).....	๑๒๘

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พิณพวงค์

ชัยชนะของประชาชน

ทุกๆเช้าที่สมณะ-สิกขมาตุออกบิณฑบาตผ่านร้านรวงรอบๆทำเนียบ ในช่วงที่มีการชุมนุมอย่างสันติ(Protest) ชาวบ้านย่านนั้นที่ติดตามข่าวสารของพันธมิตรฯ และกองทัพธรรม หลายคนตั้งใจเตรียมของไว้ใส่บาตรกันทุกวัน สิ่งที่น่าเอ็นดูก็คือการให้เด็กๆตื่นขึ้นแต่เช้า เพื่อคอยใส่บาตร ซึ่งเป็นการสะสมจิตใจที่ดีงามให้กับเด็กๆ และถ้าเขาสามารถสะสมสิ่งที่ดีๆให้กับชีวิตของเขาได้อย่างนี้ตลอดไป เมื่อเป็นผู้ใหญ่เขาจะยอมประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะชีวิตคนจะดีได้ก็เพราะเขามีจิตใจที่ดีเป็นพื้นฐานมาก่อน

และจะน่าประทับใจเพียงใด ถ้าชีวิตของคนเราสามารถทำให้หัดเสียสละไปตั้งแต่เล็กๆจนกระทั่งถึงวันตายก็ได้ แม้กระทั่งอัตตาตัวตนออกไป ชีวิตของเขาผู้นั้นย่อมมีคุณค่าและความประเสริฐเลิศล้ำ ย่อมทำให้สังคมและคนรอบข้างอยู่เย็นเป็นสุขตามเขาไปด้วย

การเสียสละแบบเอาชีวิตเข้าแลกของญาติธรรมที่ต้องออกไปนอนกลางดินกินกลางถนนเป็นเวลา ๓๔ วัน ๓๔ คืนที่ผ่านมา นับว่าเป็นเหตุการณ์ที่พ่อท่านบอกว่า น่าจะมีอาริยะชั้นสูงเกิดขึ้นในงานนี้ เพราะมีใจหทัยจริงแบบฝึกหัดจริงที่เข้ามาสลายความยึดถือ(อุปาทาน)ในชีวิตของเราเกือบทุกด้าน ทั้งความสะดวกสบาย ทั้งอาหารการกิน ทั้งห้องส้วมห้องน้ำ ทั้งมีคนมาด่าว่า มีคนมาชู่จะลอบทำร้าย หรือมีข่าวตำรวจมาไล่จับ ทุกนาที่ที่จะต้องเจริญสติอ่านจิตใจให้อยู่เหนือผัสสะต่างๆอยู่ตลอดเวลา ใครสามารถสลายอุปาทานและตัวตนได้มากเท่าใด คนนั้นก็ได้อะไรที่คุ้มแสนคุ้ม **ยิ่งอ่านจิตเห็นกิเลสตายได้มากเท่าใด พ่อท่านยืนยันว่า คนๆนั้นก็จะไม่กลัวตายได้มากเท่านั้น**

ด้วยความศรัทธาที่กล้าเอาชีวิตเข้าทุ่มของญาติธรรม ย่อมก่อให้เกิดผลกรรมที่จะทำให้ชีวิตของเราหลุดออกมาจากสมบัติขี้เกะโล้ให้ และโลกียสุขอันจอมปลอมทั้งหลาย สามารถมาใช้ชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท ยิ่งกุศลกรรมแต่ละขณะแต่ละวินาทีให้ดีที่สุด และชีวิตที่ไม่มีอะไรตายเป็นตายกันได้อย่างนี้ ย่อมทำให้ได้พบกับความสุขอยู่ทุกๆขณะ เพราะนั่นคือการมอบชีวิตของเราให้กับ **พระเจ้า(God) หรือกรรมอันศักดิ์สิทธิ์**ของศาสนาพุทธอยู่ทุกๆขณะ นั่นคือชัยชนะของประชาชนที่ไม่มีวันแพ้ตลอดไป

 คณะผู้จัดทำ

★ ๑๖ มี.ค.'๕๙ ขณะยึดหัดประท้วงอยู่น้ำทำเนียบฯ ฝนตกอย่างหนัก ทำให้น้ำเอ่อจะท่วมถนนที่ชาวกองทัพธรรมอาศัยอยู่ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่จึงช่วยกันไล่น้ำลงท่อระบายน้ำ

บันทึกงานชุมนุมที่ท้องสนามหลวง

* วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙

วันนี้พวกเรารับประทานอาหารกันตั้งแต่เช้าเวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น. หลังจากนั้น ๑๐ โมงกว่าๆ ญาติธรรมก็ค่อยๆทยอยกันออกไปขึ้นรถบัสของมนตรีทรานสปอร์ตที่จอดรออยู่ที่ปั๊มแก๊ส สมณะสิกขมาตุตั้งแถวเดินออกไปขึ้นรถ เวลา ๑๐.๔๕ น. รถทุกคันเริ่มออกกันเวลา ๑๑.๐๐ น. มีรถบัสทั้งหมด ๑๐ คัน และรถหกล้อของกองทัพธรรมอีก ๔ คัน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจาก สน.บึงกุ่ม มาคอยให้ความสะดวกในการจราจร รถทั้งหมดมาจอดอยู่บริเวณหน้าสนามมวยราชดำเนิน ทั้ง สมณะ สิกขมาตุ และญาติธรรมใช้เวลาในการตั้งแถวหน้ากระดานเรียง ๓ ประมาณ ๑๕ นาที

เริ่มออกเดินจากถนนราชดำเนินบริเวณกระทรวงการท่องเที่ยว การจัดแถวจัดระเบียบแถว พวกเราทำกันได้อย่างน่าทึ่งน่าอัศจรรย์ จนนักข่าวเขาออกปากชมว่า **พวกเราเหมือนกับได้รับการฝึกหัดมาอย่างดี** ทั้งๆที่ทั้งหมดนี้เป็นไปโดยธรรมโดยจิตวิญญาณของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน **ไม่ต้องไปหัดหรือไปซักซ้อมกันมาแต่อย่างใด** ก่อนออกเดินธรรมยาตราพ่อท่านได้ควักนาฬิกาออกมาดู ปรากฏว่าเราเริ่มเดินเมื่อเวลา ๑๑.๐๗ น. และมาถึงเต็นท์ที่พักท้องสนามหลวงเอาเมื่อเวลา ๑๑.๕๗ น. ใช้เวลาเดินทั้งหมดเวลา ๕๐ นาทีเต็มๆ ในช่วงที่อากาศก็โล่งๆเที่ยง มีผู้ประมาณในท้องสนามหลวงว่า ประมาณ ๓๕ องศาเซลเซียส ซึ่งน่าจะเป็นอุณหภูมิของบริเวณนี้ได้ร่มไม้มากกว่า **แต่บริเวณถนนราชดำเนิน ใกล้เที่ยงนั้นดูเหมือนว่า ไม่ต่างอะไรกับเราต้องเดินกันบนกองถ่านไฟที่วางเท้าไปตรงไหนก็ร้อนไปทุกที่** สมณะเองก็อดนึกถึงเด็กๆที่ยังฝึกเดินยังฝึกถอดรองเท้าได้ไม่นาน แต่เด็กๆก็กัดฟันสู้ เพราะคิดว่าสมณะยังทนได้พวกเขาเองก็ต้องทนได้เหมือนกัน ก็เลยกลายเป็นว่าต่างคนต่างคิดถึงกัน เลยอดความร้อนไปได้เยอะ ส่วนบรรดามีอาชีพระยะที่ไ้ใช้รถก้าวก้าว ที่มีกิจวัตรในการเดินเป็นวัตร

อยู่แล้วก็สบายไป รู้จักวิธีวางใจได้อย่างดีเพราะอาศัยวิธีหรือความชำนาญที่เดินไปก็วางใจไปไม่ต้องร้อนอะไรเหมือนกับบางท่านหรือบางคนที่นานๆเดินที

ในระหว่างทางที่เดินมานั้นพวกเราได้รับทั้ง**ดอกไม้**และ**ก้อนหิน** เมื่อเดินมาทางสี่แยกคอกวัว ก็มีกลุ่มคนปรบมือเชียร์ให้กำลังใจพร้อมกับตะโกนขับไล่นายกาทักซิณเป็นระยะๆ แต่อีกสักพักเดินมาได้ไม่นานเมื่อมาถึงบริเวณหน้าศาลฎีกา ก็มีเสียงชาวบ้านหันมาขับไล่พวกเราแทน ตะโกนว่า**ไม่เอาๆ** บางคนก็ตะโกนบอกว่า **ทักษิณดีที่สุดในชีวิต** แต่ก็มีประชาชนที่อยู่ใกล้ๆกันอดไม่ได้เหมือนกัน ตะโกนสวนกลับมาว่า **ทักษิณแย่งช่วย** ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เหมือนกับพวกเราทั้งคำชมทั้งคำด่าว่าเหล่านี้ก็เหมือนกับเป็นสิ่งที่มาทำให้ชาวอโศกทั้งหมดได้เกิดปัญญา ได้เข้าใจว่าชีวิตในโลกนี้ก็มีเท่านี้แหละมีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มีเสียงสรรเสริญและนิินทา ปัญหาอยู่ที่ว่าใจของเราจะอยู่เหนือสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร อยู่เหนือหยาบความว่าอยู่เหนือผัสสะเหล่านี้ โดยไม่ฟูไม่แพไปตามคำนิินทาและสรรเสริญ ใครมีปัญญอ่านจิตตัวนี้ได้ก็ได้อธิบายว่า มาร่วมงาน**ฉลองปัญญาสมโภช**ในครั้งนี้

จำนวนสมณะที่พาเดินธรรมาศตราในครั้งนี้มีด้วยกันถึง ๗๔ รูป มีพระอาคันตุกะ ๘ รูป ลิกขมาตุอีก ๒๐ รูป มีภิกษุ ๓ คน และปะชายปะหณียอีก ๔ คน ฆราวาสประมาณกันว่าคงจะตกอยู่ไม่ต่ำกว่าเรือนพัน ซึ่งญาติธรรมจากทั่วสารทิศทยอยมารวมตัวกันตั้งแต่วันที่ ๒๔ จนกระทั่งถึงวันที่ ๒๖ ตอนเช้าก็ยังทยอยกันมาเรื่อยๆ ทำให้จำนวนที่จาก ๖๐๐...๗๐๐...๘๐๐...จึงได้ ๑,๐๐๐ กว่าคน

ยิ่งใกล้วันที่ ๒๖ มากเท่าไรข่าวลือก็ออกมามากมายตามไปด้วย ข่าวลือที่สำคัญก็คือข่าวที่ว่าจะมีมือที่ ๓ จะเข้ามาทำร้ายพ่อท่านและคุณจำลอง จนญาติธรรมที่เป็นทหารอยู่ทางด้านฝ่ายซ้ายจะต้องรีบวิ่งรอกมาจากต่างจังหวัด เมื่อได้ทราบข่าวพ่อท่านจะเป็นหัวหน้าแถวเดินนำธรรมาศตรา เขาก็เลยคิดว่าน่าจะจะได้มาช่วยรักษาความปลอดภัยให้พ่อท่าน การเดินธรรมาศตราจึงได้มีการกำหนดการรักษาความปลอดภัยเอาไว้ว่า ให้มีสมณะเดินชนาบพ่อท่านทั้งสองด้านซ้ายขวา และก็มีญาติธรรมที่ทั้งเป็นทหารด้วย ช่วยอยู่บริเวณใกล้ๆ ในช่วงที่เดินธรรมาศตราเราก็ลองเช็คใจของเราดูว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์ร้ายอย่างที่มิข่าวจริงๆ เราจะสามารถตายแทนพ่อท่านได้หรือไม่ โดยปัญญาก็เห็นอยู่ว่า ถ้าชีวิตของเราชีวิตอันน้อยนิดที่ไร้คุณค่าอย่างเรา ถ้าจะตายแทนพระโพธิสัตว์ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณค่าต่อมนุษยชาติอย่างมากที่สุดนี้ มันก็คุ้มแสนคุ้ม หรือไม่ถึงขนาดนั้นถ้าจะตายเพื่อสังคมเพื่อชาติบ้านเมืองก็ยอมเป็นกำไรมากกว่า เพราะถ้ามันจะต้องตายยังไงก็ยอมเป็นกำไรมากกว่านอนบนเตียงแล้วตายทิ้งไปเฉยๆ ถ้ามันจะถึงคราวตายอย่างที่ข่าวเขาหลงแค่กินข้าวเหนียวแล้วนั่งมอเตอร์ไซด์ไป ข้าวเหนียวไปอุดคอกก็ตายได้เหมือนกัน แต่แทนที่เราจะตายฟรีๆ ตายแบบไม่มีทำอะไร ถ้าเราสามารถตายเพื่อเป็นประโยชน์อะไรมากกว่าอย่างนี้ ยิ่งไงๆมันก็คุ้มกว่าตายฟรีๆอยู่แล้ว จริงๆถ้าตายอย่างนั้นมันก็ไม่ใช่ว่าตายได้ง่ายๆ การตายให้เกิดประโยชน์สูงเป็นคุณค่าให้แก่มนุษยชาติได้อย่างสูง ก็ไม่ใช่ว่าตายได้ง่ายๆเลย แต่ถึงอย่างไรก็ดี การตายแบบนี้ก็ยังเป็นการตายที่มันไม่มีทางเลือก ก็ยังไม่ถือว่าเป็นการตายที่ได้ประโยชน์สูงสุดและก็ไม่มีโอกาสที่จะทำได้ง่ายๆด้วยเช่นกัน แต่การตายที่สามารถเป็นทางเลือกที่ดีกว่าและเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติได้สูงสุดมากกว่านั้นก็คือการที่เราจะพยายามทำให้กิเลสตาย ถ้าเราสามารถทำให้กิเลสของเราตายได้มากเท่าไรนี้ท่านพุทธทาสใช้ศัพท์ว่า ตายก่อนตาย ตายอย่างนี้มันจะเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติได้มากที่สุดด้วย และก็สามารถที่จะทำได้ง่ายกว่าด้วยมีโอกาสทำได้มากกว่าด้วย

งั้นเราก็สามารถที่จะเลือกตาย เลือกให้กิเลสตัณหาอุปาทานของเราตาย น่าจะเป็นสิ่งที่เราน่าจะเลือกทำได้มากกว่า และก็จะยังเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติได้มากกว่าอีกต่างหาก

พ่อท่านบอกพวกเราว่า การมาท้องสนามหลวงครั้งนี้ก็เหมือนกับมาจัดงานปัญญาสมโภชที่ท้องสนามหลวง ซึ่งทุกๆขณะ ทุกๆวินาทีที่เราจะต้องใช้ธัมมวิจยอยู่ตลอดเวลา เพราะมีแบบฝึกหัดอยู่ที่คอยทดสอบเราอยู่ตลอดเวลาเลยก็ว่าได้ ถ้าใช้ปัญญาไม่สามารถที่จะรู้เท่าทันก็อาจจะสอบตกก็ได้ เหมือนพวกเราหลายคนตกหลุมรักท่านนายกฯทักษิณ จนสอบไม่ผ่าน เมื่อมีการที่จะต้องต่อต้านเรียกร้องให้ท่านลาออกจากความเป็นนายกฯ ปัญญาของคนของเราหลายคนที่ไม่มีความรู้เท่าทันได้นี้ ไม่มีธัมมวิจยได้มากเพียงพอ ก็ต้องสอบตกในวิชานี้ไปอย่างน่าเสียดาย

วันนี้พ่อท่านก็ยังยืนยันเป้าหมายเจตนาของพวกเราที่มาร่วมชุมนุมในครั้งนี้ว่า เราต้องการมาเป็นเพียงแค่หยดน้ำเล็กๆ ที่เข้ามาเจือผสมทำให้เหตุการณ์รณรงค์ประชาธิปไตยในครั้งนี้สงบเรียบร้อยที่สุดและงดงามที่สุด ซึ่งที่ผ่านมาคุณสนธิ ลิ้มทองกุล ได้จัดการชุมนุมมาแล้วถึง ๑๕ ครั้งก็เรียบร้อยดีไม่มีปัญหาอะไรถ้าครั้งนี้ประชาชนพากันเรียกร้องจนบรรลุผล และเกิดเหตุการณ์ที่สงบเรียบร้อยได้ก็จะเป็นความงดงามยิ่งใหญ่ของประชาธิปไตยในเมืองไทย

เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. ผู้คนก็เริ่มทยอยมาร่วมชุมนุมกันประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าคนจนตึกตึกคนก็หนาแน่นขึ้นไปเรื่อยๆ จนเต็มพื้นที่สนามหลวงซึ่งไม่น่าจะต่ำกว่าแสนคน

ในช่วงเย็นๆ มีสมณะเราไปเข้าห้องน้ำที่รถสุขาของ กทม. ได้ยินประชาชนเขาซุบซิบกันว่า มีอบมหาจำลอง นับว่าเป็นมีอบที่มีคุณภาพ เพราะเขาจะช่วยกันทำการทำงานช่วยกันเก็บขยะอยู่ใน ความสงบเรียบร้อย.....ก็เป็นคำซุบซิบที่ชาวบ้านเขามองมีอบของเราอยู่

เวลา ๑๙.๐๐ น. **คุณสนธิ ลิ้มทองกุล** ได้เดินทางมาถึงห้องสนามหลวงและก่อนจะได้ขึ้น เวทีปราศรัยก็ได้เข้ามากราบพ่อท่าน ซึ่งก่อนจะเดินมาถึงพวกเราก็ได้ปรบมือต้อนรับ สถานการณ์ของ คุณสนธิในตอนนั้นก็ไม่ได้ต่างอะไรกับวีรบุรุษที่อาจหาญ เหมือนเจ็ดผู้ทำรบกับยักษ์ที่มีแค่มือเปล่า แต่ ต้องต่อสู้กับอำนาจที่ยิ่งใหญ่ในโลกทีเดียว

พ่อท่านมาอยู่สนามหลวงในวันนี้ก็มีแขกบุคคลสำคัญเข้ามากราบพ่อท่านเป็นระยะๆ มีทั้ง **คุณโสภณ สุภาพงษ์ อาจารย์สุเทพ อรรถากร** หรือแม่แต่**ทนายชำนาญ พิเศษพันธ์** ซึ่งเป็นทนายที่ ช่วยว่าความให้เราในคดีสันติอโศก ไม่ได้พบกันนานในครั้งนี้ได้ทักทายและเข้ามากราบพ่อท่านด้วย

พ่อท่านพูดถึงสภาพธรรมยาตราที่สมณะนำญาติธรรมเดินในวันนี้ว่า **สภาพรูปธรรมของ ธรรมยาตราในวันนี้มันเหมือนการนำเอาธรรมะมานำการเมือง ซึ่งถือว่าเป็นรูปธรรมที่ดีมาก** มี ญาติธรรมมามาเล่าให้ฟังว่า พนักงานบริษัทแห่งหนึ่งเขาเห็นภาพนี้แล้วเขาเกิดความประทับใจมาก เขา ต้องรีบออกมาดู แล้วก็หาซื้อข้าวซื้อของมาถวายให้อีกต่างหาก

ในวันนี้มีเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นอยู่ ๒ เรื่องด้วยกันคือ ๑. รถبنัไฟคันใหญ่เกิดมีไฟลุกไหม้

ซึ่งรถปั่นไฟคันนี้อยู่ใกล้ๆกับเต็นท์ที่พวกเราพักอยู่ ห่างกันไม่ถึงสามสิบเมตรเท่านั้นเอง คิวไฟนี้พวยพุ่งเข้ามาหาพวกเราที่เต็นท์อย่างเต็มที่ แต่ก็ได้เห็นถึงความมั่นคงของพวกเราว่า แม้เหตุการณ์จะเกิดไฟลุกโชนในช่วงขึ้นมาแล้วคิวไฟลอยเข้ามาเต็มๆ อย่างนั้นพวกเราที่อยู่ในอาคารสงบไม่กลายเป็นเจ็ทตื่นไฟจนซุลมุนวุ่นวายเหยียบกันตาย มีพวกเราสังเกตเห็นว่า อุบัติเหตุครั้งนี้ น่าจะเป็นการจงใจมากกว่า มีบุคคลผู้ไม่หวังดีพยายามที่จะจุดประทัดเพื่อให้เกิดระเบิดเสียงดังด้วย แต่ก็โชคดีว่าประทัดไม่ดัง หลังจากรถดับเพลิงเข้ามาจัดการแก้ปัญหาแล้วทุกอย่างก็สงบเรียบร้อยด้วยดี

๒. นักข่าวไอทีวี ถูกปิดล้อมเพราะประชาชนเกิดความไม่พอใจ เนื่องจากประชาชนเข้าใจผิดไปว่า นักข่าวรายงานตัวเลขของประชาชนที่มาชุมนุมเพียงแค่ว่าคน ทั้งที่จำนวนคนไม่ต่ำกว่าสี่ห้าหมื่น จึงเกิดการปิดล้อมนักข่าวพร้อมกับโยนขวดน้ำเข้าใส่ แต่เมื่อได้ไปกรอตุรายนภาพเหตุการณ์ภายหลังจึงได้รู้ว่านักข่าวไอทีวี ไม่มีการรายงานตัวเลขไปแต่อย่างใด ดังนั้นเรื่องเข้าใจผิดเรื่องข่าวลือต่างๆ อย่างนี้ค่อนข้างจะมีมากที่ทุกฝ่ายควรจะได้ระมัดระวังอย่างยิ่งเพราะถ้าเกิดความเสียหายอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา คงเป็นเรื่องที่ไม่ดีเท่าไรนักแก่ภาพรวมของประเทศไทยของเรา

*** ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙** เวลา ๑๖.๐๐ น. ทีมงานที่รับผิดชอบด้านต่างๆ ได้มาประชุมกันเพื่อเตรียมความพร้อมในการที่จะอำนวยความสะดวกให้กองทัพธรรมสามารถที่จะดำเนินการไปได้โดยเรียบร้อยด้วยดี วันนี้ได้มาประชุมรวมกับแผนกต่างๆ ที่มีการแบ่งความรับผิดชอบออกเป็นแผนกครัวกับทำอาหารเลี้ยงกัน แผนกดูแลความปลอดภัย แผนกเก็บบันทึกภาพถ่าย แผนกเก็บข้อมูลที่จะทำเอกสารด้านหนังสือ และก็มีแผนกเคลียร์พื้นที่ ซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวที่จะเข้าไปจัดตั้งเต็นท์แก้ปัญหาตามจุดต่างๆที่เกิดขึ้น ในช่วงที่ประชุมกันในเวลาประมาณ ๖ โมงเย็นก็มีข่าวด่วนออกมาว่า **ท่านนายกฯ ประกาศยุบสภา และจะมีการเลือกตั้งใหม่ภายใน ๓๕ วัน** โดยกำหนดให้วันที่ ๒ เมษายนเป็นวันเลือกตั้ง ซึ่งการกำหนดยุบสภาครั้งนี้ก็เป็นมาตรการที่นายกฯพยายามที่จะแก้ปัญหาให้ลดแรงกดดันลงไป แต่ดูเหมือนว่าไม่เป็นการแก้ปัญหาแต่อย่างใด เพราะประชาชนมองเห็นว่าปัญหาอยู่ที่ตัวท่านนายกรัฐมนตรี แต่นายกฯกลับไปแก้ปัญหาด้วยการยุบสภา ด้วยการไปลงโทษสภาให้คนที่สภาเขาลาออกกัน ทั้งๆที่สภาไม่ได้มีความผิดแต่อย่างใด เมื่อไม่ได้แก้ปมที่ชาวบ้านเขาตั้งใจแต่เหมือนกับการซื้อเวลาเพื่อที่จะกลับมาเอาหนักกว่าเก่า จึงเพิ่มแรงกดดันให้แก่ประชาชนขึ้นไปอีก

ความที่นายกฯ เป็นคนฉลาด สามารถคิดอะไรที่จะได้เปรียบคนอื่นตลอดเวลา จึงมีผลทำให้ยิ่งเพิ่มแรงกดดันกับฝ่ายตรงกันข้าม และยังเพิ่มแรงต่อต้านหนักขึ้นไปอีก จนฝ่ายค้านเขาทนไม่

ได้ถึงกับประกาศคว่ำบาตร การเจรจาแต่ละครั้งก็ต้องเป็นฝ่ายได้เปรียบอยู่ตลอดเวลา การแก้ปัญหาของคนฉลาดจึงเป็นการเพิ่มปัญหาเพิ่มแรงกดดันมากขึ้นๆ หนักขึ้นไปเรื่อยๆ

*** วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙** วันนี้เป็นวันที่สองของการชุมนุม มีประชาชนชนของมาบรีจาคเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ กองน้ำดื่มขวดน้ำดื่มเริ่มกองพะเนินสูงขึ้นไปเรื่อยๆ มาม่เริ่มทยอยมาเป็นระยะๆ ในวันที่สองมียอดเงินบริจาคถึง ๒ แสนกว่าบาท

พ่อท่านบอกว่า พวกเรามาชุมนุมที่นี้ก็มาแสดงวิถีชีวิตของเราแบบนี้แหละ อยู่กันสบายๆ ไปเรื่อยๆ ถึงเวลาเดี๋ยวก็พากันสวดมนต์ สวดมนต์เสร็จก็พากันฟังธรรม ตอนเช้านักบวชก็พากันออกบิณฑบาตในยามเช้า สายมาก็ออกมาทานข้าวร่วมกัน มีข่าวคราวอะไรก็เอามาอ่านสู่กันฟัง ใครร้องเพลงเก่งๆ ก็ออกมาร้องเพลงสู่กันฟัง ชีวิตของเราที่ดำเนินไปอย่างปกติธรรมดาๆ **อยู่วัดเป็นอย่างไรมาอยู่ที่นี้เราก็พยายามใช้ชีวิตให้เป็นปกติธรรมดาๆเหมือนอย่างนั้น**

พ่อท่านให้เรียกการชุมนุมของเราว่า เรามาดีมอนสเตรเตอร์ Demonstrator เรามา เป็นการมาแสดง หรือ โปรเทสเซอร์ Protescor แต่พวกเราไม่ใช่มีอบ Mob ซึ่งหมายถึงการมาชุมนุมแบบก่อวุ่นให้เกิดจลาจล

ช่วงหัวค่ำ ช่อง ๗ สีได้มาสัมภาษณ์พ่อท่าน ในประเด็นที่ฝ่ายค้านคว่ำบาตรรัฐบาลว่า พ่อท่านมีความเห็นอย่างไร พ่อท่านปฏิเสธที่จะได้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ ท่านบอกนักข่าวว่ามีผู้รู้เขาวิเคราะห์วิจัยกันอยู่แล้ว ซึ่งประเด็นในทางด้านรัฐศาสตร์นั้นไม่ใช่เป้าหมายหลักของเรา ในการที่เรา มาร่วมชุมนุมในครั้งนี้เรามีเป้าหมายหลัก ก็เพื่อต้องการให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้เหตุการณ์ชุมนุม เรียกร้องในครั้งนี้ เกิดความเรียบร้อยเท่านั้นเอง ในด้านรัฐศาสตร์หรือเรื่องการเมืองนั้น เราไม่ เก่งอะไรเราไม่มีความสามารถหรือมีความชำนาญทางด้านนี้

พ่อท่านบอกว่า เราคิดว่าเราจะมีน้ำหนักที่จะเข้ามาช่วยให้เกิดความสงบ ไม่ให้เกิดความรุนแรง อันนี้เป็นน้ำหนัก และเป็นเป้าหมายหลักที่พวกเราออกมาชุมนุมกัน

ขณะที่ประเทศไทยฟิลิปปินส์ ก็มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคล้ายกับไทยเป็นเหตุการณ์ต่อต้านขับไล่ ผู้นำ แต่ที่ฟิลิปปินส์เกิดเหตุการณ์รุนแรงถึงขั้นต้องมีการประกาศกฏอัยการศึกไปแล้ว ส่วนไทยเรานั้น มีเพียงแค่ประกาศหลักการสันติวิธีเท่านั้นเอง และพัฒนาการของกลุ่มประท้วงนับวันก็มีพัฒนา การเพิ่มขึ้น พิธีกรในที่ประท้วงมีการขอร้องสมาชิกไม่ให้กินเหล้าและให้ช่วยงดสูบบุหรี่ เพราะผู้มา ร่วมชุมนุมมีทั้งผู้หญิงและเด็ก ก็ได้พยายามรณรงค์ให้ช่วยกันงดสูบบุหรี่ และเมื่อเสร็จสิ้นการชุมนุม แล้วก็ขอร้องให้ร่วมไม่ร่วมมือกันช่วยกันเก็บขยะอีกต่างหากด้วย นับว่าเป็นการชุมนุมที่มีพัฒนาการ แม้ทางตำรวจที่เข้ามาช่วยดูแลความสงบเรียบร้อยก็ไม่มีมีการติดอาวุธ แม้แต่กระบอกแม่แตโล่ ที่ ทำให้รู้สึกว่าเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกัน แต่ตำรวจจะมาแสดงท่าทีแห่งความเป็นมิตร พยายามอำนวยความสะดวกต่อผู้เข้าร่วมประชุมให้เกิดความเรียบร้อย ซึ่งดูแล้วเป็นเรื่องที่น่าอนุโมทนากับทุกๆฝ่ายที่ ตั้งใจให้บ้านเมืองเกิดเรื่องเกิดราวที่เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยด้วยดี

ภาคบ่ายมีประชาชนหมื่นเวียนมาสังเกตการณ์ที่เต็นท์ของกองทัพธรรมอยู่ตลอดเวลา และมีหลายคนแสดงความคิดเห็นว่า พวกเราที่มาอยู่ร่วมกันนับพันนี้น่าจะมีกิจกรรมที่เขาสนใจ เช่นให้ คนหนุ่มสาวของพวกเราออกมาร้องเพลงคนสร้างชาติ มีสมณะบางรูปเสนอว่าน่าจะตั้งวงตอบปัญหา ให้กับประชาชนที่มามุงดูพวกเรา เพื่อใครสนใจอยากจะทำอะไรก็จะได้สามารถแก้ปัญหาได้ แต่

พ่อท่านไม่เห็นด้วยเพราะเห็นว่าสมณะเราจะถูกรุมกินโต๊ะมากกว่า ซึ่งนับว่าเป็นการเลื่อง ถ้าเกิดการโต้เถียงโต้แย้งกันก็จะทำให้เกิดภาพที่ไม่ดีออกไป เพราะในขณะนี้ความคิดของประชาชนยังมีความเห็นแตกแยกกันอยู่มาก มีสมณะบางรูปมารายงานว่า เมื่อสมณะเราเดินไปใช้ห้องที่ธรรมศาสตร์ มีคนที่แต่งตัวดูดีเดินเข้ามาต่อว่าต่อขาน ซึ่งบ่งบอกถึงความเข้าใจไม่ได้ในการที่พวกเราออกมาชุมนุมต่อต้านในรูปแบบของนักบวชในครั้งนี่ ซึ่งก็น่าสงสารในความยึดถือเก่าๆที่เขามี พ่อท่านเล่าให้ฟังว่า เหตุการณ์ในครั้งนี่ แม้แต่ญาติธรรมบางคนก็ยังเข้าใจไม่ได้ ถึงกับเอารูปเก่าๆของสมณะที่เคยถ่ายใส่กรอบไว้ จับโยนทิ้งลงถนนหมด แม้หนังสือธรรมะก็เอามากองทิ้งตามถนนเช่นกัน พ่อท่านบอกว่าก็ต้องเห็นใจกัน เหมือนคนที่ต้องกลายเป็นเมียโจรแล้วหลงรักโจร ถึงเราจะไปบอกให้เขารู้ตัวเขาก็กลับจะทำร้ายเราก้ได้ เพราะเขามีความเข้าใจและความเชื่อถือแบบนั้น

ในตอนเย็นมีหญิงสาววัยกลางคนเขาบอกว่า เขาเพิ่งเดินทางมาจากอเมริกาเข้ามากราบพ่อท่าน เธอได้แสดงความประหลาดใจกับข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในเมืองไทยอย่างมาก เพราะเธออยู่อเมริกาที่เธอรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในเมืองไทยได้เป็นอย่างดี ว่ากำลังมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น **แต่พอเธอมาถึงเมืองไทยและได้มาคุยกับคนไทยที่นี่ คนไทยที่อยู่ที่นี่ตลอดเวลาไม่มีที่คนที่สามารถรับรู้ได้ว่า ผู้นำของเขามีปัญหาที่บ้านกับเมืองอย่างไร เป็นสิ่งที่เธอประหลาดใจมาก** เมื่อเธอได้มาเหยียบพื้นแผ่นดินไทยของเธอเอง

ตกเย็นรายการบนเวทีใหญ่เริ่มกันประมาณ ๕ โมงเย็นวันนี้ แม้จะเป็นวันที่สองของงาน เนื้อหาที่นำเสนอก็ยังเข้มข้นเหมือนวันแรกมีคิวของนักร้องและนักพูดอยู่เพียบ ยิ่งดีก็ยิ่งหนักขึ้นวันนี้มีปาหนะมาทั้งไม้เด็ด ก็ยิ่งทำให้บรรยากาศคึกคักยิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งบรรยากาศในคืนนี้มีบุคคลสำคัญๆ มาร่วมแสดงตัวอยู่บนเวทีกันอยู่หลายคน

ตอนเที่ยงคืนคุณสนธิได้ออกมาประกาศว่า คณะแกนนำของพันธมิตรได้ตกลงกันว่า เวลาเที่ยงคืนจะพากันเคลื่อนขบวนออกเดินไปที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เพื่อจะได้ประกาศเจตนารมณ์ในการต่อสู้ที่จะรวมพลังครั้งยิ่งใหญ่อีกครั้ง จึงขอให้พี่น้องทั่วทั้งประเทศมาร่วมกันชุมนุมขับไล่นายกฯ ทักษิณให้ออกไปในวันที่ ๕ มีนาคมซึ่งจะถือว่าเป็นวันประกาศขับไล่ทรราชออกไปจากเวทีการเมือง

★ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ตอนเช้าสมณะก็ยิ่งออกบิณฑบาตบริเวณเสาชิงช้า

ตลาดบางลำภู และแถวๆตลาดท่าพระจันทร์ ก็มีผู้คนพากันใส่บาตรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ วันนี้เป็นวันที่สามของการชุมนุมที่ท้องสนามหลวง เมื่อพันธมิตรประกาศว่าจะกลับมาพบกันใหม่อีกในวันที่ ๕ มีนาคม ทางแกนนำของกองทัพธรรมก็ได้ประเมินสถานการณ์กันแล้วดูว่า ถ้าเราเอาคนเป็นพันๆมาอยู่กันเฉยๆที่สนามหลวงจะเสียเวลากันไปเปล่าๆ ลุกกลับไปตั้งหลักพักผ่อนกันที่วัดก่อนดีกว่า วันที่ ๕ มีนาคมค่อยมารวมพลังกันใหม่ และก็มีผู้มองในด้านความปลอดภัย เพราะเกรงกันว่าถ้าพวกเขาอยู่กันน้อยๆอย่างนี้ถ้ามีคนแกล้งขึ้นมา ก็อาจจะทำให้มีผลกระทบเสียไปถึงงานใหญ่ได้

ในวันนี้นักข่าวได้มาตั้งคำถามกับพ่อท่านว่าในการชุมนุมสองวันที่ผ่านมาจนถึงวันที่ ๒๘ นี้ถือว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ **พ่อท่านให้คำตอบกลับไปว่าความสำเร็จในเป้าหมายของเราก็คือความสงบเรียบร้อยด้วยดี อันนี้เป็นเป้าหมายหลักส่วนผลในทางรัฐศาสตร์หรือผลในทางการเมืองนั้นเป็นเป้ารอง** นักข่าวได้ถามคำถามต่อไปว่าผลสำเร็จนี้ถือว่าเกินคาดหรือไม่ พ่อท่านบอกว่า **เกินคาดสิ** เพราะพวกเราได้มีแบบฝึกหัดที่ได้ฝึกฝนอบรมตนกันมากขึ้น มานานนี้มีทั้งคนขึ้นมา มีทั้งคนไม่เข้าใจเรา มาคอยตะโกนด่า ซึ่งก็เป็นแบบฝึกหัดที่เราจะมาฝึกปฏิบัติกับจิตใจของเรา มาอยู่ที่นี้ก็มาตั้งตนอยู่บนความยากลำบากมากกว่าอยู่ที่วัด เพราะผัสสะมีมากกว่า สิ่งเหล่านี้การที่เราต้องมาฝึกยากฝึกลำบาก ฝึกปฏิบัติกับแบบฝึกหัดที่มากกว่า นี่ก็เป็นผลที่ได้เกินคาด จนคนที่มาที่นี้ต่างพากันนึกเสียดายกับคนอื่นๆ ที่ยังไม่ได้มาร่วมสร้างประวัติศาสตร์ต้องมาตกหล่นจากหน้าประวัติศาสตร์ในครั้งนี่ไป

เวลา ๑๒.๐๐ น. กองทัพธรรมทั้งสมณะและญาติธรรมก็ค่อยๆ เก็บข้าวของทยอยออกจากสนามหลวงมีสมณะ ๑๐ รูปพากันเดินจาริกกลับไปสู่สันตโศภ ซึ่งในระหว่างทางก็มีชาวบ้านที่เข้าใจไม่ได้ ตะโกนด่าพวกเราเป็นระยะๆ.

การเคลื่อนขบวนพันธมิตรฯไปทำเนียบรัฐบาล

การชุมนุมใหญ่ของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ท้องสนามหลวง ซึ่งชุมนุมยึดเยื่อเพื่อเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากนายกรัฐมนตรี ได้เคลื่อนพลไปทำเนียบรัฐบาลในเช้าของวันที่ ๑๔ มี.ค. ๒๕๔๙ ด้วยบรรยากาศเบิกบาน การชุมนุมเป็นระเบียบเรียบร้อย และสวยงามด้วยทิวธงและคลื่นมหาชนนับสองแสนคน

หลังจากที่กลุ่มพันธมิตรได้ปักหลักชุมนุมยืดเยื้อ ณ ท้องสนามหลวง มาเป็นเวลาร่วม สี่ปดาร์ท(๕-๑๒ มี.ค.) หลังจากการชุมนุมครั้งใหญ่ในวันที่ ๕ มี.ค. ครั้งล่าสุด ซึ่งกองทัพธรรมก็ร่วม ปักหลักมาด้วยตลอด วันที่ ๑๓ มี.ค. เป็นวันที่พันธมิตร เริ่มทยอยมาที่สนามหลวงเป็นจำนวนมาก เพื่อเตรียมชุมนุมใหญ่ในวันที่ ๑๔ มี.ค.อีกครั้ง

ในส่วนของกองทัพธรรมจัดประชุมสมาชิกกองทัพธรรมในเช้าวันที่ ๑๓ มี.ค. ระหว่างเวลา ๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. เพื่อรับทราบร่วมกัน หลังจากนั้นพิธีกรรมจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ตลอด ช่วงบ่ายจนกระทั่งตีระดมแรงช่วยกันทำธงกระดาษ และผ้าคาดศีรษะสีขาว มีคำว่า อหิงสา นอกจากนี้ นี้มีการทำธงอหิงสาและธงอโหสิ ด้วยผ้าสีเหลืองผืนใหญ่ ส่วนแม่ครัวแบ่งกำลังสองส่วนคือทีมโรงบุญ บริการแจกอาหาร และทีมเตรียมข้าวห่อสำหรับวันต่อไป

รายการที่เวทีใหญ่เริ่มในเวลา ๑๗.๐๐ น. มีบทเพลงเพื่อชีวิตจากศิลปินชื่อดัง เช่น พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ พงษ์เทพ กระโดนชำนาญ คาราวาน และวงอื่นๆ สลับกับการปราศรัยจากบุคคล สำคัญหลายคน รายการมีตลอดทั้งคืนจนถึงวินาทีสุดท้ายของการเคลื่อนขบวน ซึ่งมีกองทัพธรรม เป็นขบวนแรกจัดขบวนนำโดยรถพระพุทธรูป พระพุทธรูปนิมิตร ปางตรีลักษณ์ ประดับรถด้วย ธงอหิงสา ต่อด้วยรถประชาสัมพันธ์ ขบวนธงชาติ ธงฉลองครองราชสมบัติครบ ๖๐ พรรษา ธงอหิงสา- อโหสิ และธงสีน้ำเงิน ต่อด้วยขบวนสมาชิกกองทัพธรรม ตามด้วยขบวนพันธมิตรฯกลุ่มต่างๆ โดยมี กลุ่มแกนนำหน้าขบวน ระหว่างขบวนคน ๑๐,๐๐๐ คนมีรถประชาสัมพันธ์คัน ๑ คัน ลี้อมวลชน กว่า ๕๐๐ คนคอยบันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์อย่างใกล้ชิด

การเคลื่อนขบวนมหาชนครั้งนี้ผู้ร่วมชุมนุมมีข้อยึดถือปฏิบัติ ทางสันติวิธี **๔ ห้าม ๓ ต้อง**

๔ ห้าม

- ๑. ห้ามเผาทำลายทรัพย์สินของประชาชน และราชการโดยเด็ดขาด
- ๒. ห้ามพูดคำหยาบด่าทอ ทะเลาะวิวาทกับเจ้าหน้าที่รัฐและคนอื่นๆ
- ๓. ห้ามพกพาอาวุธทุกชนิด
- ๔. ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๓ ต้อง

- ๑. ต้องให้ความร่วมมือกับแกนนำชุมชนโดยพร้อมเพรียงกัน
- ๒. ต้องอยู่ในอาการสงบ หยุดหรือนั่งลงทันที เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน
- ๓. ต้องอดทนต่อการข่มขู่ ดูแลซึ่งกันและกัน บอกกล่าวทุกครั้งเมื่อไปทำกิจกรรมชั่วคราว

ลำดับเวลาและเหตุการณ์สำคัญในการเคลื่อนขบวนมีดังนี้

เวลา ๐๕.๓๐ น. แกนนำสั่งเตรียมจัดขบวน มีพระสงฆ์สวดมนต์พร้อมทั้งเทศนาธรรมบนเวที รวมทั้งบอกข้อปฏิบัติในการชุมนุมอย่างอหิงสา

เวลา ๐๖.๔๕ น. ขบวนเริ่มเคลื่อนไปตามถนนราชดำเนิน มีทีมรักษาความปลอดภัยเดินเรียงหน้าคล้องแขนที่ริ้วเวทีประชาสัมพันธ์มี **นายสุวิทย์ วัฒนุ นพ.เหวง โตจิรากร ร.ต.อ.นิติภูมิ นวรัตน์ นพ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ** อยู่บนรถและผลัดเปลี่ยนกล่าวปราศรัยและเชิญชวนผู้ที่อยู่บนฟุตบาทเข้าร่วมเดินไปทำเนียบ ส่วนขบวนแกนนำกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ๕ คน คือ **นายสนธิ ลิ้มทองกุล พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายสมศักดิ์ โกสัยสุข นายพิภพ ธงไชย และ นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์** ถูกจัดไว้ในช่วงกลางขบวน โดยเดินเรียงหน้ากระดานภายใต้ธงสัญลักษณ์หนุมาน มีกลุ่มคนชุดดำคล้องแขนเป็นรูปสี่เหลี่ยม ๒ ชั้น ล้อมรอบกลุ่มแกนนำ เพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด ไม่ให้ใครเข้าไปใกล้แกนนำเกินระยะ ๑ คอก

ช่วงที่ขบวนของแกนนำพันธมิตรฯ เคลื่อนตัวมาถึงบริเวณหน้ากองสลาก ปรากฏว่ามีรถตู้ของตำรวจกองกำกับการสืบสวนนครบาล ๑ วิ่งมาพร้อมกับรถตู้อีกคันของประชาสัมพันธ์ตำรวจนครบาล วิ่งตัดขบวน และวิ่งขนานไปกับกลุ่มของแกนนำ ทำให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้กับแกนนำทั้ง ๕ คน นี้กว่าจะม้ามุ่มแกนนำ จึงกระโดดเข้าขวางไม่ให้รถวิ่งขนานไปกับกลุ่มแกนนำ เกิดการโต้เถียงกับตำรวจนอกเครื่องแบบแต่เหตุการณ์จบลงด้วยดี โดยรถตู้ทั้งสองคันยอมวิ่งออกไปเส้นทางอื่น

เวลา ๐๗.๑๐ น. หัวขบวนเดินทางถึงอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยได้รับการต้อนรับจากประชาชนที่รออยู่บริเวณ ๒ ข้างถนนราชดำเนิน ที่ส่งเสียงให้ร้องและปรบมือ พร้อมกับตะโกนคำว่า **“ทักษิณ.....ออกไป...ทักษิณ.....ออกไป...ทักษิณ.....ออกไป.....”** อยู่ตลอดเวลา

เมื่อถึงบริเวณสะพานผ่านฟ้าและพิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีตำรวจยืนอารักขาพร้อมโล่ อยู่ประมาณจุดละ ๒๐ นาย

เวลา ๐๗.๒๕ น. หัวขบวนเคลื่อนมาถึงถนนราชดำเนินนอก ผ่านศูนย์สวัสดิการเด็กเยาวชนและสตรี และกระทรวงคมนาคม มีเจ้าหน้าที่ข้าราชการออกมายืนมุงดู เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยรีบปิดประตูรั้วหน่วยงานตนเอง

เวลา ๐๗.๔๕ น. ขบวนเคลื่อนถึงบริเวณด้านหน้า**กระทรวงเกษตรและสหกรณ์** แกนนำสั่งให้ขบวนหยุดพักเพื่อรอขบวนที่ตามมา ซึ่งท้ายขบวนยังอยู่ที่สนามหลวง ผู้ชุมนุมร้องตะโกนขับไล่ **คุณหญิงสุดารัตน์ เกยุราพันธ์** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ อาทิ **“เจ็ห์น้อย....ออกไป.....เจ็ห์น้อย....ออกไป.....เจ็ห์น้อย....ออกไป.....”** อยู่ตลอดเวลา

เวลา ๐๘.๐๐ น. ขบวนเดินทางถึงสะพานมัฆวานรังสรรค์ และหยุดยืนตรงเคารพธงชาติ และร่วมร้องเพลงชาติไทย ก่อนที่จะเคลื่อนตัวต่อไป ระหว่างนี้มีบริษัทขายน้ำนำน้ำดื่มมาแจกจ่ายให้กับผู้ชุมนุมฟรี พร้อมระบุว่า**เป็นน้ำกู้ชาติ** ส่วนขบวนแกนนำหยุดพักอีกครั้งบริเวณด้านหน้าสำนักงานสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย

เวลา ๐๘.๒๐ น. ขบวนเคลื่อนถึงหน้ากระทรวงศึกษาธิการ นายสุวิทย์ ตะโกนบอกให้ **นายจาตุรนต์ ฉายแสง** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อดีตคนเดือนตุลาฯ ลาออกจากตำแหน่ง มีเสียงผู้ชุมนุมร้องรับอยู่ตลอดเวลา เมื่อขบวนเคลื่อนมาถึงแยกสวนมิสกวันเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนพิษณุโลก ขณะที่ **พล.ต.ต.ปราโมช ปทุมวงศ์** ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ คอยสั่งการตำรวจประมาณ ๕๐๐ นาย เพื่อกันไม่ให้ผู้ชุมนุมเดินตรงไปยังบริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า

นพ.เหวงและนายวีระ เจรจากับ พล.ต.ต.ปราโมช เพื่อขอตั้งเวทีที่บริเวณแยกสวนมิสกวัน และเวที่ย่อยอีก ๔ จุด ในถนนราชดำเนินและถนนพิษณุโลก บริเวณด้านหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(ก.พ.) ซึ่ง พล.ต.ต.ปราโมชไม่ขัดข้อง

เวลา ๐๘.๓๐ น. หัวขบวนเคลื่อนถึงบริเวณหน้าทำเนียบรัฐบาล ฝั่งตรงข้ามสำนักงาน ก.พ. มีกลุ่มประชาชนราว ๓๐๐ คน รอคอยก่อนหน้าเพื่อเข้าสมทบการชุมนุม มีข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) ออกมาเกาะรั้วสังเกตการณ์ ส่วนท้ายขบวนซึ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ปิดขบวนด้วยรถมอเตอร์ไซค์ ออกจากสนามหลวงเวลา ๐๗.๓๐ น. และมาหยุดปักหลักอยู่ที่แยก จ.ป.ร. บนถนนราชดำเนิน ขบวนกลุ่มแกนนำเคลื่อนขบวนข้ามสะพาน

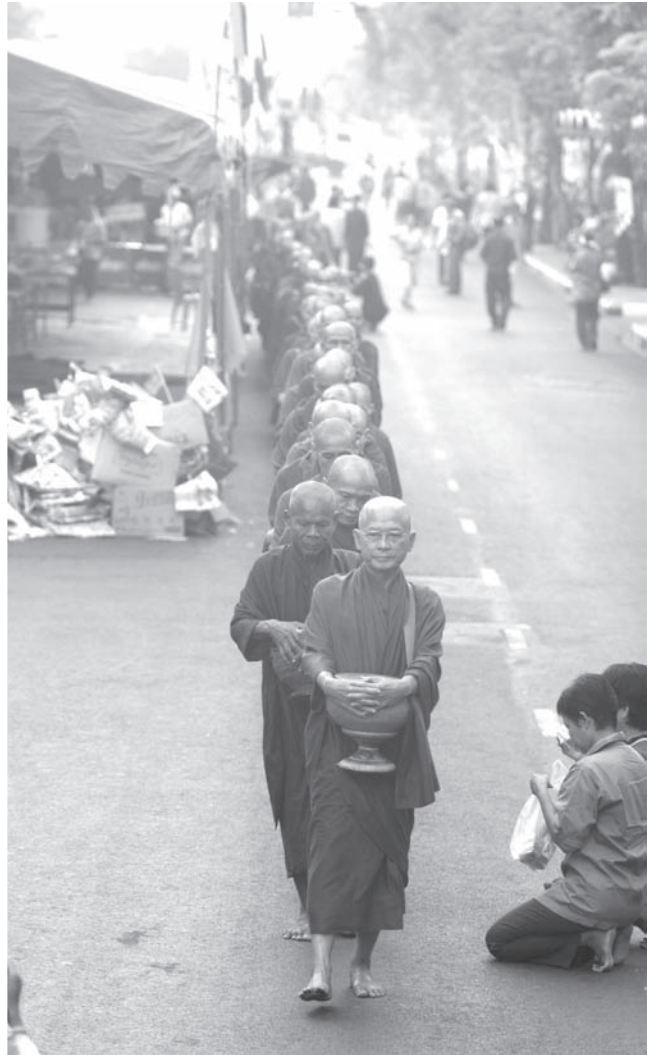

มัชวานรังสรรค์ พล.ต.จำลอง และนายสนธิแยกตัวจากขบวนการใหญ่ไปสมทบกับหัวขบวนการที่ปักหลักอยู่หน้าสำนักงาน ก.พ. อย่างรวดเร็ว จากนั้นแกนนำทยอยขึ้นเวทีกล่าวปราศรัย

ในระหว่างมีการปราศรัย รถกองทัพอธรรมได้ขบวนเดินและช่วยกันทางเดินที่ตามแนวของถนนพิษณุโลก ที่พักของกลุ่มกองทัพอธรรมอยู่บริเวณด้านหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(ก.พ.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) ภายในเวลาไม่นานการจัดบริเวณที่พักและกองอำนวยการกองทัพอธรรมก็เสร็จสิ้น พร้อมปักหลักชุมนุมยึดเยื้องข้างทำเนียบฯ จนกว่านายกรัฐมนตรีจะลาออก ที่เวทีใหญ่บริเวณสี่แยกสวนมิสกวันมีรายการจนกระทั่งเริ่มต้นวันใหม่ของวันที่ ๑๕ มี.ค. และมีต่อเนื่องกระทั่งสาย

ในช่วงเช้าตรู่ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์นำสมณะและสิกขมาตุไปบิณฑบาตรรอบบริเวณการประชุม ในเวลา ๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. ฟังการรายงานข่าว หลังจากนั้นเป็นการแสดงดนตรีของ

กองทัพธรรม เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมที่เวทีใหญ่ หลังจากนั้นไปฉันอาหารที่บริเวณเต็นท์กองทัพธรรม และเดินทางกลับสันตโศภนประมาณเวลา ๒๐.๐๐ น.

วันนี้ช่วงบ่ายมีการเก็บเวทีที่บริเวณสี่แยกสวนมิกสวันย้ายมาที่เวทีหน้าสำนักงานก.พ. ชั่วคราว เนื่องจากมีขบวนเสด็จที่ถนนราชดำเนินนอก หลังจากขบวนเสด็จผ่านจึงมีการจัดเวทีและมีกิจกรรม เช่นเติม ในขณะที่เวทีมีรายการปราศรัยดำเนินอยู่ ในช่วงเวลา ๒๐.๒๙ น. มีนายตำรวจหลายนาย นำทีมโดย พล.ต.อ.โกวิท วัฒนะ ผบ.ตร. แห่งชาติ ได้เดินเยี่ยมและทักทายผู้ร่วมชุมนุมกลุ่มต่างๆ ในช่วงมาถึงบริเวณกองอำนวยการกองทัพธรรม ผู้สื่อข่าวได้ไปสัมภาษณ์ความรู้สึก ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ก็มาเยี่ยมให้กำลังใจทุกฝ่ายนะ พวกเราความคิดอาจจะไม่เหมือนกัน แต่ที่บ้านเมืองก็เป็นของเราทุกคน มีอะไรก็ใช้เหตุใช้ผลมาหากันก็ดี ไม่มีความรุนแรงก็ดี ร่วมมือกันทุกฝ่ายเชื่อฟังกันก็ดี” หลังจากนั้นไปเยี่ยมผู้ชุมนุมกลุ่มอื่นๆ บรรยายการชุมนุมยังคงคึกคักมีต่อเนื่องตลอดวันตลอดคืน มีประชาชนมาฟังรายการภาคค่ำจำนวนมาก มีผู้นำน้ำและอาหารมาบริการแจกฟรีหลายเจ้า และกองทัพธรรมก็เปิดโรงบุญพันธมิตรเพื่อให้บริการอาหารและน้ำดื่มแก่ผู้มาร่วมชุมนุม.

☆ ทิม สมอ.

ชัยชนะของประชาชน บนมติใหม่ของการต่อสู้ สู่วัฒนธรรมของการเมืองไทย

พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เทศน์ก่อนฉันที่เวทีมฆวานรังสรรค์ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๙

เผยสังขรณ์ที่เฝ้าอำนาจไถ่ถอนล้างได้

เจริญธรรมทุกๆ คน วันนี้เราก็มารู้จักกันตามประสาที่ควรจะได้พูดได้คุยกัน ใครก็ตามที่คิดว่าเราเข้าใจในสิ่งที่ดี หรือเข้าใจในสิ่งที่เป็นสังขรณ์ ถ้าจะพูดให้ไถ่ๆ ว่าเราเข้าใจในสังขรณ์ เข้าใจในสิ่งที่เป็นประโยชน์คุณค่าจริงๆ นี้ เราก็มารู้จักกันได้เอามาบอกกัน แจกแจงยืนยันขยาย ให้เราได้รับรู้ได้เข้าใจในสิ่งที่มันเป็นประโยชน์เป็นความถูกต้องที่แท้จริง เราก็จะต้องบอกกัน

◆ บรรยากาศการแสดงธรรมโดย **พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** ที่เวทีมัชฌมาญ ถนนราชดำเนินนอก ถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมทางเอเอสทีวี ช่องนิวส์ 1 เวลา ๘.๓๐-๑๐.๐๐ น. ช่วงที่กลุ่มพันธมิตรฯ และกองทัพธรรมมีการชุมนุม ประท้วงอย่างยืดเยื้อที่ข้างทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก ๓๔ วัน ๓๔ คืน

ในธรรมะของพระพุทธเจ้าฉันนั้น ยืนยันชัดเจนว่า ถ้ายังเห็นแก่ตัว หรือพูดโดยลำนวนที่ท่าน พุทธทาสท่านเคยพูดบ่อยๆ ก็คือ เห็นแก่ตัวกู ตัวกูของกู ถ้ามีการเห็นแก่ตัวกูของกูอยู่นั้นเป็น เรื่องไม่ดี การเห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ผู้อื่นไม่เจือจางไม่เกื้อกูลเผื่อแผ่ออกไปสู่ผู้อื่นมันเป็นภัยแต่ไหน แต่ไรมา **สังฆกรรมอันนี้ไม่มีอะไรที่จะมาล้มล้างได้ เป็นสังฆกรรมที่เที่ยงแท้เป็นสังฆกรรมที่ถูกต้องที่สุด**

แต่คนเราไม่รู้ตัว ไม่รู้ว่าตัวกูของกูคืออะไร ลักษณะอย่างไรมันมีตัวกูของกู มันแสดงบทบาท ออกทางกายกรรม ทางวจีกรรม ก็มาจากมโนนั้นแหละ มันแสดงตัวกูของกูอย่างชัดเจนแล้ว ปรากฏออกมาเป็นเรื่องราว เป็นรูปร่างเป็นสภาพที่มันเห็นแก่ตัวอย่างหนั้ แต่ตัวเองก็ไม่รู้ตัว ไม่เข้าใจ ไม่รู้ไม่ได้ศึกษา ว่าอันนี้มันเป็นภัยต่อตนและเป็นภัยต่อสังคมอย่างมาก ในความเห็นแก่ตัวที่ไม่รู้ตัว ไม่รู้ตนนี้ ศาสนาพุทธสอนเรื่องนี้ และพระพุทธเจ้าก็ตรัสรู้เรื่องนี้อย่างสำคัญที่สุด เอามาเผยแผ่ให้ แก่สังคมนมนุษยชาติ ให้แก่ทุกคน ควรจะศึกษาและก็ควรที่จะได้ปฏิบัติประพฤดิเพื่อจะลดตัวตนลด ความเห็นแก่ตัวนี้ออกไปให้ชัดเจน

การต่อสู้คดีใหม่ : ใช้ความจริงความรู้อ้างสู้กัน

ขณะนี้เหตุการณ์บ้านเมืองกำลังเกิดเรื่องเกิดราวอย่างสำคัญ อาตมาก็อยากจะกล่าวว่า การ ต่อสู้ระหว่างพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยนี้เป็นกลุ่มหลักที่ดำเนินมานาน จนเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด

ขณะนี้ที่กำลังแสดงบทบาทอยู่

การต่อสู้มาถึงวันนี้เป็นอย่างไร ในส่วนภูมิปัญญาอาตมาก็เห็นชัดเจนว่า การต่อสู้มาถึงขณะนี้แล้ว **เราประกาศความชนะได้แล้ว มันเป็นความชนะตามสัจธรรม ไม่ใช่เป็นความชนะอย่างที่โลกเขา เข้าใจง่ายๆ ตื่นๆ ชนะอย่างไร?**

อาตมาอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าเหมือนกับในสนามมวย คนไปดูมวยที่ชกกัน ๒ ฝ่าย ชกกันไป ชกกันไป ประชาชนหรือคนดูมวยนี้เห็นแล้วว่าฝ่ายไหนชนะ ที่นี้มวยที่ชกอยู่ขณะนี้มันเป็นมวยที่ไม่ใช่สู้กันตามกฎหมายกติกาแบบเก่าๆ คือเป็นมวยประเภทที่เรียกว่าไม่ใช่มวยโหดร้าย ไม่ใช่มวยที่จะต้องเผด็จศึกแบบหมัดน็อกบั้งเข้าไปชกดินชกกองลงไปกลางเวทีเลย หรือเรียกว่าชกเบรียงแตก เลือดทะลัก แล้วก็เจ็บปวดหรือล้มตายกันจริงๆ แต่เป็นมวยที่ประกอบไปด้วยความสวยงามเป็นมวยที่มีศิลปะวิทยา เป็นมวยที่มีน้ำใจ เป็นมวยที่ไม่เอาเปรียบ เป็นมวยที่มีลีลาที่น่าดูมาก **ประชาชนที่อยู่ดูอยู่ในสนามนี้เห็นแล้วว่าใครชนะ ขณะนี้ให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว** ต่อให้กรรมการเข้าข้างอีกฝ่ายหนึ่ง จับมืออีกฝ่ายหนึ่งชนะ ทั้งที่คนในสนามนี้เห็นแล้วว่าฝ่ายนี้ สมมุติว่าฝ่ายน้ำเงิน ฝ่ายน้ำเงินนี้ชก โอโฮ ประกอบไปด้วยศิลปะ มีความรู้ มีความจริง มีหลักฐานมีอะไรต่ออะไรต่างๆนานาประกอบกันเป็นข้อมูล คนมารับข้อมูลนี้แล้วมาดูความจริงอันนี้ มวยนี้เหนือชั้น มวยนี้ชนะแล้ว ชัดเจน ความชนะนี้จึงเป็นสัจธรรมแห่งความจริง ไม่ใช่มวยที่มันต่อสู้กันด้วยเล่ห์กล ด้วยกลเม็ดกลเชิง **ต่อให้กรรมการไปเข้าข้างฝ่ายแดง และยกมือฝ่ายแดงชนะ ฝ่ายน้ำเงินที่เราชนะด้วยความจริง มันก็ชนะอยู่วันยังค่ำ**

การมาชุมนุมกันคราวนี้ ก็ขอให้พวกเรา **“ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป โชคความจริงกันออกมาให้มากๆ หมดยา”** เพราะความจริงหรือสัจธรรมที่แสดงออกนี้แหละ จะเป็นการยืนยันหยัดยืนยันอย่างแท้จริง อย่างเมื่อคืนนี้ ดร.เสรีออกมาพูดยืนยันประกาศ ไม่รู้จักชั้นที่ตอนที่คุณอัญชลีได้ชก มันเป็นคำตอบที่ชัด เป็นคำตอบที่จริงที่สุด แล้วการชกคราวนี้นี่คงไม่เป็นการชกที่จะยาวนานเหมือนสงครามครูเสดหรอก มันคงไม่ยืนยาวถึงขนาด ๒๐๐ กว่าปีอย่างนั้นหรอก มันก็เป็นการชกกันช่วงหนึ่ง

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม อาตมาว่ามีความเจริญ ยิ่งเจริญมากยิ่งขึ้น เพราะเราได้ชักซ้อมได้ฝึกฝนผู้ที่อยู่ที่บ้านถ้าไม่สะดวกก็มาอย่างที่มาที่แหละ อย่างวันที่ ๒๙ มี.ค. นี้จะไปกันที่สยามพารากอนนั่นก็ว่ากันไป

เหตุผลหลัก ๒ ประการ ที่ใช้คัดค้านกันได้แล้ว

การชุมนุมกันแบบนี้ อาตมาว่ามันได้ข้อมูลหลักฐานที่เอามาใช้เป็นหลักสำคัญในการตัดสิน ๒ ชนิดหลักๆ

๑. ความจริง ความชัดเจนว่า **คุณทักษิณหรือนายกรัฐมนตรีนี้ ไม่มีความชอบธรรมที่จะบริหารประเทศต่อไปแล้ว มันชัดหรือยัง?** ผู้รู้ทั้งหลายแหล่มีหลักฐานต่างๆ เอามาแจกันบอกกัน มาเปิดเผยเป็นความรู้อันให้ชัดเจน ยืนยันหลักฐานต่างๆ มันชัดหรือยัง มันครบหรือยัง อาตมาว่ามันชัดแล้วครบแล้ว นั่นอย่างหนึ่ง

◆ การเคลื่อนไหวขบวนการประชาชนของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เดินทางมาจากสวนจตุรมุข ไปย่านธุรกิจสีลม มีผู้รู้หลายท่านมาเปิดเผยความไม่ชอบธรรมของนายกฯ โดยได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี ๑๖ มี.ค. ๒๕๕๙

๒. หลักของการยืนยันประชาธิปไตยก็คือประชาชน ประชาชนตอนนี้ที่มาชุมนุมกัน มากัน พรักพร้อมหรือยัง ทุกหมู่เหล่าหรือยัง และเป็นสมัครสมัมย์ ไปไล่ต้อนมาไปเกณฑ์เขามา เอาอำนาจ เอาเงินไปล่อไปจ้าง หรือว่าเป็นพลังบริสุทธิ์ เป็นพลังที่เขาู้เห็นเขาเข้าใจเอง แล้วก็มารวมรวมด้วยความบริสุทธิ์ใจเต็มใจ มันเหมือนกันกับโพลล์ โพลล์นี่ก็ไปสุ่มเอาคนกลุ่มหนึ่งมาแล้วก็สอบถามได้ คำตอบออกมาเป็นโพลล์ อันนี้ก็เหมือนกับการชุมนุมนี้จะไปบอกว่าอ๋อ...นี่เป็นพวกกลุ่มชุมนุมกันเล็กน้อยไม่ถึง ๑๙ ล้านเสียง พูดอย่างนั้นมันคนละเรื่องกัน ถเถียงกันข้างๆ คูๆ

กลุ่มนี้เหมือนกันกับโพลล์ที่เอาตมาว่าแล้วว่า เราก็สุ่ม เหมือนโพลล์สุ่มเอาคนกลุ่มหนึ่ง แล้วก็เอามาตรวจสอบ แต่อันนั้นมันไม่เหมือนโพลล์ที่เดียวก็ตรงที่ว่า มันเป็นคนจริง ที่มันลึกกว่าโพลล์อีก เพราะเขาอิสระเสรีภาพ แล้วก็มากันทั่วทิศเลย แม้แต่ต่างประเทศก็ยังมีมาาร่วมกัน ในวันที่จะนัดแนะชุมนุมกัน เอ้ามาพรักพร้อมกัน

พลังประชาชนหรือพลังอำนาจอย่างที่กล่าวนี้ มันครบพร้อมหรือยัง?

๑. ความจริง ครบครบถึงความชัดเจนหรือยัง ?

๒. พลังประชาชน ครบสมบูรณ์จริงหรือยัง ?

ถ้าจริงแล้วนี่ ประชาธิปไตยที่แท้จริง ก็ตัดสินใจได้แล้วชนะได้แล้ว เพราะฉะนั้นการกระทำต่อไปนี่ ยืนยันยืนยันหยัดไปเถิด ไม่ใช่ที่เราจะเข้าไปทำอะไรอย่างไม่มีหวัง มันจบแล้ว ในเรื่องของผลที่ตัดสินใจ ที่ชี้ชัด ชัดเจน นอกนั้นก็จะมีเรื่องอะไรต่ออะไรเอะๆ เทอะๆ ไปเรื่อย ที่จะเกิดเหตุอะไร ทั้งๆที่รู้อยู่ว่าถ้าจะดันทุรังอะไรต่ออะไรไปอีก แล้วก็ไปอ้างกฎหมายอะไรสามัญตัญๆ เท่านั้นว่าประชาธิปไตย จะต้องอยู่ในกฎกติกา แต่จริงๆกฎกติกา แต่ก็อ้างว่าเป็นกฎกติกา จะดันทุรังไปให้มันเกิดกฎกติกาจนได้ และกฎกติกา ก็จะชนะในอนาคต ก็รู้ทั้งรู้ที่อยู่ท่าอะไรนี่เป็นต้น หรือเรารู้อยู่ว่ามันจะไม่สำเร็จ มันจะสูญเปล่าและจะเกิดความแตกแยกมหาศาล ก็เกิดจากคนดันทุรังได้

ความแตกแยกแต่ละครั้ง

จะสร้างกลุ่มชนที่เกิดปัญญาใหม่ เพิ่มในสังคมโลกยิ่งขึ้น

ขณะนี้ความแตกแยกของทุกเหล่าทุกกลุ่ม เหตุเกิดจากความไม่ยอม การดึงดันทุรังนี้แหละ ก็เลยยังเกิดปฏิกิริยาความระแวงแตกแยก เกิดปริแยกกันมากขึ้นๆๆ แต่ถึงกระนั้นก็ตามเอาตมาก็เข้าใจในส่วนเล็กๆของสิ่งนี้อยู่ว่า เมื่อเกิดกรณีที่มีอะไรมันถึงครั้งถึงคราวขึ้นมา ความแตกแยกก็จะเกิดขึ้น แผ่นดินแยกก็จะเกิดขึ้น มันจะเกิดจริงๆ จะถูกจัดสรรสัดส่วนขึ้นมา

และโดยเฉพาะสัดส่วนที่มันเกิดขึ้นมานี้ ส่วนที่จะแยกออกไป ตอนแรกนั้นจะไม่ใช้ส่วนใหญ่ ส่วนที่ถูกแยกออกไปตอนแรกจะเป็นส่วนน้อย ส่วนน้อยนั้นจะเป็นส่วนที่มีปัญญาใหม่ มีความเห็นใหม่ มีความเข้าใจใหม่ ที่ลึกซึ้งที่เป็นสังขธรรม เหมือนกับที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ ท่ามกลางศาสนาที่เป็นเทวนิยม ท่านตรัสรู้แล้วก็ประกาศอเทวนิยมของพระองค์เอง เมื่อท่านประกาศอเทวนิยม คนเกลียด คนไม่เข้าใจ คนรู้ไม่ได้มากมาย พระพุทธเจ้าถูกตู่ถูกท้วงถูกด่า ไปทั่วหัวระแหงเลย ไปที่ไหนๆ เขาก็เป็นศาสนาเทวนิยม เป็นศาสนาพราหมณ์ ศาสนาฮินดู ศาสนานับถือพระเจ้า นับถือพระนารายณ์ นับถือพระศิวะ นับถืออะไรสารพัดเต็มไปหมด แต่พระพุทธเจ้านั้นท่านมาประกาศสิ่งที่ไม่เป็นเทวนิยม มันก็เลยขัดแย้งกับความรู้สึกเดิมของคนที่เป็นพื้นอยู่เดิม เป็นธรรมดาธรรมชาติเลย เมื่อใดๆ เหตุการณ์นี้ลักษณะอย่างนี้ก็จะเกิดขึ้นมาได้เสมอๆ อันนั้นก็หนีเสียด้วยกัน

เป็นเรื่องนำปลายปลี้นมายินดี

ที่จะใ้เกิดการไขความจริงกันให้มาก ให้หนา

เราจะต้องใจเย็น ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป จริงๆ แล้วก็พยายามที่จะเปิดเผยความจริง พยายามจะไขความจริง พยายามที่จะยืนยัน อธิบาย ชี้แจงความจริงกันไปให้เรื่อยๆ มันไม่ใช่เรื่องที่

◆ การเคลื่อนขบวนภูษชาติ ไปถนนสาธิต เพื่อไปประท้วงที่หน้าสถานทูต สิงคโปร์ ๑๗ มี.ค. ๒๕๔๙

น่าเสียดาย หรือน่าเสียใจอะไร เป็นเรื่องที่น่ายินดี น่าปลอบปลื้ม ที่สิ่งที่ดีเกิดขึ้น เรามาอดทน มาเสียสละ ไม่ได้มาทำอะไรเพื่อประโยชน์ตนเอง แต่คนบางคนที่เขาทำเพื่อประโยชน์ตน เพื่อประโยชน์แห่งลากลยศอำนาจอะไรก็ตามใจ ที่พวกเรามาทำนี้ ไม่ได้มาสร้างประโยชน์อะไรให้แก่ตนเอง ไม่ว่าจะเพื่อลากลยศ เสียสละด้วยซ้ำไป เสียลาภ เสียยศด้วยซ้ำไป ถูกต่อว่าจากผู้ที่เขาไม่ค่อยเข้าใจ หมูใหญ่ เขายังไม่ทันรู้ตัว ดังที่กล่าวแล้ว เป็นเช่นนั้นด้วยซ้ำ

เพราะนั่นที่มามาทำอยู่นี้ทั้งเหน็ดเหนื่อยทั้งลำบากลำบาก และไม่ได้หมายความว่า ผู้มาทำนี่นะ

ทำไปเพื่อประโยชน์ให้สมณะโพธิรักษ์ไปเป็นนายกฯ ให้สนธิ ล้มทองกุลไปเป็นนายกฯ เขาก็ประกาศของเขา เขาไม่เล่นหรือการเมืองนะ ยิ่งคุณจำลองก็ประกาศชัดเจนอยู่แล้ว ไม่ได้เล่นการเมือง อย่างที่มาทำนี่มาทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่ละผู้แต่ละคนยืนยันได้เลย ไม่ได้มีอะไรที่จะสื่อว่าเขาทำต่อสู้อะไร เพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเพื่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ไม่ใช่ นี่เป็นพันธมิตรหลายกลุ่มมารวมกันทำเพื่ออะไร เพื่อประชาชนทั้งหมด จะได้รับประโยชน์ร่วมกัน

การเมืองเป็นเรื่องของทุกคนที่จะต้องสนใจ

ในความจริงที่ลึกซึ้งนี้ จะต้องพยายามวิเคราะห์วิจัยด้วยภูมิปัญญา ใช้วิจารณ์ญาณของแต่ละบุคคล ตรวจสอบให้ดีๆ ที่พูดนี้ไม่ได้หมายความว่าอาตมาพูดอยู่ขณะนี้คือการเล่นการเมืองของอาตมา ไม่ใช่ อาตมานับบอกตรงๆ ตั้งแต่ในชีวิตที่เกิดมานี้อาตมาไม่เคยสนใจการเมืองเลย เดี่ยวนี้อาตมาต้องศึกษาต้องสนใจการเมืองบ้างเพราะต้องทำกับสังคมรอบกว้าง ซึ่งการเมืองนั้นเป็นเรื่องจริงที่อาตมาเคยปฏิเสธมาตั้งแต่เด็กจนกระทั่งทำมาหากิน ช่วงชีวิตที่เป็นฆราวาส ในชีวิตอาตมา ไม่เคยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งใครเลยในประเทศไทย ในชีวิตนี้จนกระทั่ง ลาทางโลกออกมาบวช ชีวิตในฆราวาส ไม่เคยไปลงคะแนนเสียงสักครั้งเดียว เขาลงคะแนนกันยังไงไม่เคยรู้เรื่อง ไม่เคยสนใจการเมืองเลย เดี่ยวนี้ก็ไม่ได้คิดว่าจะต้องไปวุ่นวายไปเล่นอะไรกับการเมือง

แต่การเมืองนั้นมันเป็นเรื่องของสังคมทั้งประเทศ ใครจะบอกว่าไม่สนใจการเมืองแต่การเมืองก็มาถึงเรา เพราะการเมืองคือเรื่องส่วนกลางของประเทศ เพราะฉะนั้นจะไปบอกว่าการเมืองเราไม่เล่น ไม่เอา ไม่ยุ่ง ไม่ยุ่งการเมือง การเมืองมันก็มาอยู่กับเรา ดีไม่ดีเขาก็มาเอาเราไปเป็นเบี้ยในกระดานของเขา โดยที่เราทำไม่รู้ไม่ชี้ แต่คนฉลาดก็มาจับเอาเราไปเป็นประโยชน์ของเขา ถ้าอย่างนั้นนะเสียท่าด้วยซ้ำไป

จึงจำเป็นที่คนทุกคนจะต้องรู้การเมือง เช่นเดียวกับกับคนทุกคนจะต้องเข้าใจเรื่องกฎหมาย กฎหมายที่ประกาศออกมาแล้ว และเอามาใช้ในประเทศ ทุกคนจะบอกว่าไม่รู้กฎหมายเป็นอย่างไรไม่ได้ ถ้าใครทำผิดกฎหมายก็ต้องโดนจับเป็นธรรมดา จะไปบอกว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ฉันเดียวกัน ในการเมืองที่มีบทบาทลึกลับอะไรอยู่ก็ติดตามที่เป็นการเมือง ทุกคนจะต้องอยู่ในข่ายเท่าที่การเมืองเป็นกฎเกิดอยู่

และที่นี้การเมืองมันเป็นระบบ ที่มีพรรคมีพวกมีการถ่วงดุลกัน ลักษณะประชาธิปไตยนี้จะต้องมีฝ่ายเสนอกับฝ่ายค้านเหมือนกับเรื่องของการไต่อาที่ จะต้องมีส่วนเสนอกับฝ่ายค้านเสมอ ถ้าปล่อยให้ฝ่ายเดียวแต่ฝ่ายเสนอก็ไม่มีฝ่ายค้าน มันไม่ใช่ประชาธิปไตย นั่นเป็นลักษณะของการเมืองเผด็จการหรือคอมมิวนิสต์ มีอำนาจเดียว แล้วก็ดำเนินกันไป อย่างนั้นมันใช้ไม่ได้ แต่ที่จริงแล้ว ประชาธิปไตยนั้นจะต้องมี ๒ ฝ่าย จะต้องมี ๒ คณะ จะต้องมี ๒ พวก

พวกหนึ่งที่อนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการไป ก็ดำเนินการไป ส่วนอีกพวกหนึ่งนั้นจะต้องตรวจสอบ จะต้องดูแล จะต้องถ่วงดุลไว้ จะต้องไม่ให้หลงระเริงหรือไม่ให้ทำอะไรตามอำเภอใจ ทำอะไรมันง่ายทำอะไรไม่รอบถ้วน เป็นต้น ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีที่สุด ขณะนี้ระบอบปกครองบริหารประเทศทุกประเทศก็เข้าใจแล้วว่า ไม่มีระบอบอะไรที่ดีกว่าระบอบประชาธิปไตย

◆ การเคลื่อนไหวขบวนการประชาชน ไปย่านสีลมและสถานีทูตสิงคโปร์ ๒๑ มี.ค. (ภาพบน) และไปที่กทต.(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)ในวันต่อมา (๒๒ มี.ค. ภาพล่าง)

อัตตาธิปไตย-โลกาธิปไตย-และธรรมาธิปไตย เป็นอันใด?

ระบอบประชาธิปไตยนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องเป็นระบอบที่มีธรรมะ มีการพูดกันถกเถียงกันว่า ระบอบประชาธิปไตยกับธรรมาธิปไตยเป็นอันเดียวกันหรือไม่ ถ้าจะบอกว่าไม่ใช่อย่างเดียวกันก็ได้ เพราะวาระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นระบอบการบริหารปกครองที่เกิดขึ้นมาใหม่ หลังจากพระพุทธเจ้าปรินิพพานแล้ว ในสมัยพระพุทธเจ้าทรงพระชนม์ชีพอยู่ ยุคนั้นเป็นยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ทั่วโลก จึงยังไม่มีความรู้กันในเรื่องระบอบปกครองบริหารแบบประชาธิปไตย จึงมีรายละเอียดที่เป็นหลักเกณฑ์แบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ แต่ถ้าจะว่ากันไปจริงๆ แล้วคำว่าธรรมาธิปไตยนั้นคือธรรมะเป็นอำนาจ และเรื่องธรรมะเป็นอำนาจนี้ ในเผด็จการก็ควรมี ถ้าผู้เผด็จการนั้นมีธรรมะเต็มที่ไม่เห็นแก่ตัว เป็นผู้ที่มีธรรมะสูง ทำงานบริหารประเทศ แม้จะถือว่าเป็นอำนาจเผด็จการก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ทำเพื่อตัวเพื่อตน ไม่ได้ทำเพื่อเห็นแก่ตัวเองแก่พวกตัวเอง ไม่ได้หลงลาภ ยศสรรเสริญโลภียสุขเป็นต้น ซึ่งสำคัญมากหากเป็นโลกุตรธรรม

ยิ่งผู้ที่มีความรู้ความสามารถเผด็จการอยู่นั้นบริหารประเทศอยู่นั้น มีภูมิธรรมมีธรรมะอันยิ่ง เป็นระดับโลกุตรธรรมด้วย อันนั้นแม้จะชื่อว่าระบอบเผด็จการก็ตาม แต่ก็เป็นการบริหารที่มีธรรมะก็เป็นธรรมาธิปไตย แม้แต่ในลักษณะที่จะเอาความเป็นส่วนรวมส่วนกว้างของประชาชน ซึ่งเรียก ลักษณะแบบนี้ว่า โลกาธิปไตย มันมีคำของพระพุทธเจ้าอยู่ ๓ คำคืออัตตาธิปไตยโลกาธิปไตย และธรรมาธิปไตย

เรื่องอัตตาธิปไตยก็คือเอาความเห็นส่วนตัวเท่านั้น ถูกผิดยังไม่รู้ละ มีธรรมะหรือไม่มีธรรมะก็ไม่รู้ละ เอาความเห็นของตัวเองเป็นใหญ่ นั่นเรียกว่าอัตตาธิปไตย

ส่วนโลกาธิปไตยนั้น คือ ความเห็นส่วนรวม เป็นอำนาจส่วนรวมส่วนใหญ่ นั่นแหละเป็นพลัง อย่างนี้เขาเรียกว่าโลกาธิปไตย

ส่วนธรรมาธิปไตยนั้นอยู่ในโลกาธิปไตยก็ได้ อยู่ในอัตตาธิปไตยก็ได้

ถ้าจะพูดกันอย่างอนุโลมหน่อย ประชาธิปไตยก็คือโลกาธิปไตยนั่นเอง

โลกาธิปไตยก็คือ ประชาธิปไตย ถ้าโลกาธิปไตยหรือประชาธิปไตยที่มีธรรมะ มีธรรมะไม่ใช่พูดด้วยภาษา ไม่ใช่พูดด้วยทฤษฎี แต่มีธรรมะมีคุณธรรมจริงๆ ทั้งในผู้บริหารทั้งประชาชนก็มีความเข้าใจในธรรม สังคมนั้น รัฏฐานั้น ก็อยู่สุขสบาย เพราะมีธรรมะ ไม่โลภไม่โกรธไม่หลง มีชีวิตที่รู้ถึงสังขาร รู้ว่าอะไรเป็นเหตุเป็นปัจจัยแก่ชีวิต ไม่ต้องไปเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ สร้างสรรค์

สนามปฏิบัติธรรมเพิ่มกำลังจิตพิชิตนรกผล

การที่เป็นคนขยันหมั่นเพียรสร้างสรรทำงานกันวันทั้งวัน ทำงานกันไป มาอยู่ที่นั่นะ การที่ได้มาปฏิบัติธรรมอยู่ที่ท่ามกลางสนามที่อาตมาไม่อยากที่จะเรียกว่าสนามรบ ที่เราอยู่ที่ขณะนี้เรียกว่าสนามปฏิบัติธรรม ได้มาปฏิบัติธรรม ได้มาต่อสู้ ได้มาลดละได้มาสัมผัส ได้มาทำงาน เรามาทำงาน

♦ **การเคลื่อนขบวนภูษชาติ** รวมตัวกันที่สถานีรถไฟสามเสน ไปกระทรวงการคลัง แล้วต่อไปที่ศาลปกครอง ถนนราชวิถี เพื่อฟังคำพิพากษาคดี การแปรรูป กฟผ. ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาสั่งเพิกถอน พ.ร.ฎ. กระจายหุ้น กฟผ. ทั้งสองฉบับ เสียงไชโยแสดงความยินดีดังคลื่นศาลปกครอง ๒๓ มี.ค.

ที่เราไม่ได้มีรายได้อะไรเลย ไม่ได้มีเบี้ยเลี้ยง ก็กินวันละเท่านั้นเท่านี้ เครื่องใช้ไม้สอยอะไรก็ใช้เล็กน้อยพออาศัยพอเพียงไม่ได้มาก ไม่ได้ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ซึ่งคนนั้นวันจะเข้าใจ พวกเราจะได้รับการเข้าใจมากขึ้นๆ คนเข้าใจนั้นแสดงออกในหลายอาการ

อาตมามาที่นี่ มีคนมาราบขอขมาอย่างมาก ทั้งคนในต่างประเทศ มาทั้งคนในประเทศ แต่ก่อนนี้ผม ดิฉัน ไม่เข้าใจท่าน ได้ละลายละลายท่าน ได้สว่างเกินท่าน ยิ่งไถ่ก็ขอโหสิให้ผมให้ดิฉันด้วยนะครั้นนะคะ มากกราบขอขมาอย่างนั้นจริงๆ มาขอขมาเพราะได้มาเห็น ไม่ได้เห็นตัวอาตมาเท่านั้น ได้เห็นมวลหมู่ของชาวโอศก ทั้งสมณะชาวโอศก ทั้งฆราวาสชาวโอศก ที่มารวมกัน เป็นปึกแผ่นหลายผู้หลายคนและก็นำเนินชีวิตอยู่ มีอริยาบถอยู่ตามความเป็นจริง เขาลดมาอย่างไร เขาลดมาอย่างไร เขามาเสียสละอย่างไร เขามามากน้อยสันโดษอย่างไร เขามีชีวิตอย่างไร คนเขาดูด้วยตา สัมผัสด้วยตาเขาก็เห็นนะ เขาเห็นเขาเข้าใจ และยิ่งนานวัน มันเป็นข้อพิสูจน์

ก็ขอให้กำลังใจแก่พวกเรา คำว่า “ล้า” นี้ขอเลย แต่ขอจะได้หรือไม่ได้แล้วแต่ ฟังเอา

ก็แล้วกัน คำว่าลำหยาความว่ามันซึกจะถอยแล้ว มันซึกจะไม่เอาแล้วนะ ขอยืนยันว่าไม่ใช่ ไม่ลำหรกนะ ไม่ลำแน่นอน เพราะพวกเขาจะทำ พวกเราก็จะยิ่งเข้าใจ ยิ่งจะเป็นผู้ที่ได้สร้างเสริมพลังจิตจะยิ่งได้ มรรคได้ผล จิตจะยิ่งได้ลดละกิเลส จิตจะยิ่งเห็นสิ่งที่ดี สิ่งที่ดีงามสิ่งที่เกิดการละลด เกิดการเจริญก้าวหน้า ได้รับความรู้ สานามนี้เป็นสานามแห่งความรู้ ใครมานี้ เย็นมาเลย ประเด็ยวก็มานั่ง ประเด็ยวก็ฟังไป

นวัตกรรมการการเมืองไทยกับชัยชนะของประชาชน

ไอ้โฮ...มันเป็นการต่อสู้ในประชาธิปไตยแบบใหม่ จุดสุดยอดเลย ประเทืองความรู้ สุดยอด แห่งการต่อสู้แล้ว แล้วก็ต่อสู้แบบใหม่ ซึ่งมันชนะแล้ว ไม่ต้องไปกลัวเลยว่ามันจะมีการแพ้อีก ไม่มี ตอนนี้นันชนะแล้ว ชนะอย่างเด็ดขาด ด้วยเสียงประชาชนมีแต่นับวันที่จะชนะ เพราะข้อมูลหลักฐาน ต่างๆ ที่ได้เอาออกมาในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลทางด้านความจริงความรู้หรือว่าสิ่งที่จะเป็นหลักฐาน ยืนยันที่เอาออกมายืนยันทั้งตัวบุคคล ทั้งตัวสภาพวัตถุความจริงที่เอามายืนยันกัน มันเป็นเรื่องที่ถูก ต้องมันเป็นเรื่องทีสะอาดบริสุทธิ์ มันเป็นเรื่องมีเหตุผลมีหลักฐานเหมือนกับตุลาการหรือผู้พิพากษา ที่พิพากษาอยู่บัลลังก์ เวลาพิพากษาทีจะต้องตรวจสอบหลักฐานพยาน ตรวจสอบหลักวิชา เมื่อตรวจสอบ แล้วเสร็จ แม้จำเลยจะไม่ยอมรับสารภาพ จะปากแข็งเถียงเสียงแข็งอยู่อย่างไรก็ตาม ผู้พิพากษา ก็ตัดสินออกมาได้ ว่าผู้ทีถูกต้องคือใคร แม้จำเลยจะปากแข็งไม่ยอมอย่างไรก็ตาม เมื่อหลักฐาน ความจริง ความรู้ทฤษฎีหลักเกณฑ์ต่างๆ ถูกต้องหมดแล้ว วินิจฉัยได้ เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยตัดสิน ในส่วนทีเป็นทีสุดแห่งทีสุด ก็ยอมตัดสินออกมาได้ว่า อะไรฝ่ายไหนดี ฝ่ายไหนถูกต้องฝ่ายไหนผิด

สิ่งทีเกิดขึ้นขณะนี้ อาตมาก็ขอยืนยันตามประสาอาตมาว่าตัดสินแล้ว เพียงพอแล้วว่าการชนะในการมาต่อสู้นี้ ภาคภูมิใจไปเถอะนะว่าพวกเรานี้ชนะแล้ว แม่อนาคตนั้น จะถูกกรรมการ จับมืออีกฝ่ายหนึ่งชนะ มันก็เป็นกติโก่งไม่ใช้กติกาหรกนะ เป็นกติโก่ง การจะชนะอย่างนั้นนี้ ก็ไม่ต้องไปห่วง ไม่ต้องไปประหลาดใจอะไร เพราะในโลกในสังคมโดยเฉพาะเหตุการณ์ครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ ทีใหม่ เป็นเหตุการณ์ทีเพิ่งเกิด เป็นลักษณะของสังคมทีเกิดใหม่ ย่อมยากทีจะทำคามเข้าใจ พวกเรา จึงจำเป็นทีจะต้องใช้เรี่ยวแรงใช้เวลาใช้ความสามารถให้มากที่สุด มารวมกันให้มาก มาช่วยกันให้มาก **ต้องยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป ไขความจริงกันออกมาให้มากๆ หมดๆ จริงๆ** อย่างนี้แหละเป็น ลักษณะทีจะต้องทำกันเพื่อทีจะได้เกิดผล

การชนะคราวนี้จึงไม่ได้ชนะด้วยเรี่ยวด้วยแรงด้วยหมัดด้วยมวย ด้วยเลือดด้วยเนื้ออะไรที จะต้องไปชนหมากัน อย่างทีเป็นนิยายบทเก่า แต่จะชนะกันด้วยลักษณะสังคมแบบใหม่ เป็น ประชาธิปไตยแบบใหม่ เป็นการต่อสู้ของการเมืองแบบใหม่ ทีจะดำเนินต่อไป อาตมาว่าบทแรกของการต่อสู้สังคมอันนี้ เป็นบทแรกทีเกิดมาในขณะนี้ เหตุปัจจัยต่างๆ ทีเกิดขึ้นมา อาตมาเป็ครุทีจะต้องให้คะแนนสอบ หรือแม้จะเป็นตุลาการ อาตมาก็ตัดสินให้ชนะได้แล้ว ต่อจากนี้ไปมีแต่ก้าวไรกับ ก้าวไร จนกว่ามันจะเข้าใจกันในส่วนกว้างรอบกว้างทีจะเข้าใจว่าบทบาท สิ่งทีเกิดขณะนี้มันคือ อะไร และต่อไปคืออะไร นั่นเป็คำตอบทีจะตอบต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็นสิ่งทีปรากฏยืนยันขึ้น

◆ การชุมนุมครั้งใหญ่ที่ทำเนียบรัฐบาล

๒๕ มี.ค. ๒๕๔๙ มีการชักชวนเรียกร้องให้ประชาชนออกมาชุมนุมกันให้มากๆ จึงมีประชาชนมาร่วมกันอย่างล้นหลามมากมายเป็นแสนคน

การต่อสู้ดิ้นรนที่ยังไม่เคยมีในโลกนี้

พวกเราจกภาคภูมิใจกันเถอะ เราเป็นพวกไพโอเนียร์ (Pioneer) เป็นพวกหัวทอก เป็นพวกบุกเบิก เป็นพวกที่ได้เริ่มสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา แม้ว่าเราจะไม่เป็นตัวหลัก ไม่ได้เป็นตัวสำคัญ แต่ก็คิดว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของการบุกเบิกครั้งนี้ ผู้ที่เป็นส่วนสำคัญเป็นตัวหลักเป็นคนที่ทำงานอย่างเป็นจริงเป็นจัง สำคัญๆ จริงๆ ก็ทำกันไปเถอะ เราจะเป็นส่วนฐึลึลือองเป็นส่วนประกอบน้อยๆ ก็ตาม แต่จงภาคภูมิใจเถิดว่าพวกเราได้เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์หน้านี้ ที่ทำให้สังคม ประเทศชาติ เกิดสิ่งนี้ขึ้นมาแล้ว

อาตมามองตามประสาอาตมาว่า อาตมาเป็นคนการศึกษาน้อย มองไปทั่วประเทศ ทั่วโลก เห็นว่าในโลกก็ยังไม่มึ่สิ่งนี้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ แม้ใครจะยังไม่เห็น อาตมาก็ขอยืนยันตามประสาว่า สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นความสวยงามดงามของสังคมมนุษย์ชาติเพราะเป็นการต่อสู้ที่สันตือหิงสา ได้ลักษณะขนาดนี้ก็ดีแล้วละ เขาบอกว่าเขาตำหนิติเตียนพวกเราอยู่อย่างหนึ่งที่ว่า ยังพูดหยาบก็มี หยาบอยู่จริงๆ คนที่ลดการพูดหยาบลงก็มีแล้ว ผู้ที่ทำเองทำนพูดหยาบออกมาบ้าง ทำนเองทำนอดทนไม่ไหว มันอึดอั้น มันจึงแรง ทั้งแรงและก็ส่วนหยาบด้วย บางพวกบางผู้ทำนก็ไม่หยาบหรือทำนก็มีแต่แรง บางคนเขาก็ไม่ชอบแรงๆ ก็มีความแรง มีความหยาบออกมาบ้าง ก็ต้องให้เห็นใจบ้าง เพราะว่า หนึ่งมันเคยชินเคยติดมา เคยมีมา มันก็เลยจะต้องมาออกเมื่อเหตุปัจจุบันจ้งข้างในใจมันอึดมันอั้น เมื่อมันถึงวาระ มันมีหมู่มีพวกด้วย มันมีเวลา มีโอกาสที่ควรแสดงออกด้วยก็เลยแสดงออกมาเต็มที่ อย่างที่ทำนได้แสดงก็ต้องให้เข้าใจว่ามันเป็นช่วงแรก มันจะทำให้งามทีเดียวไม่ได้หรืออก เหมือนกับเราสร้างรูป เวลาเราสร้างรูปขึ้นมาพอรูปขึ้นมาได้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมามันก็อยู่ในลักษณะที่เรียกว่า สเก็ตซ์ หรือว่ารูปที่โกลนขึ้นมาได้รูปร่างที่โกลนขึ้นเท่านั้น มันยังไม่เป็นรูปเป็นร่างที่สมบูรณ์ เป็นเพียงโครงสร้าง แล้วต่อไปก็ค่อยๆ ตกแต่งขัดเกลา ค่อยๆ ทำ ไล่สี ไล่เงา ทำความเรียบร้อย ทำจุดที่มันบกพร่อง อะไรที่มันยังไม่ได้สัดส่วนที่สมบูรณ์ก็ตกแต่งกันขึ้นไป ประกอบกันขึ้นไป จัดสรรกันขึ้นไปมันก็จะค่อยๆ ดงาม จะได้รูปได้ร่าง ได้สิ่งที่สมบูรณ์แบบขึ้นไปตามลำดับในอนาคตก็จะมีรูปลักษณะของวัฒนธรรมประชาธิปไตยบนี่สมบูรณ์ได้

ชีวิตคุณค่า ถ้าได้ช่วยกันออกมาสร้างประวัติศาสตร์ที่ดี

ในระยะเริ่มแรกเริ่มต้นอย่างนี้ก็แน่นอนเราจะได้อย่างนี้ อาตมาก็ว่า ดีมากแล้วละ อย่าหมดกำลังใจเลย พยายามเถอะ พากเพียรที่จะช่วยกันรังสรรค์ช่วยกันสร้างสรรช่วยกันประกอบสิ่งที่ดีงาม สิ่งที่เป็นอันหนึ่งในประวัติศาสตร์โลก อันนี้ประกอบกันขึ้นไป งานนี้ผู้ที่ได้ร่วมกันทำ จะเป็นผู้ที่ถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ เราก็ขอโทษเหตุการณ์ ขอเกาะสถานการณ์ เกาะเหตุการณ์นี้ไปบ้าง ขอร่วมมีส่วนดี ขอร่วมดี ร่วมนำ ร่วมตามสิ่งที่มันก่อเกิดขึ้นในยุคนี้ ก็ขอให้พวกเราจงดีใจกันว่า

◆ การเคลื่อนขบวนภูษชาติ รวมตัวกันที่สนามศุภชลาศัย ไปสยาม พารากอน เวสต์เทรค และดิเอ็มโพเรียม

เราเป็นส่วนหนึ่งแม้ว่าจะเป็นแค่เศษเล็กเศษน้อยจุลละองที่ร่วมผสมกับเหตุการณ์สำคัญนี้ไปด้วย เรื่องที่ตีๆ ที่สำคัญอันนี้ ที่ก่อเกิดนี้ แม้อันส่วนใหญ่ อาตมาไม่อยากจะไปดูถูกคนส่วนใหญ่นะ อาตมาว่าคนส่วนใหญ่น่าจะเข้าใจได้แล้วละ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ อาตมาว่าถ้าไม่ดี รูปร่างของการเกิดอันนี้ไม่เล็กนะ หมูกกลุ่มพันธมิตรที่กระทำอยู่ขณะนี้ไม่เล็ก นอกจากไม่เล็กแล้วก็ยังทำงานต่อเนื่อง ถ้าจะเรียกว่ามันมีส่วนรุกรมัย รุกไปอยู่ รุกแล้วก็ได้แนวร่วมมัย ได้ อย่างเมื่อวานนี้ไปเดินมาจากสนามศุภชลาศัยโน่นนะ จะไปที่ห้างดิเอ็มโพเรียม ไปแค่ตอนแรกจำนวนประมาณ ๒,๐๐๐ ไปตั้งกลุ่ม ๒,๐๐๐ เดินออกมา จนกระทั่งเป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐ เขาบอกว่าหลายหมื่น จะถึง ๑๐๐,๐๐๐ เอาแน่ แต่คงไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ หรือหลายหมื่นไอ้โฮแน่นอนไปหมดเลย คือเรียกว่าคนเข้าใจแล้วออกมาพร้อมกันพร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อม-พร้อมเลย สิ่งอย่างนี้เป็นสิ่งที่สื่อแสดงด้วย ชี้บ่งว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นแล้ว ดีแล้ว จะบอกว่าคนส่วนมากที่บอกว่า ยังไม่รู้ อาตมาว่ารู้ แต่ยังไม่เป็นโอกาส ยังไม่ทันเหตุปัจจัยที่มันได้เหตุปัจจัยที่สมบูรณ์ หรือไปประจวบเหมาะกันเข้าไปเผชิญกันเข้าก็ได้แบบนี้เริ่มต้น เพราะฉะนั้นก็ต้องพยายามก็แล้วกัน ก็ขอให้กำลังใจต่อผู้ที่มาร่วมทำงานกัน ณ ที่นี้ ซึ่งจากวันนี้ไปวันที่ ๒๕ มี.ค. ก็คงจะมีอะไรต่ออะไรที่จะเปลี่ยนแปลง หรือจะปรับปรุงไปตามผู้ที่เป็นคณะบริหารคณะจัดการอะไรก็ช่วยกันคิด ช่วยกันทำช่วยกันปรับปรุงไป

สยงให้เกินที่ ถ้านั้นใจว่าถึงนี้ก็จริง !

อาตมาว่าพวกเราที่ยังเข้าใจไม่ถูก ยังเข้าใจผิดๆ เข้าใจผิดเพี้ยนๆ อะไรรออยู่ ก็จงพยายามไตร่ตรอง ตรวจตราใหม่ให้ถูก ตรวจตราใหม่ดูดีๆ ว่าสิ่งที่เราทำนี้ดีจริงหรือไม่ ถ้าดีจริงแล้ว และมีอีกอัตราการก้าวหน้า มีสิ่งที่มันเจริญ มันพัฒนาออกไปคืออะไร ถ้า หนึ่ง ดีจริง สอง ก็ก้าวหน้าไปได้อยู่ จงพอใจและภูมิใจในสิ่งที่ดำเนินไปได้ดีนั้นเถิด ถ้าอะไรบกพร่องก็แก้ไข ค่ารวม น้ำหนักของจุดเป้าหมายรวม มันดีแล้วใช้ได้แล้ว สอบได้แล้ว ๓๐% ๔๐% ๕๐% ดำเนินต่อไปเถอะ ส่วนอันอื่นๆ ข้างนอกที่มันมีมากมาย เขายังเข้าใจยังไม่ได้บ้างหรือว่าอันอื่นๆ ที่ยังมีปฏิกริยากับเรา ประท้วงเรา ดำเรา กัดดันเราอะไรต่างๆ นานา มันเป็นธรรมดาธรรมชาติในโลกนี้ จะให้ไม่มีสองสิ่ง **สิ่งที่เกิดที่เป็นในโลกที่ยังดำเนินต่อไปอยู่นั้นเรียกว่าสอง จะมีสิ่งที่เป็นหนึ่งอยู่ในมหาจักรวาลนี้หนึ่งเดียวนั้น คือ นิพพาน คือ สยง เท่านั้น** สยงเป็นหนึ่งเดียว นิพพานเป็นหนึ่งเดียว นิพพานเป็นสยงตา อนัตตาไม่มีอะไรอีก นั่นคือหนึ่ง ถ้ามีสองคือสิ่งเกิดทั้งนั้นเป็นสิ่งคู่ทั้งนั้น ถ้ามีสิ่งที่มีชีวิตชีวาอยู่ คู่ทั้งนั้น

ในฐานะที่ยังเป็นคนที่มีชีวิตชีวาจะมีการดำเนินไปอยู่ เราจึงต้องคำนึงถึงสภาพที่เราต้องมีคู่ เพราะฉะนั้นคู่นี้ก็ต่อเปรียบเทียบกันตลอดเวลา อะไรดี อะไรไม่ดี อะไรถูก อะไรผิด แล้วเราก็จะต้องอยู่ในฝ่ายถูก อยู่ในฝ่ายดี นั่นคือความเป็นกลาง นั่นคือความเป็นกลางฟังให้ดี **ในลักษณะที่คนยังเกิด คนยังมีสิ่งที่ยังมียังเป็นอยู่นั้นจะต้องมีคู่ มีสภาพคู่ มากหรือน้อยเท่านั้น ไม่ให้มีคู่ไม่ได้** ในสภาพที่ยังเป็นยังมีอยู่ต้องเป็นคู่ ถึงจะดำเนินไป ถ้ามีเดี่ยว ก็นับวันที่จะดับและสยงเพราะฉะนั้นเดี่ยวจริงๆ นั่นคือ สยง หรือ นิพพาน นั่นคือสยง เพราะมันยังมีอยู่ยังมีอาตมัน ยังมีปรมาตมัน ยังมีตัวตน ยังมีคู่ทั้งนั้นและไม่เที่ยง เป็นทุกข์ สิ่งที่ยังมีอยู่นั้นยังไม่เที่ยง เป็นทุกข์ อนัตตา ซึ่งล้วนไม่ใช่ตัวตนจริง

◆ การชุมนุมที่สยามพารากอน บ่าย ๓ โมงเศษ
รวมตัวกันที่หน้าสนามศุภชลาศัย เดินขบวนไปชุมนุมกันที่หน้า
สยามพารากอนตลอดคืน นักเรียน นิสิต นักศึกษา และ
ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันเกือบแสนคน

ศุภยกของความเป็นกลาง ก็คงอยู่ข้างก็ ข้างถูกตลอดไป

เพราะฉะนั้นพระอรหันต์ที่บรรลอรหันต์แล้ว ที่ยังมีชีวิตยังมีร่างกาย ยังมีกรรม แต่ท่านไม่ทำกรรมชั่วแล้ว ท่านทำแต่กรรมดี พระอรหันต์ก็ดี พระพุทธเจ้าก็ดี เป็นคนที่เป็นอย่างที่สุด และพระอรหันต์หรือพระพุทธเจ้าอยู่อย่างไร อยู่อย่างสัพพะปาปัสสะ อกรรมังไม่ทำชั่ว อยู่กับบัณฑิตทำแต่ดี ท่านจะมีกรรมกิริยาอยู่ และกรรมกิริยาของท่านนั้นท่านทำแต่ดี จิตท่านบริสุทธิ์ผ่องใสแล้ว จิตท่านไม่มีกิเลสแล้ว วางแล้วจากกิเลส มีแต่พลังงานที่มีปัญญา ตรวจสอบกรรม แล้วก็ทำกรรมทุกกรรม มีแต่กรรมดี กรรมกุศลทั้งสิ้น ไม่มีกรรมอกุศลเลย นั่นคือพระอรหันต์ หรือพระพุทธเจ้าต้องเข้าใจให้ดีกว่า ธรรมะหรือสังฆธรรมของพระพุทธเจ้านั้น ศาสนาพุทธนั้นลึกซึ้ง รู้จักความดีความไม่ดีหรือบาปบุญอย่างชัดเจนแล้วก็ไม่ทำบาปใดๆทั้งปวง ทำแต่กุศลเท่านั้น **ไม่สันโดษในกุศลด้วย** พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ชัดว่าท่านเองท่านเป็นผู้ไม่สันโดษในกุศล มุ่งทำกุศล เพราะฉะนั้นถ้าจะบอกว่าท่านเอียง ไม่เอียง พระพุทธเจ้าท่านอยู่ข้างฝ่ายดี เข้าอยู่ในฝ่ายเดียวกันกับบัณฑิต และก็ทำแต่ส่วนดีกัน ชักจูงกันทำดี สิ่งไม่ดีท่านก็ออกมาจากอันนั้น หรือช่วยกันลดละทำลายอย่าให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีนั้น ถ้าไปทำลายแล้วก่อให้เกิดเป็นเชื้อพยาบาทเป็นเชื้อที่จะเชื่อมโยงเป็นเวรานุเวร ท่านก็ไม่ไปทำด้วย ท่านก็ทำในสิ่งที่ไม่ไปเชื่อมต่อไปเป็นเวรานุเวร ทำแต่สิ่งที่ดี

พระอรหันต์มีสิทธิปรินิพพานเช่นเดียวกับพระพุทธเจ้า แต่ท่านจะปรินิพพานหรือไม่..เรื่องของท่าน

อันใดที่ไม่ดี มันก็จะทำลายตัวเขาเอง หรือถูกสิ่งที่ไม่ดีด้วยกันทำลายกันไปเองตามเวรานุเวรของเขา ส่วนผู้ที่ทำดีนั้นก็ทำไปด้วยกัน ทำไปด้วยกัน จนกว่าจะมีนิพพาน เมื่อนิพพานแล้วจะปรินิพพานคือ นิพพานสุด ดับหมดเลยรอบถ้วน ไม่เหลืออะไรอีกแล้ว ปรินิพพานก็จะมีเหลือในอาตมมันหรืออัตภาพ อัตตาของผู้นั้นๆจบสุด เหมือนพระพุทธเจ้าท่านเองท่านตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแล้วท่านก็ตรัสว่า คนจะเห็นเราแต่เฉพาะชาตินี้เท่านั้น ตายจากชาตินี้ไปแล้วใครก็จะไม่เห็นไม่รู้ไม่สัมผัสเราได้อีก เปรียบเหมือนพวงมะม่วง เมื่อตัดจากขั้วของมันแล้วก็จะเหลือแต่เศษมะม่วง แตกกระจายไป ความเป็นมะม่วงนั้นขาดจากขั้วจากต้นมาแล้วก็เลยไม่มีการเจริญอะไรอีกก็เลยไม่มีอะไรอีก จบ เหมือนขั้วมะม่วงที่ถูกตัดออกมา ฉันทิดฉันนั้น นี่พระพุทธเจ้าท่านตรัส เป็นชาติสุดท้าย

เพราะฉะนั้น พระอรหันต์ที่ดีที่จะปรินิพพานทุกพระองค์ มีสิทธิที่จะปรินิพพานเช่นเดียวกับกับพระพุทธเจ้า ส่วนท่านจะปรินิพพานหรือไม่ หรือท่านจะเกิดอีกตามนัยที่อาตมากล่าวแล้วในยมกสูตร (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๗ ข้อ ๑๙๘-๒๐๔) กล่าวแล้วว่าท่านจะเกิดอีกก็เป็นเรื่องของท่านอย่าไปยุ่งกับท่าน นี่เป็นความลึกซึ้งซึ่งที่อาตมานำมาเปิดเผยนำมาอธิบายสู่กันฟัง

เอาละ ถึงเวลาที่จะได้ยุติแล้ว ก็ขอให้พวกเราทุกคนจงทำความเข้าใจและก็จะคงจะเบิกบานใจ และก็จะคงจะไม่ล้าอ่อน เพราะมันไม่ควรจะล้าอ่อนถ้ามีปัญญาเข้าใจสิ่งจริงนี้ แล้วเราจงกระทำสิ่งนี้ ให้มันแข็งแรง ให้มันบริบูรณ์ ให้มันสมบูรณ์ก้าวหน้าต่อไปๆ ทุกคนเทอญ.

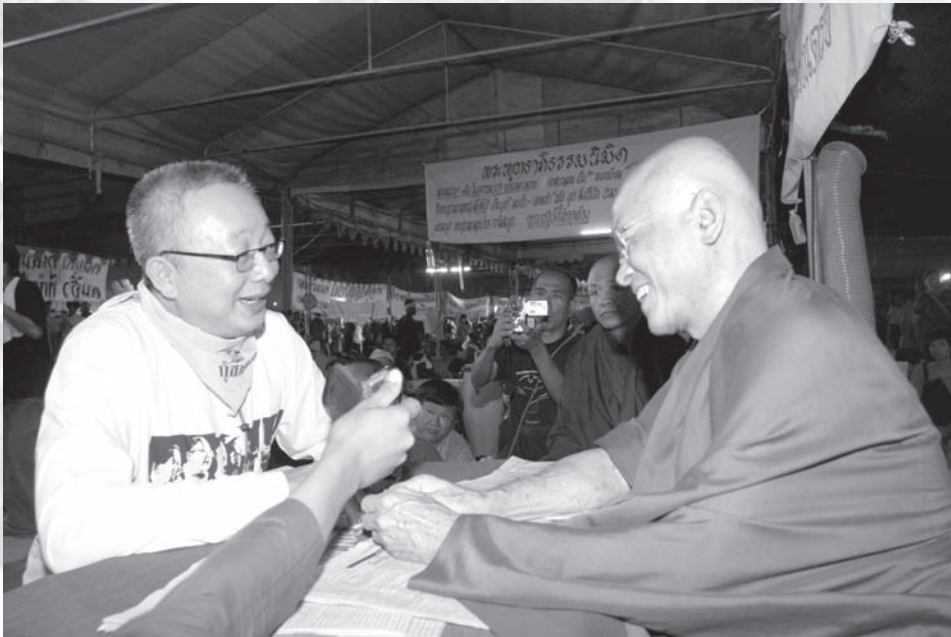

◆ การเคลื่อนขบวนกู้ชาติ ๓๐ มี.ค.'๕๙ จากสยามพารากอนไปร่วมชุมนุมที่หน้า กกต. ที่มีพันธมิตรอีกกลุ่มตั้งเวทีปราศรัยและชุมนุมอยู่ก่อนแล้ว แล้วนัดรวมพลกันอีกในวันที่ ๗ เม.ย. ที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งพันธมิตรและกองทัพธรรมชุมนุมประท้วงยึดเข้ามาร่วมเดือนแล้ว

อหิงสา : ธงแห่งชัยชนะของประชาชน

บทเสนาถึง **มติใหม่** ของการต่อสู้
ระหว่าง **สมณะโพธิรักษ์** กับ **คุณสนธิ ลิ้มทองกุล**
(หลังจากคืนเคลื่อนประชาชนนับแสน ไปชุมนุมที่หน้าทำเนียบ)

คุณสนธิ : จะมาราบขอบคุณพวกญาติธรรมทั้งหลายนะฮะ ทุกๆท่านนะฮะ

สมณะโพธิรักษ์ : ไม่ต้องห่วง ตั้งใจเต็มที่

คุณสนธิ : อยากบอกทุกๆท่านว่าเป็นความสวยงามที่ไม่รู้จะบรรยายยังไง

สมณะโพธิรักษ์ : มันเป็นปรากฏการณ์ใหม่

คุณสนธิ : มันเป็นธรรมนะฮะ

สมณะโพธิรักษ์ : มันเป็นธรรมแล้วอาตมาว่า ตั้งแต่คุณทำมาตั้งแต่ครั้งที่ ๑ จนถึงครั้งที่ ๑๕ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ อาตมาก็ดูมาตลอด **โอ้โฮ ความงดงามของประชาธิปไตยเมืองไทย มันเกิดนิมิตใหม่ขึ้นแล้ว เพราะ ๑๕ ครั้งมันไม่มีความวุ่นวาย ไม่จลาจลขึ้นเลย** แม้ ๔ กุมภาพันธ์ ๑๑ กุมภาพันธ์ ซึ่งมันก็ล่อแหลม มันก็สามารถเกิดขึ้นได้อย่างงามพอดีวันที่ ๑๒ ถึง วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พวกอาตมาไปพุทธรักษาเชกกันพอดีที่ศาลีอโศก คนก็มาร่วมเป็นพัน เป็นงานประจำปี เราก็เลยมาคุยกันว่า เอ๊....**ตอนนี้มันเกิดแบ่งฝ่าย....ไปโพลาร์ ขึ้นแล้วชัดเจน** เราก็จำเป็นที่จะต้องเหึกไชด์(เลือกฝ่าย) ก็เลยต้องคุยกัน อ้าว....ก็ดูข้อมูลกัน ใครมีอะไรก็รวบรวมกันมาพิจารณา ที่จริงมันก็ไม่ต้องข้อมูลมากมายอะไร มันก็รู้ๆอยู่แล้ว ก็เลยตกลงใจกัน คุณจำลองจึงออกมา

ประกาศตัว แล้วครั้งที่ ๑๖ ผ่านไป

ไอโฮ ไม่มีปัญหาอีก สวยงามอีก แม้ครั้งที่ ๑๗ วันที่ ๕ ผ่านมาก็ผ่านไป
อย่างสวยงามสงบ สันติ อาตมาจึงมาได้คิดว่า มันเป็นความดีงามพิเศษของ
ประชาธิปไตย หากทำให้สำเร็จอย่างสันติ อหิงสาได้เป็นประสิทธิผล มันจะบันทึกเป็น
Best Record หน้าหนึ่ง ของประวัติศาสตร์การเมืองประชาธิปไตยทีเดียว เพราะว่า
มันทำได้มาถึงขนาดนี้แล้ว ให้มันงดงาม ไม่ให้เกิดการปะทะรุนแรง เพราะว่าประวัติศาสตร์
ตั้งแต่สมัยซิวฮาร์ เจงกิสข่าน ฮิตเลอร์ ไทหนๆ มาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ เลือดนอง
แผ่นดิน ต้องเสียเลือดเสียเนื้อทั้งนั้น

คุณสนธิ : จริงๆ มันมีอีกนัยยะหนึ่งนะ พ่อท่าน คือ ผมกำลังจะบอกภาคประชาชนว่า **เราเนีย
เสียธรรมไม่ได้ ต้องทำเพื่อความจริง**

สมณะโพธิรักษ์ : ใช่

คุณสนธิ : สังฆธรรม

สมณะโพธิรักษ์ : ใช่

คุณสนธิ : ความจริงมันเป็นยังไงเราต้องยอมรับ
แล้วก็ความจริงเนี่ยมันไม่เข้าข้างใคร

สมณะโพธิรักษ์ : ความจริงไม่มีใครไปเบียด ไม่มีใครไป
แปลง!

คุณสนธิ : ผมลืมนะ เพราะฉะนั้นแล้ว ผมนี่จะเป็น
คนซึ่งเข้าใจอะไรดี แล้วผมไม่ยึดติดกับ
รูปแบบที่จะต่อสู้ ดูเหมือนจะไม่เคยมี

สมณะโพธิรักษ์ : ไม่ทุกข์ด้วย

คุณสนธิ : เมื่อมันเป็นความจริงแล้วนะอะ ก็ยึดความจริงนั้นเป็นหลัก รูปแบบมันเป็นเรื่องเล็ก
ไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับผม

สมณะโพธิรักษ์ : แต่คนเขาอาศัยรูปแบบในการต่อสู้เป็นตัวอาศัยเหมือนกันนะ

คุณสนธิ : ตรงนั้นก็คือส่วนหนึ่ง ซึ่งพยายามสู้ เมื่อตายไปแล้วหวังว่าตรงนี้อาจจะดีขึ้น ก็เลย
อุทิศตัวเอง เพราะความจริงที่สู้มันเนี่ยมันมาได้หลายนัย ความจริงในทางการเมือง
ความจริงทางการปฏิบัติตัวเองความจริงทางศาสนา ความจริงในเรื่องของการเคารพผู้อื่น
เพราะฉะนั้นถ้าเราอยู่ในสังฆธรรมตรงนี้ได้เนี่ย เท่ากับเราเอาพระธรรมของพระพุทธเจ้าขึ้น
ในสังคมไทย อันนี้คือสิ่งที่ผมสู้ แต่ว่าผมไม่ได้ไปพูดกับใคร ผมคิดว่าถ้าผมไปพูดกับ
คนซึ่งเขาไม่ค่อยเข้าใจ เขาจะไม่เข้าใจ เขามองว่าผมนี่สู้เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ
ความจริงเรื่องรัฐบาล **แต่จริงๆนัยที่สืกลงไป ก็คือให้ประชาชนมีปัญญา**

สมณะโพธิรักษ์ : อันนี้แหละซึ่งอาตมาก็บอกว่าคราวนี้เนี่ย เราควรจะใช้นโยบายไขความความจริงกันออกมาให้
มากๆ ให้หมดๆ

คุณสนธิ : ครับ

บิชอปอหิงสา : ยุทธศาสตร์ในการศึกษาของคานธี

- ❖ โลกตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความสัตย์จริง
ที่ได้มีความสัตย์จริง
ที่นั่นย่อมมีความสุขสงบ
ที่ได้ขาดความสัตย์จริง
ที่นั่นจะมีก็แต่ความอลเวงวุ่นวาย
ความสัตย์จริงเป็นสิ่งค้ำจุนโลก
ไม่มีใครจะสามารถทำลายความสัตย์จริงได้

(ชีวประวัติของข้าพเจ้า น.๒๕๕-๓๐๐)

สมณะโพธิรักษ์ : การที่มีผู้ที่รู้ความจริง มีความรู้ พากันออกมาผนึกกันปรากฏการณ์ คราวนี้นี่มัน
ประหลาดที่สุด

คุณสนธิ : ครับ

สมณะโพธิรักษ์ : ผู้รู้ นักวิชาการ ครูบาอาจารย์ ออกมา ผู้ที่เป็นที่เคารพนับถือของสังคม ผู้ใหญ่ของ
สังคมออกมา อาตมาพูดภาษาไม่ค่อยงามเท่าไร ออกมาอย่างหม่อมกั้วน้ำร้อนกันแล้ว
ยังไม่เคยมีปรากฏการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้มาก่อนเลย

คุณสนธิ : ถูกต้อง

สมณะโพธิรักษ์ : เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าคราวนี้ โอ้โฮ!...ประชาธิปไตยเมืองไทยหนึ่งดงมา อาตมาอยาก
ให้มันเกิดขึ้นมาเป็นสิ่งหนึ่งในโลก ถ้าใครทำได้นี่อาตมาว่า เยี่ยม

คุณสนธิ : ก็หวังว่าจะช่วยกันทำ

สมณะโพธิรักษ์ : นี่แหละถ้าเผื่อว่าเราจะใช้วิธีนี้ อย่า
ไปกดดันกันให้เกิดการเสี่ยงต่อ
การที่จะให้เกิดการปะทะกันขึ้นมา

คุณสนธิ : ถูกต้องครับ

สมณะโพธิรักษ์ : ให้สันติ อหิงสา ให้ได้จริงๆเลย โดย
ให้เกิดความรู้ พิสูจน์ความจริงกัน
สื่อความจริงกัน เพราะฉะนั้นผู้รู้ทาง
เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์
หรือมีศาสตร์อื่นๆ ก็เอามาพูดกัน

คุณสนธิ : ถูกต้องครับ

สมณะโพธิรักษ์ : เอามาอภิปราย มาพูดเลย ตอนนี
ท่านผู้อยากพูด ก็มีขึ้นเยอะแล้ว เ
มาเลย อย่างที่ดอกเตอร์วุฒิพงษ์ทำที่
เอเอสทีวีถ่ายทอดนั่นแหละ ไม่รู้กี่ครั้ง
แล้ว อาตมาก็ตามดู โอ...เอาอันนั้น
แหละมาแจ ทุกคนพูดออกมา
อ้อฮือ.....มันเป็นเนื้อๆทั้งนั้นเลย

วิเศษเลย นั่นแหละ เอามาเปิดที่นี้ออกไปอีกๆๆ ให้ประชาชนได้รับช้บทราบ เพิ่มเติม
ขึ้นมา อาตมาว่า ถ้าจำนด้วยเชิงปัญญาอย่างนี้ดีกว่า ไม่ใช่เอากำลัง เอาอำนาจแล้ว ใช้
ความรุนแรง แต่เราต้องเอาปัญญา ความรู้กับความจริง สุดท้ายจำนด้วยความจริง
อันนี้อาตมาว่า จะชนะสวยที่สุดเลย

คุณสนธิ : พ่อท่านผมกราบลาไปทำงาน

สมณะโพธิรักษ์ : เอาเลย ก็ให้มีกำลังวังชาแข็งแรง

❖ จงต่อต้านผู้กดขี่ในที่ทุกสถานและในกาลทุกเมื่อ
จงต่อต้านการคุกคามเสรีภาพด้วยวิถีทางทุกประการ
แต่ไม่ใช่ด้วยการหลังเลืดผู้กดขี่
เพราะการหลังเลืดไม่ใช่วิถีชีวิตของเรา
และการหลังเลืดไม่อยู่ในคำสอนของศาสนาของเรา
ศาสนาของเราขึ้นอยู่กับรากฐานแห่งอหิงสา
อันได้แก่การไม่เบียดเบียนทำร้ายผู้อื่น
และอหิงสาคปฏิบัติก็หาใช้อื่นใดไม่
หากเป็นความรักความเมตตาปรานี

(แต่นักศึกษา น.๘๑)

คำของวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๙ ณ ที่ชุมนุมท้องสนามหลวง

- คุณสนธิ :** ก็เดี๋ยวจะขึ้นเวทีอธิบายให้ประชาชนเข้าใจถึงอหิงสาอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่ามีคนมาก่อนข้างที่จะมีความรู้สึกอารมณ์ร้อนไปหน่อย ว่าทำไมถึงไม่แตกหัก
- สมณะโพธิรักษ์ :** ดีแล้วละ ดีแล้วละ
- คุณสนธิ :** ต้องอธิบายอีกทีหนึ่ง อธิบายให้เข้าใจว่าจริงๆแล้ว ชัยชนะที่สมบูรณ์แบบคือชัยชนะที่ไม่เสียเลือดเนื้อ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า มันจะเป็นการสะท้อนหลักธรรมที่แท้จริง ให้เห็นว่าเราเนี่ยเข้าใจธรรมและก็ต้องอธิบายให้เขาฟังว่า ไอ้การแตกหักแล้วเนี่ย เนื่องจากโลกนี้เนี่ยมันชอบแตกหัก มันถึงไม่มีความสงบ เราต้องเอาวิธีการของเราเป็นตัวอย่งให้เขาเห็น ผมจำเป็นต้องอธิบายขึ้นมาเพราะว่าหลายคนไม่เข้าใจ มีความรู้สึกว่ายัยคนตั้งเป็นแสนไปถึงทำเนียบแล้วทำไมไม่ไปปะทะ ผมบอกว่า ก็มันแต่ไปคิดแบบนั้นแหละ มันถึงไม่เข้าใจกัน
- สมณะโพธิรักษ์ :** นิยายบทเก่านั้นนิยายน้ำเน่าเก๊าๆ ไอ้ที่มันล้มนกันด้วยวิธีแตกหัก วิธีต้องสูญเสีย ต้องทำร้าย จนถึงขั้นรุนแรง มันต้องเอาสายคุณค่า สายความดีงาม และก็จ่านกันด้วยความดีงาม อันนี้เราจะ...อ้อฮือ...จะวิเศษมากเลย
- คุณสนธิ :** ก็เพราะมันชอบความแตกหักมันก็เลยไปยึดถืออำนาจกันงะฮะ พอไปแตกหักบ๊ึบ พอชนะเพราะแตกหัก ทุกคนก็เลยแย่งอำนาจกัน เพราะใครมีอำนาจมากกว่าคนนั้นก็ชนะ
- สมณะโพธิรักษ์ :** อำนาจไม่สามารถเป็นธรรม ให้ธรรมเป็นอำนาจ ใช้
- คุณสนธิ :** มากราบพ่อท่าน ว่าเดี๋ยวจงอนุญาตเอามะพร้าวหัวมาขายสวน
- สมณะโพธิรักษ์ :** ไม่ใช่...ไม่ใช่...ไม่ใช่...ดีแล้วละดี
- คุณสนธิ :** ความรู้ธรรมะแค่ทางอ้อม แต่ว่าเอามะพร้าวหัวมาขายสวน
- สมณะโพธิรักษ์ :** จะต้องอย่างนี้แหละ ทางอ้อมก็ใช้ได้มีของดีอยู่แล้ว จะต้องอย่างนี้แหละ แต่ยังไง

มันแหม่ม.....เสียดายนะ ถ้าเผื่อว่าเราทำมาตั้ง ๑๗ ครั้งแล้วนี่ มันเรียบบร้อยสวยงาม
มาทั้งนั้น จะเผด็จศึกลงไม่ ด้วยแหม่มนี้ แหม่ม.....เสียดายจริงๆ

คุณสนธิ : คือคนไม่เข้าใจว่าการที่เราอหิงสาเนี่ย ความกดดันเนี่ยมันหนักมาก หนักจริงนะฮะ
แล้วถ้าดูให้ลึกๆแล้วเนี่ย ความนิยมชมชอบทางด้านอหิงสาเนี่ยเพิ่มขึ้นตลอดเวลา
เพิ่มขึ้นตลอดเวลาเลย

สมณะโพธิรักษ์ : ผู้รู้ทั้งหลายแหล่ ทั่วโลกเลย ทั่วโลกเลย ไม่ต้องห่วงหรอกมันเป็น สิ่งสุดวิเศษต้อง
รักษา อาตมาว่าตอนนี้มันเคี้ยวมากแล้ว มันจวน เอาเถอะ เอ้า....

คุณสนธิ : ผมกราบลา ขอลาไปทำงาน ก่อนพ่อท่าน

สมณะโพธิรักษ์ : เอ้า..เอ้า..ขอให้แข็งแรงๆ ทำไมพญาเสือโคร่ง(ยาสมุนไพรรชนิดหนึ่ง) ช่วยไม่ได้แล้วหรือ

คุณสนธิ : นอนน้อยครับพ่อท่าน

สมณะโพธิรักษ์ : เออ..ใช่

นิยามของอหิงสา : ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติของคณาธิ

✳ เกี่ยวกับเรื่องปฏิบัติตนตามหลักของ “อหิงสา” นี้
ข้าพเจ้าใคร่จะพูดว่า
พวกเราจึงเข้าใจความหมายของคำว่า “อหิงสา” กันอย่างผิด ๆ
อันเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่ง
ในการเผยแพร่อุดมการณ์ของ “อหิงสา”
เพราะเหตุที่เราเข้าใจความหมายของ “อหิงสา” อย่างผิด ๆ
เราจึงพากันเฉยเมย
หรือมองข้ามพฤติกรรมอันเป็น “หิงสกรรม” โดยแท้
ซึ่งอุบัติขึ้นและมีอยู่ให้เห็นรอบ ๆ ตัวเราอย่างมากมาย
ตัวอย่าง เช่น การใช้ฆรรุสวาจา การมองคนในแง่ผิด ๆ
การมีความเคียดแค้น การโกรธ การเหยียดหยาม
และทารุณกรรมในลักษณะต่าง ๆ
พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนเป็น “หิงสกรรม” ทั้งสิ้น
เช่นเดียวกับการเมินเฉยต่อความทุกข์ทรมาน
ของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และสัตว์
การปล่อยให้มนุษย์และสัตว์รอดตาย
การเอารัดเอาเปรียบในระหว่างมนุษย์ด้วยกัน
โดยมีความโลภเป็นต้นเหตุ
การกดขี่ข่มเหง และทำลายศักดิ์ศรีของผู้ที่ต่ำต้อยกว่าตน ฯลฯ
ทั้งหมดนี้เป็น “หิงสกรรม” ที่พวกเรามากจะไม่สนใจ
หรือมองข้ามกันไปเสีย

(โลกทั้งผองพี่น้องกัน น.๑๐๓-๑๐๔)

๓๔ วัน ๓๔ ค่ำ กองทัพธรรมไล่นายกฯ รับทั้งดอกไม้ และ ก้อนอิฐ

พานไปแล้วกับการชุมนุมเพื่อร่วมกันเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคไทยรักไทย ผู้ได้รับเลือกจากประชาชน ๑๙ ล้านเสียงให้ลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ ๒๓ ของประเทศ

เพราะมีความไม่ชอบธรรมที่จะบริหารปกครองบ้านเมืองต่อไป ไม่ว่าเรื่องชุกหุ้ม เรื่องเทมาเล็ก หรือแม้แต่การบริหารโครงการเมกะโปรเจกต์ต่างๆ

กลุ่มที่ชุมนุมเรียกร้องเหนียวแน่น นอนกลางดินกินกลางถนน ทนฟังเสียงรถแทนจ๊กจั่นเรไร แลยังมีถูกรถทับตาย ต้องยกนิ้วให้เหล่าันกรบ “กองทัพธรรม” ของ มหาจำลอง ศรีเมือง ที่เดินทางกันมาชุมนุมกินนอนอยู่ถึง ๓๔ วัน ๓๔ ค่ำ

และในที่สุด พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ก็ยอมประกาศเว้นวรรคทางการเมือง ลงจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ภายหลังการเลือกตั้งวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๙ **โดยไม่เกิดความรุนแรงอย่างที่หลายคนคาดไว้**

ชัยชนะเบื้องต้นได้รับการโหวตให้เป็นพลังสามัคคีของเหล่าสมาชิกกองทัพธรรม ภายใต้
เครื่องแบบกางเกงขาก๊วย เสื้อม่อฮ่อม สังกัดสำนักสันตติโคก ของ **พ่อท่านโพธิรักษ์**

ทำไมผู้คนที่มาชุมนุมเหล่านี้จึงอดทนและทนอด แม้จะนั่งม่อฮ่อมกินมังสวิรัตติ แกรมยังเดิน
เท้าเปล่า เจอหน้ากันก็ยกมือไหว้ทักทาย “เจริญธรรม” กันอย่างไพเราะ

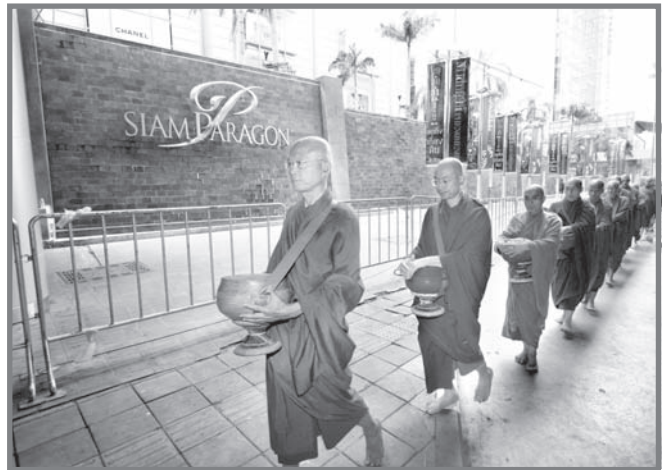
นอกจากผู้ชุมนุมที่เหนียวแน่นแล้ว “สมณะ” อีกจำนวนหลายรูป นุ่งห่มจีวรสีรักก็ร่วม
ชุมนุม ไม่ย่อท้อเช่นเดียวกัน

เหตุใดจึงร่วมสังฆกรรมกันได้? เป็นคำถามที่เกิดขึ้นอย่างพรึ่บพรู บนช่องทางสื่อสารของ
โลกยุคใหม่ “อินเทอร์เน็ต”

ทั้งคำเยาะเย้ยถากถาง คำชมและคำด่า

ข้อความที่ปรากฏ...บ้างว่า “พระ
ที่มาชุมนุมเป็นพระนอกรีต” บ้างก็บอกว่า
“เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม” และว่า “ไม่
ใช่กิจอันใดของสงฆ์” หรือ “คนถือศีลกินเจ
ทำไมต้องมาแย่งๆ ประท้วงปิดถนน” เหล่านี้
เป็นต้น

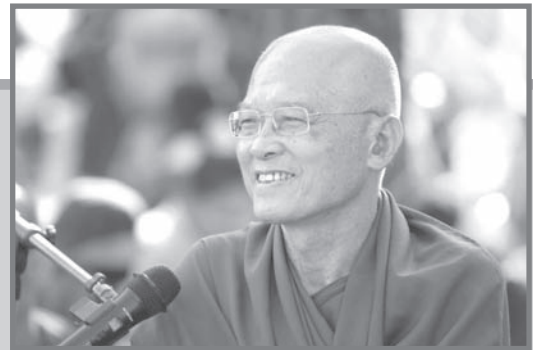
จากความรู้สึกอันนี้ จึงปรากฏ
ออกมาเป็นรูปธรรมโดยมีชาวบ้านหลายคน
ยื่นเรื่องหน้าศาลอยู่สองข้างถนนขณะเดินขบวน

แม้แต่แท็กซี่ก็ยังไม่รับขึ้นรถ แกรมยังบีบแตรและตะโกนโห่อีกต่างหาก หากเข้าถึงชั้นถ่มน้ำลายใส่ก็ยังมี
หลังเสร็จสิ้นภารกิจ คนชุมนุมและพระสงฆ์ หรือที่เรียกขานกันในกลุ่มว่า “สมณะ” มี
โอกาสเปิดใจให้คนรู้จัก

คนกลุ่มนี้เรียกตัวเองว่า **ชุมชนชาวโศก** มีแยกเป็นหลายชุมชน แบ่งเป็น ๒๖ เครือข่าย
ทั่วประเทศ โดยตั้งชื่อตามจังหวัดที่ตั้ง เช่น **ชุมชนสันตโศก** เพราะเจ้าของที่ดินชื่อ “สันติยา”

แต่ละชุมชนมีพื้นที่ส่วนตัว ความเป็นอยู่คล้ายกับตัดแยกออกจากสังคมภายนอก หากแต่
ข้อมูลข่าวสารความเป็นไปบ้านเมืองยังรับรู้กันปกติ

สมณะไพริวัฑฐิม

“พวกเราไม่ใช่มีอบ พวกเราคือพวกที่
ชุมนุมเพื่อคัดค้านประท้วง ถ้าจะใช้คำกลางๆ ก็
ใช้คำว่า **Demonstrate (ผู้ชุมนุม)** หรือ เป็น

กลุ่ม Protester ผู้ชุมนุมคัดค้าน กลุ่มคัดค้านที่รักษาสันติ อหิงสา ไม่ให้เกิดความรุนแรงเด็ดขาด

เราชาวโศกมีงานเมื่อวันที่ ๑๒-๑๘ กุมภาพันธ์ เป็นงานประเพณีของพวกเรา ชาวโศกทั่ว
ประเทศก็มารวมตัวกัน เจอกันก็คุยเรื่องเหตุการณ์บ้านเมือง ว่าเราจะทำอะไร เพราะเราจะต้องเลือกฝ่ายแล้ว

**เพราะความเป็นกลางจะต้องเข้าข้างฝ่ายที่ถูกต้อ ถ้าความเป็นกลางคือไม่เข้าข้างใครเลย
คือคนโง่ คนไม่รู้เรื่องว่าอันไหนดี อันไหนถูก อันไหนผิด**

ดังนั้น จะยึดถือว่าไม่เข้าข้างคนดี ไม่เข้าข้างคนชั่ว ถือว่าเป็นกลางนั้นผิดมานานแล้ว
สังคมถึงเดือดร้อนคนเป็นกลางต้องมีปัญญา และไม่มือคด แต่ถ้าคนโง่มีจำนวนมากไปเข้าข้างคนผิด
คนผิดก็จะชนะ

เราไม่ใช่ชนกการเมือง เรามีหน้าที่ปฏิบัติธรรม ที่นี้การปฏิบัติธรรมจริงๆ มีความนิ่ง มี
ความสงบ ความไม่รุนแรง มีความอดทน มีความเกื้อกูลเมตตากรุณาพอสมควร ก็คิดจะมาช่วย
เสริมกลุ่มนี้ เพราะเห็นท่ามาแล้วหลายครั้ง เราก็เห็นว่าเป็นความงามของประชาธิปไตย จึงอยากมา
เสริม เหมือนเป็นน้ำเย็นหยดหนึ่งที่มาเสริมให้เย็นต่อไปอีกจนจบให้ได้ นี่เป็นเป้าหมายที่มา

หากทำได้จะเป็นตัวอย่างในอนาคต เป็นหน้าใหม่ของประวัติศาสตร์ประชาธิปไตย ว่าต่อไป
การชุมนุมประท้วงไม่ต้องเลือดตกยางออกแล้ว

อาตมามีโอกาสเทศน์ที่สนามหลวง ก็มีผลทำให้คนสงบขึ้น หลายคนที่มาแรง บางคนจะมา
ฆ่าตัวตายที่เวที บอกว่าแค้นมาก เตรียมน้ำมันมาพรวดจะเผาตัวบนเวที เราก็ช่วยกันจนเขาเปลี่ยนใจ

การชุมนุมครั้งนี้ที่ใช้คำว่า **อหิงสา อโหสิ** เป็นการถ่วงดุลคนให้มากยิ่งขึ้น และให้เราฝึก
ยิ่งขึ้น อหิงสาคือ รักษาไม่ให้เกิดความรุนแรง แม้จะทำกับเรารุนแรง เราก็ยอมอโหสิ ไม่ได้ตอบ
อดทน อภัย”

ทุกคนสละสมบัติส่วนตัวทั้งหมดเข้าไปใช้ชีวิตข้างในพื้นที่ชุมชน ไม่มีเงินเดือนค่าตอบแทน
ใดๆทั้งสิ้น สามารถไปไหนมาไหนอย่างไม่มีติดขัดกับความสะดวกสบาย เช่น การรวมตัวชุมนุมครั้ง
ทำให้สภาพของถนนพิษณุโลกกลายเป็นชุมชนไปในบัดดล

เพราะมีเต็นท์นอนแทนศาลาวัด มีโรงครัว กระทะใบเชิงเกือบ ๑๐ ใบ ทำกับข้าว ทั้งต้ม
ผัด แกง ทอด ทุกอย่างเป็นมังสวิรัติ วันหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๓๐-๔๐ กระทะ ข้าวต้มอย่างน้อย ๓๐ หม้อ
แล้วยังห้องน้ำห้องทำที่ต้องมี

ขวัญดิน สิงห์คำ หญิงเหล็กแห่งกองทัพธรรมเล่าว่า ชาว
ชุมชนโอศุกใช้ชีวิตใน**หลักเศรษฐกิจแบบบุญนิยม** คือ **“นิยมในบุญ”**
ใครจะเข้าเป็นสมาชิกได้ต้องผ่านการทดสอบมากมาย

อันดับแรกคือ ต้องทดลองอยู่ก่อน ๗ วัน เรียกว่า
เป็น “อาคันตุกะ” ปฏิบัติตน กินข้าว กินน้ำ ใช้ได้ทุกอย่าง
แต่เบิกสวัสดิการไม่ได้ พอครบ ๗ วัน ก็จะไปเสนอตัวเองในที่
ประชุม เรียกว่าไป “วิกัป” คือไปแสดงตนว่าอยู่ครบ ๗ วันแล้ว
หากยังมีข้อบกพร่อง สมณะในพุทธสถานจะบอกให้แก้ไข ถ้าไม่
ไหวก็ให้ไปฝึกข้างนอกก่อนค่อยกลับไปใหม่ แต่ถ้าอยากอยู่ต่อก็ให้
อยู่ต่อ

**ข้อบกพร่องที่ว่าคือ ไม่สามารถถือศีลห้า ละอบายมุข ไม่อาจรับประทานอาหารมังสวิรัต
ได้ครบทุกอย่าง**

สำหรับคนมีหนี้สิน อย่าคิดหนีหนี้เข้าชุมชนโอศุก เพราะเขาไม่ให้เข้าจนกว่าจะทำงานจนใช้
หนี้หมดก่อน

หากอยู่จนครบ ๓ เดือน จนไม่มีข้อบกพร่อง คือไม่มีสมาชิกค้ำแม่แต่เสียงเดียว ที่
ประชุมจึงจะรับรองให้เป็นสมาชิกสามัญได้

“บางคนอยู่ ๒ ปี ก็ยังไม่ได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกสามัญเลย แต่เขาก็ทนอยู่ เพราะ
อยากขัดเกลาตัวเองให้ดีงาม อย่างไม่รู้ก็ตาม หากได้รับเป็นสมาชิกแล้ว ถ้าทำไม่ดีก็ถูกคัดออกได้อีก
หรือเมื่ออยู่แล้วทำผิดก็เชิญออก”

ปัจจุบันสมาชิกสามัญของชุมชนโอศุกมีประมาณหลายหมื่นคน และส่วนที่ไม่เป็นสมาชิก
แต่มาร่วมกิจกรรมอยู่ประจำก็มีมาก

สำหรับพวกที่ไม่เป็นสมาชิกจะอยู่รอบนอก ไปทำอาชีพตัวเอง แต่ยังคงเข้าร่วมกิจกรรม
ของชุมชนโอศุกอยู่เป็นประจำ และยังถือศีลห้า ละอบายมุข รับประทานอาหารมังสวิรัต

ความเป็นอยู่ในชุมชนโอศุกจะมีการบริหารเงินกันอย่างเป็นระบบ โดยรายได้ส่วนต่างๆจะ
มาจากกิจกรรมที่หลากหลาย โดยเฉพาะการทำเกษตรกรรม ปลูกพืชปลอดสารพิษ และทำร้านอาหาร
มังสวิรัต ที่มีรสชาติอร่อยขายดิบขายดี

“การมาชุมนุมนอนบนถนนลำบากมากขึ้น เพราะอยู่บ้านเราสบาย แต่ละชุมชนมีต้นไม้
อากาศบริสุทธิ์ มาชุมนุมก็ถือว่ามาฝึกอีกรอบ ฝึกอยู่ข้างถนนให้คนดำ ฝึกความอดทน

คือเราอยู่ในชุมชนเราไม่ต้องถูกด่าไ้ มีแต่คนไปดูงานเยอะเยอะ มีแต่ชื่นชม แต่มาตรงนี้ กลุ่มเราทั้งท่านสมณะโพธิรักษ์ ลุงจำลอง ถูกด่ามาในกระดาษเป็นปั้งๆ (ทำมือให้ดู) ชื่อเสียงก็ไม่ได้ ถูกด่าอีกต่างหาก ไม่ใช่เรื่องธรรมดานะ เดินไปแท็กซีก็ไม่ให้ขึ้น มองเราแปลกๆ แต่เราก็มองเขาและเห็นใจเขาเพราะเขาไม่รู้ว่สิ่งที่เราทำมันขนาดไหน”

ขวัญดินบอกอย่างนั้น แต่ไม่เคยท้อ วันมาชุมนุมแต่ละวันต้องตื่นตี ๕ ครึ่ง แล้วช่วยทำความสะอาดเก็บขยะ ทำอาหาร แบ่งแผนกกัน มีแผนกแสง สี เสียง แผนกดูแลสมณะ แผนกกองอำนวยการ แผนกแจกเอกสาร พยาบาล แจกน้ำ-ผ้ารองนั่ง แผนกโรงบุญทำอาหารให้ผู้ร่วมชุมนุม ส่วนเด็กๆ ก็ถือว่มาเรียนบูรณาการเรื่องการเมืองเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

“ตรงนี้น่ากลัวนะ อาชีพคือตัวปฏิบัติธรรม ทำให้คนเข้าใจว่าผู้นำประเทศต้องมีคุณธรรม ต้องมีศีลธรรม เราจำเป็นต้องออกมา ไม่ออกมาไม่ได้” เป็นเหตุผลที่มาร่วมชุมนุม

ขวัญดินยังบอกอีกว่ **แม้มาไล่นายกรัฐมนตรี แต่ก็ไม่ได้เกลียดนายกฯ**

“ท่านเป็นตัวอย่างของทุนนิยมจัด ซึ่งเห็นชัดเจนว่ ทุนนิยมจัดแบบนี้ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อน เพราะฉะนั้นเราต้องเน้นคุณค่าของเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น”

ทันตแพทย์หญิงฟ้ารัก ทิพยธรรม เป็นอีกคนทีเล่าว่ คนทีไม่เข้าใจเขาก็เกลียดเรา เห็นเราเป็นอีแรงกินของเน่าเหม็น รังเกียจเรา แต่เมื่อมาเห็นจริงๆว่เราเป็นอาการของผู้ทีสงบ เห็นสมณะ เห็นการให้ของพวกเรา ใจเขาก็ขึ้นแล้ว บางคนคิดว่าเราไม่บูชาพระพุทธรูป แต่เรามีพระพุทธานิคมธรรมนิมิต พระพุทธรูปองค์ใหญ่

“ทีคิดคิอย่างนั้น ด่าเราอย่างนั้น เพราะยุคก่อนๆ เราไม่ส่งเสริมการสร้างพระ เราจะมีพระองค์เล็กๆ หรือไม่มีเลย เพราะเราคิดว่าเงินทุกบาททุกสตางค์เราจะทำหนังสือแจก เราเผยแพร่ธรรมะ แรกๆเราฐานะยากจน เราถือว่ก่อสร้างปัญญาให้กับประชาชน ทีสำคัญสันตือโลกจะไม่มีการเรียราย เพราะพระถือเงินไม่ได้ หลายคนจึงว่เราไม่ใช้พุทธ แต่ถ้าคนมีปัญญาจะรูว่านี้แหละคือพุทธทีแท้จริง”

ทั้งหมดของการมาชุมนุม ๓๔ วัน ๓๔ คืน บนถนนคอนกรีตของคนเหล่านี้ ต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวว่

“ผู้ปฏิบัติศาสนาของพระพุทธเจ้าทีรู้แจ้งโลกไม่ใช่ไปนั่งหลับหูหลับตาแล้วไม่สนใจโลก เราเปิดตาออกมาทำการงานร่วมกับชาวโลก โดยใช้วิธีอหิงสา อโหสิ”

เพื่อสันติสุขและสร้างคุณธรรมในสังคมแม้หลายคนจะไม่เข้าใจ แต่ชาวโลกทีทั้งหลายก็หวังว่กาลเวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์

ชมพุก นภา

(น.ส.พ.มติชน ประชาชน พุทธ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๓)

ธรรมาภิวัดน์

* ว.วชิรเมธี

(จากหนังสือสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ ๒๔ มี.ค.'๕๙)

สันตือโศก

เล่นแบ่งศาสนากับการเมือง

❖ ปุจฉา

การที่คณะสงฆ์จากสันตือโศก ออกมาร่วมกับกลุ่มผู้เรียกร้องประชาธิปไตยนั้น เป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดกันแน่ ศาสนาหรือพระสงฆ์ควรจะเกี่ยวข้องกับการเมืองมากน้อยเพียงไร ทำไมพระสงฆ์บางกลุ่มจึงออกมาคัดค้านกลุ่มสันตือโศก ทั้งๆที่สิ่งที่กลุ่มฯทำนั้นก็มีความสำคัญต่อแผ่นดินไทยไม่น้อย

☆ *กลุ่มนักศึกษาเพื่อประชาธิปไตย*

สวนมิสกวัน

❖ วิสัชนา

เรื่องสันตือโศกนั้น ขอยกยอได้ไปตอบในโอกาสอื่น ขอตอบเฉพาะประเด็นหลังที่ว่า พระสงฆ์หรือศาสนา ควรจะเกี่ยวข้องกับการเมืองมากน้อยเพียงไร ดีกว่า

ก่อนอื่น เราต้องทำความเข้าใจกันก่อนว่า สาเหตุที่การเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบันมาถึงทางตัน จนกลายเป็นวิกฤตการณ์ทางการเมืองอย่างที่เห็นอยู่ในวันนี้ นั้น สาเหตุหลักมาจาก “วิกฤติทางจริยธรรม” เป็นสำคัญ ดังนั้นใครที่กล่าวว่า “ศาสนาไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง” นั้น จึงนับเป็นคำกล่าวที่ผิดอย่างสิ้นเชิง ในพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าทรงให้ความสำคัญกับการเมืองมาก

ดังจะพบว่า มีคำสอนหลายหมวดที่ทรงสอนให้นักการเมืองเป็นผู้ “ทรงศีลทรงธรรม” เพราะเมื่อนักการเมืองมีธรรม ประชาชนก็มีธรรม แต่หากนักการเมืองขาดธรรม ประชาชนก็ขาดธรรมตามไปด้วย นอกจากจะทรงให้แนวทางใหญ่ๆเอาไว้ว่า นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีศีลธรรมประจำใจแล้ว ยังทรงวางมาตรฐานของนักการเมืองขึ้นมาเอาไว้ด้วย เช่น **หลักศัพทราชาธรรม ๑๐, หลักจักรวรรดิวัตร ๑๒, หลักพลัง ๕ ของพระมหากษัตริย์, หลักพรหมวิหาร ๔ และหลักธรรมาธิปไตย ฯลฯ เป็นต้น**

เมื่อเป็นเช่นนี้ ที่เรากล่าวกันว่า ศาสนาไม่เกี่ยวกับการเมืองนั้น จึงเป็นคำกล่าวที่ไม่ถูกต้อง ศาสนานั้นเกี่ยวข้องกับเมืองแน่ แต่จะเกี่ยวข้องอย่างไรจึงจะไม่กลายเป็นเอา “การศาสนา” ไปเป็นส่วนหนึ่งของการเมืองการนั้น นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าเฉพาะส่วนของพระพุทธรศาสนา นั้น ท่านวางหลักไว้ชัดว่า ศาสนาเกี่ยวกับการเมืองก็ตรงที่ **นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มี “ศาสนธรรมประจำใจ” หรือ “นักการเมืองต้องเอาศาสนธรรมไปประพฤติกปฏิบัติในขณะที่เป็นนักการเมือง”** เพราะหากนักการเมืองไม่มีธรรม การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อ “มหาชน” ก็จะไม่ดำเนินไปไม่ได้ หรือถึงเป็นไปได้ก็ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เนื่องเพราะนักการเมืองที่ขาดธรรมนั้น จะเป็นได้อย่างดีก็เพียง **“นักกถฉวยผลประโยชน์จากประชาชนมาเป็นของส่วนตัว”** อย่างหน้าไม่อายเท่านั้นเอง

มหาดมะ คานธี นักปราชญ์ นักการศาสนา คนสำคัญคนหนึ่งของโลกเอง ก็เคยกล่าวยืนยันเอาไว้ว่า เราไม่อาจแยกศาสนาออกจากการเมือง

“บรรดาผู้ที่พูดว่า ศาสนาไม่เกี่ยวกับการเมืองนั้น เป็นผู้ที่ไม่ทราบความหมายของคำว่า ‘ศาสนา’....”

ท่านพุทธทาสภิกขุ นักปราชญ์ซึ่งเพิ่งได้รับการยอมรับจากองค์การยูเนสโกให้เป็นบุคคลดีเด่นของโลกในปี ๒๕๔๙ นี้ ก็กล่าวยืนยันไว้เช่นกันว่า การเมืองกับศาสนานั้น ไม่อาจที่จะแยกออกจากกันได้

“อย่าไปเข้าใจว่า การเมืองไม่เกี่ยวกับศาสนา หรือการเมืองไม่เกี่ยวกับพุทธบริษัท การเมืองที่ถูกต้อง ต้องเกี่ยวข้องกับคนทุกคน แม้เป็นพระ เป็นเณร จะต้องมีการเมืองของธรรมะ, ช่วยเหลือโลกนี้มีธรรมะ, แต่อย่าไปเล่นการเมืองของระบบกิเลส ที่เขาก็ได้มีประกาศคณะสงฆ์ห้ามไว้แล้ว พระอย่าไปเล่นการเมือง ก็หมายถึงการเมืองระบบนั้น, แต่ถ้าเราเล่นการเมืองระบบของพระพุทธเจ้าของพระธรรม ก็ไม่เห็นมีใครห้าม ไม่มีเหตุผลที่จะต้องห้าม

ถ้ามองอย่างละเอียดแล้ว พูดได้เลยว่า พระพุทธเจ้าก็เป็นจอมใจของนักการเมือง คือจะจัดโลกให้มีความสงบสุข...”

ท่าน ป.อ.ปยุตโต กล่าวถึงธรรมะกับประชาธิปไตยไว้ว่า “การที่จะสถาปนาระบบประชาธิปไตยได้ เราจะต้องสถาปนาสาระของประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นด้วย อย่างที่บอกแต่ต้นแล้วว่ารูปแบบก็สำคัญ แต่อย่าเอาเพียงแต่รูปแบบอย่างเดียว เพราะรูปแบบหรือระบบนั้น ถ้าไม่มีเนื้อหาสาระแล้วก็ไร้ความหมาย

เพราะฉะนั้นเราจะต้องเตือนกันในการที่จะทำสิ่งซึ่งมีผลระยะยาว คือการสร้างเนื้อหาสาระของประชาธิปไตย และเนื้อหาสาระของระบบประชาธิปไตยที่ว่าเป็นก็คือธรรมะนั้นเอง ไม่หนีไปไหนเลย เรื่องของประชาธิปไตยนั้น ในที่สุดก็หนีธรรมะไปไม่พ้น ต้องมีธรรมและเอาธรรมไปใช้

ปฏิบัติโดยเฉพาะรู้จักเลือกธรรมะให้ตรงกับเรื่องราว พอเลือกให้ตรงเรื่องราวแล้วก็เอาไปสร้างสรรค์ ประชาธิปไตยให้ได้ผลสำเร็จ เราก็จะมีครบบริบูรณ์ทั้งรูปแบบคือระบบ พร้อมทั้งเนื้อหาคือสารธรรม ด้วย ก็จะเป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์”

ในสังคมไทยของเรา เชื่อมกันมานานว่า การเมืองอยู่ฝ่ายหนึ่ง ธรรมะอยู่ฝ่ายหนึ่ง (ในวงการศึกษาศาสนาของชาติก็เชื่อเช่นนี้ จนในที่สุดก็แยกการศึกษาออกจากพระและวัด แล้วก็จัดการศึกษาเพื่อหาเงินมากกว่าเพื่อสร้างคนให้เป็นบัณฑิต การศึกษาไทยก็เลยแย่น้อยไม่แพ้ไปกับการเมือง) แล้วก็เลยพลอยก็ติดกันพระให้ออกไปให้ห่างๆจากการเมือง ผลก็คือ พระสอนธรรมะที่เกี่ยวกับระบอบการเมือง, พูดถึงนโยบายทางการเมืองบางเรื่องที่สวนทางธรรม เช่น **casino complex, สุราเสรี, หวยถูกกฎหมาย,** ฯลฯ และพฤติกรรมของนักการเมืองที่ขาดจริยธรรมแทบไม่ได้เอาเลย

สุดท้ายเมื่อธรรมะและพระสงฆ์ซึ่งเป็นดังหนึ่ง **“เสียงแห่งมโนธรรม”** พื้นฐานของสังคม ถูกปิดปากเงียบ ถูกกันให้เป็นคนนอกของระบบการเมือง (แต่ได้รับผลกระทบจากการเมืองไม่น้อยไปกว่าชาวบ้าน) ในที่สุดนักการเมืองก็ขู่ขู่ยำการเมืองจนระบอบการเมืองและระบบความคิด ความเชื่อ และจริยธรรมของสังคมที่ถูกสร้างไว้อย่างดีนั้นพังทลาย เมื่อระบอบระบบต่างๆพังทลาย สังคมก็พังทลายตามไปด้วย ตัวอย่างที่เห็นชัดที่สุดของการแยกการเมืองออกจากธรรมะ จนเป็นสาเหตุของวิกฤตการณ์ทางการเมืองและสังคมไทยในขณะนี้ก็คือ ประโยคที่นักการเมืองคนหนึ่งกล่าวต่อผู้สื่อข่าวจำนวนมากว่า

“ผมไม่ได้รับมอบหมาย...ให้มาพูดเรื่องจริยธรรม”

เพียงประโยคเดียวก็เพียงพอแล้วที่จะสะท้อนให้เห็นว่า การเมืองไทยในวันนี้ห่างธรรมะขนาดไหน และตลอดเวลาที่ผ่านมา นักการเมืองไทยมีท่าทีต่อธรรมะกันอย่างไร และเมื่อการเมืองห่างธรรมะ ไม่สนใจธรรมะ ไม่เหลียวแลศาสนธรรม นักการเมืองทั้งหลายและเราคนไทยทั้งปวงก็คงเห็นกันแล้วว่า มันได้ก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในสังคมไทยมากมายเพียงไร

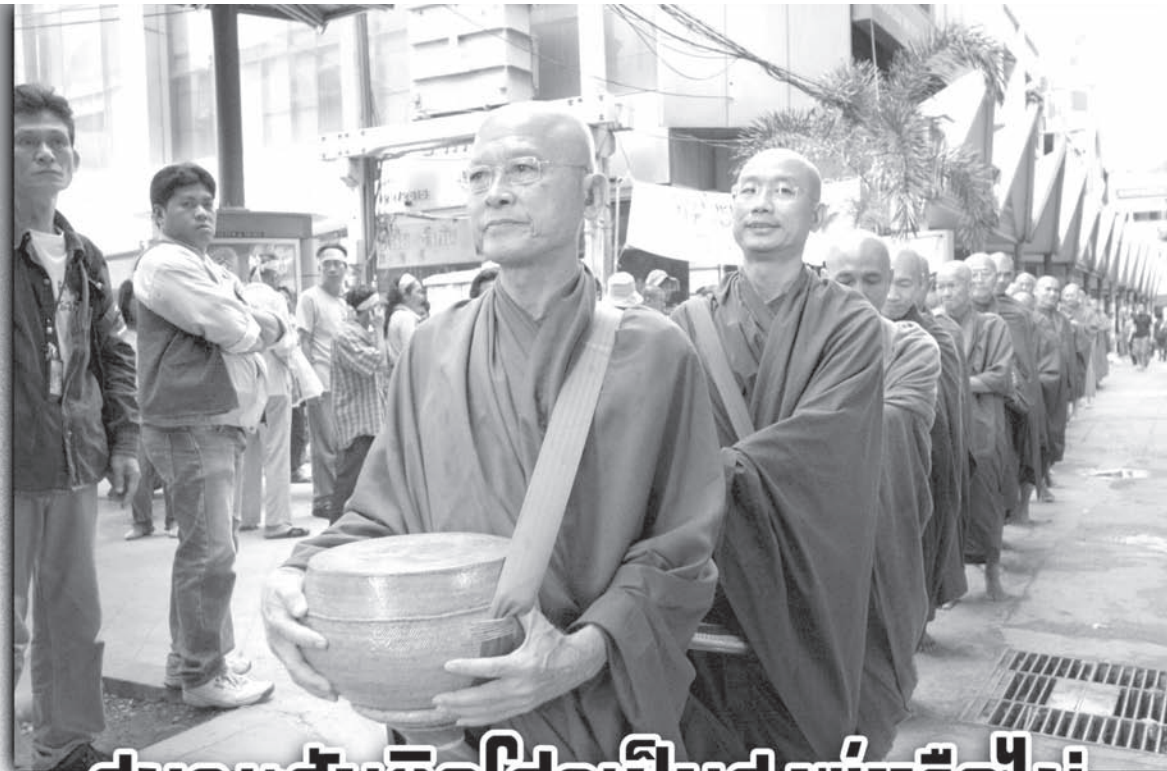
ดังนั้น คงถึงเวลาแล้วที่นักการเมือง ปัญญาชน ประชาชนไทย ซึ่งเป็นผู้ที่เคลื่อนไหวให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอยู่ในเวลานี้ จะต้องช่วยกันผลักดันให้การเมืองหลังยุค **“ทักษิณนิคมิกส์”** ให้เป็นการเมืองที่มีธรรมะ ให้เป็นการเมืองโดยธรรม โดยการยกเอาศาสนธรรมขึ้นมาเป็นธงชัยในการปฏิรูปสังคมไทย เหมือนอย่าง**ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ**ของเรา ได้ทรงพระราชทานแนวทางไว้ในพระปฐมบรมราชโองการว่า

“เราจะครองแผ่นดิน โดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

เราต้องช่วยกันเปลี่ยนการเมืองในแบบ**“กำไรสูงสุด”** ให้เป็นการเมืองที่มี **“ความถูกต้องสูงสุด”** ให้ได้ ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกหลานไทยของเราจะกลายเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่หายใจเข้าออกเป็นเงินกันไปหมด จนหลงลืมไปว่า แท้ที่จริงแล้วเราเป็นมนุษย์ มนุษย์ซึ่งเป็นสัตว์ประเสริฐที่มีการหาเงินเป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิต ไม่ใช่เป็นทั้งหมดของชีวิต

การเริ่มต้นปฏิรูปการเมืองและสังคมไทยใหม่ในทิศทางที่ถูกต้องโดยธรรม จึงเป็นสัญญาประชาคมที่คนไทยทุกคนจะพึงร่วมกันปฏิบัติให้เป็นจริงให้ได้ในเร็ววัน และประการสำคัญที่สุดต้องทำอย่าง **“สันติ”** ด้วย.

สมณะสันตโตโสภเป็นสงฆ์หรือไม่

นับ ตั้งแต่ได้มีการแจ้งความจับสมณะโพธิรักษ์และคณะซึ่งเป็น

นักบวชในพระพุทธศาสนาสังกัดสำนักสันตโตโสภในข้อหาแต่งกายและมีวัตรปฏิบัติ
เลียนแบบคณะสงฆ์ คำถามต่างๆจึงได้เกิดตามมามากมาย ถึงแม้สมณะโพธิรักษ์
ท่านจะขึ้นแสดงธรรมบนเวทีสาธารณะ ถ่ายทอดสดไปทั่วโลกแล้วว่า ประชาชนที่ยอมรับ
รับในคำเทศนาสั่งสอนของสมณะแห่งสันตโตโสภ มีจำนวนมากมายหลายหมู่บ้าน ประชาชนในหลายๆหมู่บ้าน
นั้น ต่างปฏิบัติตามอยู่ในกรอบของศีลธรรมไม่มีการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไม่มีใครดื่มสุราหรือยาเสพติด
ไม่มีใครพูดจาโกหก ไม่ผิดลูกเขาเมียใคร ไม่ลักขโมยสิ่งของของใคร และไม่มีอบายมุขใดๆภายใน
หมู่บ้าน ไม่ว่าจะป็นหอยบนดิน หอยใต้ดินหรือการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

กล้าท้าทายให้ตรวจสอบได้

สันตโตโสภทำได้ พิสูจน์ได้ แต่คณะสงฆ์ทำไม่ได้?

แต่ก็ยังไม่วายที่จะเกิดความคลางแคลงใจอยู่ดี

สมณะสันตโตโสภยังเป็นพระเป็นสงฆ์หรือไม่?

ท่านสมณะโพธิรักษ์ ให้คำอธิบายว่า “มหาเถรสมาคมท่านได้ทำพิธีขับอาตมาและคณะ
สันตโตโสภออกจากหมู่ใหญ่หรือออกจากหมู่สงฆ์ที่ชื่อว่า “มหาเถรสมาคม” ซึ่งเรียกการกระทำนี้ว่า
“**บัพพาชเนยกรรม**” ซึ่งแปลว่า “**การขับออกจากหมู่**” ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของธรรมวินัยท่านได้ทำจริงๆ
แต่ทำหลังจากที่อาตมากับคณะได้กระทำการประกาศตนต่อคณะสงฆ์สำเร็จเป็น“**นानาสังวาส**” ก่อนที่
ทางมหาเถรสมาคมจะทำ“**บัพพาชเนยกรรม**”เสียอีก

ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่มหาเถรสมาคมมา “**บัพพาชเนยกรรม**” อาตมากับ
สันตโตโสภในพ.ศ.๒๕๓๒

อาตมากับคณะสงฆ์ชาวอโศกเป็น“นานาสังวาส” กับมหาเถรสมาคมสำเร็จโดย“สังฆกรรม” ไปเรียบร้อยแล้วแล้วถูกต้องตามธรรมวินัย มหาเถรสมาคมจึงไม่สามารถจะมาทำ “บัพพาชนียกรรม” กับเราได้ แม้จะขึ้นทำงานได้ ก็เป็น “โมฆะ” ไม่มีผลบังคับ

ท่านสมณะโพธิรักษ์ ให้คำอธิบายอีกว่าตามธรรมวินัย เมื่อภิกษุเป็น“นานาสังวาส”กันแล้ว สงฆ์ต่างคณะย่อมไม่สามารถเป็นผู้คัดค้าน หรือเป็นผู้ประท้วง(ปฏิกโกสนา)ในท่ามกลางสงฆ์ได้ ให้ดูได้ในพระไตรปิฎกเล่ม ๕ ข้อ ๑๙๓ มีบ่งชี้ไว้ชัดเจน

มีหลักฐานว่า มหาเถรสมาคมยอมรับเป็นอันดี ในช่วงที่ได้รับหนังสือประกาศขอแยกตนเป็น“นานาสังวาส” ว่าสมณะโพธิรักษ์กับคณะได้ประกาศแยกตัวไม่ขึ้นต่อการปกครองสงฆ์อย่างเปิดเผย ท่ามกลางที่ประชุมสงฆ์ ๑๘๐ รูป มีเจ้าคณะอำเภอเป็นประธาน ณ ศาลาวัดหนองกระทุ่ม เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๘

คณะสงฆ์โดยมหาเถรสมาคม ได้เคยยอมรับความจริงแล้วว่าเป็น“นานาสังวาส” โดยมีหลักฐานเป็นหนังสือราชการ “กรมการศาสนา” ที่ ศธ ๐๔๐๗/๘๕๓๗ ที่มีไปถึงผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถ การรถไฟแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ซึ่งมีอักษรยืนยันว่า “.....กรมการศาสนาได้นำเรื่องเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้ว ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วย ตามเหตุผลที่กรมการศาสนาเสนอว่า เนื่องจากในปัจจุบันนี้พระภิกษุสามเณรในสำนักสันตือโศกมิได้ขึ้นอยู่กับปกครองของคณะสงฆ์ไทย ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ๒๕๐๕ และไม่ได้อยู่ในความอุปการะของทางราชการ.....”

ตามธรรมวินัยนั้น เมื่อสงฆ์เป็นนานาสังวาสกันแล้ว ทั้งสองฝ่ายต่างก็ปฏิบัติกันไปตามความเห็นและยึดถือที่แตกต่างกัน

ที่สำคัญก็คือสงฆ์ฝ่ายหนึ่งไปฟ้องร้องกับคณะสงฆ์สันตือโศกถึงชั้น“อนุวาหาธิกรณ์” หมายความว่า คณะสงฆ์โดยมหาเถรสมาคมได้ฟ้องร้องกล่าวหาสันตือโศก แล้วก็ตั้งคณะพิจารณาตัดสินความกันนี้ ก็เป็นการกระทำของคณะสงฆ์มหาเถรสมาคม ซึ่งที่จริงตามธรรมวินัย “**กระทำไม่ได้**”

ส่วนการฟ้องร้องจะต้องแพ้คดีความในศาลยุติธรรมทางโลกนั้น ท่านสมณะโพธิรักษ์กล่าวว่า นั่นไม่ใช่เรื่องธรรมวินัยเลย เป็นเรื่องของกฎหมายข้อกฎหมายที่ไม่ใช่บัญญัติของพระพุทธเจ้าบางข้อของกฎหมายขัดแย้งกับธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ซึ่งศาลไม่มีสิทธิ์ตัดสินความผิดทางธรรมวินัยใดๆ ตัดสินได้แต่เฉพาะในแง่ของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาภายหลัง ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ ในมาตรา ๑๘ ก็มีบัญญัติไว้ว่า “**ถ้าบัญญัติขัดกับธรรมวินัยก็เป็นอันใช้ไม่ได้**” ให้ยึดธรรมวินัยเป็นหลัก

เพราะเหตุนี้ ผู้ที่ไม่เข้าใจในความลึกซึ้งของธรรมวินัยจึงหลงเข้าใจผิดไปได้อย่างผิดเพี้ยนว่า คณะสงฆ์สันตือโศกแพ้คดีในศาลของฆราวาสทางโลก ซึ่งที่จริงทางธรรมนั้นคณะสงฆ์สันตือโศกก็ต้องขาดจากความเป็น “สงฆ์” ไม่เป็น “สมณะ” ไปด้วย ทั้งๆที่ประเด็นของข้อกฎหมายที่สมณะโพธิรักษ์ถูกฟ้องร้องนั้นประเด็นของข้อกฎหมายมันมีเชิงย้อนให้ชวนงงว่า ทางมหาเถรสมาคมมีมติสั่งให้สมณะโพธิรักษ์สละสมณเพศ ถ้าไม่สละสมณเพศก็ผิดกฎหมาย

ชัดๆก็คือ ถ้าไม่สึก นั่นคือ ผิดกฎหมาย

แล้ว “สมณะโพธิรักษ์” ก็ไม่ยอมสละสมณเพศยืนยันครองความเป็น “สมณเพศ” ตลอดมานั้นจึงหมายความว่า “สมณะโพธิรักษ์” ก็ยังคงเป็นสงฆ์ยังมีความเป็นสมณเพศอยู่ และยังคงครองความเป็นสมณเพศ ยังเป็นภิกษุ ยังเป็นสมณะ เมื่อเป็นดังนั้นจึงได้ผิดต่อกฎหมายมาตรา ๒๗ ที่ว่า

สั่งให้เลิก ถ้าไม่เลิกก็ผิดกฎหมาย แต่ในทางธรรมวินัยก็ยังคงไม่ได้สละสมณเพศอยู่นั่นเอง

จึงยังคงเป็นภิกษุอยู่ทุกวันนี้

ท่านสมณะโพธิรักษ์ อธิบายด้วยธรรมวินัยว่า “ต้องทำความเข้าใจให้ชัดๆว่า เมื่อยังไม่เลิก ก็ถือว่ายังคงครองเพศสมณะยังเป็นพระเป็นสงฆ์อยู่อย่างเดิม ตามธรรมวินัยนั้นผู้พิพากษาเป็นฆราวาส จะมาตัดสินคดีอันเป็นธรรมวินัยของพระสงฆ์ย่อมไม่ได้แน่นอน”

เป็นฆราวาสจะเข้าไปทำ “สังฆกรรม” ตัดสินธรรมวินัยได้อย่างไร?

การตัดสินธรรมวินัยเป็น “สังฆกรรม” ท่านผู้พิพากษายังมีศีลไม่เท่ากับภิกษุไม่มีฐานะเป็นภิกษุ ย่อมตัดสินธรรมวินัยไม่ได้ ก็ขนาดภิกษุแท้ๆ ผู้จะเข้าร่วมคณะตัดสินคดีทางธรรมวินัยนั้นยังต้องเป็นภิกษุที่บริสุทธิ์ศีลอีกด้วยซ้ำ จึงจะร่วมคณะตัดสินทางธรรมวินัยได้

ยิ่งไปกว่านั้น หากเป็นภิกษุแตต่างนิกาย หรือ “นานาสังวาส” ก็ยังร่วมตัดสินไม่ได้เลย ดังนั้น “ฆราวาส” จึงหมดสิทธิ์ที่จะตัดสินธรรมวินัยเด็ดขาดแม้ขึ้นไปก็มิจะ ใช้ไม่ได้เพราะไม่ถูกรื่องผิดธรรมผิดวินัย ผิดฝ่าผิดตัว

ประธานแห่งสันตติโศกกล่าวโดยธรรมว่า “ทางกฎหมายอาตมากับคณะก็ยอมทุกอย่าง ไม่ได้ขัดขืนใดๆเมื่อตัดสินในข้อกฎหมายว่า “ผิด” ต้องโทษก็รับโทษไปตามข้อกฎหมายแล้ว ซึ่งทางศาลให้รอลงอาญา ๒ ปี ให้มีการคุมประพฤติ เราก็ทำตามศาลสั่งจนครบทุกอย่าง ทุกวันนี้ก็ผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ทางธรรมวินัยนั้นอาตมากับสงฆ์สันตติโศกไม่ได้มีความผิดถึงขั้นปาราชิก ไม่ได้เคยถูกเรียกไปสอบ “อธิกรณ์” ดังที่กล่าวลือหรือที่พูดว่าอาตมามีความผิดถึงขั้นปาราชิก อาตมากับคณะก็ไม่ได้มีความผิดใดๆตามธรรมวินัยที่จะต้องถึงกับให้เลิกแม้ข้อเดียว แม้แต่ลักษณะ ๑๑ ประการ ที่มีบัญญัติไว้ในพระวินัย (พระไตรปิฎก เล่ม ๔ ข้อ ๑๒๕-๑๓๒) ว่า ไม่พึงให้บวชที่บวชแล้วมารู้ภายหลังก็ต้องให้เลิก” (เช่น กะเทย คนลักเพศ คนฆ่าบิดามารดา เป็นต้น) ในคณะสงฆ์สันตติโศกเราก็ไม่มีอย่างนั้น

อาตมากับสงฆ์สันตติโศกจึงคงเป็นสงฆ์ ยังเป็นพระอยู่”

เป็นคนพุทธ ควรพิจารณาด้วยธรรมครับ!

✽ ณ นูญแก้ว

E-mail : nookeaw@thai.com

(จากน.ส.พ.พิมพ์ไทย ฉบับวันอาทิตย์ ๒๖ มี.ค.'๕๙)

จดหมาย จากญาติธรรม

* ดูใจ...รู้ใจ....ต้องละล้างที่ใจด้วย

ปัจจุบันรู้สึกว่าเป็นโลกนี้และสังคมสิ่งแวดล้อมต่างๆอยู่ได้ยากลำบากมากขึ้นทั้งกายและใจ โดยเฉพาะเรื่องของจิตใจ รู้สึกท้อแท้ และท้อถอยยังไม่บอกไม่ถูกเลยคะ ก็ได้หนังสือจาก “สารอศก” และ “ดอกหญ้า” เท่านั้น ที่ยังทำให้อยู่ได้อย่างอดทน พอท่านได้กล่าวว่....เวลาเรามีเรื่องกระทบกับคนอื่นให้แก้ที่จิตใจเรา ไม่ต้องไปแก้ไขที่คนอื่น ต้องดูที่ใจเราว่าเป็นยังไง มีอาการแบบไหน อ่านแล้วรู้สึกเหมือนเป็นกำลังใจที่ดีมากๆเลยคะ ก็ต้องพยายามต่อไป

❖ มลิวรรณ แต่งสุริยารังษี ตอนเมือง กทม.

หน้าที่หลักของมนุษย์ผู้บรรณา “พันธุรักษ์(อารยรักษ์)” คือ...ดูแลกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรมของตนให้เป็น “กุศล” ฝึกทำตลอดทุกลมหายใจ ทำได้บ้าง ทำไม่ได้บ้าง ล้มแล้วลุกๆก็ทำต่อ ไม่เลิก กำลังใจจะเกิดตามมาตามจริง...นี่คือ กำลังใจจริงๆที่เราสร้างได้ด้วยตัวเอง! ทุกครั้งที่ระลึกความรู้สึกตัว(มีสติ) บอกตัวเองเสมอว่า เป้าหมายชีวิตเราคือ ลดกิเลส ไม่ยอมแพ้กิเลส

* อย่ายุ่งการเมือง...เปลืองตัว...เสียภาพพจน์:

ข้าพเจ้าได้รับหนังสือสารอศก ฉบับที่ ๒๙๐ เดือนธันวาคม ปี'๕๘ แล้ว ก็ได้อ่านภายใน เนื้อหาข้าพเจ้ารู้สึกยินดี ไม่เคยพบเคยเห็นกับตลาดอารียะที่ทางอศกได้จัดขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าในโลกนี้คงจะหาคนทำเช่นนี้ได้ยาก แต่ก็มีข้อสงสัยอยู่ว่า ขยายลดราคาเฉพาะช่วงงานตลาดอารียะหรือเปล่า ช่วงปกติราคาสินค้าที่ขาย

เช่น อาหาร ของใช้นี้ ราคาแพงหรือไม่ ขอให้แก้ไขข้อสงสัยด้วย

ข้าพเจ้าได้ยื่นพระที่รู้จักกัน ท่านบอกว่า “อาหารมังสวิรัตของสันตือโศกนะ ราคาแพง”
ไม่รู้ว่าจริงหรือเท็จนะ

ในช่วงที่ผ่านมาได้ดูข่าวการลอบวางระเบิดที่สันตือโศก ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้คงไม่เป็นประเด็นสำคัญอะไร แต่ว่าเรื่องการประชุมเพื่อปลดนายกฯ ทักษิณ ข้าพเจ้าคิดว่าชาวโศกไม่ควรจะเข้าไปร่วมนะ เพราะว่าเพื่อสร้างความเป็น “คนจนมหัศจรรย์” และเป็นชาวโศก ก็ควรจะมีอุเบกขาให้มากกว่าที่ฝ่ายบ้านเมืองเขาทำอะไรกัน ข้าพเจ้าก็คิดว่า...เราน่าจะยุ่งให้น้อยที่สุด เพราะเรานั้น นอกจากจะต้องไปเปลืองเนื้อเปลืองตัวกับคนเหล่านั้นแล้ว จะทำให้เสียภาพพจน์ของเราอีกด้วย และฝากคำถามถึงท่านจำลอง ศรีเมืองด้วย จากเหตุการณ์เมื่อปี’๓๕ ที่ผ่านมา ท่านก็ได้รับบทเรียนแล้ว มาปีนี้ “ท่านยังไม่เข็ดอีกหรือ”

ข้าพเจ้าอยากให้ชาวโศกเป็นผู้ที่มีจิตเมตตา เป็นผู้ที่เอ็นดูต่อเพื่อนร่วมโลก ข้าพเจ้าคิดว่าหนทางการแก้ไขปัญหาทางการเมือง มันน่าจะดีกว่านี้ เราจะร่วมมือกันพัฒนาประเทศ ไม่ใช่มาตีกันเองอีกอย่าง ถ้าจะว่าไป ผู้ที่เข้ามาบริหารประเทศหลายๆคนที่ผ่านมาก็เชื่อว่าดีทั้งหมดซะเมื่อไหร่กัน เราควรจะมองแต่ส่วนดีๆของเขาว่า เขาทำประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองมากแค่ไหน ไม่ใช่คอยแต่จับผิดคนอื่น เอาละ นี่ก็เป็นทัศนคติที่ข้าพเจ้ามีต่อสันตือโศก ข้าพเจ้าหวังดี ไม่อยากให้เห็นไปเคลื่อนไหวให้ตกเป็นขี้ปากชาวบ้าน...

❖ สามแดนกอบชัย ปราบภัย จ.ศรีสะเกษ

📌 ตลาดอารียะปีใหม่แต่ละปีจะมีผู้นำสินค้าจำเป็นใช้มาออกร้าน ขายราคาต่ำกว่าทุนทุกปี ต่อเนื่องกันมานานแล้ว ส่วนอาหารมังสวิรัตที่สันตือโศก เป็นการตักอาหารบริการตัวเองโดยทางร้าน กำหนด เพียงราคาจานละ ๑๐-๑๕ บาท ส่วนผู้ซื้อจะตักปริมาณมาก-น้อยอย่างไร ไม่ว่ากัน แล้วแต่

ใครกินมากกินน้อย อ้อ!สำหรับพระภิกษุในพุทธศาสนา ต้องมีธรรมาสนเป็นผู้ถือเงินมาซื้อ เราไม่ขายของให้พระ เพราะเป็นการส่งเสริมให้ท่านทำผิดพระธรรมวินัย เนื่องจากพระในพุทธศาสนาไม่ใช้เงิน

และขอบพระคุณสำหรับความคิดเห็นที่ไม่อยากให้ชาวโศกเปลืองตัว อยากให้เราอยู่สงบๆ อย่าไปยุ่งการเมือง ขณะนี้มีข้อมูลยืนยันกันมากมายจนทำให้เราอยู่เฉยไม่ได้แล้วชาติต้องการความช่วยเหลือและกอบกู้ จึงต้องขออภัยด้วยที่ต้องขอยืนยันอีกครั้งว่า “ความเป็นกลางต้องเข้าข้างความดี ความถูกต้อง” ไม่ใช่เอาแต่นิ่ง-เฉยซึ่งนั่นไม่ใช่เป็นกลาง แต่เป็นความใจดำหรือความกลัว ความไม่กล้าขับไล่ความชั่วความเลวให้ออกไปจากบ้านเมืองของเรา ซึ่งเราเข้าไปร่วมช่วยโดยไม่ไปเสริมความรุนแรง แต่กลับช่วยเติมความเย็น เน้นที่ความเข้าใจและสาระเป้าหมาย.... - บ.ก.

* อหิงสา อโหสิ

...ได้ไปร่วมบรรยายภาคการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ตั้งแต่ ๒๖ ก.พ.'๕๙ และไปร่วมกิจกรรมทุกวัน ได้รับรู้รับฟัง ได้เห็นสังคมผู้คนทุกเพศทุกวัยมาร่วมมารวมตัวกันทำเพื่อบ้านเพื่อเมืองไทยของเรา รู้สึกประทับใจมาก....

พลตรีจำลอง ศรีเมือง หนึ่งในแกนนำ กลุ่มพันธมิตรฯ ถูกโจมตีมากในเรื่องเก่าๆ....ว่า “พฤษภา’๓๕ พาคนไปตาย”... มีวันหนึ่ง ช่วงกลางวันดูข่าว ททบ.๕ มีภาพพลตรีจำลอง ศรีเมือง พลเอกสุจินดา คราประยูร และคณะ เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อครั้งพฤษภาคม’๓๕ มีกระแสพระราชดำรัสของพระองค์ท่านไม่ค่อยชัดเจน แต่เข้าใจดีขึ้นด้วยการอ่านตัวหนังสือที่ขึ้นหน้าจอทีวีประกอบไปด้วย ต่อมาช่วงค่ำแกนนำทั้ง ๕ ท่านของกลุ่มพันธมิตรฯ ขึ้นเวทีแถลงข่าวที่สนามหลวง

โดยมีพลตรีจำลอง เล่าเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นเมื่อ ๑๔ ปี ผ่านมาแล้ว จึงทำให้เข้าใจเหตุการณ์-เข้าใจสถานการณ์ในอดีตพอๆกับ'๓๕' มากขึ้น รู้สึกคลายใจลงมากในกรณีภาพที่ถูกสร้างว่าท่านพาดนไปตายนั้น แท้จริงท่านไม่ได้รู้-เห็นในเหตุการณ์เช่นนั้นเลย เพราะระหว่างเกิดเหตุ นั้น ท่านถูกตำรวจพาตัวไปกักขังแล้วไปเข้าเฝ้าในหลวง ต่อเมื่อถูกปล่อยตัวกลับออกมาแล้วนั้นแหละ จึงได้ทราบที่เกิดเหตุร้ายถึงนองเลือดขึ้นจากการกระทำของทหารในยุคนั้น แต่ปัจจุบันทหารและตำรวจต่างก็ยืนยันว่า ไม่คิดจะทำการปฏิวัติรัฐประหารด้วยกำลังเช่นที่ผ่านมามีอีก

และสุดท้าย อยากจะกราบขอขอบคุณ คนดีศรีเมือง...ที่เออภาชะชาติ-บ้านเมือง เช่น พลตรีจำลอง ศรีเมือง ชายชาติทหารผู้มีเลือดแห่งความจงรักภักดี และกตัญญูทุกเวทีต่อชาติ-ศาสนา-พระเจ้าอยู่หัว อยู่เต็มหัวใจ

❖ สมาชิกจร-ประจำ กทม.

ขอบคุณสำหรับตัวอย่างที่ดีที่มีค่ากว่าคำสอน...ของลุงจำลอง - บ.ก.

* เอาแต่ใจตัว คือ ชั่วโดยอัตโนมัติ....

ณ สำนักงานแห่งหนึ่งที่ดิฉันทำงานอยู่ วันนั้นมีลูกค้ำมากมาย เนื่องจากหลายๆคนในที่มของดิฉัน ต่างพร้อมใจกันนัดลูกค้ำซึ่งจะต้องให้ดิฉันช่วยแก้ปัญหา ตัดสินใจ สรุประเด็นให้ ตั้งแต่เริ่มเวลาทำงาน จนเกือบบ่ายโมงครึ่ง เว้นเวลาให้ดิฉันพักรับประทานอาหารกลางวันประมาณ ๑๕ นาที จากนั้นก็เริ่มทำงานต่อทันที ลูกค้ำรายนี้เข้ารายนั้นออกอยู่ตลอดเวลา

ดิฉันเริ่มมีนิสัยร้ายๆ รายสัปดาห์ที่ออกจากห้องทำงานของดิฉันเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น.เศษ ในระหว่างที่ทำงานอยู่นั้น ดิฉันรู้สึกที่ใช้ความอดทนในการแก้ไขปัญหา ในการพูดคุยกับลูกค้า(ที่คิดว่าตัวเองกำลังจะต้องจ่ายเงิน) โดยไม่แสดงอารมณ์หงุดหงิดออกมา ไม่แสดงอาการถอนใจ(เพื่อระบายความอึดอัด) และขณะนั่งรถกลับบ้าน...ดิฉันนั่งใจลอย ต้องพยายามรวบรวมสติ(สติ)อยู่นาน

ดิฉันทบทวนดู พบว่าดิฉันได้ใช้ธรรมะในการทำงานด้วย คือ...

๑. รู้จักอดทนทั้งลูกค้า แก้ปัญหาให้ทั้งของลูกค้า และงานของดิฉัน
๒. การควบคุมอารมณ์หงุดหงิด เบื่อหน่าย (อะไรกันหนอ....)
๓. ลูกค้าบางรายน่าเห็นใจมาก ทำผิดโดยไม่ทราบกฎหมาย(ก็กฎหมายตีความยาก มีปรับปรุงเพิ่มเติม แก้ไข อยู่ทุกสัปดาห์) ได้ฝึกเอาใจเขามาใส่ใจเรา
๔. การรู้จักให้กำลังใจคนอื่น รวมทั้งต้องให้กำลังใจตนเองหลายๆๆ
๕. การเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้ ก็เป็นความสุขอย่างหนึ่ง

❁ กายานา ธนิกุล จ.ชลบุรี

โคลกธรรมจากพ่อท่านสำหรับเตือนใจเรา น่าจะช่วยให้ปลอดโปร่งขึ้นบ้างกระมัง?

“เอาแต่ใจตัว คือชั่วโดยอัตโนมัติ จะดีได้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ” - บ.ก.

❁ พุทธแท้ๆต้องแก้ปัญหาเป็น

กระผม คีล ๕ ยังไม่บริสุทธิ์

๑. ยังรับประทานเนื้อสัตว์อยู่เพราะไม่แน่ใจว่าตัวเองป่วยหรือไม่ ต้องกินเป็นยาก่อน (วิธีแก้ไขถ้าแน่ใจว่าตัวเองไม่เป็นอะไร ก็ต้องมารับประทานมังสวิรัตให้ได้)
๒. บางครั้งทำอะไรไม่ขออนุญาตเจ้าของ เช่น ร่วมกันเปิดดู TV เพื่อนโดยพลการ (วิธีแก้ไขจะไม่ละเมิดอีก)
๓. ยังผิดข้อกาเมฯ โดยตะเนื้อต้องตัวแฟน ซึ่งยังไม่ได้แต่งงานกัน แม้เขาจะยินยอมและเขาก็บรรลุนิติภาวะแล้ว แต่พ่อเขาญาติพี่น้องเขา ถ้ารู้คงไม่ให้ทำอะไรเกินเลยก่อนแต่งงานแน่ (วิธีแก้ไขจะไม่ถูกเนื้อต้องตัวแฟน)

๔. ยังไม่มีสติในการพูด ทำให้เปลืองปากไว้มาก่อน(วิธีแก้ไขจะมีสติก่อนพูด)

๕. ยังสับสนหรือเป็นบางครั้ง (วิธีแก้ไขจะเลิกเด็ดขาดไม่ว่ากรณีใดๆ)

ต่อไปกระผมจะรายงานการถือศีลตลอด เพื่อความเจริญของกระผมเอง ขอกราบนมัสการ สมณะและขอบพระคุณคณะทำงานทุกท่านที่เสียสละมาก

❁ สมาชิก ๒๕๓๕๐๕ จ.สุราษฎร์ธานี

ปัจจุบัน อาหารมังสวิรัตเป็นที่ยอมรับกันอย่างเป็นสากลแล้วว่า...เป็นอาหารเพื่อสุขภาพที่ดีกว่าเดิม บางท่านหายป่วยจากโรคที่เคยเป็น “เป็นประจำ” เช่น ภูมิแพ้ โรคกระเพาะ-ลำไส้

โรคปวดข้อ โรคเมเร็งในอวัยวะหลายระบบ และที่สำคัญการไม่กินเนื้อสัตว์จะทำให้จิตใจสบาย เพราะไม่เบียดเบียนชีวิตเลือดเนื้อของสัตว์น้อยสัตว์ใหญ่ ได้ปลดปล่อยชีวิตทุกมื้ออาหาร ทุกวันก่อนจะรับประทานอาหาร หากได้เลือกงดอาหารเนื้อสัตว์ และพิจารณาอาหารด้วยจิตเมตตาที่เราไม่ต้องเป็นเหตุให้สัตว์ต่างๆถูกฆ่าเพื่อมาเป็นอาหารให้เรา จะทำให้สุขภาพจิตดีงามกว่าที่เป็นอยู่ได้ด้วยนะ

ต้องลองทำดู ทำไปทบทวนไป เทียบเคียงกับศีลข้ออื่นๆไปด้วย อย่าไปคิดถึงอุปสรรคต่างๆล่วงหน้า ความจริงอาจไม่เป็นอย่างที่คิดไว้ก็ได้ ที่สำคัญคือศีลแต่ละข้อจะมีเป้าหมายที่เราต้องเข้าใจให้ชัดเจน

เช่น ศีลข้อ ๑ เพื่อลดโทสะ ศีลข้อ ๒ เพื่อลดโลภะ ศีลข้อ ๓ เพื่อลดภมม ศีลข้อ ๔ เพื่อลดอสังจะ ศีลข้อ ๕ เพื่อลดโมหะ โดยละเลิกจากอบายมุขเด็ดขาด เป็นต้น - บ.ก.

* ทำจริง...ได้จริง ทำเล่น... ได้เล่น

ดิฉันรู้สึกละเอียดใจมากค่ะ ที่ทีมงานได้ส่งหนังสือดีๆมีคุณค่ามาให้อ่าน แต่ดิฉันก็ยังลดละกิเลสของตัวเองไม่ได้สักที บอกตรงๆนะคะ บางครั้งก็ท้อค่ะ แต่ดิฉันบอกตัวเองเสมอว่าจะไม่ถอยนึ้กถึงพ่อท่าน ท่านสมณะ ลิกขมาตุ และชาวอโศก ที่ท่านทั้งหลายได้ต่อสู้ฟันฝ่าสู้ศึก อดทนฝึกฝนลดละกิเลส ตัณหา จึงทำให้จิตใจมีศรัทธา และมีพลังที่จะสู้ต่อไปคะ พรรษาที่ผ่านมานี้ ศีลห้ามีขาดบ้าง เช่น ข้อสี่ยังพูดเพื่อเจ้าไร้สาระคะ ข้อห้า ยังดูหนังทีวีตอนทุ่มหนึ่งคะ ตอนนี้อย่างพยายามตรวจศีลอยู่คะ ที่ขาดทุกวันคือ ข้อสี่คะ จะทำอย่างไรดีคะ?

❖ มะลิ บ่อพิมาย จ.สระบุรี

❖ ศีลแต่ละข้อมีเป้าหมาย เช่น ข้อ ๔ เป้าหมายเพื่อลดอสังจะ ส่วนข้อ ๕ ลดโมหะ พระพุทธองค์ท่านเปรียบว่าศีลเป็นเครื่องชำระอันวิเศษ การขัดเกลาตนด้วยศีลต้องใช้เวลาและต้องเอาจริง เอาภาระตนเองให้เต็มกำลัง เพื่อทำความรู้จัก ทำความเข้าใจในตนเองให้ชัดๆ การตรวจศีลเมื่อยังบกพร่องต้องอบรมตัวเองทุกวันๆ มีกุศโลบายอย่างไร เอาออกมาใช้ดู จะไม่แข็ง ไม่ท้อง่าย ๆ หากอยู่ใกล้หมู่กลุ่มก็จะช่วยเสริมกำลังใจกันและกันได้ หรือเขียนจดหมายส่งข่าวมาบ่อยๆก็ได้นะ - บ.ก.

* เมื่อสิ้นศรัทธาในชาวอโศก...

เรียนสมณะโพธิรักษ์และญาติธรรม

๑. ไม่เห็นด้วยกับการเข้าร่วมชุมนุมที่ท้องสนามหลวง เพราะเหตุผลที่อ้างเป็นเหตุผลที่ไม่รับฟังคำชี้แจงใดๆจากหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังไม่รับฟังคำชี้แจงของผู้ที่ตนกล่าวหา จึงเป็นเหตุผลที่ขาดการพิจารณาอย่างรอบด้านและขาดความเป็นกลาง

๒. ผิดหวังและสิ้นศรัทธา เมื่อมีการยุบสภาแล้ว ยังยืนยันที่จะชุมนุมเพื่อให้นายกฯลาออก

ให้ได้ และแสดงความต้องการที่จะให้นายกฯหลุดออกไปจากการเมือง ทั้งที่นายกฯก็เป็นคนไทยคนหนึ่ง การดื้อดึงต้องการให้ได้ดังใจตนเอง โดยไม่ยอมรับกติกาของสังคม ในการคืนอำนาจให้ประชาชนทั้งประเทศตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง เป็นการยึดมั่นในความคิดของตนเองอย่างยิ่ง ไม่สนใจทั้งกติกาของสังคมไทยและสังคมโลก

๓. เมื่อสิ้นศรัทธา ซึ่งเคยมีมาตลอดร่วม ๒๐ ปี บุคคลตัวเล็กๆอย่างข้าพเจ้าจึงทำได้เพียงขอบอกเลิกการรับหนังสือใดๆที่กรุณาจัดส่งมาให้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ธรรมปราณีตและลึกซึ้งเกินกว่าที่คิด เพราะคนที่อยู่กับธรรมะมาก กลับมีอัตตายึดมั่นในความคิดของตนยิ่งกว่าคนภายนอก ขาดความเข้าใจต่อความเป็นไปอย่างที่ไม่มั่นคงเป็นอย่างหลีกเลี่ยงได้ยากของโลก ยังไม่เห็นใจโลก ธรรมอย่างแท้จริง ไม่ทำให้มีการแสดงออกอย่างนี้ เข้าใจโลกอยู่กับคนที่เขายังไม่มีธรรม ได้ดีกว่านี้

❁ สมาชิกเลขที่ ๒๔๗๓๖๐

👉 ต้องขออภัยด้วยอย่างมากที่ไม่สามารถพอที่จะทำให้คุณเข้าใจได้ คงได้แต่เพียงหวังว่าสักวันหนึ่ง หากยังไม่ตายจากกันไปเสียก่อน เมื่อความจริงปรากฏเราคงจะเข้าใจกันได้มากกว่าที่เป็นอยู่ - บ.ก.

ประกาศ

ขอเชิญนักเรียนสัมมาสิกขาทุกพุทธสถาน นิสิตม.วช. และญาติธรรม
เขียนกระทู้ธรรมเพื่อความเจริญในธรรม

สำหรับเดือนนี้ คือ **“เอาแต่ใจตัว คือชั่วโดยอัตโนมัติ
จะดีได้ ต้องนัดใจ นัดเห็นใจคนอื่นเสมอ”**

สว่างไสวในโกส:ขณะชักผ้า

□ สิวรุ

ประมาณปีพ.ศ. ๒๕๑๕ กิเลสที่เป็นตัวหนา
ใหญ่คือ **“ความโกรธ”**

ตอนนั้น ฝึกถือศีล ฝึกกินมังสวิรัต และ
ฝึกเอาชนะความโกรธ

เนื่องจากเป็นคนไม่โง่งาย และรู้ตัวเองว่า
“โกรธ” ต้องจัดการก่อน

**ทุกครั้งที่โกรธ ก็มักจะละอายตัวเองทุกที
ไป ก็พยายามต่อสู้ทุกวัน**

จำได้ว่า ละอายใจตัวเองมาก ตอนหลาน
สาวตัวเล็กไม่เชื่อฟังที่เราบอก ความโกรธมันพุ่ง
ออกมาจับหลานเขย่าอยู่ชั่วครู่

ดอกลิ้นชื่อ **“ร้องอ้อเป็นหนึ่งรู้แจ้ง”**

อธิบาย - การปฏิบัติธรรมลดละกิเลส ผลแห่งการ
พากเพียร-อดทน-ข่ม-ฝึก-ธรรมวิจักษณ์

ข่มเกิดสภาวะสว่างโพลงดังรู้แจ้งเห็นแจ้งสภาวะเหล่านี้
เมื่อเกิดทุกครั้งจิตใจของเราจะหลุดร้อน ผ่อนกลาง

เราจะนำประสบการณ์เหล่านี้มาเล่าสู่กันฟังเพื่อเป็นกำลังใจ
ใจ และเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่กันและกัน

เชิญชวน ขอเชิญญาติธรรมที่มีประสบการณ์เล่าสู่กันฟัง
เพื่อเป็นธรรมทาน

มรสุมอารมณ์ผ่านไป รู้สึกอดสูใจตัวเอง
ก็อดสูใจในอีกหลายเรื่อง เป็นร้อยเป็นพัน
ครั้งเลยแหละ เช้าวันนั้นมีหน้าที่รับเวรชักผ้า พี่
น้องคนอื่นเดินลงมาก็โยนเสื้อผ้ากองไว้ให้ที่
กอละมั่งต่อหน้าเรา

วูบขึ้นมาที่เกิดอารมณ์โกรธ แต่ขณะนั้นก็
ควบคุมตัวเองได้ **ถามตัวเองทำไมโกรธ อ้อ....**

เพราะเขาโยนเสื้อผ้ามาให้ชัก

มันโกรธเพราะไม่อยากจะชัก **อ้อ...ชี้เกียจหรือ?**

หยุดเขาได้มัย-ไม่ได้ มันก็เหมือนร่างกาย
เรา ผมขนเล็บ มันก็อกของมัน เราก็บังคับ
อะไรไม่ได้

การเกิดเป็นสายพานปกติ เกิดก็ต้องเกิด
หยุดไม่ได้

“อ้อออออออ.....” เข้าใจแล้ว เราจับ
โกรธได้ วางมันได้ มันเบาอย่างนี้เอง

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็อ้อมมาเรื่อยๆ

จนวันนี้ ๓๐ ปี เข้าไปแล้ว โกรธยังไม่
หมดหรอก แต่มันเล็กลงไปเรื่อยๆ

ความรวยเป็นความเลว

๑๒ ธ.ค. ๒๕๕๘ ออกเดินทางโดยรถทัวร์ที่ปจากราชธานีโอศก เพื่อไปร่วมงาน **มหกรรมกฐินฟ้า '๕๘ ที่ร้อยเอ็ดอศก** ซึ่งเป็นอบรมเกษตรกรและนักเรียนที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรสังฆกรรมชีวิต และคนสร้างชาติมาแล้ว กลับมาอบรมเพิ่มเติม ฝ่ายผู้จัดได้ใช้ชื่อวงเล็บท้ายงาน อย่างที่พ่อท่านใช้กับบรรดาศิษย์เก่าสัมมาสิกขา และนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมว่า “คืนสู่เหย้า” มีร้านค้ามาออกร้านขายต่ำกว่าทุนอย่างตลาดอารียะหลายร้าน แต่ไม่มั่นใจว่าจะทุกร้านใหม่ เพราะมีหลายร้านดูไม่ใช่ญาติธรรมเลย

บันทึกจาก ...ปิจจาสนปะ

จากเนื้อหาบางส่วนที่พ่อท่านได้แสดงธรรมไว้ดังนี้
 “เรียนรู้อกิเลสให้ดีๆ กิเลสมันพาเราชั่ว พาเราเลว คนเรานี้ณะ มีกิเลสเป็นเจ้าของเรือนแล้วไม่รู้ตัว ไม่เข้าใจว่ากิเลสมันพาเราชั่ว กิเลสคืออะไรก็ไม่รู้ มันพาเราชั่วอย่างไรก็ไม่รู้ หลงดีเป็นชั่ว หลงชั่วเป็นดี ส่วนมากเป็นอย่างนั้นทุกวันนี้ ยกตัวอย่างง่ายๆ **คนไปพยายามสั่งสมความรวย ด้วยเห็นว่าเป็นความดี ที่จริงเป็นความชั่ว** เป็นต้น ฟังแล้วงงใหม่ คนที่ไปพยายาม

**โลกเราทุกวันนี้สอนกันให้มุงรวย มุงให้ไปโลกโมโทสัน ให้กอบโกย
เอาเปรียบเอารัด ให้สะสมกักตุน กอบกองไว้ให้ได้มากๆ มีพนักไม่พอ มีหมื่นก็ไม่พอ
มีแสนก็ไม่พอ มีล้านก็ไม่พอ มีหลายล้าน ร้อยล้าน พันล้าน หมื่นล้านก็ไม่พอ
ในหลวงตรัสว่า พอเพียงๆ ไม่ฟุ้ง ฟุ้งเหมือนกันแต่ไม่รู้เรื่อง บางคน
รู้เรื่องเหมือนกันแต่ไม่ทำตาม แล้วสังคมมันจะไปรอดไหมเนี่ย**

บันทึกจาก... บังจาสมณะ

สั่งสมความรวยนี่เป็นความชั่ว ฟุ้งให้ดี

คนจะรวยได้ หนึ่งต้องขี้เหนียว ไม่ให้ใคร สองต้องเอาเปรียบให้ได้มากๆ แล้วจะรวย
ใช้ใหม่ ถ้าคนไหนไม่เอาเปรียบ ได้แต่เสียสละ สละออกๆ ไม่ขี้เหนียว จ่ายให้ๆ คนนั้นจะรวยใหม่

**โลกเราทุกวันนี้สอนกันให้มุงรวย มุงให้ไปโลกโมโทสัน ให้กอบโกย เอาเปรียบเอารัด
ให้สะสมกักตุน กอบกองไว้ให้ได้มากๆ มีพนักไม่พอ มีหมื่นก็ไม่พอ มีแสนก็ไม่พอ มีล้าน
ก็ไม่พอ มีหลายล้าน ร้อยล้าน พันล้าน หมื่นล้านก็ไม่พอ**

**ในหลวงตรัสว่า พอเพียงๆ ไม่ฟุ้ง ฟุ้งเหมือนกันแต่ไม่รู้เรื่อง บางคนรู้เรื่องเหมือนกัน
แต่ไม่ทำตาม แล้วสังคมมันจะไปรอดไหมเนี่ย** ในหลวงตรัสมาก็ตั้งนานแล้ว พอเพียง ให้พัฒนา
ชีวิตด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง ก็ไม่ศึกษาฝึกฝนการ“พอ”กันสักที คนที่โลกไม่รู้จักพอ ไม่
จัดสรรความพอให้แก่ชีวิต โดยเฉพาะไม่หัดมักน้อย ซึ่งเป็นคุณธรรมคู่กันกับสันโดษหรือ“พอ”
โลกแล้วโลกอีกไม่สิ้นสุด กอบโกย เอารำเอารวย เอามากเอามาก ไม่มีหยุดไม่มีหย่อน **ความรวย
ไม่ใช่คุณธรรม แต่เป็นโทษธรรม คนผู้มุงแต่รวยจึงไม่ดี หรือเลวแล้ว เลวๆๆๆ และเลว
ฟุ้งๆ** อาตมาตอนนี้เทศน์ว่าคนที่เอาเปรียบจนรวยนี้หนัก **เพราะความรวยทำให้
บ้านเมืองฉิบหาย ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อน รวยไม่รู้จักจบ ไม่รู้จักพอ กินใช้
ห้าชั่วคนก็ยังไม่หมด ก็ยังไม่พอ สังคมก็ต้องเดือดร้อน** เพราะว่าตัวเองเอาไปเป็นสิทธิ กอบโกย
มาให้กับตนเองมากเกินไป คนอื่นเขาก็ต้องขาดแคลนเดือดร้อน ตนมีความสามารถ มีความรู้ มี
โอกาส มีอำนาจ ก็กอบโกย ก็ดูต้อๆๆๆ

แม้แต่คนที่มีความสามารถ มีความขยันหมั่นเพียร เก่งจริงๆ แล้วก็ทำงานมีผลผลิต
มีค่าตัวค่าแรงได้อย่างสุจริต ก็ไม่ควรจะกอบโกยเอามาก ทำได้มากๆก็ดีแล้ว สร้างสรรค์ได้มาก
ดีๆ แต่ก็ควรจะแบ่งแจก เพราะเราสร้างได้เก่ง ก็ต้องเหลือกินเหลือใช้ ก็ควรลดราคา ขายถูกๆ
เพราะเราทำได้มาก เราทำได้ดี เพราะเราเก่ง ก็ควรจะทำและก็ขายถูก หรือแจกคนอื่น เพราะตัวเอง
ทำได้เกินกว่าที่ตัวเองกินตัวเองใช้อยู่แล้ว ก็ควรจะเกื้อกูลช่วยเหลือผู้ด้อย อย่างนี้เป็นต้น แต่
แนวคิดของทุนนิยมไม่มีเช่นนี้ เพราะฝั่งหัวกันมาว่า จะต้องรวยๆๆๆ รวยเท่าไรก็ไม่รู้จักพอ
ถูกรอบงำทางความคิดไว้อย่างไม่ดีไม่งาม อย่างไม่ควรทำเลย ภาษบาลีท่านว่า อนาจาร ไม่ควร
ประพฤติ ที่อาตมาขอเรียกว่าเลวนั้นแหละ เพราะอนาจารคือ อูจาด อูบาทว์ ใครที่หลงผิดโดยเข้าใจ
ว่า จะต้องรวยให้ได้มากๆ รวยไม่หยุดหย่อน รวยไม่มีวันพอ เป็นความคิดผิดหรือเรียกว่า

“มิฉฉาภิภูฏฐิ”ทั้งนั้นเลย คนที่คิดเช่นนี้ ที่รวยมากๆเช่นนี้เป็นคนไม่ดี ฟังไว้ นี้อาตมาไม่ได้พูดด้วยเกรงหรือริษยานะ

ทำไมอาตมาบอกว่า ความรวยเป็นความเลว ทางด้านเศรษฐศาสตร์เขาก็เข้าใจนะ แต่ว่าเขาทำไม่ได้ คนที่เรียนเศรษฐศาสตร์มาเขาก็ทำไม่ได้ คือ เขาจะรู้จักพอหรือมีก้น้อยไม่ได้ เขายังต้องการรวย ความรวยนี่เป็นการดึงเอาทรัพยากรของสังคม ของส่วนกลางส่วนรวม ของคนอื่นอย่างประเทศไทยนี่เขาก็มีทรัพย์สินของประเทศไทยจำกัดจำนวนหนึ่งเท่าที่ประเทศไทยมี แม้แต่ธนบัตรของไทยก็มีจำกัดจำนวนหนึ่ง พิมพ์ออกมาปั๊มออกมา เอาไว้สำหรับให้คนไทยเอาไปใช้แทนมูลค่าหมู่นเวียนกันในประเทศ เสร็จแล้วเราก็ไปออบโกยเอามูลค่านั้นมาเป็นของตนเสียส่วนมาก ถ้าเอามาเป็นของตนมากๆ สมมุติว่าครึ่งหนึ่งหรือเกือบทั้งหมด เป็นต้น และคิดดูซิว่าคนอื่นจะมีใช้มั๊ย คนอื่นก็แย่งกันตาย มันก็เหลือน้อยลงในสังคม เพราะเราเอามารวย นี่คือโทษภัยของความรวย ตนเองก็เหลือเฟือ แล้วไม่รู้จักพอ มันทำให้คนอื่นในสังคมขาดแคลนจริงๆ ก็ต้องแย่งกันความเห็นแก่ได้ ความเห็นแก่ตัวก็เกิดขึ้นเต็มสังคม ขาดแคลนมากขึ้นก็โกงก็ทุจริตกัน ความรุนแรงโหดเหี้ยมก็ตามมา ดังนั้นคนที่ออบโกยรวยๆเอาไว้มากๆ มันจึงเป็นความบาป มันทำให้คนในสังคมเดือดร้อน มันทำให้คนอื่นลำบาก ตนเองเพราะรวยเป็นเหตุ ทำให้คนอื่นเขาต้องพลอยทำเลว ต้องยากต้องแย่งยิ่งขึ้น อาตมาไม่ได้ใส่ความนะ คิดตามดีๆ **เพราะฉะนั้นความรวยหรือว่าตั้งหน้าตั้งตารวยนะ มันไม่ใช่ความดีงามเลยในโลก อีกก็กบก็กัลป์ก็ไม่ใช่ความดีในสังคม**

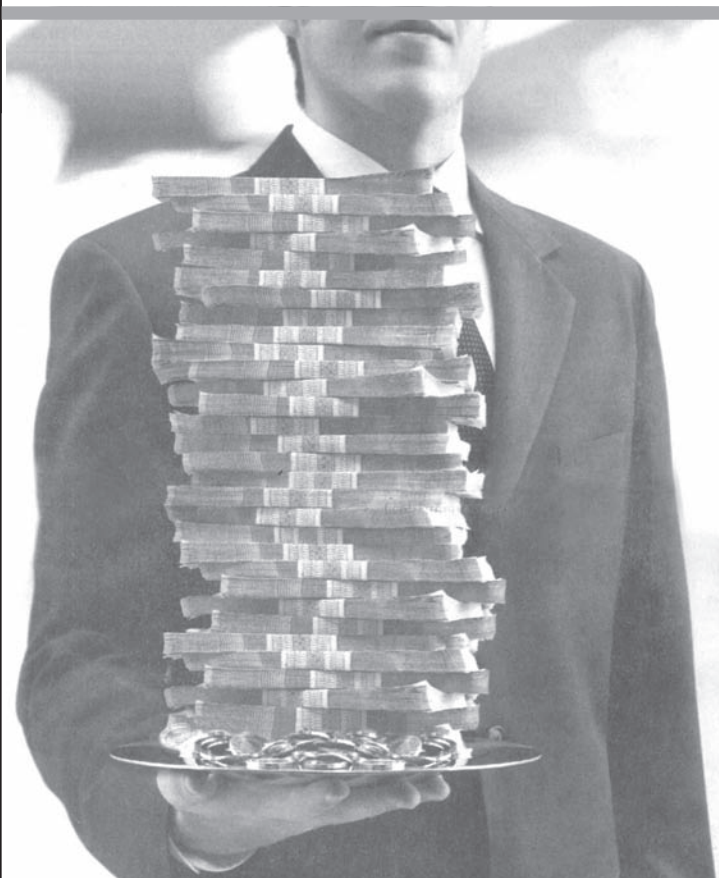
พระพุทธเจ้าท่านทำจนแล้วมาจน หรือท่านจนแล้วมารวย พระพุทธเจ้าท่านมาจน มาเป็นคนไม่มีเงินสักบาท ที่จริงท่านเกิดมารวยเพราะมีบารมีแท้ๆ แม้มีบารมีมากกรวยมาก่อนบวชแต่ก็ทั้งหมด มาจน ท่านไม่เอาแล้ว มีทรัพย์ศฤงคาร มีวัง มีสมบัติ ท่านทิ้งท่านไม่เอา มาเดินพระบาทเปล่า มีบาตรใบหนึ่ง มีผ้าบังสุกุลหรือผ้าห่อศพนุ่งห่ม ไม่ได้ไปแย่งใคร ไปเอามาจากศพที่เขาทิ้งแล้ว เอามาย้อมน้ำฝาดนุ่งห่ม นอนกลางดินกินกลางทราย บ้านช่องตัวเองสักหลังหนึ่งก็ไม่มีแล้ว นี่คือบุรุษสุตประเสริฐ คนเป็นตัวอย่างของโลก แล้วท่านก็พาทำ สอนคนให้เอาอย่างตาม เศรษฐีสารีบุตร เศรษฐีโมคคัลลานะ ก็ออกมาเป็นคนจนตาม เศรษฐีอานนท์ เศรษฐีภัททียะ เศรษฐีวิสาขะ เศรษฐีอนาถบิณฑกะ หรือเศรษฐีอื่นๆ

สรุปแล้วเรามาฟังเนื้อหาสาระกันดีกว่า **คนตั้งใจจนนั้นเป็นคนดี เป็นคนประเสริฐ** แต่ต้องเป็น **“คนจนมหัสจรรย์”** นะ ต้องเป็นคนจนที่ดี อย่าไปเป็นคนจนที่ไม่เข้าท่า คนจนที่ล้มละเลเทเมา ผลาญพรา่ สู้ยสู้ร้าย แน่นนอนมันก็จน ชี้เกี่ยจู้คร้าน งอมืองอเท้าไม่ทำมาหากิน มันก็ต้องจน คนจนแบบนี้ก็รู้ๆกันอยู่ คนจนที่ไม่ดี คนจนไม่มีคุณค่า ไม่ใช่“คนจนมหัสจรรย์”แน่ หรือว่าคนจนที่ใช้จ่ายไม่มัธยัสถ์ ใช้จ่ายไม่รู้จักพอดี หรือเป็นคนจนที่ฮึกเหิม ทะเยอทะยานเกินกู้หนี้ยืมสินมาค้ามาขายทำธุรกิจเกินตัว สุดท้ายล้มละลาย ก็จนเป็นหนี้เป็นสิน จนแบบนี้ก็ยังไม่ใช่“คนจนมหัสจรรย์” คนจนมหัสจรรย์คือคนจนที่มีสมรรถนะ มีความสามารถ มีความขยันหมั่นเพียร และก่อสร้างสรร สร้างอย่างมีปัญญาเลือกสร้าง แม้สร้างได้มากก็ไม่เอาเปรียบ สละ ไม่สะสม

พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ ในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๔ หรือโง่ไหนแหละ ท่านตรัสว่า คนเราตายแล้วจะได้เกิดมาเป็นคนหรือได้เกิดมาเป็นเทวดาอีกนั้น น้อยกว่าน้อยนัก ส่วนมากตกนรก

เป็นแต่รัจฉาน พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้อย่างนี้จริงๆนะ จริงที่สุดเลย เพราะคนเรารู้ตัวรู้ชั่ว เช่น รู้ว่า คิดเอาเปรียบเขาแล้วก็ได้เปรียบมา มันก็คือ ชั่ว ได้เปรียบมาก็รวย ซึ่งอาตมาบอกแล้วว่า ไปรวยอย่างนี้แหละก็บาปทั้งนั้น ธุรกิจตามวิถีคิดของทุนนิยมนั้น ขายเกินราคาทุน เรียกว่า กำไร นั่นคือ บาป ยิ่งเกินได้มากเท่าใดยิ่งชอบใจเท่านั้น ก็คือ เอาเปรียบทั้งนั้น พยายามหาทางได้กำไร ทำความรวยโลกโมโหโกลันมาให้กับตัวเองมากๆ บาปทั้งนั้นแหละ แล้วมันจะไม่ตกนรกได้ยังไง ตลอดชีวิต โอ้โฮ เอาเปรียบเอารัด กอบโกยรวยๆ **คนรวยส่วนมากนี้ ไม่ได้เกิดมาเป็นคนรอก เกิดมาเป็นวัวเป็นควายใช้หนี้เขาอีกหลายต่อหลายชาติเลยนะ กว่าจะใช้หนี้หมดนี้** ยิ่งไปเอาเปรียบ เขามากเท่าไร ก็ยิ่งใช้หนี้เขานานตามสัดส่วนที่เอาเปรียบมา ได้มากมาก็ นาน.....มากเท่านั้น

ตั้งแต่ขอทานยันมหาเศรษฐีล้วนอยากจะรวยเท่ากัน ถ้าเขาเป็นได้ เพราะฉะนั้น ขอทานกับมหาเศรษฐีก็คนเท่ากันแหละ ยังไม่เปลี่ยนความคิด เป็นพวกเดียวกัน ออยากรวยไม่จบ อยู่อย่างนั้นเท่ากัน คนชนิดนี้ก็เปลี่ยนโลก เป็นคนโลกเก่า จะเป็นคนชนิดใหม่เป็นคนโลกใหม่ ได้ก็ต้องเปลี่ยนความคิดมาเป็นคน**“อยากจน”** มาเห็นการไม่ต้องสะสมเป็นทางเดินที่ประเสริฐ มาเป็นลูกพระพุทธเจ้า ลูกพระพุทธเจ้าไม่ไปคิดโลภไว้ให้แก่ตัว ไม่ไปคิดรวย แต่ขยันหมั่นเพียร สร้างสรร ประโยชน์สูงประหยัดสุด สละออก ไม่เอาเปรียบ เป็น**“ความคิดใหม่”**ที่เห็นจริงเห็นจัง และศรัทธาว่าดีจริงๆจึงกระทำจริง ที่จริงคนรู้ทั้งนั้นว่าการเสียสละดี แต่ยังไม่มีความ**“ศรัทธา”**จริงจัง

เพราะฉะนั้นการรวยนี้ จึงไม่ใช่สิ่งที่ตั้งตาม การรวยไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องของสังคมโลก คนที่ไปปรารถนามีมากๆ ไป มุ่งรวย จึงไม่ใช่คนดีในโลก พึงให้ตี นี่เป็นคำสอนอาตมา อาตมาไม่ได้ค้านแย่งนายกฯ ทักษิณ เพราะนายกฯทักษิณ ยังไม่เข้าใจ นายกฯทักษิณก็ใช้นโยบายตามที่ตัวเองเข้าใจแบบ โลกๆ ซึ่งมันดูเหมือนดี แต่มัน มีเชิงซ้อน ไม่นานรอกจะรู้ว่า ดีหรือไม่ดี

อาตมาทำงานศาสนา มาเอารมณะของพระพุทธเจ้ามาสอนกัน มาทำความเข้าใจกันให้ เห็นจริงเห็นจัง ให้พิสูจน์ตามทฤษฎีและตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ว่า **“ไอ้เราไม่ต้องไปรวยก็ได้ เนาะ”** คนก็เลยไม่ไปรวย มา“จน”ด้วยกัน มีก็สละออก กระทั่งมารวมกันเป็นชุมชน นี่ก็เป็น ชุมชนหนึ่ง ร้อยเอ็ดเอโดโก มีทรัพย์สินศฤงคารก็สละออก จนกระทั่งพากันออกมาอยู่อย่างคนจน อยู่กันเป็นหมู่กลุ่ม มีศีล มีระบบ มีวินัย มีวิธีการดำเนินชีวิต โดยไม่ต้องสะสมกอบโกยเป็น ของตัวเอง อยู่กับหมู่กับกลุ่มนี้แหละ กินใช้อยู่ในส่วนกลาง เป็นสาธารณโภคี มีเงินมีทอง มีข้าว มีของอะไรก็เป็นของส่วนกลาง กินใช้ด้วยกัน ร่วมกันในนี้ เป็นสาธารณโภคี ตัวเองไม่ต้องมีเงิน มีทองเป็นของตน ไม่ต้องมีบ้านช่องเรือนชาน อยู่สบาย อยู่จนตาย ตายแล้วเขาก็เผา เชื้อกรรม เชื้อวิบาก เชื้อบาปเชื้อบุญ ฟุ้งกุศลที่เราทำ มีแต่สละๆๆ จึงมีแต่บุญกับบุญๆๆ ตายไปแล้วก็ไป กับบุญ คนเช่นนี้ย่อมได้เกิดมาเป็นคนอีก บุญนั้นคือ **“ประโยชน์ที่เราได้เป็นผู้ให้ผู้สละแก่ ผู้อื่น”** ก็รู้แจ้งตั้งแต่ยังไม่ตายแล้ว เพราะว่าเราทำอยู่เองแท้ๆตั้งแต่ก่อนตาย จึงเป็นคนมีบุญมี กุศลจริงๆ ไม่ได้เป็นหนี้บาป ดังนั้นคนที่หนี้บาป เพราะได้แต่เอาเปรียบ ได้แต่สะสม ได้แต่ กอบโกย ได้แต่รวย จึงไม่ได้เกิดมาเป็นคนอย่างที่เราพุทธเจ้าท่านตรัสไว้

สมมุติว่าในประเทศไทย มีเงินอยู่ ห้าแสนล้าน แล้วคุณไปกอบโกยเอาเอาไว้ที่ตัวเองซัก สี่แสนล้าน ยกตัวอย่างดูชัดๆ แล้วคนอื่นอีก ๖๐ กว่าล้านคนในประเทศไทยจะแย่งเงินที่เหลือแสน ล้านนั้นกันหัวแตกหัวแตกไหมล่ะ เพราะเราโลภมาแก่เรา นี่พยายามสมมุติมาให้ฟังอย่างง่ายๆ จะ ได้เข้าใจง่ายๆ เพราะคนโลภมาให้แก่ตัวเองนี่ ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคมจริงๆ ตัวเองก็เป็นหนี้บาป เพราะเราโลภไม่โทษันมา ชี้เหนียวก็เท่านั้น เอาเปรียบให้ได้มากๆก็ต้องรวย วิธีการทางทุนนิยม วิธีการทางโลกก็ยี่เขมามีเชิงคิดซับซ้อนเพื่อที่จะได้เปรียบ เอาเปรียบเอารัดตมมากมาย เขาจึงรวย

เพราะฉะนั้นการรวยนี้จึงไม่ใช่สิ่งที่ดีงาม การรวยไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องของสังคมโลก คนที่ไปปรารถนามีมากๆ ไปมุ่งรวย จึงไม่ใช่คนดีในโลก ฟังให้ดี นี่เป็นคำสอนอาตมา อาตมา ไม่ได้ค้านแย้ง**นายกฯทักษิณ** เพราะนายกฯทักษิณยังไม่เข้าใจ นายกฯทักษิณก็ใช้นโยบายตาม ที่ตัวเองเข้าใจแบบโลกๆ ซึ่งมันดูเหมือนดี แต่มันมีเชิงซ้อน ไม่นานหรอกจะรู้ว่าดีหรือไม่ดี

ทุกวันนี้ กล่าวกันว่า เมืองไทยเศรษฐกิจดี เศรษฐกิจดีเพราะดำเนินนโยบายหาเงิน จากต่างประเทศเข้ามาในประเทศให้มากขึ้น ประเทศก็เลยอยู่ในฐานะดี มีเงินมากขึ้น มีเศรษฐกิจ มีเงิน อ่างตัวจี ดี พีสูง เอาตัวจี ดี พีมายืนยัน แล้วก็ทหารเปอร์เซ็นต์ออกมาหารคนในประเทศ แล้วก็เอามาประกาศต่อประชาชนว่า ฐานะเศรษฐกิจดี แต่โดยความจริงแล้ว ประชากรส่วนใหญ่ ในประเทศนี้ รวยขึ้นหรือจนลง คนรากหญ้า คนทั่วไป ที่บอกว่า ประเทศไทยเศรษฐกิจดีขึ้นนี้ คนไทยเราแต่ละหัวนี้ ให้สุ่มตรวจสอบแล้วหารมาได้เลยว่า แต่ละหมู่บ้าน แต่ละอำเภอ แต่ละ จังหวัดของคนในประเทศไทยนี้ ค่าเฉลี่ยคนไทยนี้ได้เงินมากขึ้นมัย ที่ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นนี้ มันไม่ใช่ เขารวมกันแล้ว เฉลี่ย คนที่ได้คือ เศรษฐี คนข้างบนนั่นแหละ เอา เงินเหล่านั้นไปกอบกองไว้เป็นของตัวเองมาก แต่เวลามาคิดค่าเฉลี่ยจะมาประกาศต่อสังคม เอา เงินก้อนเหล่านั้นมารวมกับคนของพวกเรา ทั้งๆที่เราไม่ได้ แต่เอาตัวเลขมาหาร แล้วก็บอกว่า เศรษฐกิจดี อาจจะเป็นจริง ตรงที่ได้เงินเข้ามามากขึ้น แต่เงินได้นี้ ได้มาจากต่างประเทศ **แต่คนไทย**

ในประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้รับรายได้ที่มันได้มานั้นเงินนั้นไปกองอยู่ที่เศรษฐีคนรวย ไม่ก็ตระกูล วิธีการที่ไปเอาเงินของต่างประเทศมา ก็ใช้วิธีขายเอาทำไรเอาเปรียบเขามา ไปเบียดเบียนคนอื่นเขา ให้ประเทศเรารวย มันก็ไปรีดนาทาเร้นเอาของประเทศอื่นเขามั้ยล่ะ? ถ้าเราจะรวย เราก็สร้างสรรของเราให้มีมากมาย รวยๆๆๆ มีวัดตฤติบ มีสิ่งก่อสร้างที่สรร เจริญงอกงาม จะมีทรัพยากรในประเทศสร้างสรรขึ้นมาอย่างไรก็ตาม จะมีพืชพันธุ์ธัญญาหาร จะมีผลผลิตทางเกษตร จะมีผลผลิตทางอุตสาหกรรม ผลทางอะไรก็แล้วแต่ สร้างขึ้นมาได้ แล้วก็ไปขาย หรือไปแจกจ่ายให้ต่างประเทศเขา ก็ให้เขาได้ซื้อไปถูกๆ ไม่แพง จะได้ไม่เป็นหนี้ ถ้ามันมีมาก จนพวกเราในประเทศนี้สร้างขึ้นมาก แบ่งแจกหรือขายกันถูกๆพอกินพอใช้ในประเทศกันแล้ว ไทยพึ่งตนเองรอดแล้ว กินใช้เหลือแล้ว ก็เอาไปขาย หรือเอาไปแจกต่างประเทศ ขายถูกให้ต่างประเทศ นั่นคือเราเป็นประเทศรวยจริง แต่ถ้าตราบใดที่เราเนี่ยพึ่งตนเองยังไม่รอด ยังไม่พอดี ยังอด ยังอยาก ยังลำบากลำบากอยู่ คนรวยก็กินเต็มที่ แต่คนจนยังกินไม่เต็มที่ ยังไม่สมบูรณ์พอ ถ้าอย่างนี้ยังไม่ถือว่าเป็นประเทศพอเพียง ยังไม่ถือว่าเป็นประเทศพึ่งตนเองรอด แม้จะเอาตัวเลขของเงินของอะไรที่มากประกาศกันอยู่ที่นี่ มาอวดมาอ้าง มันก็ยังเป็นเรื่องยังไม่จริง นี่เป็นความซับซ้อน"

(เนื่องจากเครื่องเสียงที่ร้อยเอ็ดตอโคกมีปัญหาใช้บันทึกเสียงไม่ได้แม้จะมีมิกเซอร์มีเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ตาม ทำให้ไม่สามารถนำเสียงการแสดงธรรมครั้งนี้ออกเผยแพร่ได้ จึงไม่มีฉบับเต็มออกเผยแพร่)

ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง

๑๓ ธ.ค. ๒๕๔๘ ที่หินผาฟ้าน้ำ ได้จัดงานบุญลอมข้าว ครั้งที่ ๙ โดยได้เชิญท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ มาเป็นประธานเปิดงาน ก่อนที่ท่านผู้ว่าจะเดินทางมาถึง พ่อท่านได้แสดงธรรมในเนื้อหา คุณลักษณะของพระอรหันต์ ๑๒ ประการ ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ผู้สนใจติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร่

จากนั้นเป็นการกล่าวรายงานถึงความเป็นมาของชุมชนหินผาฟ้าน้ำ โดย อาจารย์นพพรขวัญสุสำราญ ต่อด้วยท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิได้กล่าวเปิดงานดังนี้

อ.นพพร : กราบนมัสการพ่อท่านและสมณะทุกรูปค่ะ กราบเรียน เจริญธรรมลำนึกดีค่ะ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ท่านนายอำเภอแก้งคร้อ ท่านผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๒ และพี่น้องทุกๆท่านค่ะ ในนามชุมชนหินผาฟ้าน้ำ ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานเปิดบุญลอมข้าวในวันนี้ ขออนุญาตนำเรียนความเป็นมาของการจัดงานให้ท่านทราบดังนี้ค่ะ

ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ เป็นชุมชนคนถือศีล เลิกอบายมุขทุกชนิด รับประทานอาหารมังสวิรัต ทำพิธีเปิดชุมชนมาเมื่อปี ๒๕๔๒ โดยอดีตท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ท่านไพรัช วัฒนชัย เป็นประธานในพิธีเปิด ต่อมาเมื่อมีลูกหลาน จึงจัดตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำขึ้น เมื่อปี

พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ มีปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนคือ **ศีลเด่น เป็นงาน ชาตวิภา** และในปีเดียวกันได้รับอนุมัติจากคณะสงฆ์ชาวโศภก ให้มี**สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ**ในชุมชน ชุมชนแห่งนี้ จึงเป็น “บวร” คือ บ้าน วัด โรงเรียน ร่วมกันพัฒนาในระบบบุญนิยม **ครูทุกคนสอนฟรี ผู้ใหญ่ทุกคนทำงานไม่มีค่าตอบแทน นักเรียน เรียนฟรี ทำงานฟรี**

ปัจจุบันชุมชนหินผาฟ้าน้ำ มีผู้อยู่อาศัยจำนวน ๗๑ คน มีวิถีชีวิตเรียบง่าย พึ่งตนเองเป็นส่วนใหญ่ ประกอบสัมมาอาชีพกสิกรรมไร้สารเคมี ทำนาเป็นหลัก ปลูกพืชผักผลไม้ที่กินได้ กินพืชผักผลไม้ที่ปลูกได้ ผลผลิตจึงจำเป็นสำหรับชีวิตขึ้นใช้เอง เป็นต้นว่า สบู่ น้ำยาอเนกประสงค์ แชมพู ยาสีฟัน ปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ กะปิ ปลาแร่เจ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว แม้แต่ตำข้าวซ้อมมือสร้างบ้านดินกันเอง ทั้งผู้ใหญ่และนักเรียน **ชุมชนแห่งนี้จึงเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริพระเจ้าอยู่หัว กล่าวคือเป็นชุมชนที่ไม่มีหนี้ เป็นชุมชนที่ไม่มีอาชญากรรม เป็นชุมชนที่พึ่งตนเองได้ และยังเป็นชุมชนเศรษฐกิจในแนวทางบุญนิยม ซึ่งมีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นผู้นำพาทำ สอนให้ใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่หลงวัตถุนิยม ไม่หลงค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยของสังคม ไม่หวังชื่อเสียง ลาภ ยศ สรรเสริญ ไม่หวังร่ำรวย แต่อุดมสมบูรณ์ มีอยู่มีกิน**

กินน้อยใช้น้อย ทำงานมาก อดทน พึ่งตนเองจนสามารถเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ บวรหินผาฟ้าน้ำ จึงกลายเป็นศูนย์ฝึกอบรมบุญนิยมสิกขา เมื่อปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมา จัดอบรมลูกคำธ.ก.ส. ที่พักชำระหนี้จำนวน ๒๖ รุ่น รุ่นละ ๑๐๐ คน อบรมเยาวชน ทั้งในและนอกโรงเรียนหลายสิบรุ่น อบรมครูโรงเรียนวิถีพุทธ อบรมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้สนใจ เป็นสถานที่ศึกษาดูงานของนักศึกษาปริญญาตรี โท เอก คณะมนุษยศาสตร์สาขาพัฒนาสังคม คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นประจำทุกปี เป็นสถานที่ศึกษาดูงานของกลุ่มผู้สนใจ ทั้งในจังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดใกล้เคียงทุกเดือน เดือนละหลายรุ่น จึงเกิดมีเครือข่ายหินผาฟ้าน้ำ เพื่อจะติดตามส่งเสริมสนับสนุน กลุ่มเกษตรกรที่ผ่านการ อบรมหลักสูตรสังฆกรรมชีวิตจากที่นี่ไป ให้เข้มแข็ง ยืนยาว ให้เป็นชุมชนต้นแบบในจังหวัดชัยภูมิ

กลุ่มที่ผ่านการคัดเลือกมี ๒ กลุ่มคือ กลุ่มสังฆกรรมชีวิต บ้านโนนทอง อำเภอจัตุรัส กลุ่มนี้เขาประทับใจในหลักสูตรสังฆกรรมชีวิต เขาจึงไปตั้งชื่อกลุ่มของเขาว่า “กลุ่มสังฆกรรมชีวิต” แล้วก็กลุ่มบ้านหนอง...กลุ่มหนองบัวแดงก้าวน้ำ บ้านหนองหว้า อำเภอหนองบัวแดง แต่ละกลุ่ม มีคุณสมบัติพิเศษคือสมาชิกกลุ่มจะละเลิกอบายมุข เป็นตัวอย่างได้ในทางกสิกรรมไร้สารพิษ พึ่งตนเองได้ระดับหนึ่ง

ส่วนการจัดงานบุญฉลองข้าวในวันนี้ ได้จัดติดต่อกันมาครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๙ ทั้งนี้เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ของบรรพบุรุษชาวอีสาน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนได้ทำบุญทุกเดือนในรอบหนึ่งปี โดยเฉพาะบุญฉลองข้าว หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า บุญคุณลาน เพื่อขอบคุณแม่โพสพ ชวนารวมพร้อมน้องเก็บเกี่ยวเสร็จ ลงแขกนวดข้าว ชนข้าวขึ้นยุ้งฉาง

ชาวหินผาฟ้าน้ำ เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมการลงแขกเป็นอย่างมาก เป็นกิจกรรมรวมแรง รวมน้ำใจ เสียสละให้แก่กันและกัน สร้างความเป็นพี่เป็นน้องได้อย่างดี แต่ปัจจุบันกำลังจะเลือนหายไป จึงขอสืบทอดอนุรักษ์ไว้

ขณะเดียวกันในวันนี้ได้จัดให้มี**โรงบุญอาหารมังสวิรัต**เลี้ยงผู้คนที่มาในงานฟรีตลอดวัน และตลาดนัดบุญนิยม เพื่อจำหน่ายสินค้าที่จำเป็นสำหรับชีวิต โดยเฉพาะส่วนใหญ่ของสินค้าที่ได้มา เป็นสินค้าเป็นผลิตผลของชุมชน ที่เราผลิตขึ้นได้เอง เป็นต้นว่าข้าวกล้องไร้สารพิษ ส้มโอไร้สารพิษ มะขามหวานไร้สารพิษ บัญห่มัก น้ำหมักชีวภาพ ซึ่งเป็นฝีมือของนักเรียนสัณมาสิกขา หินผาฟ้าน้ำแห่งนี้ จำหน่ายในราคาต่ำกว่าทุน โดยเฉพาะเป็นผลิตผลของชุมชนจะต่ำกว่าทุน วัตถุประสงค์ของการจัดงาน เพื่อสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของไทยไว้เพื่อสืบทอด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ของกันและกันของเครือข่ายหินผาฟ้าน้ำ เพื่อประชุมสัมมนา เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย เพื่อแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ต่อศาสนา ผู้มาร่วมงานในวันนี้ประกอบด้วยญาติธรรมจากที่ต่างๆทั่วประเทศไทย สมาชิกชุมชนต้นแบบ เครือข่ายหินผาฟ้าน้ำ ญาติพี่น้องชาวบ้านใกล้เคียงและผู้สนใจ นักเรียนที่ผ่านค่ายอบรมเยาวชน คนสร้างชาติ บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ขอกราบเรียนเชิญท่านประธาน กล่าวเปิดงาน และ ทักทาย ปราศรัยกับพี่น้องอยู่ที่นี่ หลังจากนั้นขอกราบเรียนเชิญท่านเปิดตลาดนัดบุญนิยม

ขอกราบเรียนเชิญค่ะ

ผู้ว่าราชการ : กราบนมัสการพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ที่เคารพอย่างสูงครับ ท่านนายอำเภอแก้งคร้อ แล้วก็น้องชุมชนหินผาฟ้า น้ำ แล้วก็ทุกท่านที่ได้มาร่วมงานในวันนี้ นะครับ จากที่ได้รับฟังคำกล่าวรายงานนั้นทำให้ทราบรายละเอียดของชุมชนหินผาฟ้า น้ำ รวมทั้งความเป็นมาของการจัดงานในครั้งนี้ ทำให้รู้สึกชื่นชมยินดีที่ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ รวมทั้งผู้มีส่วนร่วมทั้งหลายทั้งมวลได้ร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งดีๆในงาน ร่วมกันจรรโลงสิ่งที่บรรพบุรุษได้จัดสร้างไว้ให้คงอยู่สืบไป

ปัจจุบันสังคมมีปัญหามากมาย ดังเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วนั้น ทำให้เป็นที่น่าวิตกน่าเป็นห่วงบ้านเมืองของเราเป็นอย่างมาก แต่ก็เป็นที่น่าชื่นชมว่า หินผาฟ้า น้ำ แห่งนี้ ร่วมกันปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ตามแนวทางที่พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ และนำเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ยังนำระบบบุญนิยมมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าเป็นทางเลือกใหม่ ที่จะเส้นทางรอดของบ้านเมืองแน่นอน ขอกราบขอบพระคุณพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ที่สร้างสรรค์สังคมชาวอโศกให้เป็นแบบอย่างที่ดีงามให้แก่สังคม ขอขอบคุณผู้มีส่วนสนับสนุนและการจัดงานครั้งนี้ดำเนินมาด้วยดี บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดตลาดบุญนิยมปีตะบูชา ณ บัดนี้ครับ

ก็ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติม นะครับ ก็ครั้งนี้ยอมรับเป็นครั้งแรก นะครับ ที่ได้มี

โอกาสมาเยี่ยมชุมชนหินผาพำน้ำแห่งนี้ นะครับ ก็ได้ข้อมูลนะครับแล้ว ก็รับทราบถึงผลคุณงามความดีที่ชุมชนแห่งนี้ ได้สร้างเป็นรูปแบบไว้ นะครับ เพื่อที่จะจรรโลงสร้างสรรค์ให้กับสังคมของเรา นะครับ ก็ดีใจที่ได้มาวันนี้ และมาพบกับหลวงพ่อก่อน... ผมอยากจะกราบอย่างนี้ครับว่า ท่านนายกฯ ทักษิณ นั้น ท่านพูดว่าประเทศไทยนี้มีเสาค้ำประเทศนี้อยู่สามเสา คือเสาของการเมือง เสาของเศรษฐกิจ และเสาของสังคม และวันนี้เองการเมืองกับเศรษฐกิจนี้ไปไม่ได้ แต่สังคมนั้น ปัญหาที่เราเกิดขึ้น ณ วันนี้ก็คือในเรื่องของจริยธรรม คุณธรรม ลูกหลานเรา ณ วันนี้เองนั้น ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก ได้รับในเรื่องของวัตถุนิยม บางครั้งนั้นลูกหลานเราที่เป็นฝ่ายสุภาพสตรีนั้น ก็ไม่มีการรักษานวลสงวนตัว ฝ่ายสุภาพบุรุษนั้นก็ไม่ได้ทำตัวเป็นสุภาพบุรุษที่ดี

ผมเองเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดปีนี้เป็นปีที่ ๒ ที่จังหวัดชัยภูมิแล้ว ผมเองนั้นทุกคนรู้ดีครับว่าในเรื่องของการที่จะปกป้องลูกหลานเรา ในเรื่องของการรักษาคุณธรรม จริยธรรมนั้น ผมต่อสู้มาโดยตลอด นะครับ อย่างวันนี้เองเสร็จภารกิจตรงนี้แล้วนี้ ผมก็ต้องเดินทางกลับไปจังหวัด เพราะวาระกรมศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ได้จัดสัมมนา ๔ ภาค นะครับ สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ก็ได้มาจัดที่จังหวัดชัยภูมิ โดยเอาทางประธานวัฒนธรรมทั้ง ๑๙ จังหวัดอีสาน แล้วก็ทางนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็ผู้บริหารท้องถิ่น ประมาณกว่า ๒๐๐ คน นะครับ มาประชุมกัน ในเรื่องของเราจะใช้ศาสนาเพื่อพัฒนาสังคมอย่างไร แล้วเขาก็เชิญผมไปบรรยาย ประมาณสิบโมงครึ่ง นะครับ ซึ่งเอ่อ... ผมเองก็ต้องกลับไป เพื่อที่จะไปพูดจากับอ่า... ผู้เข้าร่วมการสัมมนาว่า ณ วันนี้ปัญหาของจังหวัดชัยภูมิเป็นอย่างไร แล้วเราจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร นะครับ

ผมมีความเชื่อมั่นในระบบ บวร คือ บ้าน วัด โรงเรียน นะครับ เพราะว่า บ้าน วัด โรงเรียนนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้เราเนี่ย นะครับ มีความผูกพันกันระหว่างพ่อ แม่ ลูก แล้วครอบครัววัดเป็นศูนย์กลาง นะครับ โรงเรียนเป็นผู้ให้ความรู้ ถ้าเพื่อ ๓ พลังมารวมกันได้แล้วพยายามที่จะอบรมลูกหลานของเราแล้ว ลูกหลานของเรานั้นก็จะเป็นคนดี มีคุณธรรม มีจริยธรรม นะครับ เพราะฉะนั้นนี่คือภารกิจหลักส่วนหนึ่งที่ผมจะต้องปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด ก็คือบ้านเมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม

เพราะฉะนั้นในวันนี้ที่ผมได้มีโอกาสมาพบกับพ่อท่านพระโพธิ์ริรักษ์ รวมทั้งพี่น้องชุมชนหินผาพำน้ำ แล้วก็ทุกท่านที่มีใจเป็นกุศล ใจเป็นธรรมมารวมกันอยู่ ณ ที่นี้ ก็ทำให้ผมมีพลัง มีความปลื้มใจ และผมก็คิดว่าในโอกาสต่อไปนั้น ผมคงจะกลับมาที่ชุมชนหินผาพำน้ำแห่งนี้ เพื่อที่จะมาเยี่ยมและก็จะให้งบประมาณมาสนับสนุน รวมทั้งอาจจะต้องนำเยาวชนลูกหลานเราจากจังหวัดชัยภูมิในแต่ละหลายอำเภอนั้น มาอบรมมาสัมมนาที่นี่ เพราะ ณ วันนี้เองปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ลูกหลานเราที่ไม่มีโอกาสได้เรียนต่อในระดับมัธยม ลูกหลานเราที่ไม่มีอาชีพ ลูกหลานเราที่เป็นเยาวชน แต่ก็ยังเกกมะเหรกเกเรอยู่ เพราะฉะนั้นผมก็คงจะเอาเยาวชนเหล่านี้เข้ามาอบรมและมาปฏิบัติธรรม เพื่อที่เขาจะได้กลับไปในหมู่บ้านตำบลเขา และเป็นลูกหลานที่ดีของพวกเขาต่อไป นะครับ กราบขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง ที่ให้เกียรติผม นะครับ กราบขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งที่ทำให้ผมได้มีโอกาสได้ร่วมบุญกุศลกับทุกท่าน รวมทั้งหลวงพ่อก่อนด้วย ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ

บุญลอมข้าว กับสังคัมที่เปลี่ยนไป บนย่างก้าวของบุญนิยม

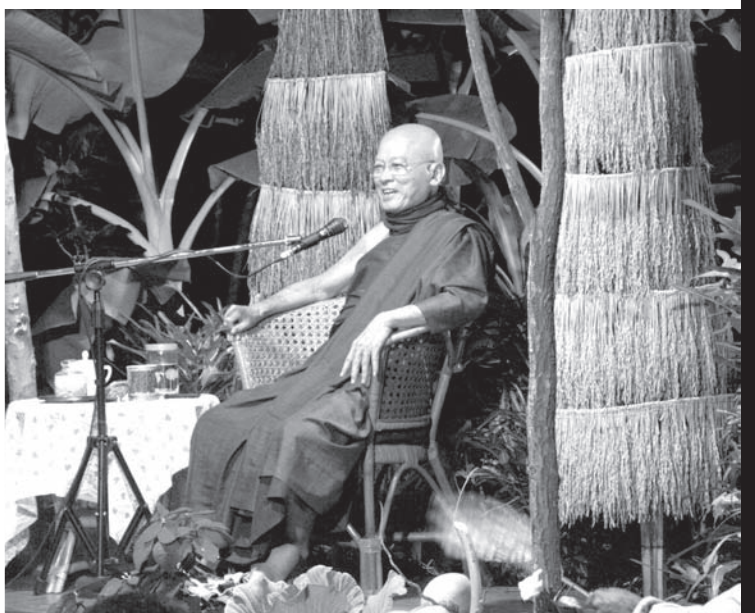
๑๔ ธ.ค. ๒๕๔๘ ที่หินผาฟ้า น้ำ หลังการนวดฟาดข้าวร่วมกันของชาวชุมชนและชาวโศกที่ได้มาร่วมงาน เมื่อวานนี้ ก่อนเดินทางกลับอุบลราชธานี พ่อท่านได้แสดงธรรมโดยกล่าวถึงงานบุญลอมข้าวไว้ดังนี้

“งานทำบุญลอมข้าวของเรานี้เป็นงานรวม รวมประชาชน ทำบุญลอมข้าวก็เพื่อให้เห็นว่า เกี่ยวกับข้าวเราก็มาจัดเป็นพิธีการ เป็นยัญญูอันหนึ่ง เป็นงานเทศกาล โดยเอาเรื่องของข้าวเป็นหลัก แล้วเราก็เอาข้าวมากอง คือลอมข้าว ลอมฟาง รวมกองสุมกันขึ้นมา เป็นรูปทรง เป็นองค์ประกอบสำคัญของงาน นอกนั้นก็ตกแต่งอื่นๆประกอบขึ้น

มนุษย์ก็ทำสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาแต่ไหนแต่ไร เมื่อเราเริ่มจัดทำกันขึ้นมา ก็เห็นคุณค่าว่า มนุษย์ควรจะทำอย่างนี้ ที่จริงมันเป็นจารีตเดิม เราก็พยายามที่จะกอบกู้จารีตประเพณีที่ดีๆ มันหายไปเรื่อยๆแล้ว แต่เราก็ดึงคืนมา เพราะมันเป็นของดี อาตมาย้ำกับพวกเราก็คือว่า **ชาวโศก เราจะต้องเป็นชาวนา ต้องเอาอาชีพชาวนามาให้ได้** เพราะอาตมาเห็นความล้มเหลวของสังคัม แม้แต่ชาวนาปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่ก็หมดน้ำยาแล้ว เป็นแต่เพียงว่าจำนวนที่ต้องทำงานอยู่เท่านั้นก็ทำไป ถ้ามีทางได้ดีกว่านี้จริงๆ เขาไม่ทำหรอก มีทางที่เหนื่อยน้อยกว่านี้ ได้เงินได้ทองมากินมาอยู่มาใช้ เลี้ยงชีพได้ดีกว่านี้ ก็ไปทำอันนั้นแล้ว ลูกเต้าเหล่าหลานของชาวนา ไม่สืบทอดการทำนาแล้ว

ลูกหลานของชาวนานั้นมีถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ใหม่ ที่จะสืบทอด แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือ ตัวล่ออบายมุขล่อ ลูกหลานชาวนาตอนนี้ไปเป็นนางเต้น ไปเป็น Dancer ได้เงิน ได้ทอง ได้สนุกสนาน ได้เต้น เลี้ยงชีวิตไป ง่ายขึ้น ง่ายขึ้น **แต่เสริมความเป็นอบายมุขลงไปให้แก่สังคัม**

บันทึกจาก ...ปัดดาสนะ

**อาตมาอยู่กับพวกเราเรียกว่า ชาวอีสานเรานี่จะต้องเป็นชาวนา ต้องเอา
อาชีพชาวนามาให้ได้ เพราะอาตมาเห็นความล้มเหลวของสังคม แม้แต่ชาวนาปัจจุบันนี้
ส่วนใหญ่ก็หมดน้ายาแล้ว เป็นแต่เพียงว่าจำนวนที่ต้องทำงานอยู่เท่านั้นก็ทำไป ถ้ามีทางได้ดีกว่านี้
จริงๆ เขาไม่ทำหรอก มีทางที่เหนื่อยน้อยกว่านี้ ได้เงินได้ทองมากินมาอยู่มาใช้เสียงชีพได้ดี
กว่านี้ ก็ไปทำอันนั้นแล้ว ลูกเต้าเหล่าหลานของชาวนา ไม่สืบทอดการทำนาแล้ว**

ความล้มเหลวของคนเกิดขึ้น ความล้มเหลวของสังคมเกิดขึ้น มีอบายมุขจัดจ้านขึ้น
คนก็ถูกรวบงำ ทางการพั้น หวย เบอ์ มทรสพ อบายมุขต่างๆถูกสร้างรูปแบบ
ขึ้นมายุ่ตลอด สังคมมันไปไม่รอด เพราะงั้นเราก็ต้องมาร่วมกัน สร้างมนุษยชาติให้ดีขึ้นใหม่
ประโยชน์ตน คำเดียวนี้แหละ มี ๒ อย่าง หนึ่งประโยชน์ตนของนักการเมือง ประโยชน์
ตนของนักธุรกิจ ประโยชน์ตนของนักผลิต นักบริการ นักวิชาการ นักบริหารอะไรก็ตาม ก็
จะชี้โลกเอาประโยชน์วัตถุสมบัติอะไรต่ออะไรมาให้แก่ตน นั้นประโยชน์ตนของคนปุถุชนโลกๆ
จริงๆก็แสวงหาโลกธรรม ลาม ยศ สรรเสริญ สุข นี่โลกก็ย่นเอง สองประโยชน์ตนทางธรรมคือ
จะต้องล้างกิเลสที่อยู่ในจิต ไม่ติดวัตถุสมบัติ ไม่ติดลาม ยศ สรรเสริญ สุข ไม่ว่าใครจะทำงาน
เป็นนักการเมือง นักธุรกิจ นักผลิต นักอะไรต่ออะไรก็ตาม สร้างประโยชน์ตนที่เป็นโลกุตระนี้ได้
ประโยชน์ตนของอารยชน กระทั่งอรหันต์ ก็คือ สร้างสรร เสียดละ กระทั่งไม่ติดยึด
ทั้งสมบัติวัตถุ ไม่ติดยึดทั้งโลกก็สุข เพราะหมดกิเลส หมดทั้งความเป็นตัวกูของกู สนิท
พวกเราที่กำลังจะกลับไปหาธรรมชาติ กินต้นไม้ รู้จักกินนะต้นไม้ ต้นนั้น ต้นนี้ กินเป็น

เราจะมีควมรู้ธรรมชาตึในธรรมชาตึ เราไม่ต้องไปมัวหลงกินแต่ผัก **Idiot** เราเก็บผักธรรมชาตึกิน นั้นมันก็ไม่หมด ไม่ทัน กินอย่างไรมันก็ไม่ทัน เมื่อเรารักธรรมชาตึ ดูแลธรรมชาตึ มันเกิดมามาก กว่าที่เราจะกินจะใช้ นี่คืความอดมสมบรูณ์ที่แท้จริง พวกเราลูกหลานไทยจะต้องเจริญอย่างนี้ให้ได้ จนมากจนพอ สังคมอาริยะบุญนิยมอย่างนี้ ก็จะไม่ค่อยๆเติบโตไปเรื่อยๆ มีในไทยนี้แหละก่อน

ที่นี้กล่าวถึงต่างประเทศบ้าง ในช่วงยุค ๕๐ ปี ๑๐๐ ปี ต่อไปข้างหน้า ต่างประเทศยังไม่มีคุณสมบัติวัฒนธรรมแบบที่เรียกว่า“สังคมอาริยะบุญนิยม”นี้ หรือว่าคุณธรรมอย่างโลกุตรธรรมนี้ แต่ก็ไม่ได้อหหมายความว่าคนต่างประเทศจะไม่มีคนมีบารมี...ไม่ใช่ มี แต่เขายังไม่รู้ตัว

ที่อาตมาไม่กระตือกระต้าไม่ชวนชววยการเผยแพร่อไปถึงชาวต่างประเทศ ก็เพราะตั้งใจ สร้างคนโลกุตรระกิดขึ้นให้คนไทยนี้แหละมีจริงเป็นจริงเสียก่อน จนกระทั่งความจริงปรากฏ มี หลักมีฐาน มีแก่นมีแกน แข็งแรงและมากพอ ความจริงก็จะแสดงรังสี ค่อยๆเล็ดลอดออกไปสู่ ต่างประเทศ คนที่มีบารมีแสวงหาที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นคนที่มีบารมีเขาก็จะรับได้...คนมีบารมีสูง ก็จะได้รับได้ก่อน แล้วจึงจะค่อยๆเพิ่มมา ไล่ๆเรื่อยๆมา ค่อยๆทยอยมาเอง

ตราบใดที่เรายังมีก้าแพงของศีลธรรม ก้าแพงของโลกุตรธรรม ก้าแพงของจารีตประเพณี เป็นวัฒนธรรมที่แข็งแรง มันก็จะกั้นและแกร่งทรงสภาพโลกุตรธรรมไว้ได้ แถมเป็นสนามแม่เหล็ก แห่งโลกุตรธรรมที่จะเหนี่ยวนำเหล็กอ่อนที่ตกเข้ามาในสนามนี้ให้เป็นโลกุตรระไปด้วย ชาวต่างประเทศ ก็จะไม่ค่อยๆเพิ่มเข้ามาตามธรรมชาติของความเป็นจริง เมื่อลักษณะของบุญนิยมนี้เบ่งบาน เป็น วิทยาศาสตร์ ครอบพร้อมในการพิสูจน์ มีหลักฐานยืนยัน มีทั้งตัวมนุษย์ชาติที่เป็นอยู่ครบวงจรแห่ง สังคมอาริยะบุญนิยม มีทั้งพฤติกรรม มีทั้งจิตวิญญาณที่จริง ปรากฏให้เห็นสัมผัสมาสังกับปะ เห็น สัมมาวาจา เห็นสัมผัสกันมันตะ เห็นสัมผัสมาอาชีวะ เห็นสัมผัสมาวยามะอยู่โทหน้ที่ คนต่างประเทศเข้า มาที่นี้ มาดูงาน มาสัมผัส สักคนไทยอีกไม่น้อยเขายังไม่รู้ค่า ก็ว่าไอนี้มันบ้าๆบอๆ แต่ชาวต่างประเทศ ที่มาดูงาน พอเขามาสัมผัสซุ่มชนของเราเมืองค้ประกอบสมบรูณ์ มีทั้งสถานที่ภูมิทัศน์ ทางวัตถุ แห่งความเป็นสังคม มีทั้งประชากรที่มีนิสัยใจคอพฤติกรรม อันเป็นสังคมอาริยะบุญนิยม มีทั้ง วัธการดำเนินชีวิตทุกอย่าง ที่สำคัญมีพลังงานของจิตวิญญาณโลกุตรระเป็นสำคัญ

จิตวิญญาณยอมเป็นประธาน เมื่อความไม่โลภ ไม่หลง ไม่รุนแรง ในจิตวิญญาณ ของสังคมอาริยะบุญนิยมมีจริงเป็นจริงตามความเป็นไปได้เท่าที่มรรคผลของเราได้ฝึกอบรมมา สภาพแห่งความสุภาพ อ่อนโยน มีความจริงใจเอื้อเพื่อเจือจานเกื้อกูล นิสัยใจคอเป็นคุณสมบัติ ที่จริงของชาวเรา เขาเข้ามาสัมผัส เขาก็จะได้รับ จะมากหรือน้อยก็แล้วแต่ตามบารมีของเขา ๕๐ ปี ๑๐๐ ปีข้างหน้าก็จะเป็นไป

“บุญนิยม”ทุกวันนี้ยังไม่ได้เป็นที่ยอมรับแม้แต่ในประเทศไทย พวกเรานี้ยังเป็นอ๊เร้ง อยู่นะ ใช้ใหม่...เขายังบอกว่า ระวังนะ พวกนี้มันบ้าๆบอๆ พวกเรานี้มันพวกสุดโต่ง หรือบ้าง ก็ว่าพวกเราเป็นพวกเพ้อฝัน คิดทำในสิ่งที่มันเป็นไปไม่ได้ บ้างก็ยังเห็นว่าพวกเราคือกลุ่ม ทำลายศาสนาพุทธ คือ พวกนอกกริต เราก็ต้องพยายามพิสูจน์ตัวเองต่อไป

จนกว่าบุญนิยมจะเป็นที่ยอมรับ เป็นที่เข้าใจกว้างขึ้น ประชาชนคลายใจ อันนี้แหละ จะค่อยๆกิดเป็นแกน เป็นกลุ่มมากขึ้นในประเทศ คนข้างนอกก็ยิ่งจะยอมรับ จากต่างประเทศ

ก็จะทยอยค่อยๆเข้ามา คนมีบารมีแล้วแสวงหาก็ได้เร็ว คนไม่มีบารมีแต่ชวนชวายและแสวงหาก็จะได้ด้วย หรือคนมีบารมีแต่ไม่แสวงหา จนกระทั่งบุญมันวิ่งมาชนเอาเองโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวก็มี เพราะฉะนั้นคนไม่มีทั้งบุญบารมี ไม่มีทั้งการแสวงหา ไม่มีทั้งชวนชวาย ก็หมดสิทธิ์ที่จะเข้าสู่โลกุตระได้

ทุกวันนี้เรามีโรงเรียนสัมมาสิกขา ความจริงเด็กๆไม่ประสีประสาถึงสังฆกรรมอะไร พวกนี้มากันกรอก แต่พวกเราผู้ใหญ่แล้วมันต้องรู้ ถ้าเผื่อมารวมกันมากๆ บ่อยๆ อย่างที่มางานที่เราจัดนี้ จะเกิดพลังสร้างสรรค์ เกิดพลังสนามแม่เหล็ก ยิ่งมีมวลมาก และเป็นมวลอันเป็นทางเดียวกันมีคุณภาพโลกุตระเหมือนกัน คือมันมีศีลสามัญตา ทิฏฐิสามัญตา ศีลสามัญตาก็คือหลักเกณฑ์อันเดียวกัน เห็นตรงกัน ทำสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกัน มันก็จะเป็นสนามแม่เหล็กเป็นมวลที่จะมีแรงเหนียวนำ แรงดึงดูด มีรังสี นอกจากมีแรงเหนียวนำ มีแรงดึงดูด มีแรงสังเคราะห์แล้วมันก็จะมีการออกไปเรื่อยๆมากขึ้น สามารถมีฤทธิ์ส่งขยายออกไปข้างนอกมากขึ้น

ถ้าเราเองเราไม่มีพลังรวม ที่มีแก่นแกนมากพอ รังสีก็น้อย ราคีก็น้อย ฤทธิ์แรงก็น้อย เพราะฉะนั้นต้องมารวมกันให้มากๆ สร้างให้เกิดมากๆ นี่พูดถึงภาษาณะ พูดถึงทฤษฎีความเป็นจริง มันเป็นอย่างนี้ อาตมาไม่มีอำนาจที่จะไปดึง ไปเหี่ยวได้ลาบบริวารเข้ามาอันไม่ใช่ศาสนาพุทธ โลกุตระไม่มีการลาบบริวาร ไม่มีการใช้ลาภยศสรรเสริญสุขล่อ แม้แต่การใช้“บุญ”ล่อก็ไม่ใช่ โลกุตระ ต้องเข้าใจโลกุตระอย่างสัมมาทิฏฐิให้ได้ ขนาดสัมมาทิฏฐิดีแล้ว ไม่ต้องล่อไม่ต้องหลอกกันเลย พวกเพียรปฏิบัติจะแยะ ยิ่งไม่ยุ่งเลย อย่าหลงเอาแต่ปริมาณมวลเข้ามามากๆเป็นอันขาด คุณค่าแท้มันไม่เกิด มีแต่จะมาทะเลาะกัน ทำลายกันในวงใน พัง พัง ไปไม่รอด”

โรคลมกำเริบ

๑๕ ธ.ค. ๒๕๔๘ ที่ราชธานีอโศก กลับจากบิณฑบาตแล้ว พ่อท่านเดินตรวจดูงานตามจุดต่างๆ ขณะก้มตัวจะตักน้ำล้างเท้าก็มีอาการเจ็บยกเอวขึ้นมา ต้องค่อยๆ ขยับประคองตัว ไม่เช่นนั้นเสี่ยงล้มจะเจ็บมากขึ้นได้

ข้าพเจ้าโทรศัพท์บอก**คุณเหมือนพร** ซึ่งเคยดูแลรักษาอาการเจ็บยกเอวอย่างนี้ของพ่อท่านเมื่อต้นปีที่ผ่านมา คุณเหมือนพรซักถามแล้ววินิจฉัยว่าเป็นโรคลมเบื้องต่ำอย่างเคย เหตุหนึ่งเป็นเพราะพ่อท่านนั่งรถนานๆ (จากอุบลฯ-ร้อยเอ็ด-ชัยภูมิแล้วกลับจากชัยภูมิมาอุบลฯ) ข้าพเจ้าทักว่าพ่อท่านก็นั่งทำงานนานๆ ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย คุณเหมือนพรตอบว่านั่งรถยนต์มันลั่นสะเทือน

ดังนั้นชุมชนใดที่ต้องการจะนิมนต์พ่อท่านให้ไปเยือน ขอให้พิจารณาถึงปัญหาสุขภาพในแง่มุมนี้ให้มากด้วย

ต่อมาคุณเหมือนพรและคณะได้เดินทางจากเชียงใหม่ เพื่อมาทำการรักษาดูแลโดยเฉพาะตามวิธีการแพทย์แผนไทยที่ได้ร่ำเรียนมา

เริ่มจากเข้าให้พ่อท่านได้แช่เท้าด้วยน้ำสมุนไพร มีขิง ตะไคร้ เกลือ ต้มเดือดแล้วทิ้งไว้ให้อุ่นก่อนแช่ ประมาณ ๑ ชม.

จากนั้นก็ให้ฉันอาหารและยา โดยมีข้าว ๔ ชนิดปั่นจนเป็นครีม ซึ่งมีส่วนผสมนี้ ข้าวตอก ๒ ส่วน ข้าวแดงมันปู ข้าวหอมนิล ข้าวเหนียวดำ(กัญญา)หรือข้าวหอมดำกัญญา อย่าง

บันทึกจาก ...ปิจดาสมณะ

ละ ๑ ส่วน ให้พ่อก่อนฉันเพื่อสร้างพลัง ให้ความอบอุ่น และเสริมสร้างเส้นประสาทให้แข็งแรง ซับสิ่งตกค้างในลำไส้ ทางเดินอาหาร แล้วให้ฉันยาเกสรทั้ง ๕ ยาสมุนไพร

ต่อด้วยการกดนวดรวมถึงประคบสมุนไพร คุณหุงโง่ได้กดนวดไล่สัญญาณเส้นประสาท เพื่อคลายเส้นบริเวณเอวฉัน แล้วกดจุดไล่ตั้งแต่ขาขึ้นไปถึงสัณทิว ไปที่กระเบนเหน็บ เรื่อย ต่อขึ้นไปเอวและหลังชายโคลง ที่มีอาการ การกดนวดใช้เวลาประมาณชั่วโมงครึ่งถึงสองชั่วโมง ในบางวัน และบางวันก็กดประคบทั้งช่วงเวลาสายและเย็น

ก่อนพ่อก่อนจะพักผ่อนได้นำยาพอกฝ่าเท้า เพื่อขจัดลมที่ฝ่าเท้าทั้งสอง ซิง ๓ ส่วน ไพล ๑ ส่วน ตะไคร้ ๑ ส่วน น้ำมันงา ๕ ซ็อนโตะ (๑ ส่วน = ๑๕ กรัม) แล้วใช้ผ้าก๊อศพันโดยรอบ ใช้ถุงเท้าสวมอีกที เสร็จจากพันผ้าที่ฝ่าเท้าแล้ว ได้ถวายน้ำขิงเพื่อไล่ลมเป็นขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละวัน

สำหรับอาหารก็ควบคุมโดยให้งดอาหารและผลไม้ที่แสดงโรคลม ซึ่งมีรายละเอียดต่างๆ ตามวิธีการรักษาของแพทย์แผนไทย ผู้สนใจติดตามศึกษาตนเอง ในที่นี้ขอข้ามผ่าน

แจกขวัญธรรม

๒๗ ธ.ค. ๒๕๔๘ ที่ราชธานีโอศก พ่อก่อนได้แจกขวัญธรรมให้กับลูกๆ ที่อยู่ตาม ชุมชนต่างๆ ตั้งแต่ยังแบเบาะ ยังไม่ได้เข้าเรียน ขึ้นไปจนถึงผู้เฒ่าที่เป็นนิสิตสัมมาสิกขาลัย **วังชีวิต(ม.วช.)** ซึ่งเป็นธรรมเนียบที่ได้ทำมาหลายปีแล้ว ส่วนทุนในการจ่ายไปกับกิจนี้ ยังคงให้ ทางส่วนกลางเป็นผู้ออกให้เป็นหลัก ที่ผ่านมามีชาวโอศกที่อยู่นอกชุมชนทำบุญให้มาบ้างบางส่วน ปีนี้มีหมู่บ้านศิระะโอศกได้ให้มาสมทบด้วย ในที่นี้ขอข้ามผ่านในรายละเอียดของการแจกขวัญธรรม ทั้งจำนวนลูกๆที่ได้รับ และจำนวนค่าใช้จ่ายทั้งหมด ขอเข้าสู่เนื้อหาบางส่วนที่พ่อก่อนได้ให้โอวาท ก่อนแจกขวัญธรรมดังนี้

“ประเพณีของเรา ในวาระที่ก่อนจะสิ้นปีเก่า แล้วก็ต้อนรับปีใหม่นี้ พวกเราชาวสัมมา- สิกขาทั้งหลาย รวมทั้งพี่ ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย ที่เป็นมว.ช.ด้วย ได้มารวมกัน เราทำกัน มานานปีแล้ว และจะทำกันต่อไป เป็นจารีตประเพณีที่จะมาพบกัน รู้จักกันตั้งแต่ตัวเล็กตัวน้อย ไปถึงผู้ใหญ่ สังสรรค์กัน เพราะเราเป็นพี่น้องกันทั้งหมด เรียกว่า ญาติธรรม อาจจะคนละพ่อ- ละแม่ คนละตระกูล มาจากไหนๆก็แล้วแต่ เมื่อมารวมกันเป็นชาวโอศกแล้ว ก็เป็นพี่น้องกัน เราเป็นญาติทางธรรมกันจริงๆ เพราะว่าเรามีธรรมะถึงขั้น“สาธารณโภคิ”ทีเดียว เราปฏิบัติละลด- กิเลสปล่อยวางกันมาได้ถึงขั้นพิสูจน์ว่า เราไม่ยึดมั่นทรัพย์ศฤงคารเป็นของตัวเองของตน ทรัพย์เป็น- ของส่วนกลาง เป็นของเราทุกคนร่วมกัน ใช้เงินกระเป่าเดียวกัน เราพึ่งเกิดพึ่งแก่พึ่งเจ็บ- พึ่งตายกันได้ นี่คือญาติแท้ แต่เกิดจากการปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ทรัพย์ศฤงคารของ- พวกเราเป็นหนึ่งเดียวกัน ข้าวของ เงินทอง บ้านช่อง ที่ดิน อะไรรักแล้วแต่ ของราชธานีโอศก- ก็เป็นอันเดียวกันกับของสันตติโอศก ของศิระะโอศก ของศาลือโอศก ของโอศกทั้งหลายเหล่า

เป็นของส่วนกลาง เป็นหนึ่งเดียวกันตามนิติกรรมสมบูรณ์ ของมูลนิธิ ของสมาคม ของสหกรณ์ ที่เป็นบริษัทส่วนกลางของพวกเขาทุกบริษัท เราทุกคนร่วมเป็นเจ้าของกินใช้ร่วมกัน เงินของพี่น้องของตระกูลโลกเดียวกัน ญาติธรรมนี้อาตมาว่ามันยิ่งใหญ่จริงๆนะ เรามีหลักเกณฑ์ในการจะกินจะใช้ร่วมกัน ตามที่เรามีกันมา แล้วเราก็อยู่อย่างครอบครัวใหญ่ เพราะว่าเป็นครอบครัวทั้งหมดบ้าน ทั้งเครือญาติต่างๆของโลก ตอนนี้อยู่ทั่วประเทศ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง

สำหรับนักเรียนที่ยังเป็นเด็ก ก็อาจจะยังไม่ซาบซึ้งที่อาตมาพูดนี้สัก แต่เมื่อได้มาเป็นนักเรียนในนี้แล้ว ก็จะได้ซาบซึ้งทราบความจริงนี้ไปเรื่อยๆ ซึ่งเราก็เลี้ยงอย่างลูกๆหลานๆกันจริงๆ

การจัดสรรให้เป็นสังคมาแบบนี้เป็นการจัดสรรให้เป็นสังคมาที่มีจารีตประเพณี วัฒนธรรมใหม่ๆ ยังไม่เคยมีใครทำได้ขนาดนี้ มารวมกันอยู่อย่างญาติพี่น้องกันจริงๆจังๆ ใช้เงินกระเป๋าดียวกัน กินใช้ร่วมกัน ทรัพย์สมบัติร่วมกันมีสิทธิ์ดูแล แต่ไม่มีใครแบ่งเอาไปเป็นสมบัติส่วนตัวได้นะ แต่เรามีสิทธิ์เป็นเจ้าของใช้ร่วมอยู่ในนั้นจนตาย ตายแล้วก็ไม่มียกยัดขึ้นบัญชีกรรมมอบให้คนนั้นคนนี้ คนอยู่ข้างหลังก็รับผิดชอบรับมรดกต่อไปเรื่อยๆ ฉะนั้นมรดกของเรานี้ มีทั่วประเทศ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ปีนี้เราก็มีเท่านี้ ปีหน้าก็จะมีมากขึ้น เพราะว่าเราช่วยกันหา ช่วยกันฝึกฝนตนเองเป็นคนประหยัดมัธยัสถ์ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ฟลลาญพรา ไม่ทำลาย เพราะฉะนั้นทรัพย์สินก็จะไม่ถูกผลาญ

จะไม่ร่อยหรอลงไป ก็จะยืนอยู่ ตั้งมั่นอยู่ เพราะเราเรียนรู้ปฏิบัติตนเป็นคนมักน้อยสันโดษ
 ลังคมพอเพียง มีคุณธรรมสัมปทา อารักขสัมปทา กัลยาณมิตรตตา สมชีวิตา พร้อมทั้งมีศีลธาสัมปทา
 ลีลสัมปทา จาคสัมปทา บัญญาสัมปทา เป็นเครื่องพิสูจน์ยืนยันอย่างเห็นได้ชัดเจน ที่พิสูจน์ได้
 ทั้งที่ภูมิจักรมมีกัตตะ และสัมปรายิกัตตะ ต่างช่วยกันทำช่วยกันดูแลรักษาบูรณะทำให้มันเจริญ
 งอกงามขึ้นไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นทรัพย์สินต่างๆ พวกนี้จะนับวันมากขึ้นๆ ความสูญเสียหรือ
 ว่าการถูกแบ่งแยกออกไปน้อย แต่การสร้างของเรามาก สร้างกันทั่วประเทศ

ในอนาคตข้างหน้าพวกเราจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ สิ่งนี้อาตมากำลังสร้างนี้ มันเป็นสังคมชนิด
 ใหม่ที่ได้อาศัยใช้สอย รู้จักทรัพย์ศฤงคาร ไม่เป็นทาสมัน จะใช้มันอย่างมีประโยชน์ ไม่ให้ทำลาย
 หมุกกลุ่ม ไม่ให้ทำลายสังคม มีแต่จะใช้อย่างมีประโยชน์คุณค่า ต่อตัวเรา ต่อสังคม ต่อหมุกกลุ่ม
 อาศัยใช้สอยไปอย่างเป็นคนมีปัญญา

ผู้ยังอายุน้อยจะยังไม่เข้าใจชีวิตดีเท่าไรหรอก ต้องอายุสี่สิบ ห้าสิบปีขึ้นไปถึงจะรู้ว่า
 เกิดมาแล้วชีวิตคนเราเนี่ย โอ้โฮ...ทุกวันนี้ มันต้องแย่งชิงต้องต่อสู้ ต้องทำมาหากิน ต้องลำบาก
 งานมันหนักก็ไม่กระไร แต่มันต้องต่อสู้กับคนในสังคม ต้องแย่งชิง ต้องใช้ความเฉลียวฉลาด
 ต้องใช้เล่ห์เหลี่ยม ต้องใช้กลยุทธ์ต่างๆนานาเนี่ย โอ้โฮ...สุดจะทรมานเลย กว่าตายมันทุกข์ขนาดไหน

ที่นี่จะสอนให้รู้จักทุกข์ ทุกข์อย่างมีปัญญา ทุกข์อย่างชาญฉลาด เรียกว่า รู้ทุกข์อาริยะ
 แล้วสอนให้จัดการกับกิเลสหรือว่าต้นเหตุที่เป็นตัวเหตุในการเกิดทุกข์ให้ด้วย แล้วเราจะอยู่กับโลก
 นี้อย่างสบายขึ้น ไม่ก่อบาปก่อเวร และมีภูมิคุ้มกัน รักษาตัวเราให้เราปลอดภัย แต่มีเหมือนกัน
 บางคนที่ไม่เอาถ่าน ออกไปข้างนอกไปทำเสียชื่ออโศกมาก็มี แต่น้อย ในจำนวนที่เราสามารถ
 ช่วยตั้งแต่เยาวชนไปนี้ ให้ได้มีคุณภาพ ได้ความเป็นคนดีของสังคม อันนี้ก็เป็นเรื่องช่วยประเทศ
 ชาติอย่างแท้จริง ช่วยประเทศชาติให้มีประชากรที่มีคุณภาพ ไม่ต้องไปทำร้ายทำลายสังคม ไม่
 ต้องไปแย่งชิงสังคม

สองสามปีมานี้อาตมาพูดเรื่องนี้เยอะ เพื่อให้พวกเรารู้ตัว เพราะอาตมากับคนรุ่นเก่าก็
 อายุยาวขึ้น ยาวขึ้นไป อีกไม่นานก็ตาย พวกเรารุ่นหลังก็ต้องรับผิดชอบ ก็ต้องรับผิดชอบ
 พวกนี้ นี่เป็นเรื่องที่ต้องบอกให้รู้ด้วยเจตนาธรรมณ์ ตั้งแต่อาตมาจนกระทั่งผู้ใหญ่อื่นที่ช่วยกัน
 บริหารช่วยกันทำงานสร้างสังคม เราเรียกสังคมพวกเรานี้ว่า อาริยะบุญนิยม หรือว่าชุมชนบุญนิยม

ตอนนี้เรากำลังจัดให้เข้าระบบ เรากำลังจะมีอาคารสถาบันบุญนิยม อยู่กรุงเทพฯ แบ่ง
 เป็น ๑๒ แผนกใหญ่ๆ แผนกการศึกษา แผนกเกษตร แผนกสื่อสาร แผนกเศรษฐศาสตร์ แผนก
 ศิลปะ แผนกการเงิน และแผนกต่างๆอื่นๆ ทุกคนทำงานไม่มีเงินเดือนสักคน ทำงานฟรีทั้งนั้น
 แล้วพวกเราที่ยังเป็นเด็กเป็นนักเรียนนี่ก็ต้องเรียนรู้สถาบันบุญนิยมนี้ด้วย ต่อไปพวกเราต้อง
 เข้าไปทำงานรับผิดชอบ เป็นเจ้าพนักงานในสถาบันบุญนิยมนี้แหละ เพราะผู้ที่ทำงานอยู่เดี๋ยวนี้
 ทำไป ทำไป เดียวก็แก่ เดียวก็ตาย แต่พวกเราอยู่ในนี้อาตมาจะบอกให้ว่า จะอายุยืน เพราะอะไร

๑. ไม่ไปเสหาเรื่องตาย ๒. เราอยู่ในนี้เราไม่มีมลพิษมากมาย อาหารการกินเครื่องใช้
 ข้างนอกมีสารพิษเยอะ และอีกอันหนึ่ง อยู่ในนี้เราไม่มีอาชญากรรม เพราะฉะนั้นพวกเราที่อยู่
 นี้เหมือนอยู่ในหวงสายสิญจน์ จะป้องกันให้พวกเราอายุยืนยาวได้ อาตมาไม่ได้มาพูดปะแหละเอา

นะ ไม่ได้มาหลอกล่อ พุดเหตุผลให้ฟังใครจะเชื่อก็ตาม ไม่เชื่อก็ตาม ฟังที่เอาตมาพุดก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นอยู่ในนี้เราพยายามให้ดีทั้งจิตวิญญาณ ดีทั้งชีวิตร่างกาย ดีทั้งความประพฤตินิสัยใจคอ ให้ดีทุกอย่าง เด็กๆเมื่อเรียนจบแล้วจะอยู่หรือไม่อยู่เราก็ไม่บังคับหรอก แต่ถ้าใครจะออกไป ก็ไม่ได้ห้ามหวงอะไร แต่ไม่ได้เอ่ยปากให้ออกไป ส่วนคนที่อยู่ไม่ดี แม่อยากอยู่ก็ไม่ให้อยู่ ให้ออก ก็ไล่ออกมาซะเยอะแล้วไซ้ใหม่ พวกเราก็รู้ก็เห็น ใครไม่ดีจริงๆ จนทางเราไม่รับรองก็อยู่ไม่ได้ แต่ถ้าใครดีอยู่ในมาตรฐานที่เรารับรองก็อยู่ไปจนตาย คุณธรรมเป็นหลักประกัน

เมื่อมาอยู่ที่นี้แล้ว ทุกคนต้องมาฝึกหัดลดกิเลส อันนี้ต้องย้ำ แล้วต้องบอกให้รู้เลยว่า ที่นี้มานั่งเอาอะไรตามใจเราเอง ก็ตามกิเลสในใจนั้นแหละ ตามใจเรา อยากจะอย่างไรเป็นอย่างนี้ ตามใจตัวเอง อันนั้นแหละตัวสำคัญ เพราะฉะนั้นที่นี้จะฝึก จะไม่ได้ตั้งใจ แต่ก็ได้หมายความว่า ไม่ให้คิด ใช้ความคิด ใช้ความรู้ เสนอได้ในหมู่ เราจะมีขบวนการกลุ่ม ไซ้ใหม่ เราทำอะไร เป็นกลุ่ม มีที่ประชุม มีคณะกรรมการ มีคณะทำงาน ทำงานเป็นส่วนรวมกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างทำ ต่างคนอยากจะทำอะไรก็ทำโลละละๆ ไม่ใช่ มีระเบียบมีหลักเกณฑ์ พวกเราสร้างกระบวนการ กลุ่มกันมาตลอดเวลา จนถึงทุกวันนี้ก็เป็นกระบวนการกลุ่มที่แข็งแรงพอใช้ได้ ต่อไปในอนาคต ยิ่งจะสร้างกระบวนการกลุ่มให้แข็งแรงเป็นระบบที่ดีมาก โดยเฉพาะจิตวิญญาณของพวกเรา **ฉะนั้นอย่าไปคิดออกจากหมู่ หรือว่าทำงานโดยเอาแต่ตัวเองเป็นสำคัญ พยายามทำงานกับหมู่ รวมกันไว้ นี้เรามาประชุมกันเพื่อให้เกิดการสัมพันธ์กันสามัคคีกัน ฝึกเข้ากันให้ได้ อยู่กันคนละทิศคนละทาง มาฝึกอยู่ร่วมกันให้เป็นปึกแผ่น ให้อยู่กันอย่างสามัคคี มีระบบระเบียบเกิดความพร้อมเป็นสามัคคี โดยมีศีลสามัญญตา ทิฐิสามัญญตา**

การศึกษาที่เอาตมาพาทำนี้ ขอกำชับกำชาว่าพวกเราจะศึกษาให้มีศีลธรรมเป็นเอกนำ แล้วก็เป็งาน หลายคนอย่ามาเข้าใจผิดว่า ทำไมที่นี้พาทำแต่งงาน ไม่เหมือนการเรียนข้างนอกเขาก็ไม่เหมือนลิเพราะว่าเราไม่ได้ตั้งใจอย่างเขา เราตั้งใจพามาเป็นคนที่มีฝีมือ มีความรู้ แล้วจะเป็นประชาชนที่ดีในสังคม ข้างนอกเขามุ่งแต่วิชาการ ความรู้ก็ได้เยอะ แต่ศีลธรรมไม่มี งานก็ไม่ค่อยเป็น สังคมมันถึงล่มจม เพราะเขาไม่ได้เห็นเรื่องศีลธรรม ถึงแม้เห็นเรื่องศีลธรรมเขาก็ไม่เห็นกัน อย่างจริงๆจังๆ ถ้าเห็นศีลธรรมกันจริงๆ ก็จะอยู่กันอย่างสงบได้ดีมากเลย ก็สังเกตุโรงเรียนที่สอนศีลธรรมต่างๆ พาให้คนอยู่ดี ไม่ว่าจะเป็ศาสนาอื่นก็เหมือนกัน จะดีทั้งนั้น ศาสนาอื่นเขา

ก็สอนศีลธรรมเยอะ สอนเรื่องศาสนาเยอะ ส่วนศาสนาพุทธในประเทศไทยนั้นน้อย ทุกวันนี้ไม่เอาถ่าน ไม่เหมือนศาสนาอื่นเขา ศาสนาคริสต์เขายังสอนนักเรียน ยังมีเวลาชั่วโมงสอน ยิ่งอิสลามนี่ โอ้โฮ...โรงเรียนพอเหมาะที่เขาสอนโดยตรงเลย คือศาสนาตรงเลย คือศาสนาพระคัมภีร์เลย อ่านตัวหนังสืออาหรับได้ อย่างนั้นเลย เขาก็อยู่กันเป็นปึกแผ่นดี ถ้าของเราเป็นพุทธแล้วมีศาสนาเป็นคนที่คิด เหมือนอย่างสังคมเราที่นี่ บ้านราชา หรือที่ไหนก็แล้วแต่ ทุกชุมชนของเราทุกคนต้องถือศีลหมด มีศีล ถือศีล มีเช็คศีล รู้จักธรรมะ รู้จักศาสนา รู้จักเอามาปฏิบัติกับตัวเอง แก้ไขกายกรรม วาจกรรม โดยเฉพาะเรียนรู้มนะ เรียนรู้ใจ ลดกิเลส รู้กิเลสในใจแล้วลดกิเลสของตัวเองให้ได้ นั่นเป็นหลักใหญ่เลย

ก็หวังใจว่าพวกเราทุกคนที่มาอยู่ ณ ที่นี้ ได้ฟังที่เอาตมาพูดไปแล้วนี้ ก็คงพอเข้าใจบ้างในหลายๆสิ่งที่พูดไปแล้ว ก็พยายามกัน พากเพียรกัน เพื่อความเป็นอยู่สุขของตนเอง และความเป็นอยู่สุขของสังคมมนุษยชาติทั้งหมด ช่วยกันนะ เราต้องช่วยเพราะสังคมเขาไม่พาเป็นอย่างที่เรเป็น สังคมเขามอมเมากันเขาทำให้กิเลสมันหนาขึ้นหนาขึ้นในโลก มากเหลือเกิน มากจนเทียบไม่ได้เลยกับชาวอโศกที่มีกระหีบเดียว ดูลูกๆหลานๆเราสิแม่แต่เด็กตัวน้อยๆก็ได้รับถ่ายทอด เขาวิ่งเล่นในขณะที่เราพูดนี้ เขาได้ยิน ก็เล่นๆไป แต่ได้ยินได้ฟัง พวกเขาก็เฝ้าดูกันไป มีแต่ความเฝ้าดู มีแต่ความเมตตาเกื้อกูล อยู่กันอย่างมีน้ำใจ มีเมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตาโมหกรรม สาธารณโภคี มีศีลสามัญญตา มีทิวาสัญญตา หกข้อ

หกข้อนี่คืออะไร สาธารณธรรม ๖ เราจะอยู่กันอย่างนี้ สร้างเมตตา สร้างสาธารณโภคี สร้างศีลสามัญญตา สร้างทิวาสัญญตาให้ได้ ก็หวังใจว่า ทุกคนจะเข้าใจแล้วเอาไปกระทำเอาไปประพฤติ ขอให้ทุกคนเกิดเมตตาเกิดสาธารณโภคี เกิดศีล เกิดทิวาสัญญตา หัวถ้วนทุกคนทอญ."

เหตุการณ์ในช่วงปลายปีที่สำคัญหนึ่งไม่พ้นเรื่องของการจัดงานปีใหม่ การเตรียมงานตลาดอารียะ การปรับพื้นที่ สิ่งเหล่านี้สำคัญคือนักเรียนสัมมาสิกขา นิสิตสัมมาสิกขาลัยวิงชีวิต และชาวอโศกจากที่ต่างๆ

ก่อนวันงานปีใหม่ หลังจันทอาหารแล้ว พ่อท่านออกเดินย่อยอาหาร ตรวจดูพื้นที่การจัดงานต่างๆไปทุกวัน ไม่ว่าจะบริเวณตลาดสินค้า ตลาดอาหาร หรือการจัดแต่งบริเวณซุ้มเชื้อเอื่อน รวมถึงไปตรวจดูกองไม้และการซ่อมเรือที่ท้ายบึงด้วย บางวันก็เพิ่มเวลาเดินตรวจงาน โดยวางมือจากงานเขียน เพื่อไปร่วมคิดและออกแบบบ้าง เช่นการจัดวางเสาดินที่หน้าตลาดอาหารอารียะ แม้การยกเรือไปวางบนหิน บริเวณที่พ่อท่านให้ชื้อในภายหลังว่า ซุ้มเชื้อเอื่อน ซึ่งได้ฉลองหลังจากจัดวางเรือเสร็จหมดๆ (๒๕ ธ.ค.) โดยนิมนต์พ่อท่านไปร่วม เพื่อเอื้อให้อุ่นให้กับบรรดานักเรียนสัมมาสิกขา นิสิต ม.วช. ที่ได้มาเข้าค่ายเตรียมงานปีใหม่ เนื่องจากปีนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงรายการอบรมเข้าค่ายทั้งสอง แทนที่จะนิมนต์พ่อท่านให้มาแสดงธรรมกับนักเรียนสัมมาสิกขา เทศน์กับนิสิต ม.วช. อย่างเช่นทุกปีที่ผ่านมา เป็นการนิมนต์มาเอื้อให้อุ่นครั้งเดียวพบกับนักเรียนด้วย นิสิตด้วย ชาวชุมชนและชาวอโศกจากชุมชนต่างๆที่ได้มาร่วมช่วยงานด้วย เท่ากับเป็น

การลดงานของพ่อท่านลงมา เข้าใจว่าเพื่อถนอมสุขภาพพ่อท่านด้วย

นอกจากนี้รายการต่างๆในช่วงงานปีใหม่ ไม่มีรายการใดที่ศาลา ทั้งสายบายเย็น เพื่อให้ญาติธรรมได้ไปช่วยกันในตลาดอาริยะให้มากขึ้น จะได้ไม่ต้องพะวักพะวงกับการมาร่วมฟังรายการที่ศาลา และทำให้ปีนี้ไม่ได้มีการเชิญคนภายนอกมาบรรยายอะไรในงานปีใหม่นี้

ปีนี้ช่วงเปิดตลาดอาริยะ พ่อท่านไปเทศน์วันเปิดตลาดเท่านั้น ไม่ได้เดินไปตรวจดูตามร้านค้าต่างๆในช่วงที่มีชาวบ้านมาซื้อสินค้าเช่นปีก่อนๆที่เคยทำ อาจเป็นเพราะพอจะเข้าใจภาพออกแล้วว่าเหตุการณ์ที่ชาวบ้านมากันมากๆจะเป็นอย่างไรกับร้านค้าต่างๆ

บิณฑบาตปีนี้พ่อท่านก็เดินเพียงวันแรก ๓๑ ธ.ค. เท่านั้น เพราะอาการเจ็บเอวเนื่องมาจากโรคลมก่าเรื้อรัง ที่ยังไม่หายดีนักแสดงออกมา ในช่วงที่พ่อท่านรับข่าวเต็มบาตรแล้วเอี้ยวตัวถ่ายบาตร ทำให้พ่อท่านตัดสินใจไม่เดินบิณฑบาตอีกในวันต่อมา

ในที่นี้ขอข้ามผ่านเนื้อหาการแสดงธรรมในช่วงทำวัตรเช้า ๓๐-๓๑ ธ.ค. ๒๕๕๘ รายการเอื้อโออุ่น ที่ชุ่มเสื่อเฮือน ๒๘ ธ.ค. ๒๕๕๘ การให้ข้อคิดวันปฐมนิเทศกับชาวโศกก่อนเปิดตลาดอาริยะ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๘ รวมถึงการให้ข้อคิดกับเครือแหและกรรมการศูนย์คุณธรรมที่ได้มาประชุม ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๘ ต่างๆเหล่านี้ ผู้ที่สนใจติดตามได้ฝ่ายเผยแพร่ สำหรับการสัมภาษณ์เรื่องของตลาดอาริยะ คอลัมน์ ๑๕ นาทีกับสมณะโพธิรักษ์ ได้ลงพิมพ์ในฉบับที่ ๒๙๐ ไว้อย่างน่าสนใจยิ่ง ผู้สนใจติดตามหาอ่านได้

 ริกขราม.

๒ ก.พ.'๕๙

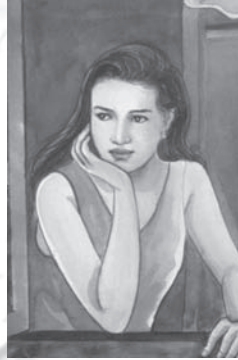

ดาวดวงนี้....

ดาวดวงนี้อยู่ไกลในเมืองกรุง
 ประดับแดนนภาให้ฟ้าเรือง
 ดาวดวงนี้อยู่ไกลมีคำตอบ
 ประกาศกว้างเท่าอย่างตามทางพุทธ
 ดาวดวงนี้มีอยู่จักษ์เป็นอยู่
 ให้สดชื่นรื่นธรรมพระลัมมา
 ดาวดวงนี้วันนี้มีมนุษย์ไฉน
 บริสุทธิบริษัทสะอาดใจ
 สุขสดชื่นเบิกบานคับดาวนี้
 ขอดาวนี้ให้พุทธรัศมีตามครรลอง
 หากวันใดได้ไร้วาดดาวพัน
 ได้อาบทอแสงธรรมทุกคำคืน

ก่อนเคยอยู่ทุ่งมาฟุ้งเฟื่อง
 อีกรู้เรื่องลีลามนามมนุษย์
 รู้ชั่วชอบเลวดีถึงที่สุด
 บริสุทธิบริษัทพัฒนา
 เพื่อกอบกู้รชนบนพื้นหล้า
 อนุศาสนีวาจามาจากใจ
 บริโภคบริวารบันดาลให้
 เหมือนหยาดน้ำหยดใสในอ่างทอง
 พุทธภูมิสุดดีมีสนอง
 จงครอบครองพรหมจรรย์ให้นานคืน
 ก็ไม่หวั่นหวาดใจเพราะได้ฝืน
 หลับจากตื่นคราใดไม่ไร้ดาว

📺 กอจ ๑๐๐%

อย่าถ่มน้ำลายรดน้ำ อย่าหักด้ามพร้าด้วยเข่า

ถ่มน้ำลายขมขมมาเพื่อสาพ้า
 โสรานว่าอย่าทำกรรมจะสนอง
 ไตรสรนบงทองจนจนล่าพอง
 น้ำลายต้องสนองมารดาบ้าน
 เหมือนหมาเห่าเขาเรื่องกับเครื่องบิน
 ด้วยหวังถวิลฝันเฟื่องเครื่องบินหล่น
 คนก็เหมือนหมาเห่าเขาเรื่องคน
 มีอกุศลจิตใจให้กระทำ
 หักด้ามพร้าด้วยเข่าเล่ากันมา
 คือคนเบ่งแก่งกล้าบ้าระห่ำ
 ถี้อโกรธาทำพาดอำนาจน้ำ
 ดนเดกจำข้าบักกล้าเกินกา๑

ถ้าใช้อธรรมนำทางเยี่ยงอย่างมี
 เป็นดัชนีชี้ชี้ให้หักหาญ

เหมือนหักพร้าด้วยเข่าเล่าตำนาน
 คือคำขานควรไขให้จดจำ

© เป็นต้น นาปะละโค่น

อย่า

อย่างอแงเห่ทางโน้นโยนทางนี้
 อย่าทำลายชายชาติชาติเลือดเนื้อ
 อย่าพูดพล่อยฝอยผิดคิดอายเขา
 อย่าวิ่งหนีปัญหา...สู้ชีวิต
 อย่าเล่นห่วยม่วย, ม้า, บ้าชิงโชค
 อย่าเข้าข้างพี่น้องจนเสียคน
 อย่าคิดขวางทางน้ำเชี่ยวเดี๋ยวจะแยะ
 อย่าลับปรับรับคำแล้วลืมความ
 อย่าลืมพ่อลืมแม่ลืมแลหลัง
 อย่ามองข้ามความดีของใครใคร่

อย่าจู้จี้ขี้นคนเขาเมื่อ
 อย่าซื้อเชื่อเขาก็กันอย่างสิ้นคิด
 อย่ากินเหล้าหรือเมียร์จนเสพติด
 อย่ากอบกจีใหญ่เกินกำลังตน
 อย่ามองโลกทางลบคบข้อฉล
 อย่าเผ่ายลในสิ่งไม่ดิงาม
 อย่าเล่นแหยกทำทำบ้าห้าม
 อย่าได้ตามใจตนจนเกินไป
 อย่าลืมสอนก่อนสั่งงานสติใส
 อย่าผูกใจว่านี่นั่น...มันของกู !

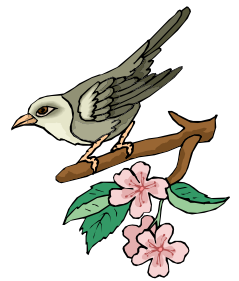

 ปรดี อุทรัพย์

ดาวศรัทธาส่องแสงแสวงหา

ตั้งอรุณ เร็ยราย ที่ปลายฟ้า
 พิราบขาว ข้ามผ่าน กาลเวลา
 สายน้ำไหล อายุขัย ก็ไหลล่อง
 ทั้งใบไม้ สายนที ทั้งชีวิต
 เหมือนใบไม้ ร่วงรา อ่าลากิ่ง
 ทุกเยื่อใย ผูกพัน มีวันวาย
 พิราบขาว เจ้าบิน ไปถิ่นไหน
 เหนียวหา ฝ่าข้าม ความอวรณ์
 พิราบขาว บินข้าม ความเกิดดับ
 เจ้าบินข้าม หมอกฝ้า ข้ามราศี

ดาวศรัทธา ส่องแสง แสวงหา
 เพื่อค้นหา ความหมาย ให้ชีวิต
 ใบไม้ร่วง ซิพร้าง ตั้งความฝัน
 ต่างแปรผัน ล่วงลับ ดับมลาย
 ลาทุกสิ่ง สูดิน สิ้นสลาย
 สูดมลาย จากกัน นิรันดร
 ข้ามฟ้าไกล ข้ามน้ำ ข้ามสิงขร
 เจ้าสัญญา ร่อนเร่ อย่างเสรี
 ความย่อยยับ เยื่อใย ในศักดิ์ศรี
 ในแสงทอง เสรี ที่ฟ้าไกล

 เสกชัย สิงทรายชัย

ชื่อใหม่ **พ.จ.อ.หลักบุญ เต็มใจจน**

ชื่อเดิม **พ.จ.อ.วรวุฒิ ไชยคุณ**

เกิด วันเสาร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๓
พี่น้อง ๖ คน เป็นคนที่ ๔
สถานภาพ แต่งงาน มีบุตร ๑ คน
ภูมิลำเนา จังหวัดสกลนคร
การศึกษา ม.ศ. ๓ โรงเรียนจ่านิววิทยาคม กองทัพเรือ
อาชีพเดิม รับราชการ กรมทหารปืนใหญ่จ่านิววิทยาคม กองทัพเรือ

ปลายปี ๒๕๓๐ ได้ฟังเทปของ**พลตรีจำลอง ศรีเมือง** เรื่อง “แปลกหรือที่ผมถือศีลไม่กินเพล” ประทับใจ แม้เป็นฆราวาสก็สามารถปฏิบัติธรรมได้เคร่งครัดจริงจัง และสามารถเข้าถึงธรรมะของพระพุทธเจ้าได้ **หลังจากนั้นก็ลดละเลิกอบายมุข ฝึกกินมือเดียว ถือศีล ๕ ศีล ๘ เคร่งครัด การงานดีขึ้น ได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา ทั้งเศรษฐกิจก็ดีขึ้นเป็นลำดับ**

ปี ๒๕๓๒ ได้ศึกษาเรียนรู้การเพาะเห็ดจากชาวอโศก

ปี ๒๕๓๔-๒๕๔๒ นำเอาความรู้การเพาะเห็ดไปฝึกอบรมให้ชาวบ้าน และฝึกอาชีพให้กับพลทหาร รวมทั้งข้าราชการก่อนปลดประจำการในหน่วยงาน

ปี ๒๕๔๒ ได้ลาออกจากราชการ

ปี ๒๕๔๔ ได้เข้ามาอยู่ที่ชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

เมื่อเข้ามาอยู่ในชุมชน ทำหน้าที่ฝ่ายยานยนต์ ดูแลการใช้รถของชุมชน ต่อมาทำโรงเห็ด (ปัจจุบันเลิกทำแล้ว) ทั้งเป็นฝ่ายจัดซื้อสิ่งของต่างๆ รวมทั้งช่วยรับแขกที่มาดูงานในชุมชน ช่วยงานอบรม ขับเรือช่วงวันหยุดท้ายของการอบรมเมื่อมีการล่องเรือชมแม่น้ำมูล ช่วยสอนหนังสือเด็กนักเรียน สัมมาสิกขาราชธานีอโศก และช่วยดูแลปืมน้ำมัน

✳ **ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** งานมีมากจนทำไม่ทัน ทำให้ผลงานออกมาไม่สมบูรณ์นัก ชีวิตอยู่กับการงานเป็นส่วนมาก ทำให้กิจวัตรไม่ลงตัว

✳ **แนวทางแก้ไข** เพิ่มสมรรถภาพตนเองให้มากยิ่งขึ้น พยายามลดกิเลสตนเองให้

ได้มากๆ จึงจะทำงานได้หลายอย่างพร้อมกัน ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด การมีสติ ตามรู้เวทนา หรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นทุกขณะจิต บางทีลืมพิจารณา ต้องเอาจริงให้มากๆ

❖ **คติประจำใจ** บุญโลกุตระ เป็นสิ่งที่เราต้องทำให้ได้มากๆ ขณะเดียวกันก็จะได้ บุญโลกียะ ความสุขไปด้วยเสมอๆ

❖ **เป้าหมายชีวิต...** อยากรเป็นนักบวชชาวโศก ศรัทธาการปฏิบัติและรูปแบบ ชีวิตนักบวชบริสุทธิ์และเบาภาระ เป็นตัวอย่างได้ดีที่สุด

❖ **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** อยากรให้ทุกคนเอาศักยภาพของตัวเองออกมามากๆ ช่วยพ่อท่านทำงาน ชุมชนแรงงานมีมาก เราต้องออกจากภพของเรามาช่วยกันทำงาน

🌿 บุญนิยมฆราวาสแท้

ได้ฟังการถกเถียงในการประชุมร้านค้า มีรุ่นพี่ที่อยู่นานพยายามบอกว่า ตัวเองรู้ดีกว่าคนอื่น สินค้าบางตัวเป็นทุนนิยม ไม่ควรส่งเสริม เสี่ยงรุ่นพี่เริ่มเครียด จริงจัง แกรมยังบอกว่า ถ้าไม่เห็นด้วยก็สุดแท้แต่หมู่จะพิจารณา แต่เจ้าตัวอาจลาออก เพราะหมู่กลุ่มกำลังเดินทางผิตเจตนาธรรมณ์ “บุญนิยม” ของพ่อท่าน

“สินธุ” นึกช้า รุ่นพี่คนนี้ รู้ดีแต่เรื่อง “บุญนิยมพาศิษย์” แต่ “บุญนิยมสังคม” กลับไม่ประสา

คารโว-นิวาโต เป็นมงคลสูตร ข้อ ๒๒-๒๓ เป็นบุญนิยมแห่งการคบหากัน เราคิดถึงพระ ๓ องค์ ตั้งใจจะฝึกตบะตลอดคืน จะไม่นอน จะไม่พูด หลังเที่ยงคืน แสงตะเกียงเริ่มหรี่ น้ำมันใกล้หมด

พระองค์แรก ท่านจึงร้องบอกลูกศิษย์ข้างนอกให้หาน้ำมันมาเติม
พระองค์ที่ ๒ จึงทักท้วงขึ้น “อ้าว เราตั้งสัจจะจะไม่พูดตลอดคืน ท่านพูดทำไม? ท่านลืมเสียแล้วหรือ?”

พระองค์ที่ ๓ ยิ้มเล็กน้อย พร้อมกับพูดอย่างภูมิใจตัวเอง “มีเราคนเดียวเท่านั้นที่ยังไม่ได้พูดเลย”

ท่านหลับต้ายิ้มเบิกบาน?

❖ **สินธุ**

 โดย...ณวมณฑล

- ◎ บำเพ็ญ เพ่งเพียร เรียนธรรม
- น้อมนำ สำรวม กายจิต
- อบรม ปัสสยา พินิจ
- แจ้งจิต รู้จบ นิพพาน.

พระมหากษัตริย์นรกนรก

ใยบุคคลมัยของพระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ พระมหากษัตริย์นรกนรกได้เกิดเป็นกษัตริย์(คนมั่งคั่ง ร่ำรวย) มีทรัพย์สมบัติมากมายอยู่ในนครทั้งสวดิ โดยมีน้องชายร่วมมารดาด้วยหนึ่งคน

วันหนึ่ง กษัตริย์กับน้องชายได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระศาสดา แล้วได้ฟังธรรม เห็นพระองค์ทรง แต่งตั้งภิกษุรูปหนึ่ง ไว้ในตำแหน่งผู้เลศิกว่าภิกษุทั้งหลาย ซึ่งฉลาดในการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา กษัตริย์บังเกิดความปรารถนาตำแหน่งนั้นบ้าง ได้ลงมือบำเพ็ญมหาทานทันที ให้เป็นไปต่อเนื่องตลอด ๗ วัน แก่ภิกษุสงฆ์ซึ่งมีพระปฐมุตตระพระพุทธเจ้าเป็นประธาน แล้วอธิษฐาน(ตั้งจิตกำหนดใจ)ว่า

“ด้วยพลังแห่งกุศลกรรมที่สั่งสมไว้ ขอให้ได้ฟังผู้ฉลาดในการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา เหมือนเช่นภิกษุรูปนั้น ในศาสนาของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตกาลเถิด”

ฝ่ายน้องชายของกษัตริย์ ก็บำเพ็ญกุศลด้วย แล้วตั้งจิตอธิษฐานตามความปรารถนาของตนบ้างเช่นกัน

พระปฐมุตตระพุทธเจ้าทรงได้เห็นการบำเพ็ญเพียร และความปรารถนาของทั้งสอง จึงทรง พยากรณ์ว่า

“ในกาลข้างหน้าแห่งศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โคดม ความปรารถนา ของพวกเธอจะสำเร็จผล”

นับแต่นั้นมา ทั้งสองพี่น้องกษัตริย์ก็บำเพ็ญบุญให้ทานเป็นอันมาก จนกระทั่งตลอดชีวิตของตน แล้วเวียนตายเวียนเกิดสั่งสมบารมีอย่างต่อเนื่อง ท่องอยู่ในความเป็นเทวดา(คนที่จิตใจสูง) และ มนุษย์(คนที่จิตใจประเสริฐ)

จนล่วงไปแสนกัป(ชาติที่เกิด) ครั้งนั้น**พระพุทธเจ้าสมณโคดม**ทรงอุบัติในโลก ทรงยัง
ธรรมจักรให้แล่นไปในกรุงราชคฤห์ ประทับอยู่ที่พระเวฬุวันมหาวิหารแห่งแคว้นมคธ

ในกาลนั้น **ลูกสาวของชนเศรษฐี**แห่งกรุงราชคฤห์ ได้ลักลอบหนีไปกับ**ทาสชาย**ที่คอยรับใช้ตน
ถือเอาทรัพย์สินติดมือไปพอสสมควรเท่านั้น ไปอาศัยอยู่กินกันในที่อื่น จนกระทั่งนางตั้งครรภ์ พอครรภ์
แก่ ก็คิดจะไปคลอดที่บ้านพ่อแม่ จึงแอบหนีสามเฒ่าเดินทางไปล่าพัง แต่คลอดบุตรเสียก่อนในระหว่างทาง
พอดีสามเฒ่าตามมาทัน จึงขอให้กลับบ้านของพวกตน แล้วตั้งชื่อลูกชายว่า **ป็นถก(คนเดินทาง)**

ครั้นอยู่กินกันไป กระทั่งนางตั้งครรภ์อีก คิดจะไปคลอดที่บ้านพ่อแม่อีก แล้วก็หนีสามเฒ่าไป
ตามล่าพัง ระหว่างทางก็คลอดได้ลูกชายอีกคน แต่ก็ถูกสามเฒ่าตามมาทัน ก็ขอให้กลับบ้านอีกเช่นเคย

คราวนี้ตั้งชื่อลูกชายคนโตเสียใหม่ว่า **มหาป็นถก(คนเดินทางใหญ่)** แล้วตั้งชื่อลูกชายคนเล็ก
ว่า **จุฬป็นถก(คนเดินทางเล็ก)** แล้วเลี้ยงดูลูกชายทั้งสองจนเจริญเติบโตรู้เต็ยงสา พอรู้ความเด็กทั้งสอง
ต่างก็รบเร้าอยากรู้จักตากับยาย ในที่สุดทั้งคู่จึงส่งลูกทั้งสองให้ไปอยู่กับชนเศรษฐีในกรุงราชคฤห์

ทั้งสองจึงเติบโตเป็นหนุ่มอยู่ในนครหลวงของแคว้นมคธ มีอยู่วันหนึ่ง...มหาป็นถกติดตาม
ชนเศรษฐีไปเข้าเฝ้าพระศาสดา เพียงแค่ได้พบเห็นครั้งแรกก็เกิดศรัทธาทันที ยิ่งพอได้ฟังธรรมแล้ว
ยิ่งบังเกิดจิตสำนึกคืออย่างแรงกล้า หมายนอบน้อมพระศาสดาที่พระบาทด้วยมือทั้งสอง ถึงกับกล่าว
ขอกับชนเศรษฐีผู้เป็นตา ว่าประสงค์ที่จะออกบวช ชนเศรษฐีจึงกราบทูลความประสงค์นั้นกับพระศาสดา
พระองค์ก็ทรงอนุญาต

ดังนั้นพระมหาป็นถกจึงละออกจากภรรยาและบุตร ละทิ้งทรัพย์สมบัติทั้งหลายจนหมดสิ้น
ปลงผมและหนวดออกบวช เป็นบรพชิตีในพระพุทธศาสนา แล้วได้เล่าเรียนพระพุทธพจน์เป็นจำนวนมาก
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยข้อปฏิบัติสำหรับฝึกอบรมคือ ๑. อธิศีลสิกขา(ศึกษาศีลขั้นสูง) ๒. อธิจิตตสิกขา
(ศึกษาจิตขั้นสูง) ๓. อธิปัญญาสิกขา(ศึกษาปัญญาขั้นสูง) สำรวมดีแล้วในอินทรีย์(ร่างกายและจิตใจ)
ทั้งหลาย ทำให้ใจให้แยกคายในอรุณภาพ(สภาวะจิตสงบจากอารมณ์ที่ไร้รูป)ยกจิตขึ้นสู่วิปัสสนา(อบรม
ปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง)

ภิกษุมหาป็นถกไม่ได้นั่งอยู่เปล่าๆแม้สักครู่เดียว トラบใดที่ยังถอนลูกศรคือตัณหาขึ้นไม่ได้
เป็นผู้มีความเพียรมาก บากบั่นเสมอด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ ในที่สุดก็ได้บรรลิวชิชา ๓ (ความรู้แจ้ง
อันพาสู่ความพ้นทุกข์คือ ๑. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ = รู้ระลึกชาติของกิเลสตนได้ ๒. จุตูปปาตญาณ
= รู้การเกิดและดับของกิเลสได้ ๓. อาสวักขยญาณ = รู้ความหมดสิ้นไปของกิเลสได้) เป็น**พระอรหันต์**
ผู้ควรแก่การให้ทาน เป็นผู้หลุดพ้นกิเลสทั้งปวง ทำตัณหาทั้งสิ้นให้เหือดแห้งไป เสมือนราตรีสิ้นไป
อาทิตยอุทัยก็ขึ้นมา

เมื่อพระมหาป็นถกเถระได้บรรลุธรรมแล้ว **พระศาสดาทรงยกย่องให้เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุ**
ทั้งหลาย ผู้ฉลาดในการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา เพราะท่านชำนาญในฌานทั้งหลาย และเชี่ยวชาญ
ในการวิปัสสนานั้นเอง.

● **อนวมพุทธ**

จันทร์ ๖ มี.ค. ๒๕๕๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๖๘)

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๒ หน้า ๒๙๘)

รายงาน

จาก

บุษบอัสถา

สันติโศก

ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สถาบันสื่อมวลชนเพื่อสันติภาพ บุษบอัสถาที่สันติโศกสังฆารามมีเสียงระเบิดตอน ๐๑.๕๕ น. ของวันที่ ๒๒ พฤษภาคมที่เมืองย่างกุ้ง และมันทำให้พวกเราทุกคนประหลาดใจ ส่วนพวกเราได้จัดเวรยามด้วย เราติดขงมต่างปีกหลังขงคอยไปช่วยชุมนุมกัน ชาวโศกตอนนั้นต้องหลบหนีจากบ้านไปทำงานพิเศษที่เมืองวันที่ ๕ มิ.ย. '๕๘ ที่ชุมนุมชาตินิยมและ ๑๐ มิ.ย. '๕๘ ที่พฤษภาคมวันปีสันติโศก เราจะมีควมมาติดต่อขอทำงาน เราจะมีปฏิบัติในสาขาอื่นชงมคือ มีควมระลึกถึง มีควมซังกัน มีควมเคารพกัน มีควมเกื้อกูลกัน ไม่ทะเลาะกัน มีควมส่วมคึกกัน มีควมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ตอนนั้นชาวโศกต้องมาหลบหนีตัวเองด้วยความไม่แน่ใจเห็นใครคนอื่นเสมอ ระลึกถึงบุษบอัสถาตอนนั้น เราได้ทำตามคำอธิษฐานนั้นได้ขนาดไหน เพาะตอนนั้นมันพิสูจน์แล้วว่าเราได้ทำหรือยัง เพาะบุษบอัสถาตอนนั้น จำต้องให้ชงมชื่อนี้เองมากทีเดียว

เหตุการณ์ทั่วไป

- พ.๑ ประชุมกรรมการเตรียมงานอบรม -ประชุมคนวัดฝ่ายหญิง
- พ.๒ ประชุมกรรมการชุมชน

ระมัดสันติโศก เนื่องจากเรา:

ไปชุมนุมที่ทองสนามหลวง

พ.๒๒ ประมาณ ๐๑.๕๕ น. เกิดระเบิดบริเวณหน้าศาลาสุภาพ ได้แทนหินแกรนิต ทำให้หินแตก กระจกบริเวณทาวน์เฮาส์แตก พัดลมร่วงหล่น กระจกบริเวณใกล้เคียงแตก

ประมาณตี ๔ เป็นต้นไป สถานีโทรทัศน์เสนอข่าว ทั้งช่อง ๓, ๗, ๘ และไอทีวี

ประมาณ ๘ โมงเช้า พ่อท่านให้สัมภาษณ์ ทั้งสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์

ประมาณบ่ายโมง พ่อท่านและพลตรีจำลอง ศรีเมือง ออกแถลงการณ์ เรื่องการระเบิดที่ สันตือโสภ

-ชาวโสภเริ่มทยอยมาถึงสันตือโสภ

ศ.๒๔ พ่อท่านให้สัมภาษณ์ เอเอสทีวี และ หนังสือพิมพ์ ในการยุบสภา

ศ.๒๕ ทำวัตรเช้าพ่อท่านเทศน์เรื่อง “สันติธรรมเพื่อมวลมหาชน”

๐๕.๐๐น. พ่อท่านเทศน์

๕.๓๐น. คุณโสภณ สุภาพงษ์ บรรยาย “ธรรมวิชัย ทักขิณ ชินวัตร” แลความบกพร่อง ทางจริยธรรมและขายอำนาจประชาธิปไตยให้ ต่างชาติ

๑๐.๓๐น. ดร.เทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และ ดร.วุฒิพงษ์ เพียรขจรวิวัฒน์ บรรยาย “ธรรมวิชัย ทักขิณ ชินวัตร” เน้นต้องการจัด ทรรษาออกจากแผ่นดินไทยเพื่อล้างบ้านใหม่ ถวายแด่บุคคลพิเศษในเรื่องพิเศษ ชาวโสภมา ฟังเต็มบริเวณสถานที่ฟังธรรมและบริเวณใต้โบสถ์

๑๑.๒๖ ๑๑.๐๐ น. ญาติธรรมและพ่อท่าน สมณะ-สิกขมาตุออกเดินทางจากสันตือโสภ ไปหน้าสนามมวยราชดำเนิน ถ.ราชดำเนินนอก

๑๒.๐๐ น. พ่อท่าน สมณะ สิกขมาตุ ญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขา เดินธรรม- ยাত্রาจากหน้าเวทีมวยราชดำเนินสู่สนามหลวง

ณ ท้องสนามหลวงพวกเราเป็นผู้มาก่อน กางเต็นท์เอาไว้ พอสักครู่พ่อท่านพากราบพระ (หันไปทางวัดพระแก้ว)และสวดมนต์นักเรียนสัมมา สิกขาร่วมกันร้องเพลงคนสร้างชาติ ญาติธรรม ร้องเพลงกองทัพพุทธธรรม เพื่อรอรายการจาก เวทีใหญ่พวกเราต่างร้องเพลงกัน ระหว่างจัด กิจกรรม มีนักข่าวมาสัมภาษณ์พลตรีจำลอง

ศรีเมือง บางคนเข้ามากราบ บางคนเข้ามาถอด บางคนมาขอถ่ายรูป ส่วนพ่อท่านมีทั้งสื่อจาก หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์มาสัมภาษณ์ มีบุคคล หลายฝ่ายมากกราบ เช่น คุณสนธิ ลิ้มทองกุล อาจารย์ ส.ศิวลักษณ์ นักร้องเพื่อชีวิตอีกหลายคน ประมาณ ๒๐.๐๐ น. เกิดควันและไฟลุก ขึ้นที่รถไฟฟ้า(เครื่องปั่นไฟ) ของกลุ่มพันธมิตรฯ คนข้างเต็นท์เราแตกตื่น แต่พ่อท่านให้พวกเรา สงบเอาไว้ ไม่ช้าไม่นาน เหตุการณ์ก็สงบลง เจ้าหน้าที่ดับเพลิงมาปฏิบัติหน้าที่ ประมาณ ๒๐.๓๐ น. สมณะและสิกขมาตุกลับโดยรถมนตรี ทรานสปอร์ต

จ.๒๗ เวลา ๐๕.๐๐ น. สมณะและสิกขมาตุ ออกเดินทางไปบิณฑบาต ๒ สาย คือ สายเสาชิงช้า พ่อท่าน นำ และสายสะพานพุทธ สมณะเดินดี นำ รวมแล้วสายละประมาณ ๓๐ กว่ารูป เดิน ไปถึงสนามหลวงมีคนตักบาตรพอประมาณ

๕.๐๐น.พ่อท่านพาสวดมนต์และเทศน์ เป็นเวลาประมาณหนึ่งชั่วโมง

สมณะ สิกขมาตุ และญาติธรรม ตักอาหาร แบบบุฟเฟต์ เสร็จพร้อมเพรียงกันแล้วจึง พิจารณาอาหารกันเต็มรูปแบบ

ภาคบ่าย ร้องเพลงหมู่และเพลงเดี่ยว จนกว่ารายการบนเวทีจะเริ่ม

พ่อท่านและพล.ต.จำลอง จะมีนักหนังสือพิมพ์และทีวีมาสัมภาษณ์ ประชาชนหลายท่าน นำเงินมาบริจาค รวมทั้งน้ำดื่ม อาหารผลไม้จน เหลือเพื่อ คืนนี้กลับกันประมาณ ๒๐.๑๕ น. มาถึงสันตติโสภณยังดูการถ่ายทอดการชุมนุมที่ ท้องสนามหลวงและมีเรื่องการเดินไปที่อนุสาวรีย์ ประชาธิปไตยก็ต้องให้พ่อท่านมารับรู้ และทำ ความเข้าใจประมาณตอนเที่ยงคืน

อ.๒๘ สมณะและสิกขมาตุ บิณฑบาตแบ่ง

ออกเป็น ๔ สาย พ่อท่านไม่ได้บิณฑบาต

๘.๐๐น. พ่อท่านพาสวดมนต์และเทศน์ เรื่อง ความเป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี

หลังจากรับประทานอาหารพวกเราเก็บของ และสัมภาษณ์เตรียมกลับสันตติโสภณและจะไป รวมตัวกันอีกครั้งในวันที่ ๕ มีนาคม นี้ พ่อท่าน บอกว่าใครจะกลับหรือจะอยู่ที่สันตติโสภณก็ได้ แต่ให้มาก่อนมากกว่านี้ก็จะดี แม้ววันนี้เราจะกลับ ก็ยังมีคนนำอาหารมาบริจาค นักข่าวยังคงมา สัมภาษณ์

๑๘.๐๐น. ที่สันตติโสภณ หลังจากกลับจาก สนามหลวง มีการประชุมสรุปงานการประชุมที่

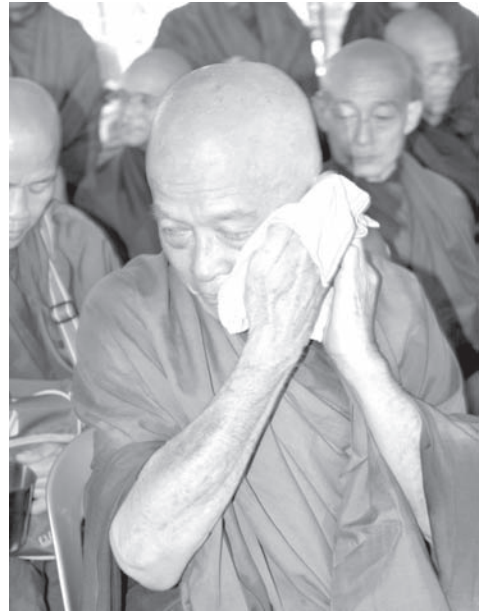
ท้องสนามหลวง อากาศที่ท้องสนามหลวงค่อนข้างร้อนแต่มีลมพัดตลอดเวลา มีคนไม่ปกติอาศัยอยู่ไม่น้อย มีของสูญหายกันอยู่ แม้แต่ผ้าถุง งานนี้ชาวโศกแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มคือ ๑.กลุ่มที่เห็นด้วยดีและมาช่วย ๒.กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย จนจะลาออกจากการเป็นชาวโศก ๓. พวกเห็นด้วยแต่กลัวๆอยู่ จึงไม่มา

การศึกษานุเคราะห์

อา.๕ นักเรียนสัมมาสิกขา ม.๑ ไปเรียนรู้อารตริยงานพุทธาภิเษกฯ ที่ศาลือโศก นครสวรรค์

พฤ.๘นักเรียนสัมมาสิกขาที่เหลื่อและครูไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ พุทธสถานศาลือโศก

ตั้งแต่ปีใหม่จนถึงวันนี้ ชาวโศกไม่ได้หยุดกันเลย เดินทางทำความดีระดับเข้มข้นกันตลอด และเป็นประสบการณ์แปลกใหม่ด้วย เป็นแบบฝึกหัดที่มีโอกาสทำได้ยากทีเดียว พ่อท่านอายุ ๗๒ ปีแล้วท่านได้เสียสละให้ชาวโศกได้มีธรรมะ ได้มีที่อยู่ ได้มีที่กิน ได้มีอาศัย ในสถานที่ที่มีหมู่มวลงแห่งธรรมะ ได้กินอาหารที่ไร้สารพิษ ได้อยู่ในสถานที่ร่มเย็น เมื่อมวลงมนุษย์เดือดร้อน ท่านพานำไปช่วยเหลือให้ประชาชนมีความร่มเย็นในฐานะที่มีเรามีธรรมะ พ่อจะช่วยเหลือเขาได้ แต่ลูกบางคนทำไม่ไม่เข้าใจกลับต่อว่า เลิกลาทิ้งพ่อไปในขณะที่พ่อกำลังต้องการลูกที่จะช่วยเหลือมวลมนุษยชาติ

อยู่ พี่น้องชาวโศกเอ๋ยกลับมาเถิดนะ กลับมากลับมาเถิดนะ มาแสดงความกตัญญูกับพ่อของเราที่เราเคยเคารพศรัทธาท่านผิดอะไรหรือ ท่านเห็นแก่ตัวหรือท่านเป็นพระโพธิสัตว์มิใช่หรือ เราได้คิด ได้พูดอะไรที่ถูกรบกวนใจเพื่อนโศก ไม่กลัวบาปวิบากกรรมเลยหรือ และพ่อท่านก็อายุมากแล้ว แต่ภารกิจของท่านที่จะต้องช่วยเหลือมนุษยชาติมันมากมายเหลือเกิน อะไรๆ ที่สงสัยเข้าใจไม่ได้ก็ซักถามพ่อได้ ท่านเป็นคนใจร้ายหรือ ท่านเป็นคนไม่กล้าตอบคำถามหรือ ท่านเป็นคนทำอะไรตามใจตนเองหรือ เราลืมไปแล้วหรือไร ว่าเราเคยได้ทำ ได้ลงแรงช่วยกัน และกันกับชาวโศก ตอนนี้ชาวโศกกำลังต้องการเพื่อนทั้งเก่าและใหม่มาช่วยกัน กอบกู้มวลมนุษยชาติ อะไรที่ผิดพลาดไปพ่อให้อภัยทุกอย่างได้แน่นอน

การปฏิบัติธรรมและการเสียสละของข้าขอมอบถวายให้แด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า และพระอารยเจ้า

 อภิมหาพาไท อภิมหาตีโก

ปฐมอโศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

การเพิ่มภูมิธรรมให้เจริญขึ้นจำเป็นต้องเพิ่ม
ปริยัติ ปฏิบัติ ให้เข้าถึงปฏิเวธ ยังต้องฝึกฝน
อบรมพัฒนาตนในกุศลธรรมอยู่เสมอ

วันที่ ๕, ๑๐-๑๑ กุมภาพันธ์ ขบวน
กองทัพธรรมจากชุมชนปฐมอโศก สู่พุทธสถาน
ศาลิอโศก เพื่อเข้าร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอด-
ปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๐ ประมาณ ๒๐๐ กว่าคน
เป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน แห่งการบำเพ็ญ จนถึง
วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ หมู่เราจึงเดินทางกลับ
ปฐมอโศก โดยสวัสดิภาพพร้อมกับภารกิจเข้า
ร่วมขบวนการกู้ชาติกับกลุ่มพันธมิตร
ประชาชนเพื่อประชาธิปไตย โดยพลตรีจำลอง
ศรีเมือง ร่วมเป็นแกนนำ พ่อท่านเห็นควรด้วย
ว่าหมู่เรา ต้องยืนยันเข้าข้างความถูกต้อง

พ่อท่านได้เปิดใจอย่างลึกๆกับพวกเรา
ว่า

การออกไปครั้งนี้ แน่แน่นอนจะมีหมู่เรา
บางคนไม่เห็นด้วย ท่านทราบเรื่องนี้ดีโดย
วัฒนธรรมของสังคมไทย แต่ท่านคำนึงถึง
ประโยชน์อันไพศาลของมวลชน เป็นอันมาก
เพราะอำนาจของทุนนิยมกำลังทำลายสังคม สู่
ความพินาศทุกกลมหายใจ โดยได้ประกาศเป็นพระ
โพธิสัตว์มาบำเพ็ญบารมี เพิ่มโพธิญาณ เพื่อ

ความสุขของปวงชนเป็นอันมาก

สาธุ ลูกอโศกทุกคน ถ้ามีส่วนให้พ่อ
ท่านเข้าถึงความปรารถนาสูงสุดของการเกิดมา
เป็นมนุษย์ หมู่พวกเราที่พร้อมเสมอ แม้จะบุก
น้ำลุยไฟไปกับพ่อท่าน สุภายิตเมืองเหนือพูด
ไว้เป็นประโยชน์ที่ว่า มารบมีบารมีปกเกล้า นับ
ว่าเหตุการณ์ในครั้งนี้ช่วยให้พ่อท่านบารมีสูงขึ้น
และเป็นการเจริญปัญญาสมโภชของลูกทุก ๆ

คน

อาคันตุกะมาแจ้งชมดีกษาดูงานวัดพุทธ

พ.๑ คณะศึกษาศาสตร์ปีที่ ๑ จากมหาวิทยาลัย ศิลปากร นครปฐม จำนวน ๒๕ คน

ส.๑๑ ตอนบ่าย นักศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน ๖๐ คน

พ.๑.๒๓ คณะอาจารย์จาก ร.ร. รุ่งอรุณ ๖ ท่าน กลับไปด้วยความประทับใจ

สมณะแก้วแก้ว สรณีย์ ยังทำหน้าที่ เป็นหลักในการรับกิจนิมนต์แสดงธรรมทุกวันเสาร์ ที่ศูนย์พุทธเมตตาธรรม ต. อ้อมน้อย เครือข่าย มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน และจัดรายการวิทยุ เพื่อนชุมชนวันละ ๓ ชั่วโมง

สมณะชาตวโร ถนัดการอบรมหลักสูตร สังฆกรรมชีวิตแก่เกษตรกร ส่งเสริมกสิกรรมไร้สารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง ออกประเมินผลกับ เครือแหหลายจังหวัด พร้อมกับจัดทำสื่อออก รายการวิทยุเพื่อการเกษตรพร้อมกับ ท่านจันทร์ วันละ ๓ ชม. เวลา ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร คลื่น AM ๑๓๘๖ KHz ได้รับการตอบรับจากประชาชน เป็นอย่างดี

มรณสดี

อ.๒๑ ขอแสดงความเสียใจ การจากไป ของโยมแม่สิกมาตุใจขวัญ ชื่อ นางลิลลี่ เบญจ โสภิชฐ์ นำศพไปฝังที่วัดด่าน อ. เมือง จ. ระนอง ของวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ สิกขมาตุมาบรรจบ ไปร่วมงาน

พ.๒๒ ไปร่วมประชุมเพลิง คุณแม่เล็ก สุวรรณโสละ อายุ ๗๑ ปี ที่วัดเกาะตันสำโรง ซึ่งเป็นคุณแม่ของคุณนา (ภรรยาของคุณพิภพ อุบุญฐากท่านหนึ่งของปฐมอโศก)

-ตั้งบำเพ็ญกุศลคุณพ่อต๋อรี จำรัสการ อายุ ๗๕ ปี ที่ศาลาวิหาร นับเป็นญาติธรรมผู้ใหญ่ ของชุมชนปฐมอโศก อีกท่านหนึ่งที่จากไป ประชุมเพลิง ๒๔ กุมภาพันธ์

• สมณะลงป่าติโมกษ์ ทุกวันพระ ๑๔-๑๕ คำ

• อปริหานิยธรรม ในหมู่สมณะ-สิกขมาตุ ทุกบ่ายของวันอังคาร

• คณะกรรมการชุมชน-คณะครู สส.จ. ประจำบางลำภูจรัญ ตามเหตุปัจจัย และตาม ธรรม ที่เหมาะสมลงตัว ในกาละนั้น เพื่อความ เข้าใจ เพื่อพร้อมใจกันทำ ตามมติของหมู่เป็น คราวๆ ไป

สรุปจบรายงานเดือนนี้ด้วยโศลกธรรม พ่อท่านให้เข้ากับกาละดังนี้ ยาวให้เป็น เย็น เรื่อยไป ไขความจริงกันออกมาให้ มากๆ หมดๆ

 สมณะกรรมกร กุศลไฉ

ศาลิโอศก

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เดือนนี้ เป็นบวชชยาภาศของงานพุทธาภิเษก
สุดท้ายอตปาฏิหาริย์ ศรั้งที่ ๓๐ ก็ขาดชมในเดือนนี้
ไม่มีอะไรมา นอนจากแต่ชยามจนแล้วถึงรุ่งงาน
เมื่อเสด็จงานแล้วช่วยกันเก็บบุญ แม้พวกเราจะมี
น้อยแต่งานสำเร็จสูงส่งไปได้ด้วยดี ทั้งนี้ต้องขอ
ขอบคุณทุกฝ่ายทุกผู้ทุกคนที่มาช่วยกันทำให้งาน
นี้สำเร็จลง โดยเฉพาะสมณะนวกะ และนักเขียน
สัมมาสิกขาชั้นม.๑ พวกพุทธสถาน ช่วยให้งาน
เรียบร้อย ต้องขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ
นักเขียนสัมมาสิกขาชั้นม.๑ ที่อยู่ช่วย
เก็บบุญหลังจากเสด็จงานแล้วอีกหลายวัน

เหตุการณ์ประจำวัน

- พ.๑ สัมมนาครูสัมมาสิกขาทุกพุทธสถาน
- อ.๕ นักเรียนสัมมาสิกขาทุกพุทธสถาน เข้าพื้นที่ เพื่อศึกษาแบบบูรณาการ ในสาระ วิชาเตรียมงานพุทธาฯ ตั้งแต่วันที่ ๕-๑๑ ก.พ.
- อ.๑๒-ส.๑ งานพุทธาภิเษก สุดท้ายอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๐
- ส.๑๘ ประชุมสรุปงานพุทธาฯ
- อ.๑๕ ชาวชุมชนศาลิโอศก ไปลงคะแนนเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และเทศมนตรีเทศบาลตำบลไพศาลี

อา.๑๕-อ.๒๑ ช่วยกันเก็บบุญ

พ.๒๒ ผู้นำเกษตรกรจาก ต.วัดน้ำลัด จำนวน ๓๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชน เศรษฐกิจพอเพียงศาลิโอศก สมณะเพื่อพุทธชินชโร ให้การต้อนรับ

พ.๒๓ นักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.๑ เดินทางกลับคืนระยองพร้อมกับนักเรียนสัมมาสิกขาศาลิโอศก ชั้นม.๖ ไปสอบเก็บคะแนนเพื่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ร.สัมมาสิกขาชั้นม.๑

พ.๒๓-ส.๒๕ สมณะ-สิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางเข้าสันตโศก เพื่อช่วยงานศาสนาภาคการเมือง ซึ่งประชาชนส่วนมากยังไม่เข้าใจ

จ.๒๗ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ แล้วประชุมอภิปรายนิยธรรมต่อ

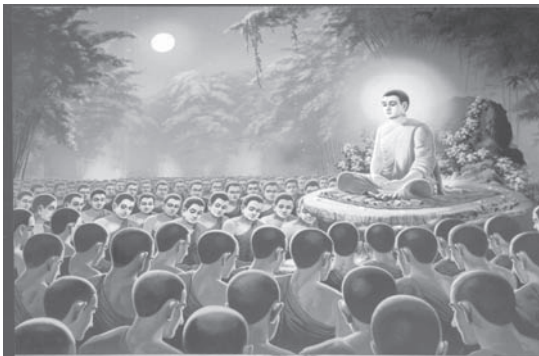
ข้อคิดสุดท้าย

อันทานศีลภาวนาอย่าเลยละ
อุตสาหะสืบสร้างทางสวรรค์
นิตยสังคณิพพานไม่นานครัน
เกษมสันต์แสนสุขสิ้นทุกข์ภัย

 สมณะอินทร์แก้ว พจนานิก

สีมาโคก

ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

วันเพ็ญเดือน ๓ เป็นวันแห่งกาชุปชะสุ่มของสงฆ์ ๑,๒๕๐ ชุบ แต่ชะชุบส่วนเป็นนพชะฮซหันธ์ ที่ได้รับกาชุปสัมปทาจากนพชะสุชเ้าโตยตชง (เฮหิกชุปสัมปทา) และวันนี้เองที่นพชะสุชของค้ทชงแสดงชชชโฮรททปาฏิโมกข์ เรียกวันนี้ว่า “วันมหาชุปช”

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑-ศ.๑๐ สม.นวลนั่ม อยู่สันติฯ ดูแลสม.สดไล ซึ่งผ่าตัดที่โรงพยาบาลจุฬาฯ แล้วเลยไปร่วมงานพุทธาฯ

พ.๒-ศ.๔ นักเรียนม.ปลายจัดค่ายเตรียมความพร้อมให้น้องม.๑ ก่อนจะเดินทางไปร่วมงานกิจกรรมในงานพุทธาฯ

อ.๕ นักเรียนชั้นม.๑ เดินทางไปศาลาฯ เพื่อร่วมกิจกรรมบูรณาการกับนักเรียนสัมมาสิกขาม.๑ อื่นๆ ก่อนถึงงานพุทธาฯ ครุพลังใจ เป็นผู้ดูแล

จ.๖ ชาวชุมชนและนักเรียนสส.ม.รวมพลังดับไฟป่าที่ลุกลามมาทางด้านทิศเหนือ

พ.๗ สม.เป็นหญิงและครุฯไปร่วมอบรมสัมมนาครุฯประจำปีที่พุทธสถานศาลาโคก

ส.๑๑ สมณะ ดิกขมาตุ ญาติธรรม และนักเรียนสส.ม.ไปร่วมงานพุทธาฯ ที่ศาลาโคก (อ.๑๒ - ส.๑๘) เดินทางกลับ ส.๑๘

อ.๒๑ สม.นวลนั่ม และทีม ม.วช. ไปเยี่ยม ม.วช.สร้อย ที่ป่วยอยู่ จ.สุรินทร์

พ.๒๒ สม.นวลนั่มและญาติธรรม ไปเยี่ยมแม่เต็ม(แม่คุณเอื้ออภัย) ซึ่งผ่าตัดอยู่โรงพยาบาลมหาราช

พ.๒๓ ส.คำจริง วจีคุตโต ส.หินกลั่น ปาสาณเลโข ส.พันเมือง ภทันโต สม.หยาดพลี สม.นวลนั่ม และญาติธรรมกลุ่มหนึ่งไปรวมพลังที่สันติฯ เพื่อรอการร่วมชุมนุม ที่ท้องสนามหลวงในวันเสาร์ที่ ๒๕ ญาติธรรมอีกกลุ่มใหญ่ไปสมทบวันที่ ๒๔

ศ.๒๔ นักเรียนชั้นม.๖ ไปสอบที่ร.ร.สัมมาสิกขาศรีระอโคก(ส.๒๕-อ.๒๖) ครุเอื้อธรรมดูแล

จ.๒๗ สมณะฟังสวดปาติโมกข์

โฆวาทปาติโมกข์ ๓

๑. การไม่ทำบาปทั้งปวง
๒. การทำกุศลให้ถึงพร้อม
๓. การชำระจิตของตนให้ผ่องแผ้ว

 อ.พ.๑จริง อัศจรรย์ใจ

กฐาฟ้าหน้า

ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ต้นเดือนนี้ตอกเสาเข็มขุดถนนหนทาง ออก
ตอกปากนสะพั้ง ชาวตอยแพงค่าบางท่านผู้รัก
ในนามตอกเสาเข็มโค่ง เมื่อได้เห็นตอกไม้ที่สบาย
ตา แต่ผู้ได้พบเห็นผู้สังวรศีล ย่อมสบายทั้งตา
และเย็นใจ หากใครชฎินิติได้จะพันทุกซีกทางใจ

ก่อนงานพุทธาภิเษกฯ ชาวชุมชนคนคำสียได้
นิมนต์สมเด็จพระนวกะ ไปอนุชมนหลักสี่ตชตริชไน
และเตชียมงาน เป็นกาศศิกษานุชตนาภาช

ส.๕ อาจารย์๑(สมณะชินนบ ถริจิตโต) แสดง
ธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุ ในโครงการอเทวนิยม
อบรมคุณธรรม ครั้งที่ ๒๕

-บ้าย สมณะโพธิสัทธ โพธิสัทธ ประชุม
กลุ่มผู้สูงอายุ

อ.๕ สมณะโพธิสัทธ โพธิสัทธ แสดงธรรม
ที่ ชมร.ช.ม.

-บ้ายประชุมญาติธรรมกลุ่มญาติฯ และ
เลือกคณะกรรมการใหม่ มีคุณวิสิทธิ์ แสงสร้อย
เป็นพรช.กลุ่ม คุณฟู ศรีวิชัย รองพรช. คุณ
พาลินทน์ สมบัตินันท์ คุณแม่ใบจริง นาวาบุญ
นิยม เหมัญญิก คุณจนแน่น มุ่งมาตาย
ประชาสัมพันธ์

อ.๗,๒๑ สมณะอภิธานิยธรรม

พ.๕ เปิดตลาดอารีเย ที่ชมร.ช.ม. ขาย
ผ้าห่ม ได้รับการอุดหนุนจากลูกค้าด้วยดี

ส.๑๘ อ.๑และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการ
การชุมชนญาติฯ

-สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมชาว
ชุมชน ญาติฯ ที่งานพุทธาภิเษกฯ เป็นการประชุม
นอกสถานที่นัดพิเศษ เพราะมีเหตุฉุกเฉิน

สุดท้าย ขอฝากคำคมของพ่อท่าน

ผู้ปฏิบัติมีจลาพา คือ

ปฏิบัติแล้วตนไม่มีศลา

 สมณะโพธิสัทธ โพธิสัทธ

ราชธานีโศก

ประจําเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ช่วงนี้บ้านเราสงบเงียบดีแท้เพราะทั้งสมเด็จพระสังฆมาตุ และชาวชุมชนสงฆ์ใหญ่ไปประชุมอภิบาลชุมชนสงฆ์ที่ศูนย์อำนวยการติดตามที่ติดต่อกันหลายวัน งานอบขมต่างจังหวัดไปอย่างไม่มีกำหนด ส่วนงานก่อสร้างอาสนสงฆ์ ต่อเติมที่เฮือนเตียงกันเกือบเสร็จแล้ว

บ้านราชฯ ราชวัน

พ.๑ คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียนกำแมด ขันติธรรมวิทยาคม อ.กุดชุม จ.ยโสธร ๕๗ คน ครู ๒ คน มาทัศนศึกษาเยี่ยมชมชุมชน

- สมณะประชุมอภิบาลนิยธรรม

พฤ.๒ คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียนบ้านหนองช้าง(ประชาสามัคคี) อ.ม่วงสามสิบ ๓๔ คน ครู ๕ คน มาทัศนศึกษาเยี่ยมชมชุมชน

- ประชุมกรรมการชุมชนและผู้สนใจ

อา.๕ นักเรียนสส.ร.ชั้น ม.๑ เดินทางไปเรียนบูรณาการศึกษาร่วมกับนักเรียนสามัญศึกษา ชั้น ม.๑ ของชาวโศกจากทุกแห่งทั่วประเทศ ที่ศาลีโศก จ.นครสวรรค์

- คณะกรรมการศูนย์คุณธรรมมาดูงาน

- คณะเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอาสาสมัครสาธารณสุข ด.บ้านโคก อ.เมือง จ.มุกดาหาร มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

- ชาวต่างประเทศจากสวีเดน ๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

จ.๖ ประชุมชุมชน พ่อท่าน เป็นประธาน

พฤ.๕ นายอุดร ชพาฤกษ์ เกษตรอำเภอเขมราชู นำคณะกลุ่มแม่บ้านเกษตร ด.หนองปรือ อ.เขมราชู จำนวน ๑๓๐ คน มาเยี่ยมชมศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

ศ.๑๐ นายวิทยา ครอบยุดิ ศึกษาพิเศษ

สพท. อบ.๔ ได้นำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ม.๖ เพื่อประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

อา.๑๒-ส.๑๘ ร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๐ ที่ศาลีโศก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อ.๑๔ คณะนักศึกษา จากสถาบันพระปกเกล้า กลุ่มการทำโครงการวิจัยกรณีศึกษากลุ่มแก้ปัญหาความยากจน ๑๕ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

ศ.๑๗ คณะเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและผู้อบรมพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนอ.เขื่องใน จำนวน ๕๕ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

อา.๑๘ คณะนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ จำนวน ๘๐ คน และพระสงฆ์ ๓๐ รูป จาก จ.สุรินทร์ มาศึกษาดูงานชุมชน

- ประชุมเครือข่ายเครือข่ายไร้อารพ

- ประชุมกรรมการชุมชน

อ.๒๑ คณะเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนกิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์จ.อุบลฯพร้อมคณะที่ฝึกอบรมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมการยกระดับรายได้ครัวเรือนยากจนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาดูงานชุมชน

อา.๒๖ จับขโมยที่มายโมยของที่หมองคำ ผงได้ ๑ คน มอบให้ตำรวจดำเนินคดีต่อไป

จ.๒๗ สมณะและพระอัครคันตุกะที่อยู่ในอาราม ลงฟังสวดพระปาติโมกข์

ฝากสุดท้าย

“หัดทำสิ่งดีๆให้กับผู้อื่นจนเป็นนิสัย โดยไม่จำเป็นต้องให้บาร์รัฐ”

(พระราชดำรัสในหลวง ร.๕)

สมณะเจ้าชาย ปพโธ

ทักษิณอโศก

ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ช่วงนี้ทางป่าไม้ได้ฝนชุ่มฉ่ำ ชาวชุมชนสง
เกี่ยวข้าวในเดือนนี้ ตามทิศชุมชนทางใต้มาช่วยกัน
เกี่ยวข้าวจนเสร็จ เพื่อจะได้เดินทางไปร่วมงาน
พุทธาภิเษก ฯ ศรั้งที่ ๓๐ ที่ศาลอโศก โดยไม่
ต้องกังวลเรื่องข้าวที่สุกอยู่ในนา ชาวชุมชนส่วน
มากเป็นผู้อายุยาว และเป็นหญิง จึงทำนาเพียง
๑๖ ไร่ นวดเสร็จได้ประมาณ ๓-๔ เกวียน

เหตุการณ์ต่างๆ

พ.๒ สมณะดินทอง นครวโร และชาว
ชุมชนไปเยี่ยมลูกสาวคุณอ้อย ที่อยู่ อ.ลำทับ
จ.กระบี่ ประสบอุบัติเหตุ รักษาตัวอยู่ที่ร.พ.ทุ่งสง
จ.นครศรีธรรมราช

ศ.๓ วิทยากรของวารสารดอกหญ้า เดินทาง
จากสันตอโศก ถึงทักษิณอโศก เพื่อสัมภาษณ์
วารสารดอกหญ้า ระหว่างวันที่ ๓-๕ ก.พ. นี้ มี
สมาชิกร่วมงานประมาณ ๒๐ คน

ส.๔ กลุ่มชุมชนต้นแบบจาก อ.จุฬาภรณ์ นำ
โดยคุณสมพร ยอดระบำ และสมาชิกของหลวงพ่
สุวรรณ ณ วัดป่ายาง จ.นครศรีธรรมราช มาช่วย
กันรวมแรงเกี่ยวข้าว ขณะที่มาสัมภาษณ์
ได้ลงไปช่วยเกี่ยวข้าวด้วย

จ.๖ ชาวสงขลา นำทีมโดย ป้าเกลี้ยง มาช่วย
ขนข้าวขึ้นจากนา

พ.๕ ชาวชุมชนไปตัดต้นไม้ที่บ้านน้ำผุด มา
ทำไม้ค้ำที่ก่อสร้างที่พักชาย

ส.๑๑ สมณะชาติดิน ชัยบุญ สมณะล้นผ
สุชาติโก และชาวชุมชน เดินทางไปงานพุทธาภิเษก มี
สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบิโม อยู่อารามเพียงรูปเดียว
ส่วนสมณะดินดี สันตจิตโต สมณะกล้าดี เตชพหูชน
สมณะดินทอง นครวโร เดินทางไปแล้ว

อ.๑๔ คุณจรรยาศักดิ์ สนอ.เกษตร และสหกรณ์
จ.ตรัง มาหาข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมเกษตรกร

พ.๑๖ มีการรวมแรงกันเทปูนชั้น ๒ ที่พักชาย

อา.๑๕ ชาวชุมชนกลับจากไปงานพุทธาภิเษก

-ประชุมชาวชุมชนเพื่อวางแผนงาน

จ.๒๐ ชาวชุมชนไปอบรมโครงการเผยแพร่

ความรู้เกี่ยวกับพรรคการเมือง ณ หอประชุม
อ.เมืองตรัง ซึ่ง กกต. เป็นผู้จัด มีผู้บริหารพรรค
๑๐ คนสมาชิกพรรค ๒๐ คน

-คุณธานีจวี วิริยะกิจสุนทร นักเรียนปริญญาโท
จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มาศึกษาข้อมูล เป็น
แนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ แนวเกษตรไร้สารพิษ
ผสมแนวพุทธศาสนา ได้พักค้างเพื่อศึกษาเรียนรู้

อ.๒๑ ชาวชุมชนรวมแรงกันนวดข้าว

พ.๒๒ คณะอาจารย์สอนโยคะ ชาวอินเดีย
จำนวน ๒ คน มาเยี่ยมชุมชนและร่วมรับประทานอาหาร

-สมณะกล้าดี สมณะชาติดิน สมณะดินทอง
สมณะล้นผ และชาวชุมชน ๓ คนเดินทางไป
สันตอโศก เพื่อรวมพลังให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
ลาออก ซึ่ง ไปพร้อมกันที่ท้องสนามหลวงวันที่ ๒๖
ก.พ. นี้

พ.๒๓ สมณะดินดี สมณะเลื่อนฟ้า และ
ชาวชุมชนจำนวน ๕ คน เดินทางไปเพื่อรวมพลัง
ให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีลาออก

ศ.๒๔ คุณเมธี เมืองแก้ว ตัวแทนนักจัด
รายการวิทยุชุมชน เข้ามาบอกว่าอีกประมาณ ๒
เดือน จะมีการปิดสถานีวิทยุชุมชนชั่วคราว เพื่อ
ออกกฎระเบียบบังคับกติกาใหม่

อา.๒๖ คุณกลั่นบุญ ชูทอง ไปตรวจสุขภาพ
เนื่องจากป่วยมา ๓-๔ วัน

จ.๒๗ รถซีแพค เข้ามายกซีแพคเพื่อปูพื้น
ชั้น ๒ บริเวณที่พักชายซึ่งเพิ่งสร้างใหม่

นางสาวอังคณา คุ้ม

บทเรียน

วันนี้ฉันเดินทางกลับกรุงเทพฯ บรรยากาศปลอดโปร่งแจ่มใสดี แต่จิตใจ...ของฉันไม่สดชื่นเอาเสียเลยตลอดระยะที่นั่งอยู่บนรถ ฉันมีแต่ความกังวล คิดไปสารพัด

เพราะก่อนหน้านั้น ตอนที่อยู่บขส.ขณะที่ฉันเดินไปซื้อตั๋วฉันถือหนังสือไปด้วยและเอาหนังสือวางไว้ที่หน้าเคอร์เตอร์ พอฉันรับเงินทอนและตั๋วรถ ฉันก็รีบเดินกลับมานั่งที่เดิม เพราะเป็นห่วงกระเป๋าไม่มีคนเฝ้า แต่เดินมาได้หน่อย นึกถึงหนังสือที่วางเอาไว้ ฉันต้องวิ่งกลับไปเอาหนังสือ แต่แล้วหนังสือหายไปแล้ว โห! นี่ฉันจะอย่างไรดี เพราะหนังสือนั้นไม่ใช่ของฉัน ฉันอยากจะร้องไห้ พร้อมตะโกนออกมาดังๆ ใครหยิบหนังสือฉันไปงๆ

ฉันเดิน...วนไปมา เหมือนคนไม่มีสติอยู่กับตัวเอง ใครจะมองฉันอย่างไรฉันไม่สนใจ แม้แต่กระเป๋าเสื้อผ้าและของที่เอามาด้วย ฉันยังไม่ห่วง จิตใจของฉันขณะนั้นจดจ่ออยู่กับหนังสือ สายตาก็เที่ยวมองหา เมื่อคนที่เขาเอาไปจะหยิบขึ้นมาอ่าน ฉันจะขอคืนทันที แต่! ก็ไร้ผล

ฉันต้องเดินคอตก ด้วยความผิดหวัง พอดีรถจะออก นึกถึงกระเป๋าขึ้นมาได้ รีบวิ่งไปไล่ออกไปที่ยังอยู่ ถ้าหายไปอีกฉันคงไม่ให้อภัยตนเอง ฉันเดินขึ้นรถด้วยความผิดหวังเรื่องหนังสือ

ตลอดระยะเวลาที่นั่งมาบนรถฉันจะคิดแต่เรื่องหนังสือ ฉันจะบอกเจ้าของหนังสืออย่างไรดี เพราะเป็นหนังสือที่หายาก อยากจะลงโทษตัวเองให้หนักๆ โห!เอ๊ย ฉันหนอนฉันทำไมจึงเป็นคนแผลงเธอ เช่นนี้

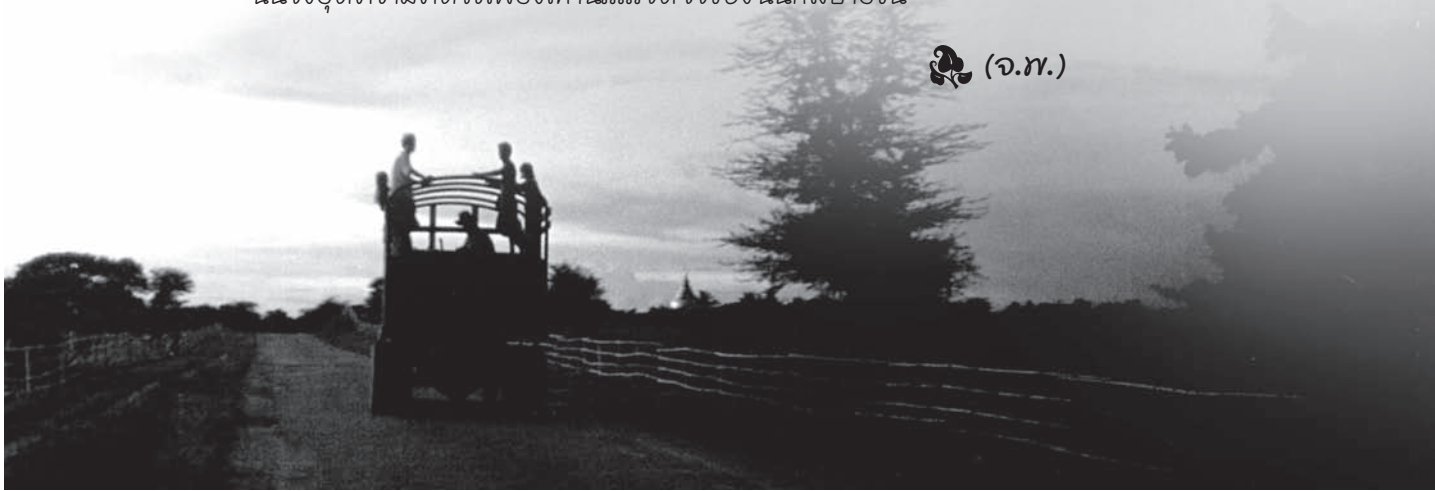
ฉันเริ่มคิด...เพราะอะไร?

ฉันเองนั่นแหละ...ไม่ดี เอาหนังสือวางไว้แล้วก็ไม่หยิบเอามา ถ้าฉันไม่วางไว้ หนังสือก็คงไม่หาย แต่เอาก็รู้ว่าวางไว้ ก่อนจะเดินกลับทำไมไม่เอามาด้วยล่ะ อ้อ เอ้า สติ! นี่เองที่ทำให้ฉันลืมฉันกังวลอยู่ตลอดเวลา เพราะหูฉันยังแว่วถึงคำกำชับก่อนที่ฉันจะเอาหนังสือมาว่า “อย่าให้หายนะ เก็บรักษาไว้ให้ดี หนังสือหาไม่มีอีกแล้ว”

ฉันพยายามตัดใจไม่ให้มีความกังวล และปลดปล่อยตัวเองตลอดเวลา จะทำอย่างไรได้มีเอหายไปแล้วก็แล้วไป ของทุกสิ่งไม่มีอะไรเที่ยง ปล่อยวางเสีย ยึดมั่นจะมีแต่ทำให้เกิดทุกข์เปล่าๆ ไหนๆก็หายไปแล้ว จะเอากลับคืนก็ไม่ได้ ถือว่านี่คือบทเรียน ที่จะต้องจำ คราวหน้าจะได้ระมัดระวัง สติเพิ่มขึ้นมาอีก

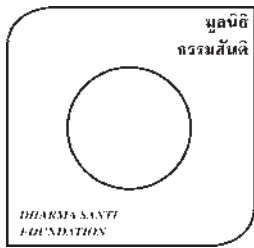
ฉันจึงยุติความคิดไว้เพียงเท่านี้....จิตใจของฉันก็สบายขึ้น

 (จ.พ.)

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfab2520@yahoo.com

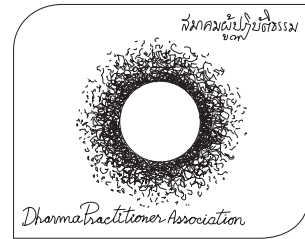
- ไม่มีการประชุมในเดือนนี้

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ
E-mail: kft2524@doramail.com

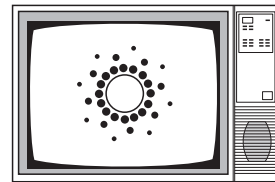
- ไม่มีการประชุมในเดือนนี้

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
E-mail: ppaniya@excite.com

- ไม่มีการประชุมในเดือนนี้

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม
E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

- ไม่มีการประชุมในเดือนนี้

สถิติเผยแพร่ความสำเร็จ

ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ห้องเผยแพร่เทป

ทำวัตร

สดสุขสุดสูงสุตประเสริฐแห่งคน ตอน ๑ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน
 " " ตอน ๒ " ๒ ม้วน
 " " ตอน ๓ " ๒ ม้วน
 " " ตอน ๔ " ๒ ม้วน
 สดสุขสุดสูงสุตประเสริฐแห่งคน ตอน ๕ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

ก่อนฉัน

คุณลักษณะของพระอรหันต์ สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน

ปาฐกถา

สมณะในศาสนาเป็นเช่นนี้ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน
 ตอบคุณให้ถึงสุดประเสริฐแห่งคน ตอน ๑ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน
 ตอบคุณให้ถึงสุดประเสริฐแห่งคน ตอน ๒ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

อภิปราย

ปิฎกษาปัญญาสมโภช ส.ยุทรวโร ดำเนินฯ ๒ ม้วน

☆☆☆

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(ปิฎกษา ปัญญาสมโภช งานพุทธาภิเษกฯ) ๕,๐๐๐เล่ม
 ดอกหญ้า (ตั้งใจจน) ๒๓,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย ๑,๑๘๐ ฉบับ
 สิ่งตีพิมพ์ ๑๕ ฉบับ
 ตีคืน ๕ ชิ้น
 แสตามปัญญา ๑,๑๕๐ บาท

✧ ✧ ✧

สถิติธรรมโศต

	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๕๗	๑๒	๕	๑๖	๖	ราย
จำนวนที่ยืม	๕๓๖	๔๖	๑๗	๔๕	๔	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	-	-	-	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓๑

ชิ้น

๘ ๘ ๘

คนที่เป็นกลางที่ถูกต้อง เทียงธรรม ชัดเจน
 จะต้องกล้าเข้าข้างฝ่ายถูกให้ได้
 ด้วยจะทำให้ฝ่ายถูก ได้ทำในสิ่งที่ถูก
คนเป็นกลางจะต้องมีปัญญาคมชัดมากๆ ด้วย
มีภูมิธรรม จนตัดสินใจได้ เห็นด้วยกับข้างดี
ข้างถูก อย่างถูกต้อง ถูกตรง ถูกครบ
กล้ายกคนดี คนถูก แล้วกล้าข่มคนผิดคนชั่ว
 คนเป็นกลาง จะต้องพยายามไม่มีทุจริตใดๆ
 ไม่มีอกุศลใดๆ ไม่มีอคติใดๆ ภายในจิตใจ
 ไม่ได้รักใครพิเศษ...
 ไม่ได้เกลียดเป็นการส่วนตัว...
ไม่ได้กลัวอิทธิพลใดๆ จริงๆ
 และ... ไม่ได้โง่.. ด้วย .. ตามไม่รู้ ... จริงๆ

ใต้ร่มเงา

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารอศก ฉบับที่ ๗ ปีที่ ๒๖(๒๙)
ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

✽ เมื่อปี ๒๕๓๕

ได้มีการเคลื่อนไหวของสังคมไทย....อย่างรุนแรง
เหตุการณ์ครั้งนั้นลดบทบาท....บทบาทจากการเมือง
เมื่อปี ๒๕๔๙....เริ่มที่นักชัศร์ที่ ๒
การเคลื่อนไหวอีกครั้ง....ที่ใหญ่กว่า
เป็นการผลักดันสังคมเชิงรุก
ศาสนาต้องมืบทบาทต่อการเมือง
ท่ามกลางความแตกตื่น....กราดเกรี้ยว
ท่ามกลางผู้คนที่บูชาธรรมประทีปสูงสุด....สูงลิบวา
เป็นกิจโพธิสัตว์อีกภิกขหนึ่งที่คนธรรมดาเข้าใจได้ยาก
แต่บางคนเขาทำเพื่อวันนี้
แต่บางคนเขาทำเพื่ออนาคต
เพื่อความอยู่รอดของชาติแผ่นดิน
แม้ว่าลาภจะด้นมดุมเต็มใบทหน้า
มีแต่รอยยิ้ม มีแต่เมตตา มีแต่เห็นใจ...ในสัศวโลก
สัศวโลกเอ๋ย เจ้ามัวมาในกองกาม....เจ้าจะเข้าใจอะไร?

ชัยชนะของประชาชน

บนมิติใหม่ของการต่อสู้

สู่นวัตกรรมของการเมืองไทย

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“ก็ระวังคำพูดที่ไม่ดี คำพูดที่ทำให้คนอื่นเขาเสียใจ ก็จะไม่พูด ยิ้มได้กับทุกคน ถ้าใครใคร่ก็จะถามตัวเสมอ เราโกรธเขาแล้วได้อะไร จะคอยเตือนตัวเอง”

○ เผือก เพี้ยทอง (ยานนาวา กทม.)

“- ดูแลแม่ให้มีความสุข โดยการช่วยงาน เปิดธรรมะให้ฟัง

- ลดละความเอาแต่ใจ และการเห็นแก่ตัวเอง

- ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่เสพอบายมุข”

○ ผองพุทธ พวงจันทร์ (อ.เมือง จ.ตาก)

คนต้องสอนอโศก

“มีคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่า เขาไปเจอพวกเรา พอเริ่มคุยธรรมะกับเขา ก็ติเตียนพวกอื่นหมด ดีแต่พวกตัวเอง จึงทำให้เขารับไม่ได้ และเข้าใจผิดไปว่า พวกเราอาจเป็นแบบนี้ทุกคน ผมจึงพูดให้ฟังว่า นิสัยและพฤติกรรมของคนนั้นไม่เหมือนกันทุกคน ผมจึงว่าพวกเราควรล้าวมระวังคำพูดให้มาก น่าจะดี และอีกอย่าง เราต้องตักเตือนพวกเด็กๆนักเรียนของเราให้รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตนให้มากกว่านี้ และรู้จักหักท่าย เอาใจใส่ต่อแขกหน้าใหม่ให้ดีกว่านี้ เพื่อคนนอกที่ไม่เข้าใจในธรรมะ จะได้สนใจ คือถามว่าให้ผมหรือดิฉันช่วยอะไรได้บ้างครับ/คะ เด็กทำได้นี้ดีมาก กว่าผู้ใหญ่ทำ

เรายังขาดบุคคลากรที่ต้อนรับคนใหม่อย่างมาก ครั้งหนึ่งผมประทับใจมาก มีญาติธรรมคนหนึ่งถามผมว่า ให้ผมช่วยอะไร ยินดีรับใช้ครับ ผมบอกเขาว่า ขอขอบคุณ ผมเป็นคนเก่าครับ แล้วเราก็ยิ้มให้กัน ถ้าหลายคนทำอย่างที่ผมบอกจะดีมากครับ

พวกเราควรฝึกยิ้มให้มาก น่าจะดีครับ.....”

ขอบคุณญาติธรรมเจิม ศรีสุวรรณ ที่ช่วยเป็นกุมารทองแจ้งข่าว จุ๊ย์ๆ

ธรรมะกับบุพการี

จากญาติธรรม กาญจนา ธนิกกุล (อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี)

“บางครั้งเครียดจากที่ทำงานก็จะได้ไม่ได้พูดคุยกับแม่มากนัก ช่วงหลังดิฉันตั้งใจเรื่องงาน เมื่อกลับถึงบ้านจะไม่นึกถึงงาน ใช้เวลาพูดคุยกับแม่มากขึ้น รับประทานอาหารเย็นและพูดคุย(กินไปคุยไป) ดิฉันคิดว่า ดิฉันโชคดีที่ยังมีแม่เป็นแสงสว่างให้ทั้งกลางวัน กลางคืน เพราะแม่ดิฉันเป็น

ทั้งพระอาทิตย์และพระจันทร์ค่ะ.....”

การปฏิบัติแล้วยิ่งลบลู่ ยิ่งก้าวร้าวกับคนรอบข้าง โดยเฉพาะคนในบ้าน นั่นก็คือ “นิมิต”
เตือนตนว่า เราปฏิบัติถูกต้องหรือเปล่า

ปรากฏการณ์รอบตัวเป็นยามบอกเหตุ ว่าเราหลงทางหรือไม่ จู๋ๆๆ

ธรรมะกับการเมือง

จากญาติธรรมวารุณี บุญมาศ (อ.ปทุมราชวงศา จ.อำนาจเจริญ)

“ฉบับก่อนเขียนมาบอกว่า พี่ชายลงเลือกตั้งอ.บ.ต. ก็ปรากฏว่าได้อยู่ค่ะ หยอดเงินไป ๔ หมื่นกว่าบาท ได้เงินเดือน ๓,๕๐๐ บาท ก็ต้องใช้หนี้กันไปค่ะ.....”

ธาตุชีวิตของคนเรา มีรสนิยมที่แตกต่างกัน

บางคนอยากทำงานส่วนรวมที่เปิดเผยตัวตน

บางคนก็ไม่อยากเปิดเผย

บางคนก็ไม่สนใจ แต่ชอบงานสังคมสงเคราะห์ ก็เป็นความหลากหลายทางชีวภาพ

อโศกกำลังพัฒนาไปอีกระดับหนึ่ง คือ งานการเมือง ซึ่งบางคนก็ทำใจไม่ได้ เนื่องจากธรรมะ
มีใช้การโดดเดี่ยวตัวเอง ลองเปิดใจกว้างสักนิด

อย่างไรก็ตามงานการเมืองของอโศกคือการเสียสละ การไปเป็นผู้รับใช้ชาติบ้านเมือง ใคร
ถนัดด้านนี้ก็มาช่วยกัน จู๋ๆๆ

อีกบทบาทหนึ่งของกลุ่มญาติธรรม

▲ **ผักไร้สารพิษ** เหลือจากการบริโภคภายในชุมชนฯ จะเก็บส่งให้ชมร.เชียงใหม่ อาทิ ตยี่ละ ๒ วัน (จันทร์, พุธ) ราคาแล้วแต่ทางชมร.จะให้

▲ **การซื้อข้าวไร้สารพิษ** ลูฟ้อค้ำคนกลางไม่ได้ เนื่องจากมีทั้งรถเกี่ยว-นวดข้าว ซึ่งแล้วรับซื้อไปเลย ชาวบ้านบอกได้น้ำหนักดี ราคาใช้ได้

▲ **เรื่องเกษตรอินทรีย์** นโยบายส่วนกลางเน้นระยะยาวให้ชุมชนเครือข่ายผลิตปุ๋ยชีวภาพใช้และจำหน่ายเอง หรือจะซื้อปุ๋ยผงจากศิระชะอโศกมาอัดเม็ดบรรจุขายเอง เพื่อลดการพึ่งพิงโรงงานปุ๋ยขนาดใหญ่

▲ **เน้นการปลูกถั่วแระ** ถั่วพื้นบ้าน หลากหลายไว้บริโภคแทนถั่วเหลือง

▲ **การซื้อน้ำมันทอดซ้ำมาใช้** ทำไปโอดีเซลราคาซื้อขาย จาก ๑๔๐ บาทเป็น ๑๘๐ บาท ขอให้ระงับซื้อขายก่อน เนื่องจากราคาสูงเกินควร

▲ **การขอซื้อน้ำมันทอดซ้ำ** จากชมรมผู้ประกอบการร้านอาหารใน จ.เชียงใหม่ อยู่ในช่วงรวบรวมจำนวนร้าน ราคาตกเฉลี่ยปีบละ ๙๐-๑๐๐ บาท

▲ **การอบรมกิจกรรม** ปรับจากการอบรมเดือนละ ๑ รุ่นเป็นการอบรมเดือนเว้นเดือน เพื่อให้มีเวลาปรับปรุงภายในมากขึ้น

▲ **การขายส่งข้าวให้รพ.ศูนย์เชียงใหม่** จะส่งขายทั้งข้าวกล้องปลอดสารพิษและข้าวขาว และแต่งตั้งญาติธรรมเพื่อรับผิดชอบกิจการนี้

▲ **ค้ำชำระเงินกู้-เงินหมุน** ดังนี้

เงินกู้กองบุญสวัสดิการ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

เงินหมุน บจ.ขอบคุณ ๓๐,๐๑๓ บาท

▲ **การซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเพาะเชื้อเห็ด** ยังหาคนเหมาะสมดูแลด้านนี้ไม่ได้ของดไว้ก่อน แม้จะมีคนดูแล จัดหา อุปกรณ์และฝึกสอนให้

(หมายเหตุ สรุปลงย่อจับใจความ จากเพิ่มรายงานการประชุม กลุ่มดอยรายปลายฟ้า ครั้งที่ ๑๐ ปีที่ ๑๙ วันที่ ๑๐ ต.ค. ๒๕๕๘)

ปฏิบัติธรรมยุคเก่า-ยุคใหม่

“ผมสนใจเรื่องการนั่งสมาธิ การเข้าญาณ อยากรู้อยากทำให้ถูกทาง ไม่ทราบว่าจะทางสมาคณาพจะมีหนังสือ หรือคำแนะนำบ้างไหม? และคำว่า ญาณ ๔ คืออะไร คืออารมณ์ไหน?....”

เป็นความคิดของญาติธรรมใหม่ คิวพงศ์ วิโรจน์พงศ์พันธุ์ ส่วนใหญ่ก็จะคิดกันอย่างนี้ พอศึกษาไปเรื่อย เราก็จะพบว่า การปฏิบัติธรรมในแบบการเคลื่อนที่ก็มีเหมือนกัน

ในการทำงาน เราจะเจอผัสสะสารพัด ก็ต้องฝึกฝน
โลกอบาย โลกกาม โลกธรรม คือเป้าหมายที่จะต้องฝึกกลดละ
ตัดกิเลส อย่าไปตัดแบบหมาเข่ง แต่ต้องเจาะกันทีละตัว สะสมทีละบาท ก็มีโอกาเป็น
เศรษฐีได้

หวังนั่งสมาธิแล้วมีโอกาสหลุดพ้น ! เป็นความคิดมิจฉาทิฎฐิ ! จู้ยๆ

การออกกำลัง เรื่องใกล้ตัวที่ถูกละเลย

“ก่อนหน้าี่ประมาณ ๑ เดือนกว่า ดิฉันมีปัญหาเรื่องโรคกระเพาะ แน่นท้องอาหารไม่ย่อย
และเบื่ออาหาร ได้ไปพบหมอ ท่านถามว่า เคี้ยวอาหารละเอียดไหม ดิฉันก็ตอบว่าเป็นบางครั้งค่ะ
ท่านก็สวนมาว่า ก็แสดงว่าไม่ละเอียด แต่ก็ไม่ได้สั่งว่า คราวต่อไปเคี้ยวอาหารให้ละเอียดนะ กระเพาะ
อาหารจะไม่ต้องทำงานมาก แต่ก็รู้สึกเหมือนโดนสั่ง หลังจากนั้นก็กลับมารักษาตัวที่บ้านคุมอาหาร...”

หนึ่งในอีกหลายๆชีวิตที่มีปัญหาในเรื่องของสุขภาพ กรรมเก่าเขาก็ว่ามีจริง แต่กรรมใหม่ก็
สำคัญ หลายครั้งที่โรคภัยเกิดจากการปฏิบัติตนผิดๆก็มี อย่างเช่น “ละเลยการออกกำลัง” ใครป่วย
กระเสาะกระแสะ ลองหันมาออกกำลังกายให้มากขึ้น แล้วรายงานผลมาบ้าง จู้ยๆ

การฝึกเจริญอนิจสัญญา

จากญาติธรรม สุริยา สุขสวัสดิ์ (อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี)

“อยู่บ้านเจอผัสสะหนักมาก บางครั้งจิตใจตกเพราะภาวะสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นบ้านป่า บ้าน
นอกชนบทเขาทำกัน แต่ทำตามประเพณีที่เขาทำกันมาตั้งนาน เลยติดภาพ”

พระพุทธองค์ตรัสไว้ การเจริญอนิจสัญญา แม้เพียงเสี้ยววินาที มีอานิสงส์สูงกว่า การทำสังฆทาน ๑๐๐ ครั้ง สูงกว่าการทำบุญกับพระพุทธองค์ล้านครั้ง
อนิจสัญญา ก็คือการฝึกทำใจ เมื่อไม่เป็นไปตามที่เราคิด-คาดหวัง เราจะวางใจอย่างไร ก็ขอเป็นกำลังใจ ให้กับญาติธรรมที่เริ่มค้นพบบ่อบุญอันกว้างใหญ่ สาธุๆ

ประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งแห่งการเขีนกถลัธรรมจักร

ตอน บทบาทของร้านค้าชาวอโศก

การบริจาคเงินเข้าสาธารณโมคิ ที่ประชุมอนุมติเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่เดือน พ.ค.'๔๘ เป็นต้นไป

จัดให้มีโครงการพัฒนาบุคคลากร ๒ โครงการคือ

๑) ส่งพนักงานไปเข้ารับการอบรมแบบโลกุตระที่พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ เดือนละ ๒ คน ครั้งละประมาณ ๗ วัน

๒) ส่งพนักงานไปเข้ารับการอบรมคุณภาพชีวิตที่ร.ร.ผู้นำ รุ่นละ ๒ คน ครั้งละ ๔ วัน

(หมายเหตุ จากเพิ่มรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัทแต่ชีวิตจำกัด ครั้งที่ ๓/๒๕๔๘

๒๑ มิ.ย. ๒๕๔๘)

คุณเป็นนักปฏิบัติธรรมตรงไหน?

“ได้กินมังสวิรัตินิสู่ที่ ได้สังวรระวังเรื่องการพูด ได้ประพฤติพรหมจรรย์ ได้สิ่งแวดล้อมที่ดี ทำให้เราสังวรระวังศีลทุกข้อมากขึ้น อย่างน้อยเราก็มีการเช็คศีลของเรา ว่าอยู่บ้านกับอยู่วัดเราศีลเคร่งขึ้นมากน้อยแค่ไหน....”

อีกคำตอบหนึ่งของญาติธรรมข้างวัด คนอื่นๆส่งมาร่วมด้วยช่วยคิดให้หลากหลาย จุ๊ๆ

คนจนบหัทศอรรย

ที่มาของเรื่อง ในสรุปรายรับ-รายจ่าย กองบุญบริษัทพลังบุญ ของเดือนพ.ย.'๕๘ คณะกรรมการสงฆ์ในรายจ่าย ๑ รายการ คือ ค่าอาสาสมัครม่วยจุ ๑๐๐ บาท

ที่ประชุมชี้แจง คุณม่วยจุเขารับเงินเดือนละ ๕๐ บาท มานานหลายปี เพิ่งมาแจ้งขอเป็น ๑๐๐ บาทในเดือนนี้

ความจริงที่ผ่านมา คุณม่วยจุก็จะซื้อของกินมาเลี้ยงเพื่อนเสมอ
สาธุๆ จุ้ยๆๆ

ชมรมตบะหรรษา

ปฏิบัติธรรมไม่สนใจตบะ ก็เหมือนบวชพระแต่ไม่มีจีวร!

ญาติธรรมพวงเพชร จิรภัทรพงษ์ (จ.ฉะเชิงเทรา) เปิดใจ “ได้อ่านจ.ม.จากญาติธรรมเขียนมาตั้งตบะ อ่านแล้วก็เกิดกำลังใจคิดจะตั้งตบะบ้าง....”

มาดูตบะของพวกเราดีกว่า ฉบับนี้เป็นของกลุ่มเพื่อนบุญอุโศก (ก.ค. ๒๕๕๘)

- รักษาอารมณ์ ไม่ให้โกรธลูก (แก้วตะวัน)
- จะไม่ตบะขงตลอดปี (ตะวันพลี)
- ไม่กินไข่ (ปัญญา)
- ไม่ดื่มน้ำอัดลม สวดมนต์ทุกวัน (น่านไพร)
- มาวัดเดือนละ ๒ ครั้ง (ตะวันงาม)
- มาวัดมากขึ้น (พวงข้าว)
- ทุกวันพระในช่วงเข้าพรรษา งดอาหาร, น้ำปานะ, กลางวันหลังไม่แตะพื้น (พ่อถมธรรม)
- ไม่กินจุบจิบ(สิทธิ์)
- จะอยู่กับภรรยาอย่างพี่น้อง (เย็นยอด)

 จิงจกัล

คติประจำเดือนนี้

สิ่งเดียวที่จะทำให้คนชั่วได้ชัยชนะ
นั่นคือ....การที่คนดีๆนั่งดูตาย

(เอ็ดมันด์ เบิร์ก)

เมื่อครั้งที่เคยไปออกรายการเรื่องน้ำปัสสาวะรักษาโรคของ เจ.เอส.แอล.(JSL) โดยมี ดร.ไชยา ยี่มวิไล และ ดร.นิธินาถ สินธุเดชะ เป็นผู้ดำเนินรายการร่วมกับ คุณมานพ อุดมเดช ผู้เขียนหนังสือเรื่อง “ฉี่” และได้มอบหนังสือเล่มนี้ให้และบอกว่า ผมเตรียมมาให้คุณโดยเฉพาะเลยครับ เพราะผมเองก็ได้ให้คนไปสัมภาษณ์คุณด้วย ดังนั้นฉบับนี้จึงได้นำเสนอการสัมภาษณ์ธรรมรักษา พระที่ใช้ปัสสาวะรักษาโรคจากหนังสือเล่มนี้ ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ (ต่อจากฉบับที่แล้ว)

สัมภาษณ์ธรรมรักษา พระที่ใช้ปัสสาวะรักษาโรค
เขียนหนังสือเกี่ยวกับการใช้สมุนไพรรักษาตนเอง ฯลฯ

? แล้วก็ในหนังสือเขาว่ามันรักษาโรคได้
เยอะแยะนวลตาคิดว่าง่ายไปอะ

ไม่ค่อยเชื่อ เพราะเหตุว่าไอ้พวกที่เขาอ้างมาเนี่ยนะ เขาก็ไม่ได้บอกคนนั้นอยู่ที่นั่น ที่นี้ แล้วสถิตินี้ ดื้มเท่าไร เป็นอย่างไรเนี่ย มันไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่ทั้งนี้เราก็กไม่ปฏิเสธร้อยเปอร์เซ็นต์ละ เรานึกถึงของแต่ละบุคคล เช่นว่า ของไทยเราก็คือว่าบางเนื้อชอบกลางยานะ ที่ว่าบางเนื้อชอบกับบางคนหมายถึง ถูกโรคกับคนบางคน บางเนื้อก็หมายความว่า เนื้อก็คือคนนั้นนะ บางเนื้อชอบกลางยาหมายความว่ายานี้ถูกกับคนนี้ อันนั้นเป็นได้ทั้งนี้เกิดจากตัวแปร เช่นว่าคนนี้ปกติหมดทุกอย่าง ไม่เป็นเบาหวาน ไม่เป็นโรคหัวใจไม่เป็นความดัน ไม่เป็นโคเลสเตอรอล ไม่เป็นอะไรเลยนะทุกอย่างเลยแหละ ถ้ากินเข้าไปแล้วมันจะปกติเหมือนเป็นอะไรแล้วมัน

จะเป็นแบบเดียวกันเลยแหละ แล้วถ้าเกิดตัวนี้มีตัวแปร ตัวแปรที่เป็นโรคประจำอยู่ หรือตัวแปรที่เกิดจากอารมณ์ เช่น อารมณ์เครียดเนี่ยะ จะทำให้ระบบเสียไปหมด แล้วก็กินพวกนี้ก็จะได้ไม่ค่อยได้ผล แต่ถึงอย่างไรก็ดีนะ หลวงตาก็อยากจะเห็นว่า ในนี้เฝ้าลอง ที่นี้จะลิมจุดสำคัญไปหน่อย คนที่เขาดื้มไม่ค่อยได้แนะนำให้เค้ากิน หลายคนเขาไม่กล้าดื้ม เขาว่ามันฉุน มันเหม็น โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งเขาก็รังเกียจจะนะนะว่า เป็นของสกปรก เป็นของเสียที่ร่างกายขับออกจะทำอย่างไรอันนี้ก็เป็นเทคนิคของหลวงตาเอง คิดขึ้นเองในหนังสือเขา ไม่ได้บอก เราใช้วิธีนี้ วิธีกลั่นใจนะ กลั่นใจอย่าสุดดมเข้าไป เวลาจะตีมัน มันจะไม่มีการกลั่นเลย ระหว่างที่ตีมอย่าเพิ่งหายใจ แล้วก็ตีมันเข้าไปเลย แล้วไม่มีปัญหาเลย ตีมันเสร็จปุ๊บมันจะมีกลิ่นเหม็นอยู่ ที่ปากนิดๆนะ เราก็เอาน้ำกลั้วคอชะหายเลย ไม่มีเลย แล้วถ้าเป็นอย่างที่ว่าเนี่ยนะ แบบทำให้มันเจ็บจางด้วยการที่ว่าตีมันน้ำมากๆๆ มันก็จะใสแล้วกลิ่นก็น้อย อันนี้ไม่ต้องกลั่นหายใจก็ได้ ถ้าคนที่เค้าไม่กลั่นนะ ขอร้องซักครั้งหนึ่ง ให้ลองกลั่นหายใจซักครั้งหนึ่ง พอครั้งนึงผ่านไปแล้ว ครั้งที่สอง ที่สามสบายเลย ลำบากตอนครั้งแรก ตอนแรกหลวงตาก็เอาดีไม่เอาดีนะ มาดมดู อ้อ...มันเหม็นนี่นา เอาดีไม่เอาดีนะ คนอื่นเขา ตีมันกันได้บ้างก็เลยลองดู พอลองผ่านไปเท่านั้น โอ้โฮ...กลายเป็นเรื่องเล็กไปหมด ทีหลังนี้จะตีมันเมื่อไหร่ก็ได้ ถ้าเรารังเกียจกลิ่นนะ สมมติ รังเกียจกลิ่นนะ ก็เรากลั่นหายใจซะ แค่อึดใจเดียวใช้ไหม ตีมันหมดเลย ครั้งแก้วหรือแก้วนี้

? แล้วหลวงตาได้แนะนำใครไปบ้างแล้วละ

หลายคนนะ ส่วนมากจะเป็นญาติโยมที่ เขามาวัด ก็เช่นห้องผูกหรือว่ามีอะไรอยู่หลายๆ อย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็มีอยู่ครอบครัวหนึ่งของคุณหินกร นามสกุลเค้าจำไม่ได้นะ เป็นพ่อค้าเหล็กนอกเนี่ย เขาตีมันทั้งครอบครัวเลย เขาเป็นเอดส์นะ แต่ไม่หายหรอกนะ ไม่เกี่ยวกับ คือภรรยาเขาเป็นเอดส์แล้วก็เลยแนะนำทางนี้ เขาก็บอกเขาก็ลองตีมัน เขาตีมันทุกคน แต่ก็ตีมัน

กันระยะหนึ่งคงไม่นานหรอกแล้วก็เลิกไป ปรากฏว่ามันก็ไม่ทำอะไรดีขึ้นนะ ไม่ปรากฏอาการอะไรดีขึ้น นั่นที่สำคัญว่าเขาไม่ได้เป็นอะไรนะ น้องเมียกับตัวเค้าสามี ไม่ได้เป็นอะไร ที่เขาตีมันก็เพื่อจะเอาใจภรรยาที่เป็นเอดส์ แต่ว่าภรรยาเขาไม่ดีขึ้น ไม่เกี่ยวกับเลย ไม่เกี่ยวกับเอดส์ ก็ตีมันระยะสั้นนะประมาณสัปดาห์เดียว

ส่วนรายอื่นๆ ที่เราแนะนำไป เขาไปทำ ครั้งสองครั้งแล้วโดยมากเขาเลิก คงเพราะว่าเขาไม่เชื่อไม่ศรัทธา ปรากฏว่าเขาไม่เห็นทำ พอถามๆ เขาบอกว่าเลิกแล้ว ตอนนั้นที่ตีมันน้อย ใจผลึกคิดว่าคงไม่เกิด แต่ว่าเป็นเรื่องน่าลองนะ หลวงตาว่าเป็นเรื่องน่าลองมาก สำหรับทุกคนนะ เพราะเกิดว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ไม่มีปัญหาอะไรซักอย่างหนึ่งนะนะ ในที่ที่ว่ามานี้เนี่ยเช่นว่า หนังสือเขาพูดไว้เยอะใช้ไหมสารพัดโรคเลย ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเชื่อเลย เพราะว่าก็คล้ายๆกับอะไรนะ อ้อ...อะไรนะ เป็นยาสารพัดอย่าง ซึ่งเขาเรียกอะไรที่กินก็ได้ทาก็ได้นะ สมัยก่อนนะรักษาไปสารพัดโรคนะ ซึ่งมันไม่น่าจะเป็นไปได้ ที่ไม่น่าลองอย่างยิ่งก็คือว่าที่เอาไปหยอดตาที่นะ คิดว่าคงไม่เสี่ยง คงไม่กล้าเสี่ยงหรอก

เพราะอะไรคะ

เพราะมันต้องมีกรดณะนะ ต้องมีกรดด้วย แล้วก็ส่วนอื่นๆ ก็ต้องมีด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไอ้พวกหินปูนนี่นะจะมีด้วย ที่นี้เราก็คงไม่รู้ว่เอา...เราต้องยอมรับอันหนึ่งว่าโรคบางอย่างที่มันไม่ได้หายเพราะตัวยา แต่มันหายเพราะอุปทานก็มีใช้มัย อย่างมีพระรูปหนึ่งท่านว่าท่านรักษาด้วยผลไม้ ใครไปเอ้า...ปวดหัวเรอะ เอ้า...เอาส้มไปกิน เอ้า...คนนี่ท้องเป็นอะไรเป็นโรคกระเพาะเรอะ เอากล้วยไปกิน ท่านก็มีแค่ผลไม้แค่สามสี่อย่างเท่านั้น แต่ก็แจกทุกคนหมดแล้วในจำนวนนั้นก็มีคนหายด้วย

เพราะเขาคิดว่ามันเป็นของที่พระให้แล้วถึงทางหรือคะ

ก็เขามีความเชื่อมันไง เพราะมีความเชื่อมันอันนี้สำคัญมาก

หลวงตายังได้รู้จักคนที่ดื่มปัสสาวะที่ไม่ใช่ที่หลวงตาแนะนำเอง มีบ้างไหมคะ

ที่เป็นคนรู้จักจะมีแต่เป็นพระชุดงค์นะ เป็นพระชุดงค์ท่านง่า แต่เราก็คงถามไปว่าท่านดื่มเนี่ย เพื่อรักษาอะไร แล้วก็ได้ผลมัยเนี่ยนะ ไม่ๆ ไม่ปรากฏ เพราะเราไม่ค่อยสนใจว่านั่นแหละนะ เพราะเราเห็นว่าปัสสาวะนี้เป็นของเสียที่ร่างกายขับออกแล้วอีกอย่างหนึ่งที่ว่ารู้สึกเล่มนี้เนี่ยอยาก จะเห็นว่า ความเชื่อของผู้เขียน บัวได้นำเนี่ย อาจจะเชื่อผิดหรือว่าท่านจะเขียนคลาดเคลื่อนนี้ เราไม่รู้ ที่บอกว่าปัสสาวะคือเลือด หนูอ่านแล้วมัยที่บอกว่าปัสสาวะนี้คือเลือด ถ้างั้นดื่มปัสสาวะมากๆ ก็เหมือนกับเพิ่มเลือด ไม่น่าจะถูกต้องนะ เพราะปัสสาวะกับเลือดนี่เป็นคนละอย่างกัน เพราะว่าคุณค่ามัน ไม่ น่าจะใช่ ถ้าจะเขียนผล

ไปหรือเป็นอะไรไม่ทราบ เดี่ยวคนไปอ่านจะเข้าใจผิด

เวลาที่หลวงตาแนะนำในใครๆดื่มเนี่ยมีคนที่ไม่เชื่อ หรือถูกต่อต้านบ้างไหมคะ

ส่วนมากไม่เชื่อ โอ้ย...เยอะเลย ส่วนมากไม่เชื่อส่วนมากเลย ส่วนมากไม่ยอมรับเลย

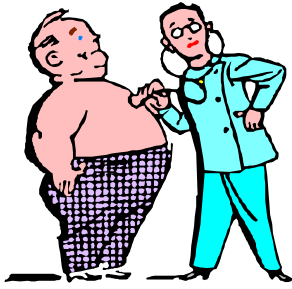
เขาแสดงออกซึ่งไปบ้างคะ

เขาไม่เชิงปฏิเสธหรอกนะ เราแนะนำไปเขาก็เฉยๆนะ แล้วเรามาถามเขาทีหลัง เขาบอกเปล่าหรอก ไม่ได้ลอง

แต่ก็ไม่มี การต่อต้านอย่างรุนแรงใช่ ไหมคะ

ไม่มี ไม่เคยมี มีอยู่ครั้งหนึ่งทีไปป่วย อยู่ครั้งหลังสุดนี้แหละ ที่โรงพยาบาลเนี่ย บอกว่า เนี่ยมันทำไงดี เพราะตอนนั้นไปผ่าตัดใหม่ๆ แล้วเราก็อลุกขึ้นไม่ได้ แล้วอริยาบถที่เคยถ่าย อุจจาระนี่เราจะต้องนั่งใช้โหมพอตอนนั้นมันนอน มันก็ไม่ออกจะทำอย่างไรดีละ เลยปรึกษาพยาบาล เขาบอก หนูหลวงตาจะดื่มปัสสาวะดื่มมัย เพื่อจะให้มันถ่ายง่ายๆ แล้วอุจจาระเหลวๆ มันก็ต้องออก ถึงนอนก็ต้องออก เขาฟังแล้วเขาทำหน้ายี้ๆ แล้วเขาก็ไม่เชื่อ แล้วเขาบอกหลวงตาไปเอา ความคิดอย่างนี้มาจากที่ไหน หลวงตาบอกเขา มันไม่ใช่ความคิดของหลวงตานะ เขาตีพิมพ์ หนังสือเป็นเล่มๆ แล้วแต่ก่อนก็เคยทำแล้วนะ เขาทำได้ผลมาแล้ว แล้วว่ามันจะทำให้อุจจาระเหลว แล้วก็ถ่ายเป็นปกติ แต่เขาก็ไม่คัดค้านนะ เขาก็ทำหน้าที่ไม่เชื่อ แล้วก็ไป หลังจากนั้นหลวงตาก็ดื่มพอดื่มแล้วมันก็ถ่ายออกจริง เรื่องนี้ได้ผลดี เรื่อง

นี้รู้สึกจะน่าเชื่อถือ

โดยเฉพาะพระธีรพลเนี่ยเป็นคนที่ต้องผูกอย่างหนักเลยนะ คือสองวันสามวันนี่ถ่ายทีหนึ่งแล้วสังเกตดูถ้าท้องเขาผูกนะ ปากจะเหม็นจัดเลยนะ แปร่งพังกี่ไม่หาย ปรากฏเขามาตี้มทุกวันนี้ มาทุกวันนี้ไม่มีกลิ่นปากเลย ท้องก็ไม่ผูก ถ้าความคิดของหลวงตานะ คิดว่าไอ้เรื่องที่จะเกิดผลเสียเนี่ยผลข้างเคียงอันไม่พึงปรารถนาเนี่ยก็ไม่น่าจะมีนะ ถ้าเราตี้มโดยปกติไม่ใช่ ในนี้ในหนังสือนี้เค้าว่าตี้มแก้วหนึ่ง จนกระทั่งตี้มทั้งวันเลย อาจจะไปนะ ถ้าเอาความเชื่อทางพระพุทธศาสนา คำสอนของพระพุทธเจ้าท่านไม่นิยมสุดโต่ง ไข่ม้อย ท่านไม่นิยมสุดโต่งว่าทำอะไรทำให้มันสุดไปเลย ถ้าเกินไปกว่านั้นมันอาจจะเกิดอะไรขึ้นมาอีกก็ได้ ฉะนั้นถ้าจะทำ ไม่น่าจะทำจนเกินไป เอาซักแก้ว สองแก้ว หรือสามแก้วเอาอย่างสูงสุดนะ อย่าถึงกับทั้งวัน ก็น่าจะดี และอีกอย่างหนึ่งเนี่ยเราทำไปแล้วตี้มไปแล้วเราน่าจะประเมินผลด้วย สังเกตดูว่ามันจะเกิดผลดีหรือไม่ดี ถ้าเกิดผลอะไรไม่ดีขึ้นมาก็น่าจะหยุดไปเลยอย่างนี้เป็นต้น แต่ว่าอย่างน้อยการที่ทำเนี่ย น่าจะซัก ๑๕ วัน ถึงหนึ่งเดือนเป็นอย่างสูง น้อยที่สุดน่าจะเจ็ดวันนะ ถ้ากลางๆก็น่าจะสิบห้าวัน ตี้มติดต่อกันเลยนะ ถ้าถึงเดือนหนึ่งแล้วนะ ยังเหมือนเดิมอยู่ก็คิดว่าไม่จำเป็น แล้วน่าจะเลิกด้วยซ้ำไป คือว่าร่างกายปกติไม่มีอะไรในด้านบวกนะนะ ก็น่าจะเลิกได้เลย เพราะว่ามันคงไม่มีประโยชน์

? ในส่วนของการรักษาแผนปัจจุบัน นลวงตาได้ใช้อุ่นหรือเปล่า

แผนปัจจุบันทุกวันนี้รักษาบ่อยนะ เอ่อ...อย่างนี้ในเรื่องปวดหัวนี่นะ ที่เรียกปวดหัวแบบไมเกรน ปวดเป็นจุดๆ และปวดข้างเดียว เดี่ยวนี้ก็ยิ่งปวดนะ แต่ปวดนิดเดียว แต่ที่นั่นมันเกิดจากความเครียด เครียดทั้งฝ่ายลึกและฝ่ายตื้นนะ ที่เราไม่รู้ที่เขียนไว้ในหนังสือที่เป็นมาถึงสามสิบปี หายมาเนี่ยเพิ่งมาเป็นสองวัน

เพราะที่เป็นไม่ใช่เครียดเลย จิตสบายหมด ฉันได้ นอนหลับ การขับถ่ายปกติจิตใจก็ไม่ขุ่นมัวอะไร ซึ่งความจริงไม่น่าเป็นเลย แล้วเคยวาดมั้นเรื่อยเวลาเป็นนะว่า อ้าว...คิดอย่างนั้นนะ เพราะเมื่อก่อนนี่เวลาเป็นโรคเกี่ยวกับประสาท เป็นโรคปวดหัวเนี่ย ไมเกรนเนี่ยเราจะทบทวนว่าวันนี้เมื่อเช้านี้ ไปมีเรื่องอะไรกับใครหรือว่าไปโกรธใครหรือว่าไม่พอใจ หรือว่ามีปัญหาเกี่ยวกับใครหรือเปล่า ไม่มี พอไม่มี ก็สาวไปถึงวันเมื่อวานนี้ มะรินนี้ซักสองสามวันพอเจอแล้วทำไงพอเจอแล้วเราก็ทำจิตใจให้ว่างๆ อย่าไปยึดถือเลยปล่อยมันเถอะ เขาเป็นอย่างนั้นเองนะ อย่าไปยุ่งกับใครเลย ปล่อย ทำจิตใจให้ว่างอย่างที่หลวงพ่อบุทธทาสที่ว่าสุญญทานะ ทำจิตใจให้ว่างๆ อย่าไปคิดอะไรเลย แม้จะคิดก็คิดเรื่องดีๆ ตัดเรื่องนั้นไปเลย แล้วมันจะหาย แต่ปรากฏว่าทำมาสองวันแล้วไม่หายเลยต้องใช้ยาไดอะซีแพม ที่ว่าเกี่ยวกับคลายประสาท ก็ยังไม่หายวันนี้ก็เลยไปถามหมอเหมือนกันเพราะจับได้แล้วว่าเป็นไม่ได้เกิดจากความเครียด เกิดจากที่เราปวดเนี่ย(ชี้ที่สะโพก) ที่เราปวดที่ทางกันทั้งสองอย่างนี้ ปวดมากขึ้นแล้วรู้สึกมันจะร้าวขึ้นมาข้างมาข้างบนแล้วมันก็ลงไปให้ มันเลยไม่หายพอฉันยามันก็บรรเทา

ไปได้หน่อยเดียว

? แล้วได้ดีมีปัสสาวะไปด้วงหรือเปลวคะ

ปัสสาวะตอนนั้นไม่ได้ดีมี เพราะว่ามีปัสสาวะกับอันนี้มันไม่เกี่ยวกับกับโรคไมเกรนเลย รู้สึกจะไม่ใช้เลยนะ

? แสดงว่าฉลงทอไม่ได้ดีมีปัสสาวะเพื่อเป็นงานหรือคะ

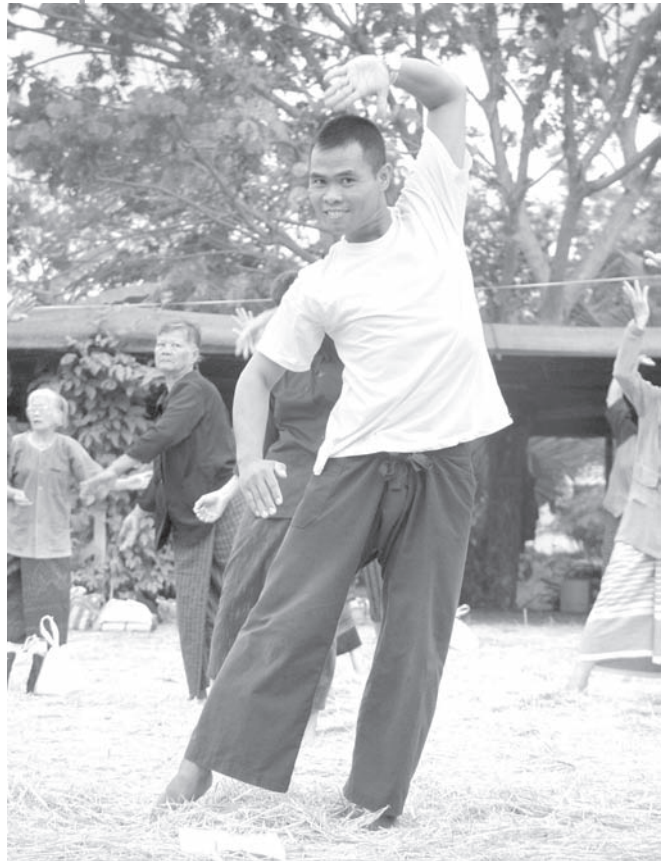
ไม่ ทุกวันนี้ไม่ได้ดีมีเลย

? เวลาที่ฉลงตาอาหาร รักษาด้วงวิธีแผนปัจจุบันหรือเปลวคะ หรือด้วงวิธีอื่น

ที่ใช้ไม่ได้ใช้แผนปัจจุบันนะ ส่วนมากจะใช้แผนโบราณยาสมุนไพรทั้งนั้นเลย เรียกว่าร้อยละ ๙๐ ยาปัจจุบันนี้ ไม่จำเป็นจริงๆ หรือไม่สุดวิสัยที่ว่าหาหาสมุนไพรไม่ได้แล้วนั้นนะ ถึงจะเริ่มใช้ถ้าเพื่อจริงๆแล้วไม่ใช่เลย เป็นคนที่ค่อนข้างจะหัวอนุรักษ์นิยมนะนะ ที่ว่ารักษาของเก่า เราคิดว่าบรรพบุรุษของไทยเราอยู่รอด มาได้เขาก็ต้องใจเรื่องสมุนไพร เรื่องการรักษาโดยด้วยตนเอง ส่วนมากที่ใช้แล้วได้ผลดีนั้นนะ ก็เขียนไว้ในหนังสือเล่มนั้นหมดแล้วนะ (หนังสือสมุนไพรรักษาโรค เขียนโดยธรรมรักษา) นะใช้อย่างนั้นมาตลอดเลย แล้วถ้าเกิดปวดหัวในกรณีที่เป็นกันมากนะนะ ถ้าเกิดตื่นขึ้นมาแล้วเคล็ดคอหรือว่ามีมึนหัวสมองไม่โปร่ง โอ้ย....อย่างนี้สบายมาก หลวงตาไม่เคยใช้ยาเลยแค่คล้องขมับสองข้าง พอคคล้องขมับ

สองข้างแล้วจะกดตรงนี้ (กดตรงท้ายทอย) ตรงนี้ตรงที่เป็นขมับๆ ตรงนี้นะสองมือนี้คล้องๆ มียาหม่องด้วยยิ่งดีนะ ยาหม่องใส่ด้วยแล้วเอาทั้งหัวแม่มือแล้วก็คล้องๆ ดัดไปดัดมา ในนั้นเขาบอกให้จับขมับมือ แต่ไม่ทราบง่ามมือจะได้ผลหรือเปลวนะ ทำนะซึกประมาณ ๕ นาทีจะหายเลย โลงเลย เพราะว่าในนั้นมันมีเส้นประสาทเยอะมันหายทุกที่แหละเดี๋ยวนี้ ไม่ต้องไปใช้หมอลอยแล้วถ้าเคล็ดคอเราก็เอียงนี่นะ (เอียงคอ) เอียงไปเอียงมา หมุนไปหมุนมา เงยหน้าเงยหลัง แล้วก็กลอกตากก็เท่านี้แหละ

พบกับใหม่ฉบับหน้าคะ.

ไม่เลือกสถานที่

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

ในกรุงเทพฯ ผู้ที่มีรถค่อนข้างลำบาก ตั้งแต่การเดินทางที่ประสบปัญหาจราจรติด ทำให้เสียพลังงานด้านน้ำมันโดยเปลืองเปล่า น้ำมัน ไม่ว่าจะเบนซิน หรือดีเซล ราคาสูงเกินกว่าผู้บริโภคจะรับไหว แล้วยังต้องหาที่จอดรถอีก ขณะนี้ที่จอดรถตามห้างสรรพสินค้าหลายๆ แห่ง แม้กระทั่งที่เมืองทองธานี ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานระดับชาติก็ว่าได้ ยังขาดความรับผิดชอบ ๖-๗ เดือนผ่านมานี้ผู้จัดการสำนักพิมพ์เมืองแก้ว ได้ไปเที่ยวงานโอท็อปที่อิมแพ็คเมืองทองธานี เพื่อจับจ่ายสินค้าหลากหลายชนิด พอกลับออกมา **รถกระบะที่ขับไปสูญหาย** สอบถามยามก็ไม่ได้ความ ทั้ๆที่รับบัตรเมื่อนำรถไปจอด เป็นไปได้อย่างไรที่รถจะสูญหายในเมื่อบัตรที่เจ้าหน้าที่ให้ไปก็ยังคงอยู่กับตัว วันนั้นใช้เวลาในการหารรถและสอบถามอยู่นาน ซึ่งเสียเวลามาก จึงตัดสินใจกลับบ้าน โชคดีที่รถคันนั้นได้ประกันภัยแบบชั้น ๑ ผู้รับประกันชดใช้ให้ แต่ไม่เท่ากับค่าราคาของรถที่สูญหาย ซึ่งไม่คุ้มเลย ตนเองมีธุรกิจด้านการพิมพ์ หากเสียเวลาไปมั่วติดตามรถตามที่นักกฎหมายแนะนำ คงใช้เวลาอีกนาน จึงตัดปัญหา รับเงินจากบริษัทประกันแทน

เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นได้เสมอ จึงขอให้ผู้ที่เป็นเจ้าของสถานที่ได้รับผิดชอบ เมื่อมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลการจอดรถ เมื่อรถเกิดสูญหาย ขอให้เจ้าของสถานที่แสดงความรับผิดชอบ มีชี้ให้ประชาชนผู้ไปใช้บริการในที่นั้นต้องเกิดความเดือดร้อนเช่นนี้ และคงต้องกำชับกำกับยามหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้กวดขันสอดส่อง อย่าให้มีคนเข้าไปขโมยรถในสถานที่จอดรถจำนวนมากๆ หากเกิดความบกพร่องเพราะเจ้าหน้าที่ขาดการตรวจตราอย่างละเอียด เจ้าของสถานที่ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้

เจ้าของรถหลายคนคงได้หาวิธีในการรักษาไม่ให้สูญหาย เช่น การติดตั้งเครื่องนิรภัย หากใครเข้าใกล้รถ เครื่องนั้นจะส่งเสียงดัง ทำให้เจ้าหน้าที่ง่ายแก่การดูแล จึงขอเตือนผู้มีรถทุกท่านได้รอบคอบในการนำรถไปจอดตามสถานที่ต่างๆ นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ยังมีอีกหลายเรื่องที่เป็นปัญหาและเป็นภัย หากผู้ขับรถไม่ระมัดระวัง

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิตสามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมายัง e-mail ข้างต้นได้

เป็นที่ยอมรับว่าพวกเราชาวโศกมีความสุขในชีวิต มีความเจริญในธรรม ก็ด้วยธรรมะของพระพุทธองค์ที่พ่อท่านนำมาปฏิบัติอย่างมีมรรคผล พิสูจน์แล้วด้วยตนจึงนำมาสอนพวกเรา ผู้ใดมีโอกาสฟังธรรมบ่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นการฟังสดๆ หรือจากเทปธรรมะ ก็ย่อมเจริญขึ้นแน่นอน แต่ต้องน้อมนำธรรมะไปปฏิบัติจริงด้วย ครบพร้อม ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสคบคุ้นญาติธรรมชายท่านหนึ่งชื่อ **ลุง ประสิทธิ์ ฝ้ายทอง** คุณลุงอายุ ๗๗ ปี เป็นอดีตพนักงานขับรถไฟฟ้านั่นเอง ได้ฟังธรรมจากพ่อท่านตั้งแต่ยุคลานโศก วัดมหาธาตุฯ สมัยที่อภิปรายธรรมกับคุณไสว แก้วสม คุณลุงได้ฟังก็ซาบซึ้งในธรรมะที่พ่อท่านเทศน์ จึงพยายามปฏิบัติลดละอบายมุขชื่อน้ำเมา เป็นสิ่งที่คุณลุงติดขนาดหนัก จนจะถูกให้ออกจากงาน เพราะขับรถไฟฟ้าไฟแดง และบกพร่องต่อหน้าที่หลายต่อหลายคราว แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือจากหัวหน้างาน จึงไม่ถูกไล่ออก แต่การช่วยใดๆก็ไม่ยั่งยืนและมั่นคง เท่าอนุศาสน์ปฎิบัติของพ่อท่าน คุณลุงศรัทธาพ่อท่าน น้อมนำธรรมะมาปฏิบัติ กลับเนื้อกลับตัวใหม่ แม้จะต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะไม่เป็นทาสน้ำเมา ที่ติดชนิดเพื่อนร่วมงานปรามาสว่าจะต้องตายก่อนอายุ ๔๐ ปี และสิ่งที่ทำให้คุณลุงเจริญในธรรมมาได้จนถึงปัจจุบัน เพราะคุณลุงช่วยงาน “โครงการถอดเทปฯ” คุณลุงจะรับเทปจาก **สิกขมาตูปราณี ธาตุหินฟ้า** สัปดาห์ละ ๒ ม้วน ส่วนมากเป็นเทปที่พ่อท่านเทศน์ ทำมาตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๒๔ โดยคุณลุงขับรถไฟฟ้ไปที่ใดจะมีวิทยุเทป ๑ เครื่องติดตัวไปด้วย เมื่อว่างจากงานจะนั่งถอดเทปตามสถานีรถไฟที่มีที่พักสำหรับเจ้าหน้าที่รถไฟ

จนถึงปีพ.ศ.๒๕๓๓ แม่เกษียณอายุราชการ คุณลุงก็ยังรับงานถอดเทปไปทำที่บ้านที่จ.ปทุมธานีทำงานถึงทุกวันนี้ ถอดเทปลงกระดาษด้วยลายมือที่สวยงาม บรรจง อ่านง่าย และเขียนได้ถูกต้อง เพราะคุณลุงมีพจนานุกรมภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาบาลีเป็นคู่มือ **คุณลุงบอกว่าที่ยังมั่นคงในธรรมะแม้ยังปฏิบัติได้ไม่มากนัก ก็เพราะได้ฟังธรรมจากเทปที่นำมาถอดตลอด ๒๔ ปี แม้พ่อท่านจะเทศน์ย่ำซ้ำซาก บางเรื่องเทศน์แล้วเทศน์อีก แต่ธรรมะเป็นอภิลิขิต เทศน์เมื่อใดๆ ก็ได้ประโยชน์ได้เข้าใจกระจ่างขึ้น** แต่พักหลังๆ คุณลุงเปรยว่า พ่อท่านเทศน์มีภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น คุณลุงตามไม่ค่อยทัน ประกอบกับคุณลุงอายุมากขึ้น หูตาไม่ค่อยดี ลิกขมาตุจึงจัดเทปให้หน่อยลง และให้หยุดพักบ้างบางสัปดาห์ คุณลุงบอกจะขอทำงานนี้ต่อไปจนกว่าจะทำไม่ไหว เพราะการที่ได้ถอดเทป ได้ฟังธรรมะมาตลอด ทำให้เมื่อคุณลุงประสบปัญหาเรื่องใดๆ ก็ไม่ทุกข์ จะเข้าใจความจริงตามความเป็นจริง นำอัศจรรย์ที่ธรรมะเปลี่ยนคนจากอบายภูมิสู่อริยมุมิได้ ข้าพเจ้าก็ช่วยงานถอดเทปโดยเป็นผู้ตรวจทานผู้ที่ถอดเทปแล้ว และช่วยทำบทคัดย่อ ขอยืนยันว่าการฟังธรรมบ่อยๆ พาเจริญได้จริง และขออนุโมทนากับคุณลุงประสิทธิ์ แม้อายุมากแล้วก็ยังมีความเพียรมาฟังธรรมที่วัดทุกวันอาทิตย์ และถอดเทปธรรมะสัปดาห์ละ ๑-๒ ม้วน เป็นความเพียรที่ให้ทั้งประโยชน์ตน และประโยชน์ท่านโดยแท้

✽ **สุภาค**

๒ สิงหาคม ๒๕๔๘

เรื่อง

วิบากกรรมของนักเลงโต เป็นเรื่องราวของนายบรรณ จรทะผา อายุ ๕๐ ปี อาชีพรับราชการ(ลูกจ้างประจำ) อยู่บ้านเลขที่ ๑๓๓ บ้านขามเจริญ หมู่ ๘ ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.ขอนแก่น คุณบรรณก็ได้เล่าถึงชีวิตแต่หนหลังให้กับผู้เขียน(ก๊อแก่น)ฟังว่า

สมัยที่ผมเป็นหนุ่มอายุราว ๑๖ ถึง ๒๐ โน้น ผมเป็นคนเกกมะเหรกเกเร เป็นคนมีนิสัยอันธพาล ชอบหาเรื่องทะเลาะวิวาท หาเรื่องตีหัวคนอยู่เป็นประจำ จนผู้คนเขาเอือมระอาในชื่อเสียงของผมในทางอันธพาลนี้

หมู่บ้านได้จัดงานฉลองอะไรก็แล้วแต่ หากมีหนัง มีลิเก หมอลำละก็ เสร็จผมทุกลงงานเลยละ นั่นก็คือ การได้ตีคนหรือหาเรื่องทะเลาะกันคอกคนเล่นโก๊ยไปอย่างนั้นเอง คือ พอหนัง หรือหมอลำ หรือลิเกกำลังเล่นเพลินๆ สนุกสนานอยู่นั้น ผมจะทำได้เดินไปชนคนที่ผมหมายตาเอาไว้ แล้วผมก็จะถามเขาว่า มึงนักเลงหรือ ถึงเดินมาชนกู ไม่พูดเปล่ามือของผมหรือเท้าของผมก็จะประเคนไปที่ก้านคอของคนๆ นั้นที่เคราะห์ร้ายคนนั้นทันที พอโดนมือของผมตีเข้าที่ก้านคอ หรือเท้าของผมเตะไปที่ก้านคอเจ้าคนเคราะห์ร้ายคนนั้น ก็จะลงไปกองอยู่กับพื้นดิน

ผมตีเขาเพราะความสนุกสนาน ทั้งๆที่คนคนนั้นไม่เคยมีเรื่องกับผมมาก่อนเลย พอตีเขาแล้ว ผมก็จะกลับไปนอนสบายเฉิบที่บ้าน เป็นอยู่อย่างนี้ทุกงานไป

พอปี พ.ศ.๒๕๒๑ ผมก็ได้รับราชการเป็นลูกจ้างประจำได้อยู่ฝ่ายทำอาหาร เพราะเจ้านายเขาว่า ผมทำอาหารอร่อย ไม่ว่าจะเป็งานเล็งานใหญ่แค่ไหน ผมจะต้องเป็นเพชรฆาตฆ่าไก่ ฆ่าเป็ด ฆ่าห่าน หรือฆ่าหมู ฆ่าวัวตัวเล็กก็ยังคงเคยฆ่ามา เพราะมีคนกิน ผมจึงเป็นคนฆ่าและกินกับเขาด้วย

วิธีฆ่าของผมคือ ได้ไม้มาอันหนึ่ง พอเหมาะมือแล้ว มือซ้ายผมก็จะจับเอาขาของเป็ดหรือไก่รวบใส่กัน แล้วมือขวาผมก็จะจับไม้ค้อน แล้วฟาดลงไปยังก้านคอของเป็ดหรือไก่ที่เคราะห์ร้ายตัวนั้นทันที พอมันโดนผมทุบที่ก้านคอของมัน เลือดของมันก็จะแตกออกมาทางปาก ทางจมูก ดี

ครั้งหนึ่งยังไม่ตาย ผมก็ตีอีกเป็นครั้งที่สอง หรือครั้งที่สาม จนแน่ใจว่า มันตาย ผมจึงหยุดตีมัน
ดูร่างของมันสั้นกระตุกไปสามสี่ครั้ง แล้วมันก็แน่นิ่งไป.....

ผมฆ่าเปิดฆ่าไก่
มันก็ไม่ยากเท่าไร แต่ที่ฆ่า
ยากและน่าสงสาร คือ ห่าน
ห่านนี้ผมฆ่าด้วยไม้ค้อนเช่น
กัน ตีมันจนหัวมันแตก
มันก็ยังไม่อยากตาย เรียก
ว่าเลือดจะออกมาทางปาก

ทางจมูก คู่มันจะเจ็บปวดขนาดไหน มันก็ยังพยายามจะดิ้นรนขดขึ้น จะหนีจากมือของผมอยู่ดี

แม้แต่หมูหรือวัว ผมยังเคยฆ่า ด้วยการเอาไม้ค้อนตีหัวของมัน พอผมตีหัวของมันเพียง
สองสามครั้ง มันก็จะล้มลงไปกองกับพื้นดิน จากนั้นบรรดาเพื่อนๆ ของผมเขาก็จะเอามือมาเชือน เอา
เนื้อเนื้อหนังเอาไปทำอาหารการกินกัน

ผมต้องทำกรรมอันโหดร้ายทารุณกับสัตว์จำนวนเท่าใด ผมก็ไม่จำไม่ได้ ประมาณปี ๒๕๒๑-
๒๕๓๐ พอมาถึงปี ๒๕๓๐ นั้น ผมก็ได้การบอกกล่าวจากคนเฒ่าคนแก่อยู่เสมอว่า การฆ่าสัตว์นะ
มันเป็นบาปเป็นกรรม เป็นเวรเป็นภัยมาถึงตัวเราภายหลังได้นะ ผมฟังตอนแรกผมก็ยังไม่คิดอะไร
แต่พอผมได้มาอ่านบทธรรมบทหนึ่ง หัวข้อว่า สัพเพสัสตตา ใจความว่า

✱ เสียงร้องขอชีวิตจิตทวาดทวัน	เสียงห้าทั้นเข่นฆ่าหน้าสยง
เสียงชวชบชบคมตบเชือดเลือดไหลนอง	เสียงกรีดร้องสะท้านจิตสะกิดใจ
เสียงสัวเพสัสตตาวาให้ติด	ว่าชีวิตนี้มีค่ากว่าสิ่งไหน
อเวรา ออย่ามีเวรอย่ามีภัย	ชีวิตใครใครก็ทวงอย่าล่วงเกิน
ທ່ອງສົພເພສັດຕາມາແຕ່ໃຫນ	ยังเข้าใจเนื้อแท้แค่ผิวเผิน
ยังฆ่าข้างกินข้างอย่างเพลิดเพลิน	ยังใช้เงินซื้อชีวิตอนิจจา
สัตว์เกิดกายมาใช้กรรมที่ทำไว้	เป็นเปิดไก่อุ้งปูปลาหมูหมา
ตามเหตุต้นผลกรรมที่ทำมา	มิใช่ฆ่าประทานไว้ให้ตนกิน
มีปัญญาแต่ไหนจึงไม่คิด	มองชีวิตกลับเห็นเป็นทรัพย์สิน
เสียงกรีดร้องก่อนตายใครได้ยิน	น้ำตารินเมื่อถูกเชือดเลือดกระเซ็น
พูดว่าเขาเกิดมาเป็นอาหาร	เขาลนลานหนีตายมิใครเห็น
เขาจนใจสู้ไม่ได้เพียงไม่เป็น	ช่างเลือดเย็นเช่นฆ่าไม่ปราณี
มีพืชผักมากมายนับไม่หมด	ทุกกลิ่นรสสดใส่ทลากหลายสี
ธรรมชาติจัดวางอย่างดีบิต	สัตว์วิ่งหนีพืชเต็มใจให้กินมัน
เพราะเรากินเขาจึงฆ่าเขามาขาย	เราสบายแต่สัตว์โลกต้องโศกศัลย์
ທ່ອງສົພເພສັດຕາມາທຸກວັນ	เมตตากันโปรดอย่าฆ่าและอย่ากิน

หลังจากที่ผมได้อ่านธรรมบทนั้นแล้ว ผมก็เริ่มคิดสังสารัตถ์ เบ็ด ไก่ ปู ปลา หมู ห่าน หรือวัวที่ผมเช่นฆ่ามาแล้วมากมายนั้นอย่างจับใจเลย แต่ก็ยังเป็นเพราะหน้าที่ผมจึงจำใจฆ่าเขาอยู่

มีอยู่วันหนึ่ง เจ้านายสั่งให้ผมไปซื้อห่านเพื่อเอามาฆ่าทำอาหารเลี้ยงเจ้านาย วันนั้น ผมก็จะทำการฆ่าเหมือนดังที่ผมเคยทำมา คือผมจะจับรวบขาของห่านทั้งสองข้างเข้าหากัน แล้วก็ใช้ไม้ค้อนตีที่หัวของห่านเคราะห์ร้ายนั้นไปหนึ่งที

พอผมตีมันไปเท่านั้น มันคงจะเจ็บจะปวดที่หัวของมัน แล้วมันก็ดิ้นสะบัดหลุดมือผมไป พอมันหลุดจากมือผมได้ มันก็วิ่งหนีตายสุดชีวิตของมันเลยทีเดียว

พอผมเห็นเช่นนั้น ตอนแรกผมก็ออกวิ่งไล่ตามมันไปเหมือนกัน แต่ในขณะที่วิ่งตามห่านตัวนั้นไป ใจผมก็คิดถึงบทรกรรมที่ว่า สัพเพสัจจตา พาให้คิดว่าชีวิตนี้มีค่ากว่าสิ่งไหน อเวรอาอย่ามีเวรอย่าเป็นภัย ชีวิตใครก็หวงอย่าล่วงเกิน

พอผมคิดได้แค่นั้น ผมก็เลยเลิกล้มความตั้งใจที่จะฆ่าห่านตัวนั้น และผมก็เลิกฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา (คือปีพ.ศ. ๒๕๓๐)

จากนั้นผมก็หันมาทำบุญให้ทานรักษาศีลทุกเช้าค่ำ ผมจะนั่งสวดมนต์ ส่วนการทำบุญให้ทานของผมนี้ ผมก็ได้สร้างกุฏิถวายพระ เคยสร้างหอระฆัง ฯลฯ

พอมาถึงวันที่ ๒๓ เมษายนของปี พ.ศ.๒๕๔๕ วันนั้น ผมจะเรียกมันว่าเป็นวันที่ผมจะต้องชดใช้กรรมเก่าที่ผมเคยทำกับเขามา

ตอนจะใกล้ค่ำอยู่แล้ว พวกเพื่อนๆ ร่วมงานของผมก็ได้มาเยี่ยมผมถึงบ้าน ผมก็ถือลูกจอกหาน้ำหาทำมาต้อนรับ แล้วผมก็ไปเก็บมะม่วงในสวนหลังบ้านมาเลี้ยงเพื่อนๆ ขณะที่ผมป็นขึ้นไปบนต้นมะม่วงนั้น สายตาของผมก็สอดสายหามะม่วง ส่วนขาของผมก็ก้าวไปเหยียบเอากิ่งมะม่วงแห่งกิ่งหนึ่ง มันทวนน้ำหนักของผมไม่ไหว มันก็หักดังโพละ ผมยังไม่ทันระวังตัวทันได้นั้นร่างของผมก็ลอยละลิวสู่พื้นดินทันที

การตกจากต้นมะม่วงของผมในคราวนั้น ผมตกลงมาโดยเอาทางหัวของผมลงมา จะเป็นเพราะผลของบุญของศีลของท่านของผมก็ไม่อาจจะทราบได้ ในขณะที่ผมตกลงมานั้น มันเหมือนมีพรหมมารองรับหัวของผม ก่อนที่ผมจะตกลงมาสู่พื้นดิน ไม่อย่างนั้นผมคงจะคอหักตายไปแล้วก็ได้

พอหัวของผมกระทบกับพื้นดิน ผมก็สลบไปนานประมาณ ๒๐ นาที พอผมรู้สึกตัว รู้ว่าตัวเองตกจากต้นมะม่วง ความคิดแรกผมคิดถึงพระคุณของพ่อแม่ ผมอธิษฐานจิตขอให้พระคุณของ

★ หลังจากที่คุณบรรพตได้รู้ถึงว่าบาปมีจริงบุญมีจริง ก็เลยหันมาถือศีลปฏิบัติธรรม(ทำดี)เรื่อยมา โดยหันหลังให้กับการทำบาปกรรมโดยสิ้นเชิง

คุณแม่คุณพ่อจงช่วยคุ้มครองลูกด้วย อย่าให้ลูกเป็นอะไรไปมากมายเลย ต่อจากนั้นผมก็ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัยอันประเสริฐ คือคุณของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แล้วผมก็นอนสวดมนต์อยู่ในใจ ว่าพุทโธ พุทโธ เหมือนดั่งที่ผมเคยสวดมา

ตอนที่ผมฟื้นจากสลบมาใหม่ๆ ตอนนั้นผมยังไม่รู้ว่าคอของผมมันหัก มีเพียงแค่ว่าผมเจ็บที่ต้นคอ แต่ไม่รู้ว่าคอของผมจะหัก จากนั้นผมก็เอามือมาจับที่ต้นคอของผม แล้วผมก็เดินโซซัดโซเซออกมาหาเพื่อนๆของผม เพื่อนๆและแม่บ้านของผมก็เลยพาผมส่งไปยังโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น หมอก็ได้มาตรวจดูอาการตรงที่ผมเจ็บ หมอบอกว่า คอของผมหักถึงสามท่อน **ในคืนนั้นผมรู้สึก เจ็บปวดที่ต้นคอของผมมาก มากจนเกินคำที่ผมจะบรรยายให้ฟังได้ รู้แต่ว่ามันเจ็บ มันปวด มันทรมาณทรกรรมอย่างแสนสาหัสเลยทีเดียว** ในตอนนั้นจิตของผมก็หวนคิดถึงวิบากกรรมที่ผมเอามือเอาเท้าไปเตะก้านคอของเขา คิดไปต่างๆนาๆ แล้วก็คิดไปถึงหมิวัว เบ็ดไก่ห่านที่ผมเคยเอาไม้ค้อนไปตีหัวเขา เขาคงจะเจ็บจะปวดจนทนความเจ็บปวดไม่ได้ จนกระทั่งเขาต้องมาตายลงไป เพราะการกระทำของผมเอง

บัดนี้ ณ เวลานี้ กรรมที่ผมเคยทำกับเขาเอาไว้ มันได้ย้อนคืนมาสนองให้กับผมเข้าให้แล้ว เขาคงจะเจ็บจะปวดไม่แพ้กัน ผมปวดอยู่ในขณะนั้น ต่อจากนั้น หมอก็ได้เอาปลอกคอใส่ทรายมาดัดถ่วงหนักถึง ๑๒ ก.ก. เพื่อให้กระดูกคอของผมจะได้ออกมา

★ แผลเป็นจากผลวิบากกรรมของคุณบรรณก

ผมนอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่นเป็นเวลาถึง ๙ วัน หมอถึงได้ผ่าตัดตรงที่ต้นคอของผม เพื่อรักษากระดูกคอของผมที่หักให้เข้าสู่สภาพปกติ หมอบอกว่า ผมผ่าตัดหนักกว่าทุกคนที่เคยผ่าตัดมา คือหมอได้พาผมเข้าห้องผ่าตัดตั้งแต่วเวลา ๘ โมงเช้า กว่าจะเสร็จก็มาถึงทุ่มกว่าๆถึงได้ออกมาจากห้องผ่าตัดนั้น

พอออกจากห้องผ่าตัดมา ผมรู้สึกเจ็บปวดที่แผลผ่าตัดนั้น ผมจึงได้แต่ร้อง ร้องด้วยความเจ็บปวดทรมานอยู่ตั้งหลายวัน ผมนอนพักฟื้นอยู่ที่โรงพยาบาลนั้นอยู่เกือบเดือน หมอเห็นว่าผมอาการดีขึ้นแล้วจึงให้ผมกลับบ้านนอนพักรักษาตัวต่อที่บ้าน

ผมนอนรักษาตัวอยู่ที่บ้านอีกตั้งหลายเดือน ร่างกายผมจึงเข้าสู่สภาพปกติ ต่อจากนั้นมาผมก็มีแต่อยากทำบุญให้ทานไปเรื่อยๆ เพื่อทดแทนการทำบาปกรรมที่ผมเคยทำกับคนและสัตว์เหล่านั้น

คุณบรรณก จรณะผา กล่าวกับผู้เขียนในที่สุด

เขียนไข่มยมเผาผลาญตัวมันเองฉันใด

บาปกรรมเวรภัยย่อมเผาผลาญคนทำชั่วฉันนั้น

☀ **ก่อนกลับ**

☀ แม่ น้ำ ลักขิตะ

อยู่เหนืออารมณ์ให้ได้

"ชีวิตเราจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
หากแยกอารมณ์ออกจากความร่ำพิດชอบ
เพราะไม่มีสิ่งใดถูกใจเราไปเสียทุกอย่าง
แต่เมื่อเป็นหน้าที่...เราต้องทำ"

ในบรรดาล่าสัตว์ทั้งปวง คนเป็นสัตว์ประเภทเดียวที่วงจรชีวิตวุ่นวายที่สุด เพราะคนมีอารมณ์ไม่แน่นอน ปรวนแปรง่ายปานสายลม หรือกำหนดทิศไปไม่ได้ปานมัจฉาในวาริ

การที่เราไม่สามารถแยกอารมณ์ออกจากความร่ำพิດชอบ ถือเป็นความบกพร่องอย่างหนึ่งของชีวิต คนที่เอาอารมณ์เป็นใหญ่ จึงขาดความร่ำพิດชอบ.....พอใจฉันทำ ไม่พอใจฉันทิ้ง เป็นเสียอย่างนี้

หากเราเอาอารมณ์เป็นใหญ่ ยากจะประสบผลสำเร็จในชีวิตการงาน เพราะคนไม่อดทนต่อการเดินทาง ไม่มีวันไปถึงจุดหมาย สำหรับคนขาดความร่ำพิດชอบ งานใดๆก็ไม่คู่ควรให้ทำ มีแต่เกิดเสียหายตามมาภายหลัง

เราจะสังเกตเห็นว่า ความสามารถควบคุมอารมณ์ แสดงออกมาตรงๆ ถึงความรู้สึกภายในและยิ่งอายุน้อยเท่าไร ความร่ำพิດชอบจะลดน้อยลงตาม

ความเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ เรามีได้วัดกันที่อายุขัย สีส้ม หรือความตึงของผิวหนัง แต่เราจะรู้ได้ จากความสามารถในการควบคุมอารมณ์.....ที่สุดของความเป็นผู้ใหญ่คืออยู่เหนืออารมณ์ตนได้ ต่อให้อายุมากสักปานใด หากอยู่เหนืออารมณ์ไม่ได้ ถือว่ายังเป็นเด็ก ฉะนั้น ผู้ใหญ่จริงไม่เอาอารมณ์เป็นใหญ่ แต่จะเห็นหน้าที่สำคัญกว่า มีความร่ำพิດชอบสูง

เราพึงฝึกตนให้เป็นผู้ใหญ่ ด้วยการอยู่เหนืออารมณ์ให้ได้...

